

EIROPAS OMBUDS



LV

2006. gada ziņojums

EIROPAS OMBUDS

2006. gada ziņojums

© Eiropas ombuds 2007

Visas tiesības aizsargātas.

Pārpublicēšana izglītojošiem un nekomerciāliem mērķiem atļauta ar nosacījumu, ka avots ir atzīts.

Visu fotogrāfiju autortiesības, ja vien nav noteikts citādi, pieder Eiropas ombudam.
Vāka pirmā lapa: © iStockphoto.com/urbancow

Ziņojuma pilns teksts ir publicēts internetā: <http://www.ombudsman.europa.eu>

Printed in Belgium

DRUKĀTS UZ BALTA, HLORU NESATUROŠA PAPĪRA

EIROPAS OMBUDS



P. NIKIFOROS DIAMANDOUROS

Prof. Dr. *Hans-Gert PÖTTERING* MEP
Prezidents
Eiropas Parlaments
Rue Wiertz
1047 Brussels
BEĻĢIJA

Strasbūra, 2007. gada 12. marts

Prezidenta kungs,

Saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 195. panta 1. punktu un Eiropas Parlamenta Lēmuma par noteikumiem un vispārējiem nosacījumiem, kas reglamentē ombuda pienākumu izpildi, 3. panta 8. punktu es iesniedzu ziņojumu par 2006. gadu.

Ar cieņu,

P. Nikiforos DIAMANDOUROS



IEVADS	15
1 KOPSAVILKUMS	21
2 SŪDZĪBAS UN IZMEKLĒŠANAS	35
2.1 OMBUDA DARBĪBAS JURIDISKAIS PAMATS	35
2.2 EIROPAS OMBUDA PILNVARAS	35
2.2.1 Sūdzības un pēc paša iniciatīvas veiktas izmeklēšanas	36
2.2.2 Kopienas iestādes un struktūras	36
2.2.3 “Kļūda pārvaldē”	37
2.2.4 Eiropas Labas administratīvās prakses kodekss	38
2.3 PIENĒMAMĪBAS UN IZMEKLĒŠANAS PAMATOJUMS	38
2.4 2006. GADĀ IZSKATĪTO SŪDZĪBU ANALĪZE	39
2.5 SŪDZĪBU PĀRSŪTĪŠANA UN IETEIKUMI	39
2.6 OMBUDA PROCEDŪRAS	42
2.6.1 Izmeklēšanas uzsākšana	42
2.6.2 Taisnīga procedūra	42
2.6.3 Dokumentu izskatīšana un liecinieku uzklaušīšana	42
2.6.4 Atklāta procedūra	43
2.7 IZMEKLĒŠANU REZULTĀTI	43
2.7.1 Gadījumi, kad kļūdas pārvaldē nekonstatēja	43
2.7.2 Iestāžu atrisinātās lietas un mierizlīgumi	43
2.7.3 Aizrādījumi un ieteikumu projekti	44
2.7.4 Īpašie ziņojumi Eiropas Parlamentam	44
2.8 LĒMUMI, KAS PIENĒMTI, SLĒDZOT LIETAS 2006. GADĀ	45
2.8.1 Atklātība, publiska piekļuve un personas datu aizsardzība	45
2.8.2 Komisija kā “Līguma uzraudzītāja”	47



2.8.3	Konkursi, līgumi un dotācijas.....	49
2.8.4	Personāla jautājumi.....	50
2.8.5	Citi jautājumi.....	51
3	IZMEKLĒŠANU REZULTĀTĀ PIEŅEMTIE LĒMUMI	55
3.1	LIETAS, KURĀS NEKONSTATĒJA KĻŪDU PĀRVALDĒ	55
3.1.1	Eiropas Parlaments	55
	PARLAMENTA BEZDARBĪBA SAISTĪBĀ AR PRECIZĒJUMU PIEPRASĪŠANU ATTIECĪBĀ UZ PIEDĀVĀJUMU IESNIEGŠANU	55
3.1.2	Eiropas Komisija	56
	KA VĒŠANĀS IZSKATĪT SASKAŅĀ AR 226. PANTU IESNIEGTĀS SŪDZĪBAS PAMATOTĪBU.....	56
	KOMISIJAS VEIKTAIS SPĀNĪJAS TIESĪBU AKTU VĒRTĒJUMS ATTIECĪBĀ UZ VĒRŠU CĪŅU TRANSLĒŠANU	56
	UZ ILGGADĒJIEM NOLĪGUMIEM BALSTĪTAS SADARBĪBAS IZBEIĢŠANA	57
	EKSPERTU ATLASE SASKAŅĀ AR SESTO PAMATPROGRAMMU.....	58
	STANDARTIZĀCIJAS DARBAM PAREDZĒTĀ FINANŠĒJUMA ATCEĻŠANA	58
	SŪDZĪBAS PAR INTELEKTUĀLO ĪPAŠUMA TIESĪBU PĀRKĀPUMIEM SAISTĪBĀ AR TULKOŠANAS PROGRAMMU.....	59
3.1.3	Eiropas Kopienų Tiesa	59
	LĪGUMU PAZIŅOJUMS PAR TULKOŠANAS PAKALPOJUMIEM.....	59
3.1.4	Eiropas Personāla atlases birojs	60
	KONKURSA TESTU IESPĒJAMS NEPAREIZS NOVĒRTĒJUMS	60
	NEPIELAIŠANA PIE ATLASES PĀRBAUDES	61
	NOTEIKUMS PIETEIKTIES TIKAI VIENAM NO TRIM VIENLAICĪGI NOTIEKOŠIEM KONKURSIEM	62
	KANDIDĀTA ATBILDES, KAS SNIEGTA UZ TESTA JAUTĀJUMU, NOVĒRTĒJUMS.....	62
	IESPĒJAMA ATKLĀTA KONKURSA SLIKTA ORGANIZĀCIJA	63
3.1.5	Eiropas Investīciju banka	63
	ATTEIKUMS SNIEGT INFORMĀCIJU PAR IESPĒJAMU FINANŠĒJUMU PROJEKTAM KANDIDĀTVĒLSTĪ.....	63
3.1.6	Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai	64
	SŪDZĪBA PAR ATBILDES NESNIEGŠANU UZ INFORMĀCIJAS PIEPRASĪJUMU	64
3.2	IESTĀŽU ATRISINĀTĀS LIETAS	65
3.2.1	Eiropas Parlaments	65
	PIEKĻUVE RAKSTAM, KAS PUBLICĒTS "EP NEWSHOUND"	65
3.2.2	Eiropas Komisija	65
	ATTEIKUMS IZMAKSĀT NESAMAKSĀTO ALGU UN PROCENTUS.....	65
	ATBILDE CITĀ VALODĀ UZ DARBA PIETEIKUMA ANKETU	66
	KA VĒŠANĀS IZMAKSĀT PILSĒTU SADRAUDZĪBAS DOTĀCIJAS.....	66
3.2.3	Eiropas Komisija un Eiropas Vides aģentūra	67
	ĀTRA ATVAINOŠANĀS PAR PIEĻAUTĀM KĻŪDĀM.....	67
3.2.4	Reģionu komiteja	68
	AR DOŠANOS UZ DARBA INTERVIJU SAISTĪTU CEĻA IZDEVUMU ATLĪDZINĀŠANA	68



3.3 OMBUDA PANĀKTIE MIERIZLĪGUMI	69
3.3.1 Eiropas Komisija	69
DATU AIZSARDZĪBAS DIREKTĪVAS INTERPRETĀCIJA SAISTĪBĀ AR SŪDZĪBU PAR PĀRKĀPUMU	69
3.3.2 Eiropas Investīciju banka	70
ATTEIKUMS NODROŠINĀT PIEKĻUVI REVĪZIJAS ZIŅOJUMAM – 1	70
3.3.3 Eiropas Aviācijas drošības aģentūra	70
PĀRBAUDES LAIKĀ IZMAKSĀTO IEKĀRTOŠANĀS PĀBALSTU ATGŪŠANA	70
3.4 LIETAS, KAS SLĒGTAS AR OMBUDA AIZRĀDĪJUMU	71
3.4.1 Eiropas Parlaments	71
PIEKĻUVE ATLASĒS PROCEDŪRĀS IZRAUDŽĪTO KANDIDĀTU SARAKSTIEM	71
3.4.2 Eiropas Savienības Padome	72
INFORMĀCIJAS PIEPRASĪJUMA IZSKATĪŠANA	72
3.4.3 Eiropas Komisija	73
NETAISNĪGA ATTIEKSME PRET VALSTS NORĪKOTAJIEM EKSPERTIEM	73
PIEKĻUVE DOKUMENTIEM: MAKSĀ SASKAŅĀ AR VALSTS TIESĪBU AKTIEM UN IEMESLI ATTEIKUMAM ĻAUT DAĻĒJU PIEKĻUVI	74
ATTEIKŠANĀS MAKSĀT TIESĀŠANĀS IZDEVUMUS	74
ATTEIKUMS NODROŠINĀT PIEKĻUVI REVĪZIJAS ZIŅOJUMAM – 2	75
ATBILDES NESNIEGŠANA UZ SŪDZĪBU, KAS IESNIEGTA SASKAŅĀ AR PERSONĀLA NOTEIKUMU 90. PANTA 2. PUNKTU	76
DISKRIMINĀCIJA ATTIECĪBĀ UZ PIETEIKUMA IZSKATĪŠANU UN LIEGUMS ATĻAUT PIEKĻUVI DOKUMENTIEM	77
TIESISKĀS AIZSARDZĪBAS LĪDZEKĻU TRŪKUMS EIROPAS SKOLĀS	78
ATTEIKUMS SNIEGT PIEKĻUVI KOMISIJAS PASAULES TIRDZniecības ORGANIZĀCIJAS PANEĻA KONFLIKTA RISINĀJUMA PRIEKŠLIKUMAM	79
ĪPAŠI ATVAĻINĀJUMA NOTEIKUMI VALSTU EKSPERTIEM	80
NESPĒJA LIKT VĀCIJAI IEVĒROT TIESAS SPRIEDUMU	81
PIEKĻUVE DOKUMENTIEM PAR SILTUMNĪCEFEKTA GĀZU EMISIJU DOTĀCIJU PIEŠĶIRŠANU	82
PASKAIDROJUMA NESNIEGŠANA ATTIECĪBĀ UZ AĢENTŪRAS DARBINIEKA NEGATĪVU NOVĒRTĒJUMU	83
DOTĀCIJU SĀKOTNĒJO PRIEKŠLIKUMU NOSŪTĪŠANAS DATUMA PĀRBAUDE	83
3.4.4 Eiropas Personāla atlasē birojs	84
NEADEKVĀTAS INFORMĀCIJAS SNIEGŠANA KANDIDĀTAM PAR VIŅA KĻŪDĀM TULKOŠANAS PĀRBAUDĒ	84
IESPĒJAMA DISKRIMINĀCIJA UN NEGODĪGUMS SAISTĪBĀ AR ĪŠĀKU LAIKU, KAS PAREDZĒTS, LAI SAGATAVOTOS MUTISKĀJAM PĀRBAUDĪJUMAM, SALĪDZINĀJUMĀ AR CITIEM KANDIDĀTIEM	85
NEATBILDOŠĀ INFORMĀCIJA ATKLĀTĀ KONKURSA PĀRBAUDĒ	86
3.4.5 Reģionu komiteja	87
DAĻĒJA SAMAKSA PAR IESPĒJAMI NEPILNĪGU DARBU	87
3.4.6 Eiropas Profesionālās izglītības attīstības centrs	87
ATTIECĪBAS STARP ADMINISTRĀCIJU UN IERĒDŅIEM KOPIENAS IESTĀDĒ	87
3.5 IESTĀŽU PIENĒMĒTIE IETEIKUMU PROJEKTI	88
3.5.1 Eiropas Komisija	88
IESPĒJAMS VALSTS ATBALSTS SAISTĪBĀ AR VĀCIJAS UZŅĒMUMA PRIVATIZĀCIJU	88
KOMISIJAS NEIZDARĪBA, NEPIENĒMOT LĒMUMU PAR SŪDZĪBU SAKARĀ AR PĀRKĀPUMU	89
3.6 CITU IEMESLU DĒĻ, SLĒGTĀS LIETAS	90
3.6.1 Eiropas Savienības Padome	90
FINANSIĀLS ATBALSTS PADOMES PREZIDENTŪRAI	90



3.6.2 Eiropas Komisija	90
NEPAMATOTA KAVĒŠANĀS, IZSKATOT DIVUS PĀRKĀPUMU IZMEKLĒŠANAS PROCESUS.....	90
NEPAREIZA SINHRONĀ TULKA KLASIFIKĀCIJA.....	91
ATBILDES NESNIEGŠANA PIECU GADU LAIKĀ.....	92
3.6.3 Eiropas Personāla atlasē birojs	93
NEATVAINOŠANĀS PAR NOVĒRTĒJUMĀ PIEĻAUTU KĻŪDU.....	93
3.7 LIETAS, KAS SLĒGTAS PĒC ĪPAŠA ZIŅOJUMA IESNIEGŠANAS	93
3.7.1 Eiropas Savienības Padome	93
PREZIDENTVALSTU TĪMEKĻA VIETNĒS IZMANTOTĀS VALODAS.....	93
3.7.2 Eiropas Komisija	94
KAVĒŠANĀS SAISTĪBĀ AR POLITISKI JUTĪGAS UN STRIDĪGAS SŪDZĪBAS IZSKATĪŠANU.....	94
3.8 PĒC OMBUDA PAŠA INICIATĪVAS VEIKTĀS IZMEKLĒŠANAS	95
IZMEKLĒŠANA ATTIECĪBĀ UZ KOMISIJAS GATAVĪBU IZMANTOT STARPNIECĪBU KONFLIKTOS AR LĪGUMSLĒDZĒJIEM.....	95
SŪDZĪBAS, KAS ATTIECAS UZ RŪPNIECĪBAS OSTAS ATTĪSTĪBU SPĀNIJĀ, IZSKATĪŠANA.....	96
GALĒJIE VECUMA IEROBEŽOJUMI DIENESTA IEKŠĒJĀS STAŽĒŠANĀS PROGRAMMĀ.....	97
3.9 OMBUDA IZSKATĪTIE PIEPRASĪJUMI	97
DALĪBVALSTS RĪCĪBAS BRĪVĪBA AR LAUKSAIMNIECĪBU SAISTĪTĀS LIETĀS.....	97
PREČU BRĪVA APRĪTE.....	98
4 ATTIECĪBAS AR EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀDĒM UN STRUKTŪRĀM	101
4.1 EIROPAS PARLAMENTS	102
4.2 EIROPAS KOMISIJA	104
4.3 CITAS IESTĀDES UN STRUKTŪRAS	105
5 ATTIECĪBAS AR OMBUDIEM UN LĪDZĪGĀM STRUKTŪRĀM	109
5.1 EIROPAS OMBUDU TĪKLS	109
5.2 CITI OMBUDU SEMINĀRI UN KONFERENCES	114
5.3 CITI PASĀKUMI AR OMBUDU UN VIŅU BIROJU DARBINIEKU PIEDALĪŠANOS	115



6	SABIEDRISKĀS ATTIECĪBAS	119
6.1	GADA BŪTISKĀKIE NOTIKUMI	119
6.2	INFORMATĪVĀS VIZĪTES	121
6.3	CITAS KONFERENCES UN TIKŠANĀS	126
6.4	ATTIECĪBAS AR PLAŠSAZIŅAS LĪDZEKĻIEM	134
6.5	PUBLIKĀCIJAS	139
6.6	TIEŠSAISTES SAZIŅA	140
7	PIELIKUMI	143
A	STATISTIKA	145
B	OMBUDA BUDŽETS	152
C	PERSONĀLS	154
D	LĒMUMU RĀDĪTĀJS	163
	KĀ SAZINĀTIES AR EIROPAS OMBUDU	167





IEVADS

Katra gada sākumā es strādāju pie tā, lai pabeigtu Eiropas ombuda svarīgākās publikācijas, proti, gada ziņojuma, tekstu. Nepārtrauktā uzmanība, kas nepieciešama šāda manuskripta pabeigšanai, ir nenovērtējama: tā ļauj man ne tikai izvērtēt pagājušo divpadsmit mēnešu laikā sasniegto, bet arī konstatēt, kurās nozarēs nepieciešami uzlabojumi. Turpmākajās lappusēs esmu centies jums atspoguļot šā darba rezultātus.

Ombuda galvenais uzdevums — sniegt palīdzību sūdzību iesniedzējiem

Sūdzību skaits, ko Eiropas ombuds saņēma 2006. gadā, saglabājās gandrīz tikpat rekordaugstā līmenī kā 2005. un 2004. gadā, tādējādi liecinot par to, ka ombudam iesniegto sūdzību skaits ir nostabilizējies iepriekšējā nepieredzēti augstajā līmenī, t. i., 320 sūdzības mēnesī. Lielākajā daļā 2006. gadā saņemto lietu es varēju palīdzēt sūdzības iesniedzējam, ierosinot tiesas izmeklēšanu, nododot lietu kompetentajai iestādei vai konsultējot par to, kur vērsties, lai saņemtu tūlītēju un efektīvu problēmas risinājumu. Ziņojuma kopsavilkums sniedz pārskatu par 2006. gadā izskatītajām lietām, savukārt ziņojuma 2. un 3. nodaļā sniegta plašāka informācija par šīm lietām un to analīze.

Pozitīvi rezultāti – Labas prakses gadījumi

Šajā ziņojumā ietvertie lietu kopsavilkumi iekļauj daudzus piemērus attiecībā uz to, kā ES iestādes un struktūras pozitīvi reaģē uz tām problēmām, uz kurām es vērsu to uzmanību. Šajā ziņojumā es pirmoreiz esmu identificējis sešas būtiskākās lietas, kuras var uzskatīt par labas prakses paraugiem, ko vēlos īpaši izcelt. Tie ietver lietu, kurā Eiropas Komisija piekrita pārskatīt savu Datu aizsardzības direktīvas interpretāciju, lai varētu rēķināties ar pilsoņu interesēm, Eiropas Investīciju bankas konstruktīvo atbildi attiecībā uz piekļuvi dokumentu kopumam, kā arī Eiropas Parlamenta lēmumu atcelt vecuma ierobežojumus savās praktiku apmācību programmās. Vēršot uzmanību uz šīm lietām, mans mērķis ir iepazīstināt visas Eiropas iestādes un struktūras ar labas pārvaldības paraugiem, lai iedvesmotos no tiem un salīdzinātu ar tiem savu praksi. Vairāk informācijas par šīm lietām var atrast kopsavilkumā turpmāk tekstā. Sešas būtiskākās lietas ir ietvertas arī pilnā ziņojuma D pielikumā.

Dažas neizmantotas iespējas

Kopš es 2003. gada 1. aprīlī ieņēmu Eiropas ombuda amatu, esmu centies sekmēt pakalpojumu sniegšanas kultūru ES pārvaldē. Pilsoņi to ir pelnījuši. ES Pamattiesību harta paredz tiesības uz labu pārvaldību, un mums ir pienākums pildīt šo Eiropas pilsoņiem doto solījumu.

Kā bieži jau esmu teicis, veids, kādā valsts pārvalde reaģē uz sūdzībām, ir galvenais rādītājs tam, cik lielā mērā valsts pārvalde ņem vērā savu iedzīvotāju viedokli. Kaut arī daudzās nozarēs ir vērojams progress, 2006. gadā diemžēl redzams to lietu skaita pieaugums, kuras es slēdzu ar aizrādījumu, un vienlīdz ievērojams to lietu skaita samazinājums, kurās tika panākts mierizlīgums. Vienlīdz "bēdīgs" ir arī zemais līmenis, kādā iestādes akceptē un īsteno ombuda ieteikumu projektus.

Par to vajadzētu domāt ikvienam, kurš vēlas labākas attiecības starp Eiropas Savienību un tās pilsoņiem. Sūdzības dod iespēju sakārtot lietas un pierādīt, ka attiecīgā iestāde vai struktūra nopietni izturas pret pilsoņu pamattiesībām uz labu pārvaldību. Neesmu drošs, ka pilsonis saprot, kāpēc iestādes nereti apgalvo, ka tās vēlas "būt tuvāk pilsoņiem", bet, no otras puses, bieži vien neizmanto ombuda sniegtās iespējas uzlabot attiecības.



Daļa no problēmas, šķiet, izskaidrojama ar to, daži no pārvaldē strādājošajiem vēl pilnībā neizprot un nav pietiekami apguvuši ideju, ka labas pārvaldības principi prasa lielāku iestāžu un atsevišķu valsts civildienesta ierēdņu iesaisti nekā tikai izvairīšanos no nelikumīgas rīcības. Šo svarīgo jautājumu es turpināšu uzsvērt arī 2007. gadā. Lai nodrošinātu, ka manis veiktajām izmeklēšanām ir konkrēta un paliekoša iedarbība, esmu iecerējis 2007. gadā veikt un publicēt pētījumus par turpinājuma pasākumiem visām citām 2006. gadā saņemtajam piezīmēm un kritikai. Tam vajadzētu būt par pamudinājumu attiecīgajām iestādēm pilnveidot savu praksi pilsoņu labā.

Darbs ar iestādēm, lai veicinātu pakalpojumu sniegšanas kultūru

Aptuveni 70% ombudam iesniegto sūdzību attiecās uz Eiropas Komisiju. Tāpēc ir būtiski, lai Komisija uzņemtos galveno lomu pakalpojumu sniegšanas kultūras veicināšanā. Cerot uz šā mērķa sasniegšanu, esmu ierosinājis virkni divpusēju tikšanos ar katru no Eiropas komisāriem, lai uzsvērtu tos labas pārvaldības pamatprincipus, kas jāievēro visos Komisijas līmeņos, un koncentrētu uzmanību uz tām jomām, kurās manis veiktās sūdzību izmeklēšanas ir radījušas man iemeslu bažām. To 11 komisāru atklātība un iesaistīšana, kurus līdz šim esmu satīcis, skaidri liecina par to, ka viņi apzinās to vērtību, kāda ir konstruktīvai atbildes reakcijai uz sūdzībām. Manas tikšanās ar citām ES iestādēm un struktūrām bija līdzīgi pamudinošas, un plašāka informācija par tām ir iekļauta šā ziņojuma 4. nodaļā.

Subsidiaritātes kā tiesiskās aizsardzības līdzekļa veicināšana

Ņemot vērā ievērojamo skaitu sūdzību, kuras saņemu katru gadu un kuras neietilpst manās pilnvarās, 2006. gadā es turpināju censties veicināt subsidiaritātes kā tiesiskās aizsardzības līdzekļa izmantošanu. Šķiet, ka daudzi sūdzību iesniedzēji nav informēti par tiesiskās aizsardzības līdzekļiem, kas tiem pieejami dalībvalstīs, vai ka valstu vai reģionālie ombudi ir kompetenti izskatīt to sūdzības, tostarp arī tajos gadījumos, ja ir saistība ar ES tiesību aktiem. Eiropas ombudu tīkls ir galvenais resurss, kas nodrošina valstu un reģionālajiem ombudiem iespējami efektīvu palīdzību to lietu izskatīšanā, kas saistītas ar ES tiesību aktiem. 2006. gadā vairāk nekā 75% saņemto sūdzību neietilpa manās pilnvarās galvenokārt tāpēc, ka šīs sūdzības attiecās uz dalībvalstu nacionālajām vai reģionālajām pārvaldēm. Lielākajā daļā šādu gadījumu kāds cits Eiropas ombudu tīkla biedrs ir bijis kompetents izskatīt attiecīgo sūdzību. Visos šādos gadījumos un ar sūdzības iesniedzēja iepriekšēju atļauju es vai nu tieši pārsūtīju sūdzību kompetentajam ombudam, vai arī devu tam padomu, kur vērsties pēc palīdzības. Kaut arī šāda pārsūtīšana un padomu sniegšana nešaubīgi ļoti palīdz pilsoņiem, tomēr lietderīgāk būtu, ja pilsoņi vispirms sazinātos ar kompetento ombudu.

Labāk orientēta saziņas stratēģija

Tāpēc mēs daudz strādājam, izmantojot Eiropas ombudu tīklu, lai palīdzētu pilsoņiem atrast īsto ombudu, sniedzot skaidru un saprotamu informāciju par dažādajām kompensācijas iespējām, kas tiem pieejamas Eiropas, dalībvalstu un reģionālā līmenī. Šī informācija pilsoņiem tiek sniegta, izmantojot manā tīmekļa vietnē atrodamās saites uz valstu un reģionu ombudiem, kas pagājušā gada laikā izmantotas vairāk nekā 44 000 reižu, sniedzot informāciju par tīklu, kas ietverta manās publikācijās, un manu informatīvo vizīšu laikā dalībvalstīs veidojot kopīgas prezentācijas ar attiecīgajiem valstu vai reģionu ombudiem.

Papildu tiem pasākumiem, kas veikti ar šā tīkla starpniecību, mēs esam vairāk pastiprinājuši mūsu informatīvos pasākumus. Gada laikā mēs izstrādājām trīs sabiedrības informēšanas pamatstratēģijas – daudzpusīga plašsaziņas līdzekļu stratēģija, plāns radikālai ombuda tīmekļa vietnes pārveidei un rūpīga, uz pētījumiem balstīta politika attiecībā uz labāku potenciālo sūdzību iesniedzēju apzināšanu un informēšanu. Pēdējā minētā stratēģija ir būtiska gadījumā, ja jāsamazina pašreizējais to sūdzību skaits, kas neietilpst manā kompetencē. Šo triju pasākumu nolūks ir nodrošināt, ka visi tie, kuriem varētu būt pieņemama sūdzība, ko iesniegt Eiropas ombudam, zina, kā to darīt, un ka tie, kuru sūdzība neietilpst manā kompetencē, zina, kam lūgt palīdzību. Šiem informatīvajiem pasākumiem arīdzan vajadzētu palīdzēt sekmēt plašas sabiedrības informētību par Eiropas ombuda lomu attiecībā uz ES administrācijas saukšanu pie atbildības.



Personāla sanāksme, kas rīkota ar mērķi analizēt savu un iestādes darbību

Kāda ir labas pārvaldības nozīme no teorētiskā un procedūras viedokļa, kā turpmāk uzlabot un veicināt pakalpojumu sniegšanas kultūru ombuda birojā un kā uzrunāt plašu, un jo īpaši vairāk specializētu, pilsoņu auditoriju – tie bija daži no jautājumiem, kas plaši tika apspriesti pirmajā Eiropas ombuda personāla sanāksmē, ko 2006. gada oktobrī rīkoja ar mērķi analizēt savu un iestādes darbību. Šī sanāksme ir sava veida pašnovērtēšanas uzdevums, kurā iesaistīts viss iestādes personāls un kas vērsts uz to, lai attīstītu un veicinātu izpratni par iestādes vērtībām un misiju un sekmētu to efektīvu īstenošanu. Ikviens personāla loceklis tika aicināts aktīvi iesaistīties apspriedēs un paust savu viedokli par dažādām diskusiju tēmām. Pēc šīs sanāksmes tika panākta vispārēja vienošanās, ka šo pasākumu var uzskatīt par ļoti produktīvu un vērtīgu pieredzi un ka to ir vērts atkārtot.

Visi pasākumi, kurus esmu minējis šajā ievadā, detalizētā veidā ir iekļauti gada ziņojumā, bet īsāks ombuda darba pārskats ir sniegts ziņojuma kopsavilkumā un statistikas daļā, kas arī publicētas kā atsevišķa publikācija. Es ceru, ka abas publikācijas sniegs jums pilnīgu pārskatu par ombuda darbu 2006. gadā un pamudinās jūs uzzināt vairāk par iestādi, kuru man ir gods vadīt. Es lūkojos uz nākamo, izaicinājumu pilno gadu, t. i., 2007. gadu, ar divējādu mērķi – sadarboties ar iestādēm, lai sekmētu labu pārvaldību, un realizēt informatīvos pasākumus, lai ar to palīdzību visi, kuriem varētu rasties vajadzība izmantot Eiropas ombuda pakalpojumus, būtu pienācīgi un pareizi informēti par to, kā to darīt.

Strasbūrā, 2007. gada 22. februārī

P. Nikiforos DIAMANDOUROS





1 KOPSAVILKUMS

Divpadsmitais Eiropas ombuda ziņojums Eiropas Parlamentam sniedz pārskatu par ombuda darbību 2006. gadā. Šis ir ceturtais gada ziņojums, ko sniedz *P. Nikiforos DIAMANDOUROS*, kurš ieņēma ombuda amatu 2003. gada 1. aprīlī.

ZIŅOJUMA UZBŪVE

Ziņojums sastāv no sešām nodaļām un četriem pielikumiem. Tas sākas ar ombuda personisku ievadu, kurā tas pārskata gada galvenos pasākumus un sasniegumus un atspoguļo idejas nākamajam gadam. Šis ziņojuma kopsavilkums ir uzskatāms par 1. nodaļu.

2. nodaļā aprakstītas ombuda procedūras sūdzību izskatīšanai un izmeklēšanu ierosināšanai. Tajā sniegts iepriekšējā gadā izskatīto sūdzību pārskats, kā arī ietverta to lietu rezultātu tematiskā analīze, kuras pēc izmeklēšanas slēgtas. Šī analīze ietver būtiskākos secinājumus par tiesību aktiem, kas ietverti ombuda 2006. gadā pieņemtajos lēmumos.

3. nodaļu veido ombuda 2006. gada lēmumu kopsavilkumu izlase, kas aptver sūdzībās un pēc paša iniciatīvas veiktajās izmeklēšanās iesaistītās personas un iestādes. Kopsavilkumi ir veidoti, pirmkārt, pēc atzinuma vai rezultātu tipa, un, otrkārt, pēc attiecīgās iestādes vai struktūras. Nodaļas beigās ir iekļauti to lēmumu kopsavilkumi, kas pieņemti pēc paša iniciatīvas veiktajām izmeklēšanām, un to jautājumu paraugi, kurus iesnieguši valstu un reģionu ombudi.

4. nodaļā apskatītas attiecības ar citām Eiropas Savienības iestādēm un struktūrām. Tās sākumā izklāstīta ombuda konstruktīvo darba attiecību ar iestādēm un struktūrām vērtība un ietverts saraksts, kurā minētas dažādas tikšanās un notikumi, kas šajā sakarā risinājušies 2006. gadā.

5. nodaļā skatītas Eiropas ombuda attiecības ar valstu, reģionu un vietējiem ombudiem Eiropā un ārpus tās. Tajā plaši aprakstītas Eiropas ombudu tīkla darbības, kā arī ietverta informācija par ombuda darbību semināros, konferencēs un sanāsmēs.

6. nodaļā sniegts ombuda saziņas pasākumu pārskats. Nodaļa sadalīta sešās daļās, aptverot gada notikumus, ombuda informatīvās vizītes, konferences un tikšanās, kurās iesaistīts ombuds un viņa personāls, attiecības ar plašsaziņas līdzekļiem, publikācijas un saziņu tiešsaistē.

A pielikumā ietverta statistika par Eiropas ombuda darbu 2006. gadā. B un C pielikumā atrodama sīkāka informācija par ombuda budžetu un personālsastāvu. D pielikumā ietverts 3. nodaļā minēto lēmumu rādītājs pēc lietas numura, temata un pārvaldē konstatētās kļūdas tipa. Tajā uzskaitītas arī nozīmīgākās lietas un lietas, kas 2006. gadā slēgtas ar aizrādījumu.

ĪSS APSKATS

Eiropas ombuda misija

Eiropas ombuda birojs ar Māstrihtas Līgumu tika izveidots kā daļa no Eiropas Savienības pilsoniskuma. Ombuds izskata sūdzības par kļūdu pārvaldē Kopienas iestāžu un struktūru darbībā, izņemot Eiropas Kopienų Tiesu un Pirmās instances tiesu, kuras darbojas savās tiesiskajās pilnvarās. Ar Eiropas Parlamenta piekrišanu ombuds ir definējis "kļūdu pārvaldē" tādā veidā, kas paredz cilvēktiesību, tiesiskuma un labas pārvaldības principu ievērošanu.



Papildu atbilžu sniegšanai uz privātpersonu, uzņēmumu un asociāciju sūdzībām ombuds aktīvi strādā, arī pēc savas iniciatīvas ierosinot izmeklēšanas, tiekoties ar ES iestāžu un struktūru locekļiem un amatpersonām un uzrunājot pilsoņus, lai informētu tos par viņu tiesībām un to, kā šīs tiesības īstenot.

Sūdzības un izmeklēšanas 2006. gadā

2006. gadā ombuds saņēma 3 830 sūdzības. Tas ir neliels samazinājums (2%) salīdzinājumā ar 2005. gadu¹ un arī apliecina sūdzību skaita stabilizēšanos nepieredzēti augstā līmenī, kāds tika sasniegts 2004. gadā. Kopumā 57% no visām sūdzībām, ko ombuds saņēmis 2006. gadā, ir sūtītas elektroniski – vai nu pa e-pastu, vai izmantojot ombuda tīmekļa vietnē atrodamo sūdzības veidlapu. 3 619 gadījumos sūdzības tieši sūtīja atsevišķi pilsoņi, bet 211 tika saņemtas no asociācijām vai uzņēmumiem.

Gandrīz 70% gadījumu ombudam bija iespēja palīdzēt sūdzības iesniedzējam, veicot lietas izmeklēšanu, pārsūtot sūdzību kompetentajai iestādei vai sniedzot padomu par to, pie kā vērsties pēc tūlītēja un efektīva problēmas risinājuma.

Gada laikā, pamatojoties uz saņemtajām sūdzībām, kopumā tika veiktas 258 jaunas izmeklēšanas. Arī ombuds pēc savas iniciatīvas veica deviņas izmeklēšanas, no kurām 315 bija pārņemtas no 2005. gada.

Tāpat kā iepriekšējos gados vairumā izmeklēšanu, t. i., kopumā 387 lietās jeb 66% gadījumu, bija iesaistīta Eiropas Komisija. Ņemot vērā to, ka Komisija ir galvenā Kопienas iestāde, kas pieņem tādus lēmumus, kuri tieši ietekmē pilsoņus, tai būtu jābūt galvenajam pilsoņu sūdzību objektam. 74 izmeklēšanas (kopumā 13%) notika saistībā ar sūdzībām par Eiropas Personāla atlases biroju (EPSO), 49 izmeklēšanas (8%) saistībā ar Eiropas Parlamentu un 11 izmeklēšanas (2%) saistībā ar Eiropas Savienības Padomi.

Galvenie konstatētie pārvaldē pieļauto kļūdu veidi ir pārredzamības trūkums, tostarp informācijas nesniegšana (25% gadījumu), negodīgums vai pilnvaru ļaunprātīga izmantošana (19%), neapmierinošas procedūras (12%), neizbēgama kavēšanās (9%), diskriminācija (9%), nolaidība (8%), juridiska kļūda (5%) un pienākumu nepildīšana, kas liecina par to, ka Eiropas Komisija attiecībā uz dalībvalstīm (4%) nepilda savu "Līguma sargātājas" lomu.

Pa e-pastu kopumā tika saņemti 3 540 individuāli informācijas pieprasījumi salīdzinājumā ar aptuveni 3 200 pieprasījumiem 2005. un 2004. gadā. Visi pieprasījumu iesniedzēji saņēma individuālas atbildes no kompetenta ombuda personāla locekļa.

Ombuda veikto izmeklēšanu rezultāti

2006. gadā ombuds slēdza 250 izmeklēšanas, no kurām 247 bija saistītas ar sūdzībām un trīs bija paša iniciatīvas. Secinājumu izklāsts atrodams turpmāk tekstā.

Nav konstatēta kļūda pārvaldē

95 gadījumos ombuds izmeklēšanā nekonstatēja pārvaldē pieļautas kļūdas. To nebūt nevar uzskatīt par sūdzības iesniedzējam nelabvēlīgu rezultātu, jo tas vismaz saņem no attiecīgās iestādes vai struktūras plašu paskaidrojumu par to, kas ir izdarīts, kā arī ombuda veikto lietas pārskatu. To lietu piemēru vidū, kurās nav konstatēta kļūda pārvaldē, ir šādas lietas:

- Ombuds saņēma sūdzību par Eiropas Investīciju banku (EIB), izskatot informācijas pieprasījumus saistībā ar tās iespējamo finansējumu projektam Čehijas Republikā. Sākotnējā atbildē uz informācijas pieprasījumiem EIB norādīja, ka tās atteikums ļaut piekļuvi informācijai bija saskaņā ar tās politiku un tajā laikā spēkā esošajiem noteikumiem. Ombuda veiktās izmeklēšanas laikā banka sniedza plašāku paskaidrojumu, atsaucoties uz sabiedrības interesi par starptautiskajām attiecībām. Ombuds secināja, ka EIB nav pārkāpusi savus noteikumus par piekļuvi informācijai, un slēdza šo lietu, nekonstatējot kļūdu pārvaldē. Tomēr, raugoties

¹ Jānorāda, ka 2006. gadā 281 sūdzība tika saņemta par vienu un to pašu tematu, bet 2005. gadā par vienu un to pašu tematu tika saņemtas 335 sūdzības.



nākotnē, ombuds ieteica *EIB* papildināt iespējamo atteikumu sniegt informāciju ar pienācīgu šādas rīcības iemeslu izskaidrojumu, kas adresējams personai, kura iesniegusi pieprasījumu, vēl pirms problēma kļūst par iemeslu sūdzībai. (3501/2004/PB)

- Eiropas Personāla atlases biroja (*EPSO*) rīkotā atklātā konkursa dalībnieks iesniedza ombudam sūdzību par to, ka konkurss nav bijis pietiekami pārredzams un labi organizēts, un ka nav tikuši ievēroti arī termiņi, lai reģistrētos atlases pārbaudēm. Pēc izmeklēšanas ombuds konstatēja, ka *EPSO* regulāri un atbilstoši uzaicinājumam izteikt savu ieinteresētību ir sniedzis kandidātiem visu informāciju, kas attiecas uz atlases procedūras secīgajiem posmiem. Ombuds secināja, ka *EPSO* sniegtā informācija ir bijusi skaidra un adekvāta un ka kļūda pārvaldē nav konstatēta. (472/2006/DK)
- Kāds Zviedrijas tulkošanas birojs sūdzējās ombudam par Eiropas Kopienų Tiesas izteikto aicinājumu iesniegt piedāvājumu. Aicinājumā bija iekļauta sākotnējā līguma paziņojumā neminēta prasība, kuru birojs nevarēja izpildīt. Ombuds secināja, ka saskaņā ar attiecīgajiem noteikumiem bija pilnīgi pietiekami dažas prasības precizēt tikai aicinājumā iesniegt piedāvājumu, līguma paziņojumā tās neminot. Viņš secināja, ka Tiesa, pretēji sūdzības iesniedzēja apgalvojumiem, procedūras laikā nemainīja nosacījumus, un tādējādi kļūda pārvaldē nav konstatējama. (2523/2005/TN)

Pat tad, ja ombuds nekonstatē kļūdu pārvaldē, viņš var dot iespēju iestādei vai struktūrai turpmāk uzlabot savas pārvaldības kvalitāti. Tādos gadījumos ombuds izsaka papildu piezīmi, kā tas darīts, piemēram, šajos gadījumos:

- Ombuds nekonstatēja kļūdu pārvaldē attiecībā uz Parlamenta lēmumu noraidīt sūdzības iesniedzēja priekšlikumu pēc uzaicinājuma uz konkursu. Tomēr viņš vērsa Parlamenta uzmanību uz tā paziņojumu, kas izteikts attiecībā uz ombuda rīcības brīvību saistībā ar uzaicinājumiem uz konkursa procedūrām. Ombuds uzsvēra, ka paziņojums šajā lietā nebija atbilstošs uzaicinājumam uz konkursu vai tiem labas pārvaldības principiem, kas saistīti ar rīcības brīvības īstenošanu. (1315/2005/BB)
- Kaut arī iestāde, kas kompetenta iecelt amatā, cer, ka Eiropas Kopienų Personāla atlases biroja (*EPSO*) atbilde uz apelācijas sūdzību, kas iesniegta saskaņā ar Civildienesta noteikumu 90. panta 2. punktu, tiks nosūtīta pēc tam, kad beigsies noteiktais četru mēnešu termiņš, Ombuds ieteica birojam nosūtīt pagaidu atbildi. Tam par pamatu bija kāda konkursa pretendenta, kurš neguva sekmes atklātā konkursā, iesniegtas sūdzības izmeklēšana. *EPSO* pauda nožēlu par kavēšanos šajā lietā. Ombuds izmantoja šīs sūdzības sniegto iespēju precizēt, ka viņš ir tiesīgs izvērtēt atlases komisijas lēmuma likumīgumu. *EPSO* apstrīdēja ombuda pilnvaras tā rīkoties šajā lietā. (1217/2004/OV)

Iestāžu atrisinātās lietas un mierizlīgumi

Cik vien iespējams, ombuds cenšas panākt pozitīvu lietas risinājumu, kas apmierinātu gan sūdzības iesniedzēju, gan apsūdzēto iestādi. Kopienų iestāžu un struktūru sadarbība ir būtiska šādu pozitīvu risinājumu sekmēšanā, tādējādi palīdzot uzlabot iestāžu un pilsoņu attiecības un izvairīties no nepieciešamības pēc dārgas un laikietilpīgas tiesāšanās.

2006. gadā iestādes vai struktūras pašas atrisināja 64 lietas pēc tam, kad bija iesniegta sūdzība ombudam. To vidū bija šādas lietas:

- Komisija atrisināja novēlota maksājuma lietu saistībā ar skolēnu apmaiņas programmu starp Berlīni Vācijā un Haltonu Apvienotajā Karalistē pēc tam, kad vietējā Berlīnes iestāde bija iesniegusi ombudam sūdzību. Komisija arīdzan paziņoja, ka ir veikusi pasākumus, lai uzlabotu savu pārvaldi pilsētu sadraudzības jomā. Ombuds atzinīgi novērtēja šādu reakciju, tomēr piebilda, ka šādos gadījumos būtu lietderīgi arī maksāt procentus. (3172/2005/WP)
- Komisija piekrita samaksāt darbiniecei nesamaksāto algu pēc tam, kad ombuds bija izskatījis lietu. Darbiniece saslīma drīz pēc tam, kad bija sākusi pildīt savus pienākumus, un viņai tika piešķirta invaliditātes pensija. Komisija atteicās viņai maksāt par pagarināto laika posmu,



apgalvojot, ka viņa nav sniegusi nekādus pierādījumus par to, ka viņas nespēja veikt darbu būtu bijusi saistīta ar medicīniskiem apsvērumiem. Pēc ombuda veiktās izmeklēšanas Komisija piekrita samaksāt nesamaksāto algu un arī sūdzības iesniedzēja pieprasītos procentus. (106/2005/TN)

- Pēc tam, kad ombuds bija izskatījis lietu, Reģionu komiteja kompensēja ceļa izdevumus, kas bija radušies kādam kandidātam sakarā ar došanos uz darba interviju, un piekrita samaksāt procentus. Atbildot uz sūdzības iesniedzēja apgalvojumu, ka tās kompensācijas izmaksu procedūru vajadzētu uzlabot, Komiteja liecināja, ka tās kavēšanās notika izņēmuma apstākļu dēļ un ka tās procedūras nav nepieciešams pārskatīt. Nākamajā piezīmē ombuds ieteica uzlabot Komitejas administratīvos standartus, ja sistemātiski tiktu pārbaudīti tādi maksājumu dokumenti kā šajā gadījumā. To varētu īstenot, sazinoties ar sūdzības iesniedzēju tad, ja ir pazuduši kādi vajadzīgi dokumenti, bet kavējumu gadījumos informējot sūdzības iesniedzēju par kavēšanos un tās iemesliem. (800/2006/WP)

Ja izmeklēšanā tiek konstatēta pārvaldē pieļauta kļūda, ombuds vienmēr cenšas panākt mierizlīgumu, ja tas iespējams. Dažos gadījumos pozitīvu risinājumu var panākt, ja attiecīgā iestāde vai struktūra piedāvā sūdzības iesniedzējam kompensāciju. Jebkāds šāds piedāvājums tiek izteikts *ex gratia*, tas ir, neatzīstot juridisko atbildību vai neradot juridisku precedentu.

2006. gadā tika ieteikti 28 pozitīvi risinājumi. Trīs lietas, no kurām divas priekšlikums izteikts 2005. gadā, tika slēgtas gada laikā pēc mierizlīguma panākšanas. 2006. gada beigās joprojām tika izskatīti 27 mierizlīgumu priekšlikumi. Starp 2006. gadā rastajiem pozitīvajiem risinājumiem bija arī šādi.

- Pēc tam, kad ombudam bija iesniegta sūdzība, Eiropas Investīciju banka (EIB) atļāva daļēju publisku piekļuvi revīzijas ziņojumam. Turklāt tā piekrita dot attiecīgajam uzņēmumam privātu piekļuvi tām ziņojuma sadaļām, kas īpaši attiecās uz grupu, kurā ietilpa šis uzņēmums. Ziņojums attiecās uz ES finansēto projektu Āfrikā, kurā grupa piedalījās. EIB sākotnēji liedza piekļuvi ziņojumam. Ombuds atzinīgi novērtēja EIB konstruktīvo pieeju kā modeli turpmākai piekļuvei dokumentu materiāliem. (1776/2005/GG)
- Pēc Vācijas pilsoņa sūdzības ombudam Komisija piekrita pārskatīt tās veikto Eiropas Direktīvas par personas datu aizsardzību² interpretāciju. Saskaņā ar sūdzības iesniedzēja teikto, Hamburgas pavalsts valsts iestādes ir nelikumīgi nodevušas uzņēmumiem personas datus, ņemot vērā faktu, ka uzņēmumi varētu izmantot datus tiešiem tirdzniecības nolūkiem. Komisija sākotnēji apgalvoja, ka Datu aizsardzības direktīva neparedz nekādu aizsardzību pret šādu iespējamību. Pēc ombuda iesaistīšanās lietā tā piekrita pārskatīt savu novērtējumu. (2467/2004/PB)
- Pēc tam, kad lietā iesaistījās ombuds, Eiropas Aviācijas drošības aģentūra (EASA) piekrita izbeigt sūdzības iesniedzējam izmaksāto pabalstu atgūšanu. Ombuds konstatēja, ka EASA ir sniegusi sūdzības iesniedzējam nepilnīgu informāciju, kas, iespējams, varēja viņu maldināt, un kā pozitīvu risinājumu ieteica EASA apsvērt iespēju pārtraukt atgūt vismaz daļu pabalsta. EASA aizstāvēja savu viedokli, ka nav tikusi pieļauta kļūda pārvaldē, taču, "ņemot vērā šīs lietas unikalitāti un ļoti cienot ombuda viedokli", tā pilnībā pārtrauca pabalsta atgūšanu. (1729/2005/(PB)JF)

Aizrādījumi, ieteikumu projekti un īpaši ziņojumi

Ja pozitīvs risinājums nav iespējams vai ja šāda risinājuma meklēšana nav veiksmīga, ombuds vai nu slēdz lietu ar aizrādījumu attiecīgajai iestādei vai struktūrai, vai arī sagatavo ieteikumu projektu.

Aizrādījums parasti tiek izteikts, ja i) attiecīgā iestāde vairs nespēj novērst kļūdu pārvaldē, ii) šķiet, ka pārvaldē pieļautajai kļūdai nav vispārējas ietekmes un iii) ombudam vairs nav nepieciešamības veikt papildu pasākumus. Aizrādījums ir apstiprinājums sūdzības iesniedzējam par to, ka viņa vai viņas sūdzība ir pamatota, un norāda attiecīgajai iestādei vai struktūrai uz to, ko tā ir izdarījusi

²

Eiropas Parlamenta un Padomes 1995. gada 24. oktobra Direktīva 95/46 par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šo datu brīvu apriti, OV 1995, L 281, 31. lpp.



nepareizi, lai tādējādi palīdzētu tai turpmāk izvairīties no kļūdām pārvaldē. 2006. gadā ombuds ar aizrādījumu slēdza 41 izmeklēšanu. Piemēram:

- Ombuds izteica aizrādījumu Komisijai par to, ka tā neveic turpmākus pasākumus, lai Vācija izpildītu Eiropas Kopienas Tiesas spriedumu lietā par Vācijas iepakojumu regulu. Spriedums tika pieņemts pēc vairāku Eiropas dzērienu ražotāju uzņēmumu sūdzības sakarā ar Komisijas bezdarbību šajā jautājumā. Tiesa lēma, ka Vācijas iepakojumu regula attiecībā uz dažiem dzērieniem bija uzskatāma par šķērsli Kopienas iekšējai tirdzniecībai. Ņemot vērā faktu, ka saistībā ar šo Vācijas regulu joprojām tika veikta viena no pārkāpumu gadījumu procedūrām, ombuds uzskatīja, ka viņa aizrādījumā pausto viedokli Komisija varētu ņemt vērā attiecībā uz šo procedūru. (1037/2005/GG)
- Ombuds izteica aizrādījumu EPSO par informācijas nesniegšanu, ko atklātajā konkursā pieprasīja kandidāts, kurš ar tās palīdzību varētu izprast savas atzīmes tulkošanas testā, kuru tas neizturēja. EPSO nedz apgalvoja, ka informācijas sniegšana varētu būt nepamatots administratīvs apgrūtinājums, nedz arī minēja jebkādas citas pamatotas iemeslus tam, ka tas nesniedza sūdzības iesniedzējam šādu informāciju. (674/2004/PB)
- Ombuds izteica aizrādījumu Komisijai par to, ka tā atteikusies ļaut piekļuvi vides aizsardzības NVO – Zemes draugu – dokumentiem. Dokuments attiecās uz zinātniskiem jautājumiem, kas saistīti ar ģenētiski modificētu (ĢM) produktu drošību, ko Komisija iesniegusi Pasaules tirdzniecības organizācijai. Atgādinot, ka publiskas piekļuves izņēmumi ir strikti jānosaka un jāpiemēro, ombuds secināja, ka šajā gadījumā Komisija ir neatļauti plaši interpretējusi attiecīgos noteikumus. (582/2005/PB)

Iestādēm un struktūrām ir svarīgi ievērot ombuda aizrādījumus, veicot pasākumus, lai atrisinātu vēl pastāvošās problēmas un tādējādi turpmāk izvairītos no kļūdu pieļaušanas pārvaldē. 2007. gadā ombuds ir iecerējis sagatavot un publicēt pētījumu par visu 2006. gadā izteikto aizrādījumu ievērošanu, kas bija jāveic iesaistītajām iestādēm. Tiks veikts līdzīgs pētījums arī par piezīmju ievērošanu 38 lietās, iekļaujot arī turpmākās piezīmes, kas izteiktas 2006. gadā.

Gadījumos, kad nav nepieciešama ombuda palīdzība, proti, tad, ja attiecīgajai iestādei ir iespējas novērst kļūdu pieļaušanu pārvaldē, vai tad, ja kļūda pārvaldē ir sevišķi nopietna vai tai ir vispārēja ietekme, ombuds parasti sagatavo attiecīgajai iestādei vai struktūrai ieteikumu projektu, un tām trīs mēnešu laikā ir jāsniedz ombudam detalizēta atbilde, sīki izklāstot savu viedokli.

2006. gadā tika sagatavoti 13 ieteikumu projekti. Turklāt desmit ieteikumu projekti, kas pārņemti no 2005. gada, bija pamatā 2006. gadā pieņemtiem lēmumiem. Gada laikā tika slēgtas četras lietas pēc tam, kad iestāde bija akceptējusi ieteikumu projektu. Divas lietas bija pamatā īpašam ziņojumam Eiropas Parlamentam. Deviņas lietas tika slēgtas citu iemeslu dēļ. 2006. gada beigās joprojām tika izvērtēti deviņi ieteikumu projekti, tostarp viens 2004. gadā piedāvāts ieteikumu projekts. 2006. gadā piedāvāto ieteikumu projektu vidū bija šādi ieteikumi:

- Ombuds mudināja Komisiju pēc iespējas drīzāk izskatīt sūdzību par Eiropas darba laika direktīvu. Kāds ārsts no Vācijas apsūdzēja Vāciju Direktīvas pārkāpšanā, ciktāl tas attiecās uz slimnīcās strādājošiem ārstiem un laiku, ko tie pavada izsaukumos. Komisija apgalvoja, ka izmaiņas Direktīvā jau tika gatavotas. Tomēr ombuds uzskatīja, ka Komisijai nebija tiesību uz nenoteiktu laiku atlikt sūdzības izskatīšanu, pamatojoties uz to, ka Direktīva kaut kad nākotnē varētu tikt grozīta. (3453/2005/GG)
- Ombuds aicināja Komisiju izlabot neprecīzo un maldinošo informāciju, kas ietverta brošūrās, plakātos un video prezentācijās par gaisa kuģu pasažieru tiesībām. Tas notika pēc tam, kad bija saņemtas sūdzības no divām aviokompāniju asociācijām. Tās kritizēja Komisijas sniegto informāciju par pasažieru tiesībām uz kompensāciju un palīdzību iekāpšanas atteikuma, lidojumu atcelšanas vai ilgās reisu kavēšanās gadījumā. Kaut arī ombuds nezina visus sūdzību iesniedzēju apgalvojumus par pamatotiem, viņš konstatēja dažus neprecīzus un maldinošus apgalvojumus informatīvajā materiālā un lūdza Komisiju tos izlabot. (1475/2005/(IP)GG un 1476/2005/(BB)GG)



Komisijas izvērstais atzinums par ombuda ieteikumu projektu lietā 3453/2005/GG bija jāiesniedz 2006. gada decembrī, bet lietās 1475/2005/(IP)GG un 1476/2005/(BB)GG – 2007. gada martā. Tā kā 2006. gada beigās šīs izmeklēšanas joprojām turpinājās, ziņojuma 3. nodaļā tās nav ietvertas.

2006. gadā akceptēto ieteikumu projektu vidū bija šādi ieteikumu projekti:

- Komisija pieņēma ombuda atzinumu, ka saskaņā ar labu administratīvo praksi tai būtu jāprecizē Vācijas reģionu parlamenta komitejas sanāksmē paustie apgalvojumi, un apstiprināja, ka tā centīsies to darīt. Tam sekoja ieteikumu projekts, kurā ombuds mudināja Komisiju veikt atbilstošus pasākumus, lai noskaidrotu, vai Vācijas valsts uzņēmuma pārdošanai bija kādas valsts atbalsta iezīmes. Saskaņā ar sūdzību būtu nepieciešams precizēt Reģionu parlamenta komitejas sanāksmē paustos apgalvojumus, kuros konstatēts valsts atbalsts. (642/2004/GG)
- Komisija pieņēma ieteikumu projektu, kurā ombuds aicināja to pēc iespējas drīzāk pieņemt lēmumu par sūdzības iesniedzēja sūdzību sakarā ar pārkāpumu un paziņot sūdzības iesniedzējam savu lēmumu. Kāds Dānijas automašīnu tirgotājs vērsās pie ombuda, apgalvojot, ka Komisija nav novērtējusi tā apņemšanos, lai nāktu klajā ar secinājumiem par viņa sūdzību sakarā ar pārkāpumu, kas saistīts ar Dānijas nodokļu politiku attiecībā uz ievestām automašīnām. (956/2004/PB)

Ja Kopienas iestāde vai struktūra nesniedz apmierinošu atbildi uz ieteikumu projektu, ombuds var nosūtīt Eiropas Parlamentam īpašu ziņojumu. To var uzskatīt par ombuda galējo līdzekli un pēdējo no pamatpasākumiem, ko viņš veic, izskatot lietu, jo rezolūcijas pieņemšana un Parlamenta pilnvaru īstenošana ir Parlamenta politiskā vērtējuma jautājumi. 2006. gadā tika sagatavoti divi īpaši ziņojumi:

- Ombuds aicināja Padomi pārdomāt ES prezidējošo valstu tīmekļa vietnēs izmantoto valodu izvēli. Tam par pamatu bija kādas Vācijas asociācijas sūdzība par to, ka šīm tīmekļa vietnēm ir jābūt pieejamām ne vien angļu un franču valodā, bet arī vācu valodā. Padome uzskatīja, ka tikai dalībvalsts, kura tobrīd ir ES prezidējošā valsts, ir atbildīga par savu tīmekļa vietni. Ombuds tam nepiekrita un pēc tam, kad Padome bija noraidījusi viņa ieteikumu projektu, iesniedza šo jautājumu izskatīšanai Eiropas Parlamentā. (1487/2005/GG)
- Īpašajā ziņojumā Parlamentam ombuds apgalvoja, ka Komisijas sūdzība par to, ka nebija iespējams panākt politiku vienprātību attiecībā uz to, kā rīkoties, neatbrīvoja to no pienākuma kārtīgi izskatīt sūdzību sakarā ar pārkāpumu. Kāds Vācijas sporta spēļu derību pakalpojumu sniedzējs iesniedza Komisijai sūdzību pēc tam, kad Vācijas iestādes bija likušas tam pārtraukt šo pakalpojumu sniegšanu, tādējādi piespiežot to pārtraukt uzņēmējdarbību. Sūdzības iesniedzējs to uzskatīja par pakalpojumu sniegšanas brīvības pārkāpumu. Pēc īpašā ziņojuma iesniegšanas Komisija informēja Parlamentu un ombudu, ka ir pieņēmusi lēmumu par sūdzību sakarā ar pārkāpumu. (289/2005/GG)

Izmeklēšanas pēc ombuda iniciatīvas

Ombuds izmanto savas pilnvaras uzsākt izmeklēšanu pēc savas iniciatīvas galvenokārt divos gadījumos. Pirmkārt, viņš var tās izmantot, lai izmeklētu iespējamu gadījumu saistībā ar pārvaldē pieļautu kļūdu, ja sūdzību iesniedz nepilnvarota persona (tas ir, ja sūdzības iesniedzējs nav Eiropas Savienības pilsonis vai pastāvīgais iedzīvotājs, vai arī juridiska persona ar juridisko adresi kādā dalībvalstī). 2006. gadā tika sāktas piecas šādas pēc savas iniciatīvas veiktas izmeklēšanas. Ombuds var arī izmantot savas pilnvaras veikt izmeklēšanu pēc savas iniciatīvas, lai risinātu sistemātiskas problēmas iestādēs. 2006. gadā ombuds šo iespēju izmantoja četros gadījumos, tostarp divos turpmāk minētajos:

- Ombuds lūdza Komisiju izmeklēt iespējamību saistībā ar starpniecības izmantošanas biežuma palielināšanos, lai atrisinātu strīdus saistībā ar tās finansējumiem. Komisija sniedza pozitīvu atbildi, apņemoties turpmāk veicināt alternatīvu paņēmieni izmantošanu strīdu risināšanā, savos standarta iepirkuma līgumos iekļaujot papildu noteikumu attiecībā uz starpniecību. Slēdzot izmeklēšanu, ombuds lūdza Komisiju līdz 2007. gada 30. jūnijam sniegt



viņam papildu informāciju gan par šo starpniecības noteikumu, gan iestādes centieniem veicināt starpniecības izmantošanu, lai aptvertu arī strīdus par subsīdijām. Ombuds arīdzan uzsvēra to, cik svarīgs ir ieteikums izmantot starpniecību strīdos starp līgumslēdzējiem un apakšlīgumslēdzējiem. (OI/1/2006/TN)

- 2006. gada janvārī ombuds pēc savas iniciatīvas veica izmeklēšanu saistībā ar Eiropas Parlamenta noteikumiem un politiku attiecībā uz vecuma galīgajiem ierobežojumiem tā praktikantu programmā. Savos ieteikumos ombuds atsaucās uz i) Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 21. pantu par nediskriminēšanu, ii) Eiropas Kopienas Tiesas neseno tiesas praksi, saskaņā ar kuru princips par nediskriminēšanu, pamatojoties uz vecumu, ir viens no Kopienas tiesību aktu pamatprincipiem, un iii) pēc ombuda ieteikuma pieņemto Komisijas lēmumu atcelt vecuma ierobežojumus tā praktikantu programmā. Parlaments informēja ombudu, ka kopš 2006. gada 15. februāra tas vairs nepiemēro galīgos vecuma ierobežojumus tā praktikantu programmā. (OI/3/2006/BB)

Ievērojamākās lietas, kas uzskatāmas par labas prakses paraugu

Iepriekšminētā **Eiropas Komisijas** atbildes reakcija uz ombuda pēc savas iniciatīvas veikto izmeklēšanu par starpniecību (OI/1/2006/TN) un **Eiropas Parlamenta** atbildes reakcija uz ombuda pēc savas iniciatīvas veikto izmeklēšanu par iespējamu diskrimināciju, pamatojoties uz vecumu (OI/3/2006/BB), ir spilgti labas prakses piemēri, kas garantē to iekļaušanu ombuda 2006. gada ziņojumā kā "ievērojamākās lietas". Tās par paraugu var ņemt arī citas ES iestādes un organizācijas saistībā ar to, kā vislabāk risināt ombuda izvirzītos jautājumus. Komisija pauda vēlmi konstruktīvi sadarboties ar ombudu iepriekšminētajā lietā, piekrītot pārskatīt savu Eiropas datu aizsardzības direktīvas interpretāciju (2467/2004/PB). Ņemot vērā ombuda argumentus un sūdzības iesniedzēja bažas, Komisija pierādīja, ka tā vēlas, lai to pasākumu centrā būtu pilsoņu intereses. Ombuds ļoti atzinīgi novērtē šādu rīcību.

Vēl kāds iestāžu konstruktīvas reakcijas piemērs 2006. gadā bija vērojams iepriekšminētajā lietā 106/2005/TN, kurā Komisija piekrita samaksāt kādai darbiniecei nesamaksāto atalgojuma daļu, kā arī procentus. **Eiropas Aviācijas drošības aģentūra (EASA)** sniedza patiesas pakalpojumu sniegšanas kultūras piemēru, kad, pastāvot uz savu viedokli, ka nav notikusi kļūda pārvaldē, tomēr piekrita ombuda piedāvātajam mierizlīgumam (sk. iepriekš 1729/2005/JF). Visbeidzot novatoriskais veids, kādā **Eiropas Investīciju banka (EIB)** lietā 1776/2005/GG reaģēja uz sūdzības iesniedzēja lūgumu ļaut piekļuvi revīzijas ziņojumam, vienlaikus aizsargājot trešo pušu likumīgās intereses, bija piemērs tam, kā atbildēt uz sūdzību, un to var ņemt par paraugu turpmākās lietās saistībā ar piekļuvi dokumentācijai.

Turpmākā analīze

Gada ziņojuma 2. nodaļas pēdējā sadaļā ietverts pārskats par šīm un citām lietām, skatot tās šādās tematiskās kategorijās: i) atklātība, tostarp piekļuve dokumentiem un informācijai, kā arī datu aizsardzība; ii) Komisija kā Līguma sargātāja; iii) konkursa piedāvājumi, līgumi un pabalsti; un iv) jautājumi attiecībā uz personālu, tostarp pieņemšanu darbā.

Ziņojuma 3. nodaļā ietverts 59 lēmumu kopsavilkums no kopumā 250 lēmumiem, ar kuriem 2006. gadā slēgtas lietas. Šie kopsavilkumi atspoguļo plašu klāstu ombuda izmeklēšanās iesaistīto tēmu un iestāžu, kā arī dažāda veida secinājumus.

Lēmumi par lietu slēgšanu parasti tiek publicēti ombuda tīmekļa vietnē (<http://www.ombudsman.europa.eu>) angļu valodā, bet ja tā ir cita, tad arī pieteikuma iesniedzēja valodā.

Attiecības ar ES iestādēm un struktūrām

Konstruktīvas attiecības ar ES iestādēm un struktūrām ombudam ir ļoti svarīgas, lai efektīvi veiktu savu darbu pilsoņu interesēs. Sadarbība izpaužas kā regulāras sanāksmes vai kopīgi pasākumi. Ombuds izmanto šo sanāksmju sniegtās iespējas, lai izskaidrotu savu lomu labas pārvaldības veicināšanā iestādēs un struktūrās.



2006. gadā īpaši svarīgas bija divpusējās tikšanās ar Eiropas komisāriem, lai apspriestu to, kā darbojas jaunā, 2005. gadā ieviestā Komisijas procedūra attiecībā uz ombuda veiktajām izmeklēšanām. Jūnijā ombudam bija arī ļoti produktīva tikšanās ar Komisijas darbinieku, kas atbildīgs par darbu ar ombuda veiktajām izmeklēšanām koordinēšanu. Visas šīs tikšanās veicināja Komisijas priekšsēdētāja vietniece *Margot WALLSTRÖM*, kas *inter alia* atbildīga par attiecībām ar ombudu, un Komisijas ģenerālsekretāre *Catherine DAY*. *Margot WALLSTRÖM* decembrī Strasbūrā arī vērsās pie ombuda personāla, kur tā sniedza pārskatu par Komisijas veiktajiem pasākumiem attiecību uzlabošanai ar pilsoņiem.

2006. gadā ombuds turpināja veidot konstruktīvas darba attiecības ar Eiropas Parlamenta locekļiem. Papildu vairākām atsevišķām sanāksmēm ar Parlamenta locekļiem *P. Nikiforos DIAMANDOUROS* 2006. gadā piedalījās četrās Lūgumrakstu komitejas sanāksmēs, kurās viņš prezentēja savu gada ziņojumu un īpašos ziņojumus, kas aptvēra dažādas tēmas. Pēc Komisijas lūguma katrā šajā gadā Komitejas rīkotajā sanāksmē ombudu pārstāvēja kāds tā personāla loceklis.

2006. gadā ombuds turpināja sadarboties arī ar citām iestādēm un struktūrām. Martā viņš Luksemburgā tikās ar Eiropas Kopienų Tiesas priekšsēdētāju, Pirmās instances tiesas un Civildienesta tiesas priekšsēdētāju, Revīzijas palātas priekšsēdētāju un Eiropas Investīciju bankas priekšsēdētāju. Oktobrī viņš Grieķijā tikās ar Eiropas Rekonstrukcijas aģentūras direktoru un Eiropas Profesionālās izglītības attīstības centra direktoru. Gada laikā viņš vairākām Briseles, Luksemburgas un Strasbūras Eiropas iestāžu personāla locekļu grupām arī sagatavoja prezentācijas par savu darbu.

Lai nodrošinātu pēc iespējas labāku pakalpojumu sniegšanu pilsoņiem, ombuds 2006. gadā parakstīja vairākus svarīgus nolīgumus.

Martā viņš parakstīja jaunu nolīgumu ar Parlamentu, kas paredz sadarbību tādās jomās kā politikas veidošana, informāciju tehnoloģijas un saziņa. Jaunajam nolīgumam vajadzētu dot ombudam iespēju ļoti saprātīgi izmantot viņa birojam piešķirto finansējumu, vienlaikus nodrošinot viņam darbā pilnīgu autonomiju.

2006. gadā tika parakstīts vēl kāds nozīmīgs nolīgums – Saprašanās memorands ar Eiropas datu aizsardzības uzraudzītāju. Šā nolīguma mērķis ir nodrošināt to sūdzību konsekventu izskatīšanu, kuras attiecas uz datu aizsardzību, un izvairīties no liekas dublēšanās. Šo saprašanās memorandu 30. novembrī Briselē parakstīja ombuds un datu aizsardzības uzraudzītājs *Peter HUSTINX*.³

Pirms tam ombuds bija parakstījis nolīgumu ar Spānijas valdību, lai tādējādi dotu pilsoņiem iespēju sūdzēties Eiropas ombudam jebkurā no Spānijas oficiālajām valodām (basku, kataloniešu/valensiešu un galiciešu). Parakstot šo nolīgumu, ombuds saskaņoja savu praksi ar ES Padomes 2005. gada jūnija secinājumiem, kas paredz šo valodu izmantošanu, lai atvieglotu Spānijas pilsoņu saziņu ar ES iestādēm. Spānijas pastāvīgais pārstāvis ES – vēstnieks *Carlos BASTARRECHE SAGÜES* – parakstīja nolīgumu Spānijas valdības vārdā.

Attiecības ar citiem ombudiem un līdzīgām struktūrām

Eiropas ombuds cieši sadarbojas ar saviem kolēģiem valsts, reģionu un vietējā līmenī un nodrošina pilsoņu sūdzību par ES tiesību aktiem pareizu un pienācīgu izskatīšanu. Tas ir īpaši svarīgi, ņemot vērā to, ka daudzi sūdzības iesniedzēji vērsas pie Eiropas ombuda, kad tiem rodas problēmas ar valsts, reģionālajām vai vietējām pārvaldes iestādēm. Daudzos gadījumos attiecīgās valsts ombuds var nodrošināt efektīvus aizsardzības līdzekļus. Šī sadarbība ir ļoti būtiska, lai izsekotu svarīgiem notikumiem ombudu sabiedrībā, apmainītos ar informāciju par ES tiesību aktiem un dalītos labas prakses pieredzē. Lielākoties šī sadarbība notiek Eiropas ombudu tīkla aizgādībā, lai gan Eiropas ombuds piedalās konferencēs, semināros un sanāksmēs arī ārpus šī tīkla.

³

Saprašanās memorands starp Eiropas ombudu un Eiropas datu aizsardzības uzraudzītāju; OV, 2007, C 27, 21. lpp.



Eiropas ombudu tīkls

Eiropas ombudu tīkls šobrīd ietver gandrīz 90 birojus 31 valstī, aptverot valsts un reģionu līmeņus Eiropas Savienībā, kā arī valsts līmeni kandidātvalstīs, kuras pretendē uz dalību ES, kā arī Norvēģiju un Islandi. Šis tīkls ir efektīvs mehānisms, sadarbojoties lietu izskatīšanā. Kad vien iespējams, Eiropas ombuds tieši pārsūta lietas valstu vai reģionu ombudiem vai sniedz sūdzības iesniedzējam derīgus padomus. 2006. gadā ombuds 828 sūdzību iesniedzējiem ir ieteicis vērsties pie valsts vai reģionālā ombuda, bet 363 sūdzības (no kurām 270 bija par vienu un to pašu tēmu) ir tieši pārsūtījis kompetentajam ombudam.

Papildu regulārajai neformālajai informācijas apmaiņai tīkla iekšienē ir izstrādāta īpaša procedūra, ar kuras starpniecību valstu vai reģionu ombudi var lūgt rakstiskas atbildes uz jautājumiem par ES tiesību aktiem un to interpretāciju, tostarp jautājumiem, kas rodas, izskatot specifiskas lietas. Eiropas ombuds atbildi sniedz vai nu tieši, vai attiecīgā gadījumā pārsūta jautājumu citai ES iestādei vai struktūrai. 2006. gadā tika saņemti divi šādi jautājumi (viens no valsts ombuda un viens no reģiona ombuda), bet trīs tika atrisināti (tostarp divi, kas pārņemti no 2005. gada). Plašāka informācija par tiem ietverta ziņojuma 3. nodaļā.

Tīkls vienlīdz aktīvi apmainās arī ar pieredzi un labas prakses gadījumiem – tie ir mērķi, ko tas cenšas sasniegt, rīkojot seminārus un sanāksmes, regulāri izdodot biļetenus, organizējot elektronisku diskusiju forumu un katru dienu uzturot elektronisku ziņu dienestu.

Semināri valstu un reģionu ombudiem notiek katru otro gadu, un tos Eiropas ombuds organizē kopīgi ar valstu vai reģionu kolēģiem. No 19. līdz 21. novembrim Londonā notika Piektais ES dalībvalstu reģionu ombudu seminārs, ko organizēja Anglijas pašvaldības ombuds *Tony REDMOND* un Eiropas ombuds. To apmeklēja aptuveni 80 dalībnieki no sešām valstīm, kurās ir reģionu ombudi (proti, no Beļģijas, Vācijas, Spānijas, Itālijas, Austrijas un Apvienotās Karalistes⁴). Semināra tēma bija "Kopīgs darbs, lai sekmētu labu pārvaldību un aizstāvētu pilsoņu tiesības ES". Programmā bija iekļautas sanāksmes par ES tiesību aktiem, labas pārvaldības veicināšanu, sūdzību izskatīšanu un ombudu sadarbību.

Katru otro gadu tiekas arī sadarbības koordinatori, kuri valstu ombudu birojos darbojas kā pirmais saziņas posms ar Eiropas ombudu tīklu. Piektais sadarbības koordinatoru seminārs notika Strasbūrā no 18. līdz 20. jūnijam. Semināra nosaukums bija "Pamattiesību aizstāvēšana – Apmaiņa ar labas prakses gadījumiem", un tā mērķis bija izveidot forumu sadarbības koordinatoru viedokļu apmaiņai par labas prakses gadījumiem to pārstāvētajās iestādēs, kā arī apspriest to darbu saistībā ar pamattiesību ievērošanas veicināšanu. Seminārs sniedza sadarbības koordinatoriem iespēju izvērtēt tīkla darbību un izteikt priekšlikumus tās uzlabošanai. Semināru apmeklēja pavisam 28 dalībnieki no 26 Eiropas valstīm, tostarp tajā pirmo reizi piedalījās valstu ombudu iestāžu pārstāvji no Bulgārijas, Horvātijas un Rumānijas.

Periodiskais biļetens – Eiropas ombudi tika izmantots kā ļoti vērtīgs instruments informācijas apmaiņai par ES tiesību aktiem un labas prakses piemēriem 2006. gadā. Divās publikācijās, kas izdotas aprīlī un oktobrī, bija iekļauti raksti par ES tiesību aktu pārkāpumu, kvalifikāciju savstarpēju atzīšanu ES, Eiropas vides tiesībām un piekļuvi informācijai par vidi, ombuda lomu ieslodzījuma vietu uzraudzībā, vispārēju piekļuvi platjoslas internetam, diskrimināciju saistībā ar nodarbinātības iespējām, vārda brīvību, bērnu tiesībām, migrāciju un patvēruma problēmām. Gada laikā tika turpinātas ombuda interneta diskusijas un forums par apmaiņu ar dokumentiem, tādējādi sniedzot birojiem iespēju apmainīties ar informāciju, nosūtot jautājumus un atbildes. Tika aizsāktas vairākas būtiskas diskusijas tādos jautājumos kā ieslodzījuma vietu neatkarīga pārraudzība, pastāvīgā iedzīvotāja statusu imigrantu bērniem, kuri dzimuši ES, diskriminācijas apkarošana un attieksmes vienlīdzības veicināšana, kā arī tiesībām piedalīties ES pašvaldību vēlēšanās. Turklāt ombuda elektronisko ziņu dienests – *Ombudsman Daily News* – publicēja informāciju katru darbadienu un ietvēra rakstus, paziņojumus presei un ziņojumus no birojiem visā tīklā.

⁴ Valstis ir uzskaitītas ES protokola kārtībā, tas ir, alfabētiski, pamatojoties uz katras valsts nosaukumu šīs valsts valodā. Šī kārtība pielietota visā publikācijā.



Tīkla attīstībā ļoti efektīvas ir izrādījušās arī informatīvās vizītes pie ombudiem dalībvalstīs un kandidātvalstīs, un tās ir lielisks veids, kā sekmēt informāciju par plašo sakaru līdzekļu klāstu, kurus tas dara pieejamus. 2006. gadā Eiropas ombuds apciemoja savus kolēģus Luksemburgā (martā), Spānijā (maijā), Ziemeļīrijā (novembrī) un Bulgārijā (novembrī).

Tikšanās

Gada laikā ombuda centieni sadarboties ar saviem kolēģiem pārsniedza Eiropas ombudu tīkla pasākumus. Lai veicinātu ombudu sadarbību, apspriestu iestāžu savstarpējās attiecības un apmainītos ar labas prakses paraugiem, viņš apmeklēja 28 valstu un reģionu ombudu rīkotos pasākumus un tikās ar daudziem ombudiem un ombudu iestāžu pārstāvjiem ES un ārpus tās.

Informatīvi pasākumi

Pilsoņu informēšana ir ombuda darbības galvenais uzdevums. Arī 2006. gadā tika pastiprināti centieni informēt pilsoņus par to tiesībām sūdzēties par pārvaldē pieļautām kļūdām. Gada laikā notikušajās konferencēs, semināros un sanāksmēs ombuds un viņa personāls sniedza aptuveni 120 prezentācijas. Ombuda vizītes Luksemburgā, Spānijā, Ziemeļīrijā un Bulgārijā deva papildu iespēju vairot šo valstu pilsoņu informētību.

2006. gadā tika pastiprināti arī plašsaziņas līdzekļu pasākumi, izplatot preses ziņojumus žurnālistiem visā Eiropā. Tajos ietvertu jautājumu vidū bija valodu izvēle ES prezidējošo valstu tīmekļa vietnēs, tādu jomu kā lobēšana un subsīdijas pārredzamība, sūdzība par darba laika direktīvas nepareizu īstenošanu un atklātības trūkums Padomes darbībā. Ombuds sniedza intervijas vairāk nekā 40 žurnālistiem no drukātiem, apraides un elektroniskajiem plašsaziņas līdzekļiem Briselē, Strasbūrā un citur. Preses konferencēs un sanāksmēs viņš iepazīstināja ar savu darbu un atbildēja uz uzdotajiem jautājumiem.

Informatīvais materiāls par ombuda darbu tika plaši izplatīts visu gadu, jo īpaši atvērto durvju dienās, ko maijā rīkoja Eiropas Parlaments. 2006. gadā tika publicēti jauni divu nozīmīgu saziņas instrumentu izdevumi – sūdzības iesniedzēja rokasgrāmata un veidlapa ar nosaukumu *“Eiropas ombuds – vai viņš var jums palīdzēt”*, kas tika darīta pieejama 23 valodās, un *“Eiropas ombuds – no pirmā acu uzmetiena”*, kas tika brošūras veidā izdots 25 valodās. Novembrī cieto un mīksto vāku izdevumā tika publicēts ombuda jubilejas izdevums franču valodā ar nosaukumu *“Eiropas ombuds: vēsture, izveidošana, attīstība”*. Gada laikā ombuds turpināja izplatīt arī citas publikācijas, no kurām ievērojamākā ir *“Eiropas labas administratīvās prakses kodekss”* 25 valodās. Kodekss tika izdots Maķedonijā 2006. gadā, lai palīdzētu sekmēt labu pārvaldību bijušajā Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikā.

Ombuda tīmekļa vietne tika regulāri papildināta ar lēmumiem, preses ziņojumiem un plašu informāciju par ombuda saziņas pasākumiem. Maijā šī tīmekļa vietne kopā ar citu ES iestāžu, struktūru un aģentūru tīmekļa vietnēm tika iekļauta jaunajā augsta līmeņa ES vietnē. Oficiālā adrese tagad ir: <http://www.ombudsman.europa.eu>

Laikā no 2006. gada 1. janvāra līdz 31. decembrim ombuda tīmekļa vietnē viesojušies 416 533 apmeklētāji. Visbiežāk tika apmeklētas lapas angļu valodā; tām seko lapas franču, spāņu, vācu un itāliešu valodā. No apmeklējumu ģeogrāfiskā skatījuma – visvairāk apmeklētāju bija no Itālijas, kam seko Zviedrija, Apvienotā Karaliste, Spānija un Vācija. Ombuda tīmekļa saišu sadaļā ir saites uz valstu un reģionu tīmekļa lapām visā Eiropā. 2006. gadā saitēs norādītās lapas ir tikušas apmeklētas vairāk nekā 44 000 reižu, tādējādi skaidri liecinot par to, ka pilsoņi novērtē Eiropas ombuda darbu ar Eiropas ombudu tīkla koordinēšanu.

Iekšējā attīstība

Ombuds 2006. gadā turpināja censties nodrošināt to, lai iestāde spētu izskatīt sūdzības no pilsoņiem 25 dalībvalstīs 21 valodā. Sagatavošanās darbi tika veikti, arī gaidot Bulgārijas un Rumānijas pievienošanos 2007. gada 1. janvārī.



Pēc atklātās darbā pieņemšanas procedūras ombuds 2006. gada 1. augustā izvēlējās savu pirmo ģenerālsekretāru. Juridiskajā dienestā darbā tika pieņemts trešais galvenais juridiskais uzraugs, kura uzdevums ir turpmāk pilnveidot lietu pārvaldības un kvalitātes kontroles procedūras.

Ombuda štatu plāns 2006. gadā paredzēja kopumā 57 darbavietas salīdzinājumā ar 51 darbavietu 2005. gadā. Šis pieaugums galvenokārt saistāms ar gatavošanos Bulgārijas un Rumānijas uzņemšanai ES un ar lēmumu panākt pilnīgu autonomiju no Parlamenta dienestiem attiecībā uz ombuda personāla vadību. Nekāds palielinājums nav paredzēts 2007. gada budžetā, ko budžeta lēmējinstiucijas apstiprināja 2006. gada decembrī.

Lai veicinātu izpratni par iestāžu vērtībām un uzdevumiem un sekmētu to efektīvu īstenošanu, ombuds 2006. gada oktobrī organizēja personāla sanāksmi, kuras īpašais mērķis bija analizēt savu un iestādes darbību. Šāds pasākums iestādes isajā vēsturē notika pirmo reizi.

Gatavojoties šai sanāksmei, personāla locekļi tika aicināti paust savu viedokli par biroja vispārējo darbību un ombuda darba ietekmi, piedaloties pašnovērtēšanas uzdevumā. Tas tika veidots anketas formā, kurā personāla locekļi novērtēja dažādus Eiropas ombuda darba procedūru un metožu aspektus dažādās iestādes darbības jomās, kā arī ombuda panākumus saskarsmē ar pilsoņiem. Šā nozīmīgā pasākuma mērķis bija arī nodrošināt iestādē riska pārvaldības uzlabošanu, kā to paredz ES iekšējās kontroles standarti.

Aptaujas rezultāti kopā ar citiem vispārējiem materiāliem tika izmantoti par pamatu, uz kura tika balstītas pamatdiskusijas šajā pasākumā, kas bija vērsts uz i) labas pārvaldības jēdzienu no jēdzieniskā un procedūras skatījuma, ii) to, kā plaši informēt pilsoņus un kā orientēties uz specifiskāku auditoriju, un iii) kā turpmāk pilnveidot un veicināt pakalpojumu sniegšanas kultūru ombuda birojā. Katrs personāla loceklis tika aicināts aktīvi iesaistīties apspriedēs. Pēc šīs sanāksmes tika panākta vispārēja vienošanās, ka šo pasākumu var uzskatīt par ļoti produktīvu un vērtīgu pieredzi un ka to ir vērts atkārtot.

Ombuds noteica jauno budžeta uzbūvi 2007. gadam. Kopējie asignējumi 2007. gadam ir 8 152 800 EUR (salīdzinājumā ar 7 682 538 EUR 2006. gadā).





2 SŪDZĪBAS UN IZMEKLĒŠANAS

Viens no būtiskākajiem veidiem, kādā Eiropas ombuds veicina labu pārvaldību, ir iespējamo pārvaldē pieļautu kļūdu izmeklēšana un, ja nepieciešams, korektīvu pasākumu ieteikšana. Iespējamo pārvaldē pieļautu kļūdu gadījumi nonāk ombuda uzmanības lokā galvenokārt ar iesniegto sūdzību palīdzību, un to izskatīšana atspoguļo svarīgāko ombuda aktīvās lomas aspektu.

Tiesības sūdzēties Eiropas ombudam ir vienas no Eiropas Savienības pilsoņa tiesībām (EK līguma 21. pants), un tās ir iekļautas Pamattiesību hartā (43. pants).

Ombuds veic izmeklēšanas arī pēc savas iniciatīvas, tādējādi uzņemoties aktīvu lomu cīņā ar kļūdām pārvaldē.

2.1 OMBUDA DARBĪBAS JURIDISKAIS PAMATS

Ombuda darbu reglamentē EK līguma 195. pants, ombuda statūti (kas ir Eiropas Parlamenta lēmums¹) un īstenošanas noteikumi, kurus ombuds pieņēmis saskaņā ar Statūtu 14. pantu. Pašreizējie īstenošanas noteikumi stājas spēkā 2003. gada 1. janvārī. Tie ir pieejami ombuda tīmekļa vietnē (<http://www.ombudsman.europa.eu>), un cietā kopija ir pieejama ombuda birojā.

Statūti nodrošina labu pamatu ombuda darbībai. Tomēr pēc to rūpīgas pārskatīšanas ombuds noteica dažas izmaiņas, kuras varētu sekmēt viņa spēju strādāt daudz labāk Eiropas pilsoņu labā. Tāpēc viņš 2006. gada 11. jūlijā rakstveidā vērsās pie Eiropas Parlamenta priekšsēdētāja, lūdzot uzsākt procedūru Statūtu grozīšanai.

2.2 EIROPAS OMBUDA PILNVARAS

EK līguma 195. pants dod ombudam tiesības saņemt sūdzības no jebkura Eiropas Savienības pilsoņa vai jebkuras fiziskas vai juridiskas personas, kura pastāvīgi uzturas vai kuras juridiskā adrese ir kādā dalībvalstī, kas tiek iesniegtas par pārvaldē pieļautu kļūdu gadījumiem Kopienas iestāžu un struktūru darbībā, izņemot par tām kļūdām, ko pieļāvusi Eiropas Kopienas Tiesa un Pirmās instances tiesa, pildot savus tiesu iestādes pienākumus. Tādējādi sūdzība neietilpst ombuda pilnvarās, ja:

1. sūdzības iesniedzējs nav persona, kas ir tiesīga iesniegt sūdzību;
2. sūdzība nav vērsta pret Kopienas iestādi un struktūru;
3. sūdzība ir vērsta pret Eiropas Kopienas Tiesu un Pirmās instances tiesu, kuras pieļāvušas kļūdu, pildot savus tiesu iestādes pienākumus; vai
4. sūdzība neattiecas uz iespējamu pārvaldē pieļautu kļūdu.

Visi šie gadījumi ir aplūkoti turpmāk tekstā.

¹ Eiropas Parlamenta 1994. gada 9. marta Lēmums 94/262 par noteikumiem un vispārējiem nosacījumiem, kas reglamentē ombuda pienākumu izpildi; OV 1994, L 113, 15. lpp.



2.2.1 Sūdzības un pēc paša iniciatīvas veiktas izmeklēšanas

Lai gan tiesības iesniegt sūdzību Eiropas ombudam ir tikai dalībvalstu pilsoņiem, pastāvīgajiem iedzīvotājiem un juridiskām personām, kuru juridiskā adrese ir kādā dalībvalstī, ombudam ir arī tiesības veikt izmeklēšanu pēc savas iniciatīvas. Izmantojot šīs pilnvaras, ombuds var izmeklēt iespējamu pārvaldē pieļautas kļūdas gadījumu, par kuru ziņojusi persona, kurai nav tiesību iesniegt sūdzību. Parasti ombuds šādos gadījumos sniedz attiecīgajai personai izmeklēšanas laikā tādas pašas procesuālās iespējas kā tad, ja lieta tiktu izskatīta uz sūdzības pamata.

2006. gadā tika uzsāktas piecas šādas izmeklēšanas pēc ombuda paša iniciatīvas.

Parasti ombuds jautājumu par to, vai izmantot savas iniciatīvas tiesības šādā veidā, risina, pamatojoties uz katru konkrēto gadījumu. Piemēram, atbildot uz pilsoniskās sabiedrības organizāciju jautājumiem par Eiropas Investīciju bankas (EIB) atbildību, ombuds paskaidroja, ka viņam nav tiesību veikt izmeklēšanu saistībā ar iespējamu pārvaldē pieļautas kļūdas gadījumu EIB kreditēšanas darbībā ārpus Eiropas Savienības (ārējā kreditēšana). Turklāt, ņemot vērā iespējamus resursu ierobežojumus nākotnē, ombuds paredz savas iniciatīvas tiesību izmantošanu neatkarīgi no tā, ka vienīgais iemesls neizmeklēt sūdzību, kurā minēta kļūda EIB pārvaldē ārējā kreditēšanā, ir tāds, ka sūdzības iesniedzējs nav Eiropas Savienības pilsonis vai pastāvīgais iedzīvotājs.

2.2.2 Kopienas iestādes un struktūras

Ombuda mandāts attiecas uz Kopienas iestādēm un struktūrām. Minētās iestādes ir uzskaitītas EK līguma 7. pantā, tomēr Kopienas struktūru definīcija vai autoritatīvs saraksts neeksistē. Tajā ietilpst struktūras, kas dibinātas, pamatojoties uz līgumiem, piemēram, Ekonomikas un sociālo lietu komiteja un Eiropas Centrālā banka, kā arī struktūras, kas dibinātas saskaņā ar tiesību aktiem, piemēram, Eiropas Vides aģentūra un Eiropas Aģentūra operatīvās sadarbības vadībai pie ES dalībvalstu ārējām robežām (*FRONTEX*).

Sūdzības, kas vērstas pret dalībvalstu iestādēm, neietilpst Eiropas ombuda pilnvarās pat tad, ja tās skar jautājumus, kuri ietilpst ES tiesību aktu darbības jomā. Tomēr daudzas šādas sūdzības ietilpst Eiropas ombudu tīklā esošo valstu vai reģionu ombudu pilnvarās (sk. zemāk 2.5. sadaļu).

Piemēri sūdzībām, kas nebija vērstas pret Kopienas iestādi vai struktūru

2006. gada februārī ombuds saņēma vairākas sūdzības par ES neatkarīgo ekspertu pamattiesību jautājumos tīkla Atzinumu N4-2005. Kā apgalvo sūdzības iesniedzēji, šis atzinums netieši ietvēra domu, ka ārstus var piespiest veikt abortus, tādējādi liekot tiem rīkoties pretrunā savai reliģiskajai pārliecībai.

Tīkls tiek finansēts saskaņā ar pakalpojumu līgumu starp Komisiju un Lēvenas Universitāti, kas noslēgts pēc konkursa procedūras. Gan Tīkla izdotajās publikācijās, gan Komisijas publikācijās Tīkls ir raksturots kā pilnīgi neatkarīga struktūra, un Komisija stingri noraida atbildību par tā pausto viedokli. Šajos apstākļos ombuds uzskatīja, ka viņam nebija tiesību izskatīt sūdzības.

Sūdzība 530/2006/KW



Sūdzība, kas vērsta pret Eiropas Drošības aģentūru

Eiropas Drošības aģentūra (EDA) tika izveidota ar Padomes 2004. gada 12. jūlija Vienoto rīcību 2004/551/CFSP Eiropas Savienības kopējās ārējās un drošības politikas ietvaros.

Ombuds saņēma sūdzību no personas, kura bija pieteikusies darbam EDA. Viņš aicināja EDA un Padomi paust savu viedokli, kas tika arī izdarīts.

Lēmumā par šo lietu ombuds norādīja, ka EDA darbojas Padomes uzraudzībā, ka sūdzība attiecās uz darbā pieņemšanas procedūrām un ka Padome ir pieņēmusi EDA Civildienesta noteikumus par Kopienas juridisku instrumentu. Ņemot to vērā, ombuds uzskatīja, ka sūdzība bija atbilstoša tā pilnvarām.

Konfidenciāla lieta

2.2.3 “Kļūda pārvaldē”

Eiropas ombuds vienmēr ir uzskatījis, ka kļūda pārvaldē ir plašs jēdziens, un, lai panāktu labu pārvaldību, cita starpā, ir jāievēro tiesību normas un principi, tostarp pamattiesības. Taču labas pārvaldības principi nozīmē, ka Kopienas iestādēm un struktūrām ir jāievēro ne tikai juridiskās saistības, bet to darbiniekiem arī jābūt izpalīdzīgiem un jānodrošina pareiza izturēšanās pret sabiedrības locekļiem, pilnībā ievērojot viņu tiesības. Tāpēc nelikumība vienmēr norāda uz kļūdu pārvaldē, taču kļūda pārvaldē ne vienmēr ir saistīta ar nelikumību. Tādējādi ombuda konstatētā kļūda pārvaldē ne vienmēr nozīmē, ka ir notikusi pretlikumīga darbība, par ko tiesa varētu noteikt sankcijas.²

Atbildot uz Eiropas Parlamenta pieprasījumu sniegt skaidru formulējumu jēdzienam “kļūda pārvaldē”, ombuds 1997. gada ziņojumā piedāvāja šādu formulējumu:

“Kļūdu pārvaldē” konstatē tad, kad valsts pārvaldes iestāde nedarbojas saskaņā ar tai saistošu noteikumu vai principu.

Eiropas Parlaments 1998. gadā pieņēma rezolūciju, ar ko atzina šo formulējumu. 1999. gadā notikušajā sarakstē starp ombudu un Komisiju tika noskaidrots, ka arī Komisija ir piekritusi šim formulējumam.

Pamattiesību hartā, ko pasludināja 2000. gada decembrī, tiesības uz labu pārvaldi ir iekļautas kā Eiropas Savienības pilsoņu pamattiesības (41. pants).

Hartas 43. pants paredz tiesības iesniegt sūdzību Eiropas ombudam, kurš nodrošina ārēju mehānismu, ar kura palīdzību Kopienas iestādes un struktūras var saukt pie atbildības saistībā ar pārvaldē pieļautām kļūdām. Ir svarīgi atzīt, ka pakalpojumu sniegšanas kultūra attiecībā pret pilsoņiem ir labas pārvaldības neatņemama daļa. To nevajadzētu jaukt ar pārmetumu praksi, kas izraisa aizsardzības reakciju. Šajā saistībā jāpiebilst, ka ombuda izmeklēšana nav uzskatāma par disciplināru vai pirmsdisciplināru procedūru (sk. 3. nodaļā kopsavilkumu lietai Nr. 163/2006/MHZ).

Ombuda stratēģija attiecībā uz pakalpojumu kultūras uzlabošanu ietver ne vien dažādas aktīvas iniciatīvas, bet skar arī sūdzību izskatīšanu. Pakalpojumu sniegšanas kultūras būtisks faktors ir prasība atzīt kļūdas, kad tās notikušas, un, ja iespējams, tās izlabot. Ombuds aicina iestādes un struktūras tā rīkoties, ja iespējams, meklējot risinājumu kopā ar iesaistīto iestādi vai struktūru, lai tādējādi apmierinātu sūdzības iesniedzēja prasības. Noteikti jāpiebilst, ka attiecīgie Statūtu noteikumi (3. panta 5. punkts³) un Īstenošanas noteikumi (6. panta 1. punkts⁴) tomēr tiek piemēroti vienīgi tad, ja tiek konstatēta kļūda pārvaldē un ja ir iespējams to novērst.

² Skatīt 101. punktu 2004. gada 28. oktobra Pirmās instances tiesas spriedumā apvienotajās lietās T-219/02 un T-337/02, *Herrera pret Komisiju*, un 128. punktu 2006. gada 4. oktobra spriedumu lietā T-193/04 R, *Hans-Martin Tillack pret Komisiju*.

³ “Cik vien iespējams, ombuds kopā ar attiecīgo iestādi vai struktūru meklē risinājumu, lai novērstu pārvaldē pieļauto kļūdu gadījumu un apmierinātu sūdzības iesniedzēja prasību.”

⁴ “Ja ombuds konstatē pārvaldē pieļauto kļūdu, viņš, cik vien iespējams, sadarbojas ar attiecīgo iestādi, lai panāktu mierizlīgumu un tādā veidā kļūdu novērstu, un apmierinātu sūdzības iesniedzēja prasību.”



Kļūda pārvaldē un starpniecība

Dažas "Eiropas ombuda" valodu versijas (piem., franču *Médiateur européen*, itāliešu *Mediatore europeo*) varētu būt par pamatu kļūdainam priekšstatam, ka ombuda funkcijās ietilpst starpniecība tādā nozīmē, ka viņš palīdz strīdā iesaistītajām pusēm atrisināt to domstarpības, neizvērtējot strīda iemeslus.

Patiesībā ombuds var vienīgi ieteikt mierizlīgumu, lai tādējādi novērstu pārvaldē pieļautu kļūdu.

Tomēr ombuds aktīvi aicina Kopienas iestādes un struktūras strīdu risināšanā izmantot starpniekus: skatīt, piemēram, 3. nodaļas kopsavilkumus par izmeklēšanām, ko tas pēc paša iniciatīvas veica lietā Nr. OI/1/2006/TN un lietā Nr. 2601/2005/ID. 2006. gadā ombuds lūdza Komisiju sniegt informāciju par tiem starpniecības pakalpojumiem, kas pieejami viņa biroja darbiniekiem, un to, kādā ziņā viņu darbs ir saistīts ar Civildienesta noteikumu 90. panta 1. un 2. punktā noteiktajām procedūrām. Komisija atbildē minēja sava personāla starpnieku, grupu, kas nodarbojas ar seksuālās uzņēmības jautājumu risināšanu, un slepenos padomniekus Personāla un administrācijas ģenerāldirektorātā, kā arī iekšējo koordinātoru Enerģētikas un transporta ģenerāldirektorātā. Lai varētu novērtēt iejaukšanās iespējamību, personāla starpnieks saņēma visu saskaņā ar 90. panta 2. punktu iesniegto sūdzību kopijas.⁵

Kā liecina daži no 3. nodaļā ietvertajiem lēmumu kopsavilkumiem, viens no labākajiem veidiem, kā mazināt saspīlējumu un novērst konfliktu, ir atvainošanās par pieļauto kļūdu. Savlaicīga atvainošanās var palīdzēt lietu atrisināt ātrāk (lieta Nr. 3297/2006/BU un lieta Nr. 3684/2006/BU) vai vismaz izvairīties no nepieciešamības izteikt attiecīgajai iestādei oficiālu ombuda kritiku (lieta Nr. 1841/2005/BM un lieta Nr. 242/2006/BM). Nozēlas paušana vēl nebūt nenozīmē atvainošanos (lieta Nr. 163/2006/MHZ). Jāpiebilst, ka atvainošanos var izteikt tādā veidā, kas neietekmē vainas vai juridiskās atbildības atzīšanu (lieta Nr. 2312/2004/MHZ).

2.2.4 Eiropas Labas administratīvās prakses kodekss

Eiropas Parlaments 2001. gada 6. septembrī apstiprināja Labas administratīvās prakses kodeksu, kas Eiropas Savienības iestādēm un struktūrām, to administrācijām un amatpersonām ir jāievēro attiecībā ar sabiedrību. Kodeksā ievēroti Eiropas administratīvo tiesību principi, kas iekļauti Kopienas tiesu praksē un kuru izstrādāšanā ņemti vērā valstu tiesību akti. Parlaments aicināja arī ombudu piemērot Labas administratīvās prakses kodeksu. Tādēļ ombuds, izskatot sūdzības un veicot izmeklēšanu pēc paša iniciatīvas, ievēro Kodeksā ietvertos noteikumus un principus.

2.3 PIENĒMAMĪBAS UN IZMEKLĒŠANAS PAMATOJUMS

Lai ombuds varētu sākt izmeklēt sūdzību par Kopienas iestādes vai struktūras pieļautām kļūdām pārvaldē, ko iesniegusi persona, kurai ir tiesības šādu sūdzību iesniegt, sūdzībai ir jāatbilst pieņemamības kritērijiem. Ombuda Statūti nosaka šādus kritērijus:

1. jābūt identificētam sūdzības iesniedzējam un sūdzības priekšmetam (Statūtu 2. panta 3. punkts);
2. ombuds nevar iejaukties lietās, kuras izskata tiesas, vai apšaubīt tiesas nolēmuma pamatotību (Statūtu 1. panta 3. punkts);
3. sūdzība ir jāiesniedz divu gadu laikā no dienas, kad sūdzības iesniedzēja persona ir ievērojusi faktus, uz kuriem sūdzība balstīta (Statūtu 2. panta 4. punkts);
4. pirms sūdzības iesniegšanas atbilstošā administratīvā veidā ir jāvērsās attiecīgajās iestādēs vai struktūrās (Statūtu 2. panta 4. punkts); un

⁵ Ombuda vēstule Komisijas priekšsēdētājam – datēta ar 2006. gada 15. februāri; priekšsēdētāja atbilde ombudam – datēta ar 2006. gada 15. aprīli.



5. tādu sūdzību gadījumā, kas saistītas ar darba attiecībām starp Kопienas iestādēm, struktūrām un to ierēdņiem, kā arī citiem darbiniekiem, pirms sūdzības iesniegšanas ir jābūt izmantotām visām iespējām iesniegt iekšējus administratīvus pieprasījumus un sūdzības (Statūtu 2. panta 8. punkts).

EK līguma 195. pants paredz, ka ombuds "veic izmeklēšanu, kuru uzskata par pamatotu". Dažos gadījumos ombudam nav pietiekama pamatojuma, lai uzsāktu izmeklēšanu, kaut gan sūdzība ir pieņemama.

Ombuds arī uzskata, ka gadījumā, ja sūdzība jau ir izskatīta kā lūgumraksts Eiropas Parlamenta Lūgumrakstu komitejā, viņam nav pamatojuma uzsākt izmeklēšanu, ja vien nav iesniegti jauni pierādījumi.

2.4 2006. GADĀ IZSKATĪTO SŪDZĪBU ANALĪZE

Ombuds 2006. gadā saņēma 3 830 jaunas sūdzības salīdzinājumā ar 3 920 sūdzībām 2005. gadā⁶. Saskaņā ar iedibināto praksi ombuds ir apkopojis datus par visiem sūdzību iesniedzējiem, kas devuši pamatu izmeklēšanu uzsākšanai. Tomēr, lai izvairītos no sagrozījuma, pa e-pastu nosūtītās nepieņemamās kolektīvās sūdzības, kuru skaits bieži vien ir vairāki tūkstoši, ir apkopotas atsevišķi, no katra veida iekļaujot 11 sūdzības.

Pilsoņi ir tieši nosūtījuši 3 619 sūdzības, savukārt 211 sūdzības ir saņemtas no asociācijām vai uzņēmumiem.

Sūdzību izskatīšanas procesu, lai noteiktu, vai sūdzības ietilpst ombuda pilnvarās un atbilst pieņemamības kritērijiem, kā arī satur pamatojumu izmeklēšanas uzsākšanai, 95% gadījumu pabeidza 2006. gadā. No visām izpētītajām sūdzībām tikai mazliet vairāk par 21,5% atbilda ombuda pilnvarām. No šīm sūdzībām 449 atbilda pieņemamības kritērijiem, bet par 191 sūdzību nebija pamata uzsākt izmeklēšanu.

Kopumā, pamatojoties uz iesniegtajām sūdzībām, 2006. gadā uzsāka 258 izmeklēšanas. Ombuds uzsāka arī deviņas izmeklēšanas pēc savas iniciatīvas. A pielikumā ir sniegta šo izmeklēšanu statistiskā analīze.

Kopumā 2006. gadā ombuds izmeklēja 582 sūdzības, no kurām 315 bija iesāktas jau 2005. gadā.

Līdzīgi kā iepriekšējos gados lielākā izmeklēšanu daļa bija saistīta ar Komisiju (kopumā 66%). Tā kā Komisija ir galvenā Kопienas iestāde, kuras pieņemtie lēmumi tieši ietekmē pilsoņus, ir normāli, ka tā ir galvenais pilsoņu sūdzību objekts. Bija iesniegtas 74 sūdzības par Eiropas Personāla atlases biroju (EPSO), 49 sūdzības par Eiropas Parlamentu un 11 sūdzības par Eiropas Savienības Padomi.

Sūdzības par pārvaldē pieļautajām kļūdām galvenokārt attiecās uz pārredzamības trūkumu, tostarp atteikšanos sniegt informāciju (190 lietas), negodīgu attieksmi vai pilnvaru ļaunprātīgu izmantošanu (141 lieta), neapmierinošām procedūrām (91 lieta), nepamatotu kavēšanos (71 lieta), diskrimināciju (65 lietas), nolaidīgu rīcību (59 lietas), juridiskām kļūdām (36 lietas) un pienākumu nepildīšanu, t. i., Eiropas Komisijas "Līguma uzraudzītājas" funkciju nepildīšanu attiecībā pret dalībvalstīm (28 lietas).

2.5 SŪDZĪBU PĀRSŪTĪŠANA UN IETEIKUMI

Ja sūdzība neietilpst ombuda kompetencē, ombuds vienmēr mēģina ieteikt sūdzības iesniedzējam kompetentu iestādi, kas varētu sūdzību izskatīt, it īpaši tad, ja lieta attiecas uz Kопienas tiesību

⁶

Jāpiebilst, ka 2006. gadā 281 sūdzība bija par vienu un to pašu tēmu, savukārt 2005. gadā tādas bija 335 sūdzības.



aktiem. Ja vien iespējams un ja ir pamats sūdzības izmeklēšanai, ombuds ar sūdzības iesniedzēja piekrišanu tieši pārsūta sūdzību kompetentajai iestādei.

Kāda Austrijas pilsoņe iesniedza sūdzību par tās meitas atrašanos ieslodzījumā Kosovā. Eiropas ombuda dienesti telefoniski sazinājās ar Kosovas ombuda biroju, kurš izskatīja šo jautājumu un ļoti drīz pēc tam telefoniski informēja Eiropas ombudu par to, ka sūdzības iesniedzējas meita ir atbrīvota no ieslodzījuma. Šī informācija nekavējoties tika sniegta sūdzības iesniedzējai, kā arī viņai tika ieteikts sazināties ar Kosovas ombudu, lai saņemtu plašāku informāciju vai arī lai atrisinātu lietu ar sūdzības starpniecību.

Lieta 3353/2006/RF

Kā jau minēts, Eiropas ombuds ar Eiropas ombuda tīkla starpniecību cieši sadarbojas ar valsts un reģionālajiem partneriem dalībvalstīs (sk. turpmāk 5. nodaļu). Viens no šā tīkla uzdevumiem ir sekmēt sūdzību ātru pārsūtīšanu kompetentajam valsts vai reģiona ombudam vai līdzīgai struktūrai. Pilntiesīgs šā tīkla dalībnieks ir arī Eiropas Parlamenta Lūgumrakstu komiteja.

2006. gadā tika pārsūtītas 399 sūdzības. No tām 363 sūdzības, no kurām 270 bija par vienu un to pašu tēmu, pārsūtīja dalībvalstu vai reģionu ombudiem, 22 – Eiropas Parlamentam, lai tās izskatītu kā lūgumrakstus, 9 – SOLVIT⁷, 4 – Eiropas Komisijai un vienu Vācijas Banku asociācijai.

SOLVIT pārsūtīto lietu piemēri

Kāds Spānijas pilsonis Nīderlandē noīrēja automašīnu uz vienu dienu. Pēc atgriešanās Spānijā viņš saņēma no Nīderlandes policijas paziņojumu par naudas sodu saistībā ar Roterdamā izraisītu satiksmes negadījumu. Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka nekad nav bijis Roterdamā. Tā kā viņš nedzīvoja Nīderlandē un nezināja nīderlandiešu valodu, kā arī nepārzināja Nīderlandes administratīvo procesu, viņš nevarēja apstrīdēt šo naudas sodu.

Ombuds pārsūtīja viņa sūdzību Spānijas SOLVIT centram, kurš sazinājās ar saviem Nīderlandes kolēģiem.

2006. gada aprīlī sūdzības iesniedzējs saņēma vēstuli no Nīderlandes iestādēm, kurā bija teikts, ka viņa sūdzība bija pamatota un ka līdz ar to viņam nebija jāmaksā naudas sods.

Lieta 3713/2005/BM

Spānijas Valsts Dzelzceļa sabiedrība (RENFE) izsniedza karti ("Zelta karti") cilvēkiem, kuri vecāki par 60 gadiem, tādējādi dodot tiem tiesības saņemt atlaides braucieniem vilcienos sabiedrības tīklā. Šī zelta karte bija pieejama tikai Spānijas pilsoņiem vai pastāvīgajiem iedzīvotājiem. Tiem ES pilsoņiem, kuri nebija Spānijas pilsoņi un kuri pastāvīgi uzturējās citā ES valstī, nebija tiesību uz šo karti. Sūdzība bija saistīta ar sūdzības iesniedzēja sievu, kura ir angliete un dzīvoja Apvienotajā Karalistē. Turpretī sūdzības iesniedzējs, kurš ir Spānijas pilsonis un kurš arī dzīvoja Apvienotajā Karalistē, bija viegli ieguvis Zelta karti.

Tā kā šī lieta neietilpa ombuda pilnvarās, viņš to pārsūtīja sūdzību Spānijas SOLVIT centram, kurš lūdza RENFE mainīt Zelta kartes piešķiršanas nosacījumus, lai tādējādi izvairītos no ES pilsoņu diskriminēšanas. 2006. gada novembrī RENFE informēja Spānijas SOLVIT centru par to, ka ir atcelta prasība par obligātu dzīvesvietu Spānijā.

Lieta 862/2006/BM

⁷

SOLVIT ir tīkls, ko Eiropas Komisija izveidojusi ar mērķi palīdzēt cilvēkiem, kuri saskaras ar šķēršļiem, mēģinot izmantot savas tiesības Eiropas Savienības iekšējā tirgū.



Eiropas ombudu tīklā izskatīto lietu piemēri

Urugvajā dzīvojošs Šveices pilsonis bija strādājis un veicis sociālās apdrošināšanas iemaksas Spānijā divpadsmit gadus, taču Spānijas Sociālās drošības iestādes neatzina viņa tiesības uz pensiju.

Eiropas ombuds pārsūtīja lietu Spānijas ombudam, kurš uzsāka izmeklēšanu. Spānijas sociālās drošības iestādes piekrita izmaksāt sūdzības iesniedzēju pensiju, kas tam pienācās.

Lieta 2162/2006/BM

Aragonas reģiona ombuds Spānijā pārsūtīja Eiropas ombudam divas sūdzības par transporta ceļiem starp Franciju un Spāniju. Pirmā sūdzība attiecās uz *Somport* tuneli, kas tika slēgts ilgāk nekā uz nedēļu. Sūdzībā tika apgalvots, ka Francijas iestādes, nenodrošinot brīvu piekļuvi tunelim, ir pārkāpušas nosacījumus, kuri saistīti ar Kopienas finansiālo atbalstu šā tunelā izveidei. Otrā sūdzība attiecās uz dzelzceļa savienojumu starp *Canfranc* Spānijā un *Oloron* Francijā. Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka dzelzceļa projektam ir sniegts ES finansiāls atbalsts un ka Francijas iestādēm tas ir jādara vēlreiz, lai nodrošinātu starp abiem reģioniem preču aprites un pilsoņu pārvietošanās brīvību.

Eiropas ombuds šīs sūdzības pārsūtīja Komisijai, ņemot vērā tās "Līguma uzraudzītājas" lomu.

2006. gada aprīlī Aragonas reģiona ombuds sniedza papildinformāciju, uzsverot to, ka starp abām valstīm nav labu dzelzceļa vai ceļu savienojumu, un kritizējot Francijas iestāžu attieksmi.

Komisija turpināja informēt Eiropas ombudu par izmeklēšanu attīstību un par tās galīgo lēmumu neuzsākt pārkāpumu izmeklēšanas procesu. *Somport* tuneļa slēgšanu Komisija izskaidroja ar nelabvēlīgiem laika apstākļiem un remontdarbiem. Kaut arī Francija bija plānojusi turpmākus darbus, tie nebūtu pārtraukuši kravas automašīnu satiksmi. Komisija nekonstatēja apdraudējumu brīvai kustībai. Attiecībā uz dzelzceļa satiksmi starp *Canfranc* un *Olorón* Komisija paskaidroja, ka lēmums par tās atjaunošanu ir jāpieņem attiecīgajām valstu iestādēm un ka ES šo projektu nefinansē.

Aragonas reģiona ombuds nebija apmierināts ar Komisijas atbildi. Eiropas ombuds informēja viņu par nosacījumiem, saskaņā ar kuriem šajā lietā var vērst sūdzību pret Komisiju.

Lietas 483/2003/JMA un 1510/2005/BM

Sūdzības iesniedzējs, Vācijas pilsonis, vēlējās saņemt ES finansējumu projektam, kas paredzēts, lai veicinātu taimiņu zveju Flensburgas apgabalā Vācijas ziemeļu daļā. Viņš apgalvoja, ka reģiona valsts uzņēmējdarbības attīstības sabiedrība ir sniegusi tam pretrunīgu informāciju par šāda finansējuma pieejamību un atteikusies pieņemt viņa pieteikumu. Eiropas ombuds pārsūtīja šo sūdzību Šlēsvīgas-Holšteinas *Landtag* Lūgumrakstu komitejai.

Pēc tam Komiteja informēja ombudu, ka pēc apspriešanās ar attiecīgo ministriju tā secināja, ka sūdzības iesniedzējam nav ticis tiši kaitēts un ka tagad viņam ir dota iespēja iepazīstināt ar savu projektu ekspertu grupu, tostarp pārstāvjus no vietējās valdības un šajā jomā vadošajām asociācijām un tirdzniecības organizācijām.

Lieta 3399/2005/WP

Kāda Itālijas pilsone sūdzējās par to, ka Itālijas Valsts sociālās labklājības institūts ir samazinājis viņas vecuma pensiju, šādu lēmumu nepaskaidrojot.

Eiropas ombuds ieteica sūdzības iesniedzējai vērsties pie Itālijas Friuli-Venēcijas Džūlijas reģiona ombudes.

Pēc tam reģiona ombuds informēja Eiropas ombudu par to, ka Itālijas Valsts sociālās labklājības institūts ir pārskatījis savu lēmumu un piešķīris sūdzības iesniedzējai vairāk nekā 20 000 euro plus procentus.

Eiropas ombuds pateicās reģiona ombudam par konstruktīvo rīcību.

Konfidenciāla lieta



2 363 lietās ombuds sniedza ieteikumus. No tām 828 sūdzību iesniedzējiem ieteica vērsties pie valsts vai reģiona ombuda un 166 lietās – iesniegt lūgumrakstus Eiropas Parlamentam. 383 lietās ombuds ieteica sazināties ar Eiropas Komisiju. To vidū bija lietas, kurās sūdzības par Komisiju atzina par nepieņemamām, jo pirms sūdzības iesniegšanas nebija ievērotas atbilstošās administratīvās procedūras. 109 lietās ombuds ieteica sūdzību iesniedzējiem sazināties ar SOLVIT, savukārt 877 lietās – sazināties ar citām struktūrām, galvenokārt ar attiecīgajiem ombudiem vai iestādēm, kuras izskata sūdzības ES dalībvalstīs.

2.6 OMBUDA PROCEDŪRAS

Katru ombudam iesniegto sūdzību reģistrē, un tās saņemšanu parasti apstiprina vienas nedēļas laikā pēc saņemšanas. Apstiprinājuma vēstulē sūdzības iesniedzēju informē par procedūru un norāda lietas uzskaites numuru un tās personas vārdu un tālruņa numuru, kura ar šo sūdzību nodarbojas. Sūdzību izskata, lai noteiktu, vai ir jāuzsāk izmeklēšana, un sūdzības iesniedzēju parasti informē par veiktās izpētes rezultātiem viena mēneša laikā.

Ja izmeklēšana netiek uzsākta, sūdzības iesniedzēju informē par iemesliem. Ja iespējams, sūdzību pārsūta citām iestādēm vai sūdzības iesniedzējam iesaka atbilstošu kompetentu iestādi, kurā sūdzības iesniedzējs var vērsties.

2.6.1 Izmeklēšanas uzsākšana

Pirmais izmeklēšanas pasākums ir saistīts ar sūdzības pārsūtīšanu attiecīgajai iestādei vai struktūrai, kurai trīs kalendāro mēnešu laikā ir jānosūta ombudam atzinums. Eiropas Parlaments, Padome un Komisija 2004. gadā piekrita noteikt īsāku, proti, divu mēnešu, termiņu, lai izskatītu sūdzības par atteikumiem nodrošināt piekļuvi dokumentiem.

2.6.2 Taisnīga procedūra

Taisnīgas procedūras princips paredz, ka ombudam, pieņemot lēmumu attiecībā uz sūdzību, ir jāņem vērā informācija, kas saistīta ar dokumentiem, ko iesniedzis sūdzības iesniedzējs vai Kopienas iestāde, tikai tad, ja otrai pusei ir bijusi iespēja iepazīties ar dokumentiem un izteikt par tiem viedokli.

Tādēļ ombuds nosūta sūdzības iesniedzējam Kopienas iestādes vai struktūras viedokli kopā ar uzaicinājumu iesniegt apsvērumus. Tādu pašu procedūru ievēro, ja notiek turpmāka sūdzības izmeklēšana.

Ne EK līgumā, ne Statūtos nav noteikumu par apelācijām vai citiem līdzekļiem ombuda lēmumu apstrīdēšanai attiecībā uz to, kā sūdzība izskatāma vai kāds ir rezultāts. Tomēr pret ombudu tāpat kā pret citām Kopienas iestādēm un struktūrām, var izvirzīt prasību par zaudējumu atlīdzināšanu, pamatojoties uz EK līguma 288. pantu. Ir iespējams apsūdzēt ombudu par viņa, iespējams, nepareizi veikto sūdzības izskatīšanu.

2.6.3 Dokumentu izskatīšana un liecinieku uzklausīšana

Saskaņā ar ombuda Statūtu 3. panta 2. punktu Kopienas iestādēm un struktūrām ir jāiesniedz ombudam visa viņa pieprasītā informācija, kā arī jāļauj piekļūt attiecīgajām lietām. Kopienas iestādes un struktūras var atteikties to nodrošināt tikai saistībā ar pienācīgi pamatotu informācijas slepenību.



Ombuda pilnvaras iepazīties ar lietām ļauj viņam pārbaudīt attiecīgās Kopienas iestādes vai struktūras iesniegtās informācijas pilnīgumu un pareizību. Tādējādi tās sūdzības iesniedzējam un sabiedrībai garantē to, ka ombuds spēj veikt pamatīgu un pilnīgu izmeklēšanu.

Saskaņā ar Statūtu 3. panta 2. punktu amatpersonām un citiem Kopienas iestāžu un struktūru darbiniekiem ir jāsniedz liecības pēc ombuda pieprasījuma.

2006. gadā ombuda pilnvaras iepazīties ar iestāžu lietām tika izmantotas 15 reizes. Pilnvaras uzklaut lieciniekus tika izmantotas vienā lietā.

2.6.4 Atklāta procedūra

Ja sūdzības iesniedzējs nav pieprasījis lietas izskatīšanas slepenību, ombuds sūdzību izskata atklāti.

Īstenošanas noteikumu 13. pants paredz, ka ombudam ir jānodrošina sūdzības iesniedzējam piekļuve lietai, kuru ombuds sastādījis, balstoties uz iesniegto sūdzību. 14. pants paredz, ka ombuda dokumentiem ir jābūt publiski pieejamiem atbilstoši tiem pašiem nosacījumiem, kas izklāstīti Regulā 1049/2001⁸. Tomēr, ja ombuds izmeklē attiecīgās iestādes vai struktūras lietu un uzklaut liecības, ne sūdzības iesniedzējs, ne sabiedrība nedrīkst iepazīties ar slepeniem dokumentiem vai konfidenciālu informāciju, kas iegūta izmeklēšanā vai liecinieku uzklautīšanā (13. panta 3. punkts un 14. panta 2. punkts). Šā izņēmuma mērķis ir atvieglot ombudam viņa pilnvaru izmantošanu izmeklēšanā.

2.7 IZMEKLĒŠANU REZULTĀTI

Izmeklēšanas laikā sūdzības iesniedzēju informē par katru izmeklēšanas pasākumu. Kad ombuds izlemj slēgt izmeklēšanu, viņš informē sūdzības iesniedzēju par izmeklēšanas rezultātiem un konstatējumiem. Ombuda lēmums sūdzības iesniedzējam vai attiecīgajai iestādei, vai struktūrai nav saistošs, nerada tiesības un neuzliek pienākumus.

2006. gadā ombuds slēdza 250 izmeklēšanas, no kurām 247 bija saņemto sūdzību izmeklēšanas, bet trīs izmeklēšanas ombuds veica pēc paša iniciatīvas.

Ja izmeklēšana ir saistīta ar vairāk nekā vienu sūdzību, tad ombuds var nonākt pie dažādiem konstatējumiem.

2.7.1 Gadījumi, kad kļūdas pārvaldē nekonstatēja

2006. gadā tika slēgtas 95 lietas, tostarp divas pēc savas iniciatīvas veiktas izmeklēšanas, jo ombuds nekonstatēja pārvaldē pieļautas kļūdas. Tas ne vienmēr nozīmē sūdzības iesniedzējam nelabvēlīgu rezultātu, jo tas vismaz saņem no attiecīgās iestādes vai struktūras plašu paskaidrojumu par to, kas ir izdarīts. Pat tad, ja ombuds nekonstatē kļūdu pārvaldē, viņš var dot iespēju iestādei vai struktūrai turpmāk uzlabot savas pārvaldes darba kvalitāti. Šādos gadījumos ombuds sagatavo papildu piezīmi.

2.7.2 Iestāžu atrisinātās lietas un mierizlīgumi

Ja vien iespējams, ombuds cenšas panākt abpusēji pozitīvu rezultātu, kas apmierina gan sūdzības iesniedzēju, gan iestādi, par kuru iesniegta sūdzība. Ļoti būtiska ir sadarbība starp Kopienas

⁸ 2001. gada 30. maija Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem, OV 2001, L 145, 43. lpp.



iestādēm un struktūrām, lai izdotos panākt šādu rezultātu, kas palīdz uzlabot attiecības starp iestādēm un pilsoņiem un var novērst vajadzību pēc dārgām un laikietilpīgām tiesas prāvām.

2006. gadā iestādes vai struktūras pašas atrisināja 64 lietas, reaģējot uz ombudam iesniegtajām sūdzībām. No tām 52 lietās ombuda iejaukšanās rezultātā tika panākta ātra atbilde uz agrāk neatbildētu saraksti (sk. 2. nodaļas 9. punktu *1998. gada ziņojumā*, kur detalizēti izklāstīta procedūra, ko izmanto šādos gadījumos).

Ja izmeklēšanas rezultātā ir konstatēta kļūda pārvaldē, ombuds vienmēr cenšas panākt mierizlīgumu, ja vien tas iespējams. 2006. gadā tika piedāvāti 28 mierizlīgumi. Trīs lietas, tostarp divas, kurās priekšlikums izteikts 2005. gadā, tika slēgtas gada laikā pēc mierizlīguma panākšanas. 2006. gada beigās joprojām tika izskatīti 27 mierizlīguma priekšlikumi.

Dažos gadījumos mierizlīgumu var panākt, ja attiecīgā iestāde vai struktūra piedāvā kompensāciju sūdzības iesniedzējam. Šādi piedāvājumi vienmēr ir *ex gratia*, proti, tādi, kas neuzliek tiesiskās saistības un nerada precedentu.

2.7.3 Aizrādījumi un ieteikumu projekti

Ja mierizlīgums nav iespējams vai ja šāda risinājuma meklēšana nav veiksmīga, ombuds vai nu slēdz lietu ar aizrādījumu attiecīgajai iestādei vai struktūrai, vai arī sagatavo ieteikumu projektu.

Aizrādījums parasti tiek izteikts, ja i) attiecīgā iestāde vairs nespēj novērst kļūdu pārvaldē, ii) šķiet, ka pārvaldē pieļautajai kļūdai nav vispārējas ietekmes un iii) ombudam nav nepieciešamības veikt papildu pasākumus. Aizrādījumu izsaka arī tad, ja ombuds uzskata, ka ieteikumu projekts nebūs lietderīgs, vai arī nav lietderīgi iesniegt īpašu ziņojumu par lietu, saistībā ar kuru attiecīgā iestāde vai struktūra nav piekritusi ieteikumu projektam.

Aizrādījums ir apstiprinājums sūdzības iesniedzējam par to, ka viņa sūdzība ir bijusi pamatota, un norāda attiecīgajai iestādei vai struktūrai uz to, ko tā ir izdarījusi nepareizi, lai tādējādi palīdzētu tai turpmāk novērst kļūdas pārvaldē. 2006. gadā ombuds ar aizrādījumu slēdza 41 izmeklēšanu. Pilns šo lietu saraksts ir ietverts D pielikumā.

2007. gadā ombuds ir iecerējis sagatavot un publicēt pētījumu par visu 2006. gadā izteikto aizrādījumu ievērošanu, kas bija jāveic iesaistītajām iestādēm. Tiks veikts līdzīgs pētījums arī par piezīmju ievērošanu 38 lietās, iekļaujot arī turpmākās piezīmes, kas izteiktas 2006. gadā.

Gadījumos, kad ir vajadzīgas ombuda turpmākās darbības, tas ir, ja attiecīgā iestāde var novērst kļūdu pārvaldē vai kļūdas pārvaldē ir sevišķi nopietnas, vai arī tām ir vispārējas sekas, ombuds parasti sagatavo ieteikumu projektu attiecīgajai iestādei vai struktūrai. Saskaņā ar ombuda Statūtu 3. panta 6. punktu iestādei vai struktūrai trīs mēnešu laikā ir jānosūta ombudam detalizēts atzinums. 2006. gadā tika sagatavoti 13 ieteikumu projekti. Turklāt 2006. gadā tika pieņemti lēmumi arī par desmit 2005. gadā sagatavotajiem ieteikumu projektiem. Četras lietas gada laikā tika slēgtas pēc tam, kad attiecīgās iestādes bija pieņēmušas ieteikumu projektu. Divu lietu sakarā tika izstrādāts īpašs ziņojums Eiropas Parlamentam. Deviņas lietas tika slēgtas citu iemeslu dēļ. 2006. gada beigās joprojām tika izskatīti deviņi ieteikumu projekti, tostarp viens, kuru izstrādāja 2004. gadā.

2.7.4 Īpašie ziņojumi Eiropas Parlamentam

Ja Kопienas iestāde vai struktūra nereaģē uz ieteikumu projektu, ombuds var nosūtīt Eiropas Parlamentam īpašu ziņojumu. Īpašajā ziņojumā var būt iekļauti ieteikumi.

Eiropas ombuds *1998. gada ziņojumā* norādīja, ka ombuda darbā ārkārtīgi nozīmīga ir iespēja iesniegt īpašo ziņojumu Eiropas Parlamentam.

Īpašais ziņojums ir ombuda pēdējais patstāvīgais solis lietas atrisināšanā, jo rezolūcijas pieņemšana un Parlamenta pilnvaru piemērošana ir jautājumi, kam vajadzīgs Parlamenta politiskais izvērtējums.



Ombuds nodrošina jebkādu informāciju un palīdzību, ko Parlaments varētu pieprasīt, strādājot ar īpašo ziņojumu.

Eiropas Parlamenta Reglaments paredz, ka Lūgumrakstu komiteja ir atbildīga par Parlamenta attiecībām ar ombudu. Saskaņā ar Parlamenta Reglamenta 195. panta 3. punktu Lūgumrakstu komitejas 2005. gada 12. oktobra sanāksmē ombuds pēc paša lūguma apņēmas sniegt paziņojumu Komitejai par katru Parlamentam iesniegto īpašo ziņojumu.

2006. gadā Parlamentam tika iesniegti divi īpašie ziņojumi. Tie attiecas uz lietām 289/2005/GG un 1487/2005/GG.

2.8 LĒMUMI, KAS PIENĒMTI, SLĒDZOT LIETAS 2006. GADĀ

Lēmumus, kas pieņemti, slēdzot lietas, parasti publicē ombuda tīmekļa vietnē (<http://www.ombudsman.europa.eu>) angļu valodā un sūdzības iesniedzēja valodā. Ziņojuma 3. nodaļā ir iekļauti kopsavilkumi par 59 lēmumiem par izmeklēšanas slēgšanu. Kopsavilkumi atspoguļo daudzus jautājumus un iesaistītās Kopienas iestādes un struktūras, kā arī dažādos slēgšanas iemeslus tām lietām, par kurām 2006. gadā tika pieņemti kopumā 250 lēmumi par to slēgšanu. Kopsavilkumiem ir norādes, kas ietver lietu numurus, tematus atkarībā no tā, uz kuru Kopienas iestādes kompetences jomu tās attiecas, kā arī no sūdzības iesniedzēja sūdzībā minēto pārvaldē pieļauto kļūdu veida.

Turpmākajā šajā 2. nodaļas sadaļā ir analizēti svarīgākie lēmumos ietvertie konstatējumi par tiesību aktiem un faktiem. Tie ir sakārtoti, ņemot vērā tematisko izmeklēšanu pamattematu klasifikāciju, kas ietver piecas galvenās kategorijas:

- atklātība (tostarp piekļuve dokumentiem un informācijai) un personas datu aizsardzība;
- Eiropas Komisija kā "Līguma uzraudzītāja";
- konkursi, līgumi un dotācijas;
- personāla jautājumi, tostarp pieņemšana darbā;
- citi jautājumi.

Jānorāda, ka šīs kategorijas savstarpēji būtiski pārklājas. Piemēram, atklātības un publiskās piekļuves jautājumus bieži vien skar sūdzībās, kas attiecas uz darbā pieņemšanu vai Komisiju kā "Līguma uzraudzītāju".

2.8.1 Atklātība, publiska piekļuve un personas datu aizsardzība

Liela daļa sūdzību (25%) 2006. gadā bija par atklātības trūkumu. Līguma par Eiropas Savienību 1. pantā noteikts, ka Eiropas Savienības lēmumi jāpieņem "cik vien iespējams atklāti", un EK līguma 225. pants nodrošina tiesības piekļūt Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem. Šīs tiesības reglamentē Regula Nr. 1049/2001⁹. Arī daudzas citas Kopienas iestādes un struktūras ir pieņēmušas noteikumus par piekļuvi to dokumentiem pēc 1996. un 1999. gadā veiktajām ombuda izmeklēšanām pēc paša iniciatīvas.

Piekļuve dokumentiem

Saskaņā ar Regulu 1049/2001 sūdzības iesniedzēji var pretendēt uz tiesisku aizsardzību: piekļuves atteikuma gadījumā viņi var vērsties tiesā saskaņā ar EK līguma 230. pantu vai iesniegt sūdzību ombudam. Ombuds 2006. gadā slēdza vienpadsmit sūdzību izmeklēšanu attiecībā uz Regulas Nr. 1049/2001 piemērošanu, no kurām deviņas bija vērstas pret Komisiju, vien pret Padomi un

⁹

2001. gada 30. maija Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem, OV 2001, L 145, 43. lpp.



viena pret Eiropas Parlamentu. Citā lietā (1845/2004/GG) līdz gada beigām tika gaidīts detalizēts Komisijas atzinums par ieteikumu projektu.

Divi lēmumi bija saistīti ar piekļuvi Eiropas Investīciju bankas (EIB) dokumentiem un informācijai.

Deviņu iepriekšminēto lietu kopsavilkums ir ietverts 3. nodaļā.

Attiecībā uz piekļuvi izņēmumiem ombuds lietā Nr. 617/2003/IP norādīja, ka Regula 1049/2001 neparedz tādu izņēmumu, kurš uzliktu Eiropas Savienībai pienākumu liegt piekļuvi dokumentiem tikai tāpēc, ka datu izpaušana dalībvalstī nav bezmaksas. Lietā Nr. 582/2005 ombuds nepieņēma Komisijas argumentu par to, ka Pasaules tirdzniecības organizācijas strīdu izšķiršanas kārtība saskaņā ar Regulas 4. panta 2. punkta otro ievilkumu būtu jāpielāgo "tiesvedībai". Lietā Nr. 1463/2005 ombuds uzskatīja, ka Regulas 4. panta 3. punkta pirmais apakšpunkts, kas attiecas uz dokumentiem, kuru iestāde izstrādājusi iekšējai lietošanai, neattiecas uz dokumentiem, kurus Komisija nosūtījusi dalībvalstu iestādēm vai saņēmusi no tām. Komisija nevarēja paļauties arī uz 4. panta 2. punkta trešo ievilkumu, kas attiecas uz aizsardzību izmeklēšanas nolūkā, jo tā nebija noteikusi, ka informācijas izpaušana varētu apdraudēt attiecīgās izmeklēšanas rezultātu, kuram būtu jāpierāda, ka dalībvalstu plāni attiecībā uz siltumnīcefekta gāzu emisiju dotāciju piešķiršana bija saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem. Lietā Nr. 1919/2005/GG ombuds uzskatīja, ka Regulas 4. panta 1. punkta b) apakšpunkts nepamatoja Eiropas Parlamenta atteikumu piekļūt pieteikuma iesniedzēju sarakstam atlases procesā. Ombuds konstatēja, ka ir grūti iztēloties, kā tāda fakta atklāšana, ka kāda Kopienas amatpersona ir pieteikusies citam amatam Kopienas dienestā, varētu apdraudēt šīs personas privāto dzīvi.

Saskaņā ar Regulas 1049/2001 11. pantu katrai iestādei ir jānodrošina publiska piekļuve to dokumentu reģistram, kurā uzziņas par dokumentiem ir jāreģistrē bez kavēšanās. Lietā Nr. 1764/2003/ELB ombuds konstatēja, ka Komisijas reģistrs bija neatbilstošs attiecībā uz tiem dokumentiem, kuri saistīti ar Komisijas veikto revīziju. Ombuds norādīja, ka pareiza finanšu pārvaldība sabiedrībai ir ļoti svarīga un ka revīzijas ziņojumi ir noderīgs informācijas avots attiecībā uz to, kā tiek izmantoti Kopienas fondi.

Lietā Nr. 1776/2005/GG Eiropas Investīciju banka (EIB) atbildēja uz ombuda ieteikumu, piekrītot saskaņā ar saviem noteikumiem par publisko piekļuvi atļaut daļēju publisku piekļuvi revīzijas ziņojumam. Turklāt tā piekrita dot sūdzības iesniedzējam uzņēmumam privātu piekļuvi tām ziņojuma sadaļām, kas īpaši attiecās uz to uzņēmumu grupu, kurā ietilpa šis uzņēmums. Ombuds publiski atzinīgi novērtēja EIB konstruktīvo pieeju šajā lietā, uzsverot, ka, lai gan privātums un komercnoslēpumi ir likumīgas intereses, kas var ierobežot publisko piekļuvi, tai personai, kuras privātums vai komerciālās intereses tiek skartas, nevajadzētu liegt piekļuvi, pamatojoties uz šādiem iemesliem.

Piekļuve informācijai

Lietā Nr. 3436/2004/ELB sūdzības iesniedzēji sūdzējās Eiropas Birojam krāpšanas apkarošanai (OLAF) par to, ka tie ir kļuvuši par krāpšanas upuriem. Ombuds uzskatīja, ka sūdzības iesniedzējiem bija tiesības saņemt no OLAF īpašu uzmanību šajā sakarā, lai iegūtu informāciju par attiecīgajām OLAF veiktajām izmeklēšanām. Tomēr viņš arī uzsvēra, ka tamdēļ, lai izvairītos no nepamatota administratīvā sloga uzlikšanas iestādei, pienākumam atbildēt uz informācijas pieprasījumiem saskaņā ar Eiropas Labas administratīvās prakses kodeksu tiek piemēroti zināmi ierobežojumi.

Lietā Nr. 3501/2004/PB ombuds konstatēja, ka viņa veiktās izmeklēšanas laikā EIB ir norādījusi pamatotus iemeslus saviem atteikumiem sniegt NVO pieprasīto informāciju. Nākotnes nolūkos viņš tomēr aicināja EIB papildināt iespējamo atteikumu sniegt informāciju ar pamatotu šādas rīcības paskaidrojumu, kas adresēts personai, kura pieprasa šo informāciju, vēl pirms problēma samilzt tiktāl, ka kļūst par priekšmetu sūdzībai ombudam.

Datu aizsardzība

Lietā Nr. 2467/2004/PB attiecās uz sūdzību, kas bija vērsta pret Vācijas Hamburgas pavalsts likumdošanu un ko izskatīja Komisija. Sūdzība bija par Datu aizsardzības direktīvas 14. panta



1. punkta b) apakšpunkta pārkāpumu¹⁰, kas attiecas uz personas datu izmantošanu tiešā tirdzniecībā. Ombuds konstatēja, ka Komisija nav sniegusi pamatotus un pārliecinošus argumentus savai nostājai attiecībā uz to, ka Direktīva neattiecas uz sūdzības iesniedzēja minētajiem specifiskajiem apstākļiem. Atbildot uz mierizlīguma priekšlikumu, Komisija piekrita, ka bija iespējama 14. panta 1. punkta b) apakšpunkta plašāka interpretācija un apņēmas adresēt šo jautājumu attiecīgajām dalībvalstīm un šajā kontekstā izskatīt specifisko gadījumu ar Hamburgas likumdošanu.

2.8.2 Komisija kā “Līguma uzraudzītāja”

Tiesiskums ir viens no Eiropas Savienības dibināšanas pamatprincipiem. Viens no Komisijas svarīgākajiem uzdevumiem ir pildīt “Līguma uzraudzītājas” funkcijas¹¹. EK līguma 226. pants nosaka vispārēju procedūru, saskaņā ar kuru Komisija var izmeklēt un ziņot Eiropas Kopienas Tiesai par iespējamiem dalībvalstu Kopienas tiesību pārkāpumiem. Komisija var rīkoties pēc savas iniciatīvas un izskatīt saskaņā ar EK līguma 194. pantu Parlamentam iesniegtos lūgumrakstus uz sūdzību pamata vai atbildēt uz Eiropas Parlamenta pieprasījumiem. Citas procedūras attiecas uz specifiskākiem jautājumiem, piemēram, nelikumīgu valsts atbalstu.

Sūdzības, kas neietilpst Eiropas ombuda pilnvarās, bieži vien attiecas uz iespējamiem dalībvalstu Kopienas tiesību aktu pārkāpumiem. Daudzas šādas lietas vislabāk var atrisināt cits Eiropas ombuds tikla darbinieks. Taču atsevišķos gadījumos ombuds uzskata, ka ir lietderīgi sūdzību pārsūtīt izskatīšanai Komisijai. 2. nodaļas 5. punktā ir minēti piemēri abiem veidiem.

Eiropas ombuds saņem un izskata sūdzības, kas vērstas pret Komisiju kā “Līguma uzraudzītājas” funkciju pildītāju. Ja ombuds uzsāk izmeklēšanu par šādu sūdzību, viņš vienmēr, ja tas nepieciešams, rūpīgi izskaidro sūdzības iesniedzējam, ka izmeklēšana neatklās to, vai ir noticis pārkāpums, jo Eiropas ombudam nav pilnvaru izmeklēt dalībvalstu iestāžu rīcību.

3. nodaļā iekļauti deviņu lēmumu kopsavilkumi, kas atklāj, kā ombuds izskata sūdzības pret Komisiju kā “Līguma uzraudzītāju”. Šeit minētas astoņas lietas un arī viena lieta, kas 2006. gada beigās vēl nebija slēgta.

Attiecībā uz Komisijas procesuālajiem pienākumiem pret sūdzības iesniedzējiem ombuda galvenais atskaites punkts ir Komisijas 2002. gada paziņojums¹², kas sagatavots, atbildot uz ombuda kritiku. Paziņojumā teikts, ka Komisijas departamenti parasti izmeklēs sūdzības ar mērķi pieņemt lēmumu sniegt oficiālu paziņojumu vai arī slēgt lietu ne vēlāk kā viena gada laikā pēc dienas, kad sūdzība reģistrēta ģenerālsekretariātā. Paziņojuma 3. punktā raksturoti apstākļi, kādos ģenerālsekretariāts ir tiesīgs neregistrēt korespondenci kā sūdzību. Atbildot uz nākamo piezīmi lietā 3369/2004/JMA, Komisija atzina, ka paziņojumā ietvertās prasības attiecas arī uz laika posmu pēc tam, kad attiecīgajai dalībvalstij ir nosūtīta oficiāla paziņojuma vēstule.

Divas lietas slēdza pēc tam, kad Komisija pieņēma ombuda ieteikumu projektus. Lietā 642/2004/GG ombuds ieteica Komisijai vēlreiz izvērtēt, vai konkrētā uzņēmuma pārdošana bija saistāma ar valsts atbalstu. Ieteikums tika sagatavots, ņemot vērā norādījumus uz to, ka Lejassaksijas valdība arī ir uzskatījusi, ka samaksātā cena bija zemāka par tirgus cenu. Komisija pieņēma ombuda secinājumus šajā lietā un vērsās pie Vācijas iestādēm, lai precizētu attiecīgos apgalvojumus. Komisija pieņēma arī ieteikumu projektu lietā Nr. 956/2004/PB, kas paredzēja pēc iespējas drīzāk pieņemt lēmumu par sūdzības iesniedzēja sūdzību par pārkāpumu un paziņot savu lēmumu sūdzības iesniedzējam.

¹⁰ Eiropas Parlamenta un Padomes 1995. gada 24. oktobra Direktīva 95/46/EK par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti, OV 1995, L 281, 31. lpp. Direktīvas 14. panta 1. punkta b) apakšpunkts nosaka: “Dalībvalstis piešķir datu subjektam tiesības: a) ... b) ... iebilst pret personas datu, kas uz viņu attiecas, kurus personas datu apstrādātājs paredz apstrādāt tiešas tirdzniecības nolūkiem, apstrādi vai, pirms personas dati pirmoreiz tiek atklāti trešām personām vai izmantoti tiešas tirdzniecības nolūkiem šo personu interesēs, saņemt informāciju par to, kā arī nepārsūtāmas tiesības bez maksas iebilst pret šādu datu atklāšanu vai izmantošanu”.

¹¹ EK līguma 211. pants paredz, ka Komisija “nodrošina to, ka piemēro šo līgumu un īsteno pasākumus, ko saskaņā ar šo līgumu ir noteikušas iestādes”.

¹² Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam un Eiropas ombudam par attiecībām ar sūdzību iesniedzējiem jautājumos par Kopienas tiesību aktu pārkāpumiem, OV 2002, C 244, 5. lpp.



Dānijas automašīnu tirgotājs iesniedza sūdzību par to, ka Komisija nav ņēmusi vērā pienākumu izdarīt slēdzienu par viņa sūdzību sakarā ar pārkāpumu, kas saistīts ar Dānijas nodokļu politiku attiecībā uz ievestām automašīnām.

Lietā Nr. 289/2005/GG ombuds pieņēma ieteikumu projektu par to, ka Komisijai būtu rūpīgi un bez nepamatotas kavēšanās jāizskata sūdzība par pārkāpumu saistībā ar sporta spēļu derību pakalpojumu ierobežojumiem. Komisijas detalizētajā atzinumā bija pausta nožēla par to, ka, tā kā nebija politiskas vienprātības, tā nevarēja pieņemt lēmumu šajā problemātiskajā jautājumā. Tā kā ombuds uzskatīja, ka tas nebija uzskatāms par pamatotu iemeslu, lai pieņemamā laika posmā neizskatītu sūdzību par pārkāpumu, viņš sagatavoja īpašu ziņojumu Eiropas Parlamentam. Pēc tam Komisija informēja Parlamentu un ombudu, ka ir nosūtījusi Vācijai oficiālu paziņojuma vēstuli.

Ombuds neuzskatīja par nepieciešamu pieņemt ieteikumu projektu lietā Nr. 1037/2005/GG, kurā viņš konstatēja, ka Komisija nav sniegusi pārliecinošus argumentus, lai pierādītu, ka nebija vajadzīgi papildu pasākumi, lai piespiestu Vāciju izpildīt Tiesas spriedumu. Attiecīgajā spriedumā Tiesa lēma, ka Vācijas Rīkojums par iepakojumu attiecībā uz konkrētiem dzērieniem ir uzskatāma par šķērslī Kopienas iekšējai tirdzniecībai. Ombuds slēdza šo lietu ar aizrādījumu, piebilstot, ka Komisija varētu labot savu neizdarību saistībā ar otro pašreizējo pārkāpumu procedūru attiecībā uz Regulu.

Divas lietas attiecās uz Eiropas tiesību aktu par darba laiku piemērošanu. Lietā Nr. 2944/2004/ID Komisija 2005. gada februārī ombudam paskaidroja, ka ir atlikusi lēmumu par to, vai turpināt izskatīt 2003. gada augustā iesniegto sūdzību par pārkāpumu, jo šāds lēmums bija atkarīgs no tā, kā turpmāk attīstīsies tās priekšlikums grozīt attiecīgos Kopienas tiesību aktus. Ombuds pieņēma Komisijas paskaidrojumu par to, ka tā nav ievērojusi parasto termiņu, kas ir viens gads, un piebilda arī, ka gadījumā, ja sūdzības iesniedzēja nebija apmierināta ar Komisijas turpmāko sūdzības par pārkāpumu izskatīšanu, viņa varēja iesniegt ombudam jaunu sūdzību. Lietā Nr. 3453/2005/GG kāds ārsts 2005. gada novembrī iesniedza sūdzību par to, ka Komisija nav rīkojusies attiecībā uz sūdzību, ko viņš iesniedzis pret Vāciju vairāk nekā pirms trīsarpus gadiem. Komisija atzinumā par sūdzību atkal atsauca uz tās priekšlikumu grozīt attiecīgos Kopienas tiesību aktus. Ombuds uzskatīja, ka Komisija nav tiesīga uz nenoteiktu laiku atlikt lēmuma pieņemšanu attiecībā uz sūdzību, pamatojoties uz to, ka kaut kad nākotnē piemērojamos tiesību aktus varētu grozīt, un pieņēma ieteikumu projektu, kurā aicināja Komisiju izskatīt sūdzību pēc iespējas drīzāk. 2006. gada beigās lieta vēl nebija slēgta.

Ombuds saņēma vairāk nekā 5 000 sūdzību un citu paziņojumu, kuros Komisijai izteikta kritika saistībā ar rūpniecības ostas attīstību *Granadilla* pilsētā Tenerifē, Spānijā. Saskaņā ar sūdzības iesniedzēju teikto, Komisija nolēma, ka attīstība nebūtu pretrunā ar Kopienas tiesību aktiem, jo īpaši Dzīves vides direktīvas 6. panta 4. punktu¹³. Ombuds uzskatīja, ka būtu lietderīgi uzsākt izmeklēšanu pēc paša iniciatīvas (OI/2/2006/JMA), lai Komisija varētu izskaidrot situāciju. Tā kā Komisijas atzinums palīdzēja noskaidrot, ka faktiski tā vēl nav pieņēmusi lēmumu šajā lietā, ombuds izbeidza savu izmeklēšanu.

Lietā Nr. 3133/2004/JMA attiecās uz Komisijai iesniegto sūdzību par pārkāpumu saistībā ar Spānijas tiesību aktiem, ar kuriem ievieš direktīvu par televīzijas apraidi. Sūdzības iesniedzējs apstrīdēja Komisijas atzinumu par to, ka direktīva ir tikusi pareizi transponēta. Ņemot vērā Tiesas praksi attiecībā uz direktīvu transponēšanu un attiecīgo Spānijas tiesību normu formulējumu un darbības jomu, ombuds atzina Komisijas veikto transponēšanas atbilstības analīzi par pamatotu. Tādējādi viņš nekonstatēja kļūdu pārvaldē.

¹³

Padomes 1992. gada 21. maija Direktīva 92/43/EEK par dabisko biotopu, savvaļas faunas un floras aizsardzību, OV 1996, L 59, 63. lpp.



2.8.3 Konkursi, līgumi un dotācijas

Kopienas iestādes un struktūras izmanto līgumus, lai saņemtu to funkciju izpildei vajadzīgās preces un pakalpojumus, kā arī, lai darbotos kā instruments dotāciju un subsīdiju noteikšanā dažādās ES programmās¹⁴.

Ombuds var izskatīt sūdzības gan par līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu vai nepiešķiršanu, gan par to izpildi. Tomēr, ja rodas šaubas par līguma noteikumu neievērošanu, ombuds izmeklēšanu ierobežo, noskaidrojot, vai Kopienas iestāde vai struktūra ir nodrošinājusi loģisku un pamatotu atskaiti par tās rīcības tiesisko pamatu un tās viedokļa par līguma pozīciju pamatotību.

3. nodaļā ietverti astoņu lēmumu kopsavilkumi, kas atklāj, kā ombuds izskata šāda veida sūdzības, kā arī viens lēmums, ar ko slēgta pēc paša iniciatīvas veikta izmeklēšana. Sešas no šīm lietām tiks aplūkotas turpmāk.

Lietā Nr. 1252/2005/GG apakšlīgumslēdzējs apgalvoja, ka Komisijas lēmums izbeigt nolīgumu, saskaņā ar kuru tas sniedza finansiālu atbalstu Eiropas Standartizācijas komitejai (*CEN*), bija nelikumīgs un negodīgs. Pēc Komisijai izteiktā atgādinājuma, ka tai arī būtu jāatbild arī uz apgalvojumu par negodīgumu, ombuds nekonstatēja pārvaldē pieļautu kļūdu. Komisijas paskaidrojums par to, kāpēc netika prasīts iepriekš brīdināt par tās lēmumu, bija pamatots, un nevarētu uzskatīt, ka Komisija ir atbildīga par *CEN* lēmumu neiesniegt maksājuma pieprasījumu saistībā ar sūdzības iesniedzēja darbu.

Lietā Nr. 786/2006/JF Reģionu komiteja noraidīja sūdzības iesniedzēja gala ziņojumu piecas dienas pēc līgumā noteiktā termiņa. Ombuds saprata Komitejas nostāju, ka neatkarīgi no tā, ka tā kavējās informēt sūdzības iesniedzēju, pilnas summas nesamaksāšana bija pamatota, jo ziņojuma kvalitāte nebija tāda, kādai tai bija jābūt saskaņā ar līgumu. Ombuds uzskatīja, ka, ja Komiteja nevarēja ievērot līgumā noteikto termiņu, tai, ievērojot labu pārvaldību, bija jāinformē sūdzības iesniedzējs pirms termiņa izbeigšanās. Tādējādi šī neizdarība ir klasificējama kā kļūda pārvaldē. Tomēr Komiteja ir sniegusi loģisku un pamatotu ziņojumu par savu darbību juridisko pamatu un to, kāpēc tā uzskatījusi, ka tās viedoklis par līguma pozīciju ir bijis pamatots. Ombuds necentās noteikt, vai ir noticis līguma pārkāpums, vai arī Komiteja ir bijusi tiesīga saskaņā ar līgumu atteikties maksāt pilnu summu.

Lietā Nr. 866/2006/SAB sūdzības iesniedzējs apstrīdēja Komisijas noraidījumu tā sākotnējiem priekšlikumiem saskaņā ar *Socrates* programmu. Saskaņā ar Komisijas teikto sākotnējie priekšlikumi ir tikuši nosūtīti pēc termiņa beigām. Ombuda veiktā izmeklēšana atklāja dokumentārus pierādījumus, kuri Komisijai bija pieejami lēmuma pieņemšanas laikā un kuri liecina par to, ka sākotnējie priekšlikumi faktiski ir tikuši nosūtīti termiņa pēdējā dienā. Tādējādi ombuds konstatēja kļūdu pārvaldē.

Lietā Nr. 3172/2005/WP attiecās uz Komisijas kavēšanos izmaksāt dotācijas par atsevišķiem pilsētu sadraudzības pasākumiem. Komisija savā atzinumā izteica sūdzības iesniedzējam atvainošanos par šo kavēšanos un informēja par administratīvajām problēmām, ar kurām tā saskārusies, un uzlabojumiem, kurus tā šā iemesla dēļ ieviesusi maksājumu sistēmā. Sūdzības iesniedzējs informēja ombudu par to, ka ir saņēmis maksājumu, un uzskatīja lietu par atrisinātu. Papildu piezīmē ombuds aicināja Komisiju apsvērt iespēju maksāt procentus šādos kavēta maksājuma gadījumos.

Lietā Nr. 2523/2005/TN bija saistīta ar uzaicinājumu uz Tiesas rīkoto konkursa procedūru sakarā ar pamatlīgumiem par juridisko tekstu tulkošanu. Uzaicinājumā uz konkursu bija ietverta prasība iesniegt testa tulkojumu. Sūdzības iesniedzējs apstrīdēja šo prasību, pamatojoties uz to, ka tā nebija minēta sākotnējā līguma paziņojumā. Ombuds uzskatīja, ka šajā gadījumā nevar konstatēt kļūdu pārvaldē, jo testa tulkojums saskaņā ar Direktīvu 92/50¹⁵, ir uzskatāms par tāda veida papildinformāciju, ko varētu precizēt uzaicinājumā uz konkursu.

¹⁴ Sūdzības par darba līgumiem apskatītas 2. sadaļas 8. punkta 4. apakšpunktā.

¹⁵ Padomes 1992. gada 18. jūnija Direktīva 92/50/EEK par procedūru koordinēšanu valsts pakalpojumu līgumu piešķiršanai, OV 1992, L 209, 1. lpp. Šī direktīva vairs nav spēkā, taču tā bija spēkā paziņojuma publicēšanas laikā.



Pēc paša iniciatīvas veiktajā izmeklēšanā lietā Nr. OI/1/2006/TN ombuds lūdza Komisiju izmeklēt starpnieku pieaugošas izmantošanas iespējamību saistībā ar tādu strīdu risināšanu, kas rodas saistībā ar tās finansētajiem līgumiem. Komisija sniedza pozitīvu atbildi, apņēmoties turpmāk sekmēt alternatīvu strīdu risināšanas metožu izmantošanu, savos standarta iepirkuma līgumos ieviešot fakultatīvu starpniecības klauzulu. Slēdzot izmeklēšanu, ombuds lūdza Komisiju līdz 2007. gada 30. jūnijam sniegt viņam papildu informāciju par starpniecības klauzulu un pasākumiem, kas veikti, lai veicinātu starpniecības izmantošanu arī saistībā ar strīdiem par dotācijām. Ombuds uzsvēra arī to, cik svarīgi ir ieteikt izmantot starpniecību strīdos starp līgumslēdzējiem un apakšlīgumslēdzējiem.

2.8.4 Personāla jautājumi

3. nodaļā ir ietverti 18 to lēmumu kopsavilkumi, kuri saistīti ar sūdzībām par personāla jautājumiem. No tiem deviņi bija saistīti ar Eiropas Personāla atlases biroja (*EPSO*) organizētajām darbā pieņemšanas procedūrām, bet seši attiecās uz darba attiecībām ar iestādēm un struktūrām. Divi kopsavilkumi attiecās uz lēmumiem par sūdzībām, kas saņemtas no norīkotiem valsts ekspertiem, bet viens bija saistīts ar izmeklēšanu, kas veikta pēc paša iniciatīvas (OI/3/2006/BB). Minētajā lietā Eiropas Parlaments sekoja Komisijas 2005. gada paraugam, no 2006. gada 15. februāra atceļot galīgos vecuma ierobežojumus stažieriem.

Ombudam nevar iesniegt sūdzību par darba attiecībām ar Kopienas iestādēm un struktūrām, kamēr sūdzības iesniedzējs nav vispirms izmantojis Civildienesta noteikumu 90. panta 1. un 2. punktā minētās procedūras un kamēr nav beidzies termiņš atbildes sniegšanai. Lietā Nr. 1217/2004/OV un lietā Nr. 2227/2004/MF ombuds uzsvēra, ka neatbildēšana uz sūdzību, kas iesniegta saskaņā ar 90. panta 2. punktu, ir uzskatāma par kļūdu pārvaldē. Kaut arī saskaņā ar Civildienesta noteikumiem atbildes nesniegšana četru mēnešu termiņa laikā ir uzskatāma par tieši neizteiktu negatīvu lēmumu, šā noteikuma mērķis ir dot attiecīgajai personai iespēju iesniegt apelāciju Valsts civildienesta tiesā, nevis atbrīvojot administrāciju no pienākuma sniegt atbildi.

Sūdzībām par darba attiecībām bija ļoti pozitīvi rezultāti attiecībā uz to iesniedzējiem, un tie pierādīja, ka attiecīgajai iestādei un struktūrai ir ļoti laba sadarbība ar ombudu.

Lietā Nr. 106/2005/TN Komisija atteicās izmaksāt algu sūdzības iesniedzēja meitai, bijušajai Komisijas ierēdnei, kura saslima drīz pēc tam, kad bija sākusi pildīt savus darba pienākumus. Reaģējot uz sūdzību Komisija mainīja savu viedokli stāvokli un piekrita izmaksāt algu un papildu arī procentus.

Lietā 1729/2005/JF attiecās uz to pabalstu atgūšanu, kurus sūdzības iesniedzējam izmaksājusi Eiropas Aviācijas drošības aģentūra (*EASA*). Ombuds konstatēja, ka *EASA* ir sniegusi sūdzības iesniedzējam nepilnīgu informāciju, kas, iespējams, varēja viņu maldināt, un kā mierizlīgumu ieteica *EASA* apsvērt iespēju pārtraukt atgūt vismaz daļu pabalsta. *EASA* aizstāvēja savu viedokli, ka nav tikusi pieļauta kļūda pārvaldē. Tomēr, "ņemot vērā šīs lietas unikalitāti un ļoti cienot ombuda viedokli", tā pilnībā pārtrauca pabalsta atgūšanu. Tādējādi tika panākts mierizlīgums.

Trīs citos gadījumos Komisija tomēr noraidīja ne vien ombuda mierizlīguma ieteikumus, bet arī viņa turpmākos centienus panākt apmierinošu risinājumu. Divas no šīm lietām bija saistītas ar norīkotajiem valsts ekspertiem (NVE).

Lietā Nr. 760/2005/GG ombuds ieteica – vispirms kā mierizlīguma, pēc tam ieteikumu projekta formā – Komisijai apsvērt iespēju grozīt vai precizēt noteikumus par īpaša atvaļinājuma piešķiršanu tādiem NVE, kuriem jāpiedalās tiesas sēdēs liecinieku statusā. Savā detalizētajā atzinumā Komisija minēja, ka tā pētīs ombuda priekšlikumu, ņemot vērā turpmāku, vispusīgāku NVE situācijas izvērtējumu, taču pauda nožēlu, ka tā nevarēja sniegt precīzāku informāciju par to, kad notiks šāda izvērtēšana.

Lietā Nr. 495/2003/ELB attiecās uz strīdu par NVE piešķirtiem pabalstiem. Pēc tam, kad Komisija noraidīja mierizlīguma ieteikumu, ombuds rakstveidā vērsās pie attiecīgā komisāra, lūdzot viņu personīgi iesaistīties un meklēt kādu apmierinošu sūdzības risinājumu, kas varētu būt arī kā *ex*



gratia maksājums sūdzības iesniedzējiem. Kaut arī Komisija grozīja piemērojamos noteikumus, komisārs atbildē pauda viedokli, ka Komisija iepriekšējos noteikumus ir interpretējusi pareizi, un noraidīja ombuda ieteikumu. Ombuds uzskatīja, ka Komisija ir negodīgi rīkojusies attiecībā uz sūdzības iesniedzējiem, pēc būtības izskatot jautājumu tā, it kā vēlāk pieņemtie noteikumi būtu bijuši spēkā tajā laikā, kad tā noteica izmaksājamos pabalstus.

Lieta Nr. 1537/2003/ELB attiecās uz bijušo Komisijas pagaidu pārstāvi, kuru atbrīvoja no disciplinārsoda pēc ilgas kavēšanās, ko Komisija jau iepriekš bija uzskatījusi par pārvaldē pieļautu kļūdu. Ombuds kā mierizlīgumu ieteica Komisijai apsvērt iespēju kompensēt sūdzības iesniedzējam izdevumus, kuri tam pamatoti radušies saistībā ar sevis aizstāvību disciplinārās procedūras laikā. Komisija uzskatīja, ka Civildienesta noteikumi tai liedza tā rīkoties. Arī šajā lietā Komisija rakstveidā vērsās pie attiecīgā komisāra. Ombuds pauda viedokli, ka Civildienesta noteikumi neliedza Komisijai veikt *ex gratia* maksājumu. Tomēr komisārs noraidīja ombuda viedokli.

Visās trijās lietās ombuds galīgajā lēmumā pauda nožēlu par to, ka Komisija nav izmantojusi iespēju pierādīt savu apņemšanos ievērot labas pārvaldības principus. Ombuds paziņoja par savu nodomu kopā ar atbildīgo komisāru izvērtēt to, kā vislabāk sekmēt pakalpojumu sniegšanas kultūru attiecīgajā ģenerāldirektorātā.

2.8.5 Citi jautājumi

Ziņojuma 3. nodaļā ir ietverti arī vairāki kopsavilkumi lēmumiem par sūdzībām, kuras neiekļaujas nevienā no iepriekšējās nodaļās aplūkoto sūdzību kategorijām.

Lietā Nr. 2601/2005/ID sūdzības iesniedzējs uzņēmums apgalvoja, ka Komisija ir pārkāpusi tās intelektuālā īpašuma tiesības uz automātisko tulkošanas programmu. Komisija neapstrīdēja to, ka sūdzības iesniedzējam bija šādas tiesības, taču izteica šaubas par to darbības jomu un apjomu. Ombuds uzskatīja, ka sūdzības iesniedzējam bija jāprecizē un jānosaka to tiesību juridiskais pamats, kas, iespējams, tikušas pārkāptas. Tā kā sūdzības iesniedzējs tā nebija rīkojies, netika konstatēts, ka Komisija būtu pieļāvusi kļūdu pārvaldē. Tomēr ombuds aicināja sūdzības iesniedzēju un Komisiju apsvērt iespēju izmantot starpniecības procedūru, lai mēģinātu rast abpusēji pieņemamu risinājumu.

Divas lietas attiecas uz Padomes atbildību tās prezidentūras laikā.

Lietā Nr. 1487/2005/GG Vācijas Valsts valodas aizsardzības asociācija sūdzējās par to, ka ES Prezidējošo valstu tīmekļa vietnes nav pieejamas vācu valodā. Padome neizskatīja sūdzības iesniedzēja argumentus attiecībā uz to ES pilsoņu skaitu, kuriem vācu valoda ir to pirmā vai otrā valoda. Vienlaikus atzīstot, ka prezidentūra ir daļa no Padomes kā iestādes funkcijām, Padome uzskatīja, ka tā nav atbildīga par prezidējošo valstu tīmekļa vietnēm, pamatojot to tādējādi, ka par to atbild attiecīgo prezidējošo dalībvalstu iestādes. Tomēr ombuds uzskatīja, ka Padome ir atbildīga par prezidējošo valstu tīmekļa vietnēs izmantotajām valodām un ka šajās tīmekļa vietnēs iekļautajai informācijai ideālā variantā būtu jābūt pieejamai visās oficiālajās Kopienas valodās. Viņš apgalvoja arī, ka tad, ja tiek izmantots mazāk valodu, to izvēlei jābūt balstītai uz objektīviem un pamatotiem apsvērumiem. Tādējādi tas, ka Padome neizskatīja sūdzības iesniedzēja prasību pēc būtības, bija klasificējams kā kļūda pārvaldē. Pēc tam, kad Padome bija noraidījusi ieteikumu projektu šajā lietā, ombuds sagatavoja īpašu ziņojumu Eiropas Parlamentam.

Lietā Nr. 2172/2005/MHZ sūdzības iesniedzējs pauda bažas par konkrētas prezidējošās valsts sponsorēšanu komerciālos nolūkos. Padome uzskatīja, ka tās prezidentūras sponsorēšana komerciālos nolūkos neietilpst tās kā Kopienas iestādes pienākumos. Ombuds kā mierizlīgumu ieteica, ka Padome varētu uzņemties atbildību šajā jautājumā un paust vēlmi pienācīgā termiņā veikt attiecīgus pasākumus, lai novērstu šādu sponsorēšanu vai regulētu to tādā veidā, lai nodrošinātu, ka iespējamie strīdi starp privātām interesēm un sabiedrisku pienākumu tiek atbilstoši risināti. Padome noraidīja šo ieteikumu. Tā kā īpašajā ziņojumā lietā Nr. 1487/2005/GG jau izvirzīts vispārējs jautājums par Padomes atbildību par tās prezidentūru Eiropas Parlamentā, ombuds šo jautājumu neizskatīja. Tomēr ombuds joprojām bažījās par to, ka Padomes rīcība, neatbildot uz



būtisku jautājumu par tās prezidentūras sponsorēšanu komerciālos nolūkos, varētu negatīvi ietekmēt pilsoņu uzticēšanos Eiropas Savienībai un tās darbībai. Tāpēc ombuds šajā jautājumā rakstveidā individuāli vērsās pie dalībvalstu pastāvīgajiem pārstāvjiem.

Lieta Nr. 3403/2004/GG attiecās uz Komisijas pienākumiem saistībā ar apelācijas procedūras pieejamību Eiropas skolās. Kaut arī pašreizējā spēkā esošā konvencija, kas attiecas uz skolām, stājās spēkā 2002. gadā, noteikums, kurš paredzēja apelācijas procedūru, nebija ieviests līdz pat 2005. gadam. Šī kavēšanās rosināja Apelācijas padomi secināt, ka tā nebija kompetenta izskatīt sūdzības iesniedzēju lietu, kas bija saistīta ar 2004. gadā piešķirtajām atzīmēm un kuru sūdzības iesniedzēji bija mēģinājuši apstrīdēt jau kopš tā brīža. Ombuds mudināja Komisiju pārliecināt valdi pieņemt tādus lēmumus, kas Apelācijas padomei ļautu uzklaut sūdzības iesniedzēja apelāciju. Neņemot vērā Komisijas konstruktīvos un pastāvīgos centienus palīdzēt sūdzības iesniedzējiem, valde nerīkojās. Ombuds uzskatīja, ka, ņemot vērā lietas skaidri redzamās nepilnības un svarīgumu, Komisijai vajadzēja uzstāt, lai valde apspriež priekšlikumu. Ņemot vērā šā jautājuma būtiskumu, Komisija lūdza Eiropas skolu ģenerālsekretāru ieplānot ombuda lēmumu valdes darbākārtībā.



Izmeklēšanu rezultātā pieņemtie lēmumi



3 IZMEKLĒŠANU REZULTĀTĀ PIEŅEMTIE LĒMUMI

Šo nodaļu veido 2006. gadā pieņemto ombuda lēmumu kopsavilkumu izlase, tādējādi atspoguļojot sūdzībās un pēc paša iniciatīvas veiktajās izmeklēšanās iesaistīto tēmu un iestāžu loku. Tā ietver visu to lēmumu kopsavilkumus, kas minēti 2. nodaļas tematiskajā analizē. Par sūdzībām pieņemto lēmumu kopsavilkumi ir kārtoti, pirmkārt, pēc sprieduma vai rezultāta veida, un, otrkārt, pēc attiecīgās iestādes vai struktūras. To lēmumu kopsavilkumi, kas pieņemti pēc ombuda paša iniciatīvas veiktām izmeklēšanām, un valstu vai reģionu ombudu iesniegto pieprasījumu piemēri ir iekļauti nodaļas beigās.

Katrā šīs nodaļas apakšpunktā lietas tiek minētas pēc to kārtas numura. Piemēram, 3.1.2. apakšpunktā lieta Nr. 2944/2004/ID atrodas pirms lietas Nr. 3133/2004/JMA. Lēmumu pilnīgs izklāsts visās lietās ir atrodams "Lēmumu rādītājā" Eiropas ombuda tīmekļa vietnē (<http://www.ombudsman.europa.eu>). Attiecīgais lēmums ir atrodams pēc lietas numura. Lēmumu teksts angļu valodā un, ja sūdzības iesniedzēja valodā ir cita, arī sūdzības iesniedzēja valodā ir atrodams tīmekļa vietnē. Lēmuma tekstu izdruku, kā norādīts tīmekļa vietnē, var pieprasīt Eiropas ombuda birojā.

3.1 LIETAS, KURĀS NEKONSTATĒJA KĻŪDU PĀRVALDĒ



3.1.1 Eiropas Parlaments

PARLAMENTA BEZDARBĪBA SAISTĪBĀ AR PRECIZĒJUMU PIEPRASĪŠANU ATTIECĪBĀ UZ PIEDĀVĀJUMU IESNIEGŠANU

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Parlamentu lietā Nr. 1315/2005/BB

Parlaments pēc uzaicinājuma uz konkursu (turpmāk tekstā – uzaicinājums) noraidīja sūdzības iesniedzēja pieprasījumu, jo saskaņā ar uzaicinājumā paustajām prasībām netika iesniegts konkrētā sertifikāta oriģināls, bet gan fotokopija.

Nosakot, ka minētā kļūda konkursā bija būtiska tādā ziņā, ka tā bija par pamatu, lai noraidītu pieprasījumu, pamatojoties uz skaidro uzaicinājuma nosacījumu, ombuds piebilda, ka pasūtītāja iespēja sazināties ar konkursa pretendentu saskaņā ar uzaicinājumu ir precīzi jāinterpretē kā "īpašs izņēmums" uzaicinājumā ietvertajam aizliegumam attiecībā uz "jebkādu saziņu starp konkursa pretendentiem un pasūtītājiem" pēc konkursa sākšanās. Ombuds ņēma vērā arī nepieciešamību nodrošināt vienādu attieksmi pret konkursa pretendentiem. Ņemot vērā iepriekšminēto, šīs kļūdas korekcija nebija uzskatāma nedz par konkursa noteikumu "precizēšanu", nedz arī "acīmredzamas pārrakstīšanās kļūdas" labošanu uzaicinājumā ietvertā attiecīgā izņēmuma nozīmē. Tādējādi lēmums par pieprasījuma noraidīšanu nebija uzskatāms par kļūdu pārvaldē.



Ombuds izteica arī citu piezīmi par Parlamenta apgalvojumu, ka tas šajā lietā “neizmantoja savas privilēģijas lūgt papildu dokumentāciju vai apstiprinājumu, ja tā nebija”. Piezīmē tika uzsvērts, ka šāds apgalvojums neatbilst uzaicinājuma būtībai un labas pārvaldības principiem attiecībā uz rīcības brīvības izmantošanu.



3.1.2 Eiropas Komisija

KAVĒŠANĀS IZSKATĪT SASKAŅĀ AR 226. PANTU IESNIEGTĀS SŪDZĪBAS PAMATOTĪBU

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Komisiju lietā Nr. 2944/2004/ID

2003. gada augustā sūdzības iesniedzēja iesniedza Komisijai sūdzību par pārkāpumu. 2004. gada septembrī viņa sūdzībā ombudam apgalvoja, ka Komisija nav informējusi viņu par to, kā novērtēta pamatotība viņas prasījumam attiecībā uz valsts tiesību aktiem par darba laiku un dežūras laiku, un ka tas uzskatāms par Kopienas direktīvu pārkāpumu.

Lēmumā par sūdzību ombuds vispirms piebilda, ka saskaņā ar Komisijas apņemšanos, ko tā paudusi 8. punktā savā paziņojumā Eiropas Parlamentam un Eiropas ombudam par attiecībām ar sūdzības iesniedzēju saistībā ar Kopienas tiesību aktu pārkāpumiem¹, šajā punktā paredzēto viena gada termiņu nav iespējams ievērot vienīgi atsevišķos gadījumos un ka Komisijai ir pienācīgi jāizskaidro kavēšanās iemesli.

Šajā gadījumā Komisija paskaidroja, ka ir atlikusi lēmumu par to, vai turpināt izskatīt saskaņā ar 226. pantu iesniegto sūdzību, jo šāda varbūtējā prasības gaita bija atkarīga no tā, kā turpmāk virzīsies tās 2004. gada 22. septembra priekšlikums grozīt Kopienas tiesību normas attiecībā uz darba laiku, tostarp arī uz dežūras laiku. Šajā sakarā Komisija piebilda, ka priekšlikums tika pieņemts pēc plašām Eiropas mēroga apspriedēm, ievērojot Tiesas lēmumus lietās Nr. C-303/98 un C-151/02, kuriem bija liela ietekme uz dalībvalstīm, jo īpaši uz to sabiedrības veselības sistēmām. Savā lēmumā (pieņemts 2006. gada janvārī) ombuds secināja, ka Komisija ir sniegusi pamatotu un adekvātu paskaidrojumu tam, kāpēc tā neizvērtēja saskaņā ar 226. pantu iesniegtās sūdzības pamatotību iepriekšminētajā viena gada termiņā. Tomēr ombuds izteica citu piezīmi, kurā viņš atkārtoja, ka Komisijas laba administratīvā prakse būtu informēt sūdzību iesniedzējus par viņu Komisijai iesniegto sūdzību statusu, un aicināja Komisiju regulāri informēt sūdzības iesniedzēju par viņas sūdzības statusu. Viņš piebilda arī, ka gadījumā, ja sūdzības iesniedzēja nebija apmierināta ar Komisijas turpmāko viņas sūdzības par pārkāpumu izskatīšanu, viņa varēja iesniegt ombudam jaunu sūdzību.

KOMISIJAS VEIKTAIS SPĀNIJAS TIESĪBU AKTU VĒRTĒJUMS ATTIECĪBĀ UZ VĒRSU CĪŅU TRANSLĒŠANU

Kopsavilkums lēmumam par sūdzību Nr. 3133/2004/JMA pret Eiropas Komisiju

Sūdzība tika iesniegta saistībā ar Komisijas lēmumu slēgt oficiālu sūdzību, kurā tās iesniedzējs apgalvoja, ka direktīvas Nr. 89/552/EEK² ieviešanai pieņemtajā Spānijas likumā, proti, Statūtos 22/1999, nav ietverta direktīvas 22. pantā iekļautā prasība, kas nosaka, ka televīzijas pārraidēs nevajadzētu iekļaut programmas, kas var nopietni apgrūtināt mazgadīgo fizisku, garīgu

¹ COM(2002) 141, galīgā redakcija, OV 2002, C 244, 5. lpp.

² Padomes 1989. gada 3. oktobra Direktīva Nr. 89/552/EEK par dalībvalstīs pieņemtajos normatīvajos un administratīvajos aktos noteikto prasību koordināciju saistībā ar televīzijas translāciju darbībām, OV 1989, L 298, 23. lpp.



un morālu attīstību, it īpaši programmas, kas saistītas ar tīšu vardarbību, kāda pēc sūdzības iesniedzēja domām ir redzama vēršu cīņu translācijās.

Komisija puda viedokli, ka Statūtos 22/1999 ir pareizi iestrādātas visas minētās Direktīvas prasības un ka Statūtu 17. pants pilnībā atspoguļo Direktīvas 22. pantā iekļautās prasības. Tā uzskatīja, ka, lai gan Spānijas tiesību aktos nav ietvertas atsaucē uz tīšu vardarbību, šis jēdziens tāpat kā pornogrāfija Direktīvā tika minēti tikai kā piemēri televīzijas programmu saturam, kas varētu nopietni apgrūtināt mazgadīgo attīstību. Tomēr pēc Komisijas domām šī prasība neaprobežojas tikai ar šiem diviem specifiskajiem aspektiem, bet varētu aptvert arī citas situācijas.

Ombuds atzīmēja, ka Direktīvas 22. pantā ir precīzi formulēts aizliegums dalībvalstīm atļaut viņu jurisdikcijā esošajiem raidītājiem pārraidīt televīzijas programmas, kas var nopietni apgrūtināt mazgadīgo attīstību. Taču Direktīva nav definējusi specifisku programmu veidus, kurus dalībvalstīm vajadzētu uzskatīt par kaitīgiem mazgadīgo attīstībai, lai gan pārraides, kurās vērojama pornogrāfija vai tīša vardarbība tiek minētas kā piemēri, kas būtu iekļaujami šajā kategorijā. Atsaucoties uz EK Līguma 249. panta 3. punktu un Kopienas tiesu praksi, ombuds norādīja, ka direktīvas iestrādāšana valsts likumdošanā neprasa obligātu direktīvas noteikumu iestrādāšanu valsts tiesību aktu noteikumos precīzi tiem pašiem vārdiem, jo vispārējais juridiskais konteksts var būt pietiekams, ja tas nodrošina pilnīgu direktīvas ieviešanu skaidrā un precīzā veidā.

Ombuds atzīmēja, ka Direktīvas 22. pants un tiesību akta noteikums, ar ko tas tiek iestrādāts Spānijas tiesību aktos, proti Statūtu 22/1999 17. pants, ir gandrīz identiski, izņemot to, ka Spānijas likumā nav specifiski minētas programmas, kas saistītas ar pornogrāfiju vai tīšu vardarbību. Kā teikts Komisijas analizē attiecībā uz atbilstību, ar kādu šī tiesību akta norma iestrādāta valsts likumā, jebkura pārraide, kurā būtu vērojama pornogrāfija vai tīša vardarbība, noteikti kaitētu mazgadīgo attīstībai, un tāpēc Spānijas tiesību akta noteikumi uz tām attiecas. Ņemot vērā augstākminēto tiesību akta formulējumu un to pakļautībā esošo jomu, ombuds uzskatīja, ka Komisijas pozīcija ir pieņemama. Tāpēc ombuds secināja, ka Komisijas lēmums neuzsākt pārkāpumu izmeklēšanas procesu pret Spānijas varas iestādēm un slēgt sūdzības iesniedzēja oficiālo sūdzību, ir pieņemams.

UZ ILGGADĒJIEM NOLĪGUMIEM BALSTĪTAS SADARBĪBAS IZBEIGŠANA

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Komisiju lietā Nr. 191/2005/BB

EuronAid (turpmāk tekstā – EA), kas ir NVO bezpeļņas asociācija, 20 gadus nodarbojas ar pārtikas atbalsta nodrošināšanu saskaņā ar Komisijas NVO Pārtikas atbalsta un nodrošinātības ar pārtiku programmām. 2004. gada septembrī Komisija nosūtīja vēstuli EA, kurā apstiprināja, ka, ņemot vērā jauno Finanšu regulu³, tā nevarēja uzņemties jaunas līgumsaistības ar EA, pamatojoties uz ilggadējiem nolīgumiem ar šo asociāciju.

Komisija savu lēmumu pamatoja ar i) Finanšu regulas 54. un 57. pantu un ii) Finanšu regulas 110. un 89. pantu, kā arī pārredzamības un brīvas konkurences principiem. Sūdzības iesniedzējs apstrīdēja šāda pamatojuma pareizību. Tomēr viņš iebilda tikai pret i) pamatojumu un īpaši neapstrīdēja ii) pamatojumu. Ombuds piebilda, ka Kopienas principi un normas, kas reglamentē dotāciju piešķiršanu vai valsts līgumu pakalpojumus, ir uzskatāmi par atsevišķu, pašpietiekamu un neatkarīgu apstrīdētā lēmuma pamatojumu, ņemot vērā to, ka Komisijas un EA sadarbība pirms Finanšu regulas stāšanās spēkā bija balstīta uz *tiešām* dotācijām un pakalpojumu sniegšanas līgumiem. Pat pieņemot, ka, saskaņā ar EA teikto, uzdevumi, kurus EA veica agrākās sadarbības ar Komisiju kontekstā, bija *“tehniskās ekspertīzes uzdevumi un administratīvi, sagatavošanas vai īpaši uzdevumi, kas neietver ne valsts varas īstenošanu, ne rīcības brīvības izmantošanu”* Finanšu regulas 57. panta 2. punkta nozīmē, šādus uzdevumus jebkurā gadījumā nevarētu uzticēt EA, neņemot vērā Kopienas principus un normas, kas reglamentē dotāciju piešķiršanu vai valsts līgumu pakalpojumus. Tādējādi ombuds nekonstatēja pārraidē pieļautu kļūdu.

³

Padomes 2002. gada 25. jūnija Regula (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienu vispārējam budžetam; OV 2002, L 248, 1. lpp.

**EKSPERTU ATLASE SASKAŅĀ AR SESTO PAMATPROGRAMMU***Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Komisiju lietā Nr. 552/2005/SAB*

Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka Komisijas Pētniecības ģenerāldirektorāts ir pārkāpis labas pārvaldības principus, izvēloties palīdzēt tai izvērtēt priekšlikumus saskaņā ar Sesto pamatprogrammu tos pašus ekspertus, kurus tā iepriekš bija nodarbinājusi. Pēc tam, kad Komisija bija izskaidrojusi, ka tā ekspertu atlasē izmantoja īpašu rotācijas principu, kas izklāstīts Komisijas vadlīnijās attiecībā uz priekšlikuma novērtēšanu un atlasas procedūrām⁴, un noteikusi, ka katru kalendāro gadu ir jāaizvieto minimums 25% ekspertu, sūdzības iesniedzējs apstrīdēja šīs kvotas pamatotību.

Ombuds norādīja, ka saskaņā ar Komisijas vadlīnijām priekšlikumu novērtēšanas procedūras tika izstrādātas tādas, lai būtu pēc iespējas ātrākas, taču vienlaikus nodrošinātu kvalitātes novērtēšanu. Komisija noteica kvotu, lai panāktu atbilstošu līdzsvaru starp jaunu ekspertu atlasīti un likumīgām interesēm paturēt pieredzējušus un augsti kvalificētus ekspertus. Ombuds piebilda arī, ka iepriekšējā prakse, aizvietojoot trešo daļu ekspertu, radīja nopietnas grūtības atrast pietiekami daudz ekspertu un ka Komisija, ņemot vērā plašas apspriedes un vairākus gadus attiecīgas pieredzes, pieņēma apstrīdēto kvotu. Ombuds uzskatīja, ka iepriekšminētie attiecīgās kvotas noteikšanas iemesli bija pamatoti un likumīgi, un secināja, ka nav pierādīts, ka Komisija būtu pārsniegusi savas rīcības brīvības robežas. Tādējādi ombuds nekonstatēja kļūdu pārvaldē.

STANDARTIZĀCIJAS DARBAM PAREDZĒTĀ FINANSĒJUMA ATCELŠANA*Kopsavilkums lēmumam par sūdzību Nr. 1252/2005/GG pret Eiropas Komisiju*

Līgumā, ko Komisija parakstīja 1991. gadā, tā apņēmas sniegt finansiālu atbalstu Eiropas Standartizācijas komitejai (*Comité Européen de Normalisation*) (*CEN*), lai izveidotu noteiktus Eiropas standartus. Lai veiktu noteiktas pārbaudes Eiropas standarta vajadzībām, viens no *CEN* apakšuzņēmējiem iecēla par projektu vadītāju sūdzības iesniedzēju, vācu ekspertu.

2002. gada maijā/jūnijā Komisija un *CEN* parakstīja līguma papildpielikumu, pārtraucot projekta finansēšanu.

Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka Komisijas lēmums atcelt finansējumu bija nepareizs un negodīgs. Viņš pieprasīja, lai Komisija nosūtītu atlikušo līguma summu *CEN*, kas ļautu iesaistītajām iestādēm un personām saņemt maksu par paveikto darbu.

Komisija norādīja, ka standartizācijas darbs vairāku līgumu ietvaros ir noritējis lēni un neapmierinoši. Tāpēc saskaņā ar drošas finanšu pārvaldības principu tā, konsultējoties ar uzņēmējiem, šos līgumus ir pārtraukusi. Komisija nebija atbildīga par apakšuzņēmēju līgumiem. *CEN* bija iespēja informēt katru iesaistīto spēlētāju par plānoto darbu pārtraukšanu un iesniegt Komisijai pieprasījumus par jebkādiem atlikušiem maksājumiem pirms līguma pārtraukšanas. Komisija uzskatīja, ka tā ir izpildījusi savas juridiskās saistības.

Ombuds arī lūdza Komisiju sniegt atzinumu par sūdzības iesniedzēja apgalvojumu, ka lēmums ir bijis negodīgs. Šajā kontekstā ombuds atzīmēja, ka attiecīgajā korespondencē netiek minēts tas, vai Komisija ir iepriekš brīdinājusi par savu nodomu pārtraukt līgumu.

Komisija paziņoja, ka, tiekoties ar uzņēmējiem, tā ir protokolējusi sanāksmes, un šajos protokolos ir skaidri minēts, ka Komisija var atcelt finansējumu jebkurā laikā, ja netiks ievēroti iepriekš noteiktie termiņi. Nebija nekāda iemesla izteikt *CEN* vēl vienu brīdinājumu. Attiecībā uz jautājumu par to, vai lēmums bija negodīgs pret sūdzības iesniedzēju, Komisija uzsvēra, ka tai nekad nav bijušas līgumsaistības ar sūdzības iesniedzēju.

Saistībā ar sūdzības iesniedzēja apgalvojumu par to, ka Komisijas lēmums ir nelikumīgs, ombuds atzīmēja, ka sūdzības iesniedzējs nebija apstrīdējis Komisijas argumentu par to, ka līgumu

4

COM C/2003/883.



pārtrauca CEN un Komisija, par to kopīgi vienojoties. Viņš pauda viedokli, ka sūdzības iesniedzēja apgalvojums nav pamatots.

Attiecībā uz apgalvojumu par negodīgumu ombuds uzsvēra, ka sūdzības iesniedzējs līdz brīdim, kad tika pieņemts lēmums par finansējuma atcelšanu, savu darbu bija pabeidzis. Tāpēc bija saprotams, ka Komisijas lēmums viņu neapmierināja. Taču Komisijas arguments par to, ka nebija iemesla izteikt vēl vienu brīdinājumu, bija pamatots. Ombuds izlēma, ka Komisiju nevar saukt pie atbildības par CEN lēmumu neiesniegt maksājuma prasību par sūdzības iesniedzēja darbu. Viņš slēdza lietu, neatrodot nekādu kļūdu pārvaldē.

SŪDZĪBAS PAR INTELEKTUĀLO ĪPAŠUMA TIESĪBU PĀRKĀPUMIEM SAISTĪBĀ AR TULKOŠANAS PROGRAMMU

Kopsavilkums lēmumam par sūdzību Nr. 2601/2005/ID pret Eiropas Komisiju

Sūdzības iesniedzējs, uzņēmums ar nosaukumu SYSTRAN, apgalvoja, ka Komisija pārkāpj tās īpašuma tiesības uz automatiskās tulkošanas programmu. Saskaņā ar sūdzības iesniedzēja sniegto informāciju šīs tiesības paredz, ka Komisijai jāsaņem uzņēmuma atļauja pirms tā drīkst veikt noteiktas izmaiņas programmā, kas tika izstrādāta, balstoties uz vairākiem ar Komisiju noslēgtiem līgumiem.

Komisija neapstrīdēja to, ka SYSTRAN pieder intelektuālā īpašuma tiesības uz programmu, bet drīzāk pauda šaubas attiecībā uz šo tiesību jomu un apmēru. Tā būtībā apgalvoja, ka pierādījumus par to, ka attiecīgās intelektuālā īpašuma tiesības ir pārkāptas, jāsniedz sūdzības iesniedzējam, un ka sūdzības iesniedzējam vispirms jāapstiprina šo tiesību juridiskā un līgumtiesiskā bāze.

Ombuds atzīmēja, ka tādu tiesību, uz kādām pretendē sūdzības iesniedzējs, juridiskie aspekti var būt atkarīgi no izmantojamajiem tiesību aktiem un no attiecīgo pušu saskaņā ar šiem tiesību aktiem nodibināto līgumattiecību saturu. Šajā gadījumā sūdzības iesniedzējs bija tikai paziņojis, ka viņa tiesības atzīst Direktīva Nr. 91/250/EEK par datorprogrammu tiesisko aizsardzību⁵ un visu dalībvalstu, jo īpaši Francijas, Beļģijas un Luksemburgas, valsts tiesību akti. Taču viņš nebija atsaucies ne uz kādiem specifiskiem Direktīvas (kas ir domāta dalībvalstīm, nevis Kopienai vai tās institūcijām) vai attiecīgiem izmantojamajiem valsts tiesību aktiem, un viņš pat nebija norādījis, kuras valsts tiesību akti būtu jāizmanto un kāpēc. Turklāt sūdzības iesniedzējam bija pienākums detalizēti norādīt un nostiprināt pēc viņa domām pārkāpto tiesību juridisko pamatu, ko tas nebija izdarījis. Tāpēc ombuds nolēma, ka sūdzības iesniedzējs pārkāpumu nav pamatoti pierādījis.

Ombuds savā lēmumā aicināja sūdzības iesniedzēju un Komisiju apsvērt iespēju nodot savu konfliktu starpniecības procedūrai, kuras rezultātā ar starpnieka (-u) palīdzību varētu tikt atrasts pieņemams problēmas risinājums vai vismaz pietiekami precīzi un skaidri noteikti juridiskie, faktiskie un tehniskie jautājumi pirms lieta tiek nodota tiesā vai šķīrējtiesas iestādēs.



3.1.3 Eiropas Kopienų Tiesa

LĪGUMU PAZIŅOJUMS PAR TULKOŠANAS PAKALPOJUMIEM

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Kopienų Tiesu lietā Nr. 2523/2005/TN

Sūdzība attiecās uz Tiesas publicētu līgumu paziņojumu saistībā ar pamatlīgumu slēgšanu par juridisku tekstu tulkošanu. Sūdzības iesniedzējs bija kāds Zviedrijas tulkošanas birojs, kurš pēc tam, kad bija iesniedzis pieteikumu par līdzdalību, saņēma uzaicinājumu iesniegt piedāvājumu.

⁵

Padomes Direktīva (1991. gada 14. maijs) par datorprogrammu tiesisko aizsardzību (91/250/EEK), OV 1991, L 122, 42. lpp.



Tomēr šajā uzaicinājumā bija ietverta prasība, kas nebija minēta sākotnējā līguma paziņojumā, proti, ka katras valodu kombinācijas tulkotājam 37 dienu laikā bija jāiesniedz testa tulkojums, kas bija kā daļa no konkursa. Tā kā angļu–zviedru un franču–zviedru valodas kombinācijas tulkotājs tajā laikā, kad tika saņemts uzaicinājums, bija atvaļinājumā uz 35 dienām, sūdzības iesniedzējs nevarēja izpildīt šo prasību.

Pieteikuma iesniedzējs uzskatīja, ka visas prasības, kas piemērojamas līgumslēgšanas procedūrai, ir skaidri jāiekļauj jau līguma paziņojumā un ka Tiesa procedūras laikā ir nelikumīgi mainījusi nosacījumus.

Tiesa apgalvoja, ka tā ir rīkojusies saskaņā ar piemērojamiem noteikumiem, jo īpaši Direktīvu 92/50⁶ par procedūru koordinēšanu valsts pakalpojumu līgumu piešķiršanai.

Tā kā sūdzības iesniedzējs neapšaubīja Tiesas piemērotos noteikumus, ombuds uzskatīja par lietderīgu izvērtēt šo lietu saskaņā ar Direktīvu 92/50. Saskaņā ar Direktīvas 92/50 32. panta 3. punktu pietiekami dažas prasības attiecībā uz informāciju precizēt tikai uzaicinājumā uz konkursu, nevis jau līguma paziņojumā. Ombuds uzskatīja, ka šis secinājums ir pamatojams ar 19. panta 2. punkta d) apakšpunktu, kurš paredz, ka vēstulē, ar kuru atlasītie kandidāti tiek uzaicināti iesniegt savus piedāvājumus, ir jāiekļauj norāde par visiem pievienojamiem dokumentiem vai nu, lai papildinātu pārbaudāmo ziņojumu, kuru sniedzis kandidāts, vai arī, lai sniegtu minētajā pantā paredzēto papildinformāciju. Ombuds uzskatīja, ka testa tulkojums ir uzskatāms par šādu papildinformāciju, un neuzskatīja, ka Tiesa procedūras laikā ir mainījusi nosacījumus. Tādējādi ombuds nekonstatēja kļūdu pārvaldē.



3.1.4 Eiropas Personāla atlases birojs

KONKURSA TESTU IESPĒJAMS NEPAREIZS NOVĒRTĒJUMS

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Personāla atlases biroju (EPSO) lietā Nr. 1217/2004/OV (Konfidenciāla)

Sūdzības iesniedzējs, kurš piedalījās EPSO rīkotajā atklātajā konkursā COM/A/9/01, tika informēts par to, ka viņš nav iekļuvis to 200 kandidātu vidū, kuriem bijuši labākie rezultāti rakstiskajā testā e) un mutiskajā testā f). Viņš rakstveidā vērsās pie EPSO, lūdzot pārskatīt viņa rezultātus, ņemot vērā viņa nopietno gatavošanos šiem testiem, valodu prasmes un pieredzi šajā jomā; viņš bija pārliecināts, ka kļūdas ir radušās vērtēšanas procesā. Viņš arī izsūtīja EPSO sūtījumu, kurā bija audio CD un mutiskā testa “kopija” uz četrām lapām, lai tādējādi pierādītu, ka viņa atbildes mutiskajā testā bijušas pareizas. Atlases komisija palika pie sava viedokļa. Sūdzības iesniedzējs saskaņā ar Civildienesta noteikumu 90. panta 2. punktu iesniedza apelācijas sūdzību, uz kuru iestāde, kas kompetenta iecelt amatā, atbildēja 2004. gada 2. martā. Tomēr sūdzības iesniedzējs nesaņēma lēmuma tulkojumu viņa dzimtajā – nīderlandiešu – valodā.

Sūdzībā Eiropas ombudam tika apstrīdēts Atlases komisijas veiktais sūdzības iesniedzēja testu novērtējums un pausts viedoklis, ka komisija nav izvērtējusi sūdzības iesniedzēja sniegtos pierādījumus un pamatojusi savas atbildes. Sūdzības iesniedzējs arī uzskatīja, ka EPSO nav ievērojis termiņu attiecībā uz atbildi, kas sniedzama uz viņa saskaņā ar 90. panta 2. punktu iesniegto apelācijas sūdzību, un apstrīdēja biroja neizdarību, nesniedzot viņam atbildi nīderlandiešu valodā.

Savā kopīgajā atzinumā Komisija un EPSO atsaucās uz to, ka kandidātu novērtējums ir salīdzinošs, un apgalvoja, ka sūdzības iesniedzēja sūtījumā bija dokumenti, kas nav pietiekami būtiski, lai

⁶ Padomes 1992. gada 18. jūnija Direktīva 92/50/EEK par procedūru koordinēšanu valsts pakalpojumu līgumu piešķiršanai, OV 1992, L 209, 1. lpp. Šī direktīva vairs nav spēkā, taču tā bija spēkā paziņojuma publicēšanas laikā.



varētu atkārtoti izvērtēt viņa testus. *EPSO* arīdzan norādīja, ka atbilde nīderlandiešu valodā, kas prasīta saskaņā ar 90. panta 2. punktu iesniegtajā apelācijas sūdzībā, sūdzības iesniedzējam faktiski tika nosūtīta 2004. gada 1. jūnijā, kā arī pauda nožēlu par kavēšanos.

Atbildot uz turpmākām izmeklēšanām, *EPSO* minēja atšķirību starp *administratīvo darbu*, ko veic *EPSO* darbinieki, ja ir iespējams konstatēt pārvaldē pieļautu kļūdu, un *Atlases komisijas pieņemtajiem lēmumiem*, kurus, kā tas piebilda, var pārskatīt vienīgi Civildienesta tiesa.

Ombuds savā lēmumā, atsaucoties uz Tiesas praksi, uzsvēra, ka ombuds arī var izvērtēt to komisijas lēmumu likumīgumu, par kuriem galīgo atbildību uzņemas iestāde, kas kompetenta iecelt amatā.

Attiecībā uz sūdzības iesniedzēja testu novērtējumu ombuds izteica atzinumu, ka komisijas novērtējumā nav konstatēta būtiska kļūda un ka tā ir pietiekami pamatojusi savu lēmumu. Ombuds arīdzan uzskatīja, ka mutiskā testa "kopija" nebija uzskatāma par būtisku faktoru komisijas veiktajā sūdzības iesniedzēja testu novērtējumā, jo tā bija balstīta uz sūdzības iesniedzēja atmiņām par testa saturu.

Attiecībā uz atbildi saskaņā ar 90. panta 2. punktu iesniegtajai apelācijas sūdzībai ombuds secināja, ka, apsverot *EPSO* pausto nožēlu par kavēšanos saistībā ar atbildes nosūtīšanu un tulkojumu nīderlandiešu valodā, papildu izmeklēšanas nebija nepieciešamas. Taču viņš mudināja iestādi, kas kompetenta iecelt amatā, nosūtīt pagaidu atbildi, ja ir paredzams, ka galīgā atbilde tiks sūtīta pēc tam, kad būs beidzies noteiktais četru mēnešu termiņš.

NEPIELAIŠANA PIE ATLASĒS PĀRBAUDES

Kopsavilkums lēmumam par sūdzību Nr. 1482/2005/MHZ pret Eiropas Personāla atlases biroju (EPSO)

Sūdzība tika iesniegta Nacionālas valsts pārvaldes skolas absolventu asociācijas vārdā sakarā ar atklāto konkursu *EPSO/A/8/03* administratoru asistentiem (Polijas pilsoņiem) revīzijas jomā.

Vairāki poļu kandidāti, kurus Polijas Augstākā kontroles palāta („Kontroles palāta”) bija iecēlusi par valsts revidentiem, pēc attiecīgo eksāmenu nolikšanas un īpašām mācībām revīzijas jomā tika izslēgti no konkursa, pamatojoties uz to, ka viņiem nebija universitātes izglītības grāda un viņu profesionālā kvalifikācija neatbilda nepieciešamā ekvivalenta līmenim.

Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka Atlases komisija nav ņēmusi vērā Polijas revidentu mācību sistēmu un tāpēc nepareizi novērtējusi poļu kandidātu kvalifikāciju. Tas arī pieprasīja, lai *EPSO* nekavējoties izsludinātu jaunu konkursu revīzijas jomā, kurā varētu piedalīties kandidāti no Polijas.

EPSO norādīja, ka Atlases komisijai ir liela rīcības brīvība attiecībā uz kandidātu kvalifikācijas novērtēšanu un ka šāds novērtējums tiek veikts, balstoties uz prasībām, ko paredz Konkursa noteikumi. *EPSO* arī atzīmēja, ka tā ir organizējusi divus jaunus konkursus revīzijas jomā (*EPSO/AD/23-24/05*), kuros, pamatojoties uz kandidātu papildu kvalifikāciju nepieciešamajā jomā, varēja atļaut piedalīties tiem, kuri nebija ieguvuši pildāmajiem pienākumiem nepieciešamo izglītību attiecīgajā jomā.

Ombuds pauda viedokli, ka, izstrādājot Konkursa noteikumus, *EPSO* bija balstījies uz nepilnīgu izpratni par Polijas izglītības sistēmu revīzijas jomā, taču, izstrādājot noteikumus jaunajiem konkursiem, tas bija pienācīgi izmantojis papildu informāciju, uz ko bija norādījis sūdzības iesniedzējs. Ombuds arī atzīmēja, ka kandidātiem, kuru pieteikumi tika noraidīti, bija tiesības piedalīties jaunajos konkursos un ka sūdzības iesniedzējs bija darījis zināmu, ka nevēlējās, lai attiecīgais konkurss tiktu anulēts.

Ombuds nolēma, ka turpmāka šīs sūdzības izmeklēšana nav nepieciešama, un slēdza lietu.

**NOTEIKUMS PIETEIKTIES TIKAI VIENAM NO TRIM VIENLAICĪGI
NOTIEKOŠIEM KONKURSIEM**

*Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Personāla atlases biroju (EPSO) lietā
Nr. 2616/2005/SAB*

EPSO publicēja paziņojumus par trim konkursiem uz LINGUISTIC ADMAdministratoru lingvistu amatiem, kuros informēja kandidātus, ka šo konkursu pārbaudījumus varētu rīkot vienlaicīgi, un ieteica tiem pieteikties tikai uz vienu no šiem konkursiem. Sūdzības iesniedzējs apstrīdēja šo ierobežojumu, jo vēlējās piedalīties visos trīs konkursos.

EPSO apgalvoja, ka konkursa pārbaudījumi tika rīkoti vienlaicīgi, ievērojot laika ierobežojumus un finanšu saistības, kas raksturīgas darbā pieņemšanas procedūrām, kurās iesaistīts liels skaits kandidātu.

Ombuds uzskatīja EPSO paskaidrojumu par pamatotu, ņemot vērā pamatoto mērķi nodrošināt saprātīgu laika un pieejamo finanšu līdzekļu pārvaldību un racionālu izmantojumu. Alternatīvs risinājums saistībā ar EPSO pienākumu rīkot minēto konkursu testus atsevišķi, lai tādējādi potenciālie kandidāti varētu piedalīties visos konkursos, radītu neproporcionālas un nepamatotas grūtības administrācijai un arī neattaisnojamu kavēšanos no iestāžu un citu kandidātu puses. Ņemot vērā šos apsvērumus un to, ka minēto atklāto konkursu testi notika vienā un tajā pašā dienā, ombuds secināja, ka nebija nekādu norāžu par to, ka EPSO, ļaujot kandidātiem pieteikties dalībai tikai vienā no šiem konkursiem, būtu pārsniedzis savas rīcības brīvības robežas. Tādējādi ombuds nekonstatēja kļūdu pārvaldē.

Tomēr ombuds uzskatīja, ka parasti EPSO nebūtu jāliedz kandidātiem pieteikties dalībai vairāk nekā tikai vienā no vienlaicīgi notiekošiem konkursiem, ja vien nav zināms, ka šo konkursu testi patiešām notiks vienlaicīgi. Viņš izteica šajā sakarā papildu piezīmi.

**KANDIDĀTA ATBILDES, KAS SNIEGTA UZ TESTA JAUTĀJUMU,
NOVĒRTĒJUMS**

*Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Personāla atlases biroju (EPSO) lietā
Nr. 3389/2005/WP*

Sūdzības iesniedzējs piedalījās atklātajā konkursā uz vācu valodas korektora vietu. Viens no testa jautājumiem bija šāds: "Kas ir 'titulloksne'? a) grāmatas daļa, kas atrodas pirms teksta daļas; b) bibliogrāfija; c) virsraksts kopā ar atbilstošo apakšvirsrakstu; d) neviens no minētajiem variantiem." Sūdzības iesniedzējs bija izvēlējies d) atbildi. Tomēr saskaņā ar pareizo atbilžu sarakstu, pareizā atbilde bija a) variants.

Savā sūdzībā ombudam sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka Atlases komisija ir kļūdaini novērtējusi viņa atbildi uz šo jautājumu kā nepareizu. Viņš uzskatīja, ka par "titulloksni" ir uzskatāma ne tikai tā grāmatas daļa, kas atrodas pirms teksta daļas, bet ka dažreiz tādas "titulloksnes" daļas kā tukšas lappuses vai autora foto atrodas arī aiz teksta daļas. Sūdzības iesniedzējs arīdzan atsaucās uz šādu ierakstu vārdnīcā: "Titulloksnes ir grāmatas lappuses, kuras atrodas pirms teksta daļas, piemēram, izdevniecības uzdrukas. (...) Dažu izdevēju grāmatās izdeoniecību uzdrukas var būt arī grāmatas beigās."

EPSO savā atzinumā iebilda, ka Atlases komisijai ir plaša rīcības brīvība un ka tai nav jāpaskaidro, kāpēc kandidāta atbilde netika uzskatīta par pareizu, nedz arī jāsniedz detalizēta informācija par tās veikto novērtējumu. Tomēr EPSO informēja ombudu, ka, atkārtoti izskatot sūdzības iesniedzēja gadījumu, Atlases komisija nolēma, ka, atsaucoties uz ierakstu vārdnīcā, sūdzības iesniedzējs ir apstiprinājis grāmatas "titulloksnes" vispārējo skaidrojumu. Tādējādi pat sūdzības iesniedzējam bija acīmredzams, ka a) variants nevarēja būt nepareiza atbilde. Līdz ar to d) atbildi nevarēja uzskatīt par pareizu. EPSO uzskatīja, ka sūdzības iesniedzējs nespēja pierādīt to, ka nebija iespējams atrast pareizo atbildi uz attiecīgo jautājumu.



Piemērojot tos pašus kritērijus, kurus Kopienas tiesas izmanto darbā pieņemšanas jautājumos, kam raksturīga Atlases komisijas plašā rīcības brīvība, ombuds centās noteikt, vai Atlases komisijas veiktajā novērtējumā ir tikusi pieļauta kāda būtiska kļūda. No ombudam sniegtās informācijas izriet, ka, piemēram, izdevniecības uzdrūkas, kas parasti ir daļa no "titullapas", dažreiz patiešām tiek novietotas pēc teksta daļas. Līdz ar to ombuds saprata, kādēļ sūdzības iesniedzējs bija šaubījies par atbildes a) izvēli. Tomēr, par pieņemot, ka sūdzības iesniedzēja sniegtā "titulloksnes" definīcija bija pareiza, ombuds uzskatīja, ka d) atbilde nevarēja būt pareiza, jo netika apstrīdēts, ka "titulloksne" (arī) ir grāmatas daļa, kas atrodas pirms teksta daļas; tātad atbildi a) nevarēja izslēgt kā nepareizu.

Jebkurā gadījumā ombuds uzskatīja, ka sūdzības iesniedzējs nav pierādījis to, ka Atlases komisijas veiktajā novērtējumā ir tikusi pieļauta kāda būtiska kļūda. Ombuds lietu slēdza, nekonstatējot pārvaldē pieļautu kļūdu.

IESPĒJAMA ATKLĀTA KONKURSA SLIKTA ORGANIZĀCIJA

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Personāla atlases biroju (EPSO) lietā Nr. 472/2006/DK

Kāds EPSO rīkotā atklātā konkursa dalībnieks iesniedza ombudam sūdzību par to, ka konkurss nav bijis pietiekami pārredzams un labi organizēts. Viņš apgalvoja, ka netika ievēroti termiņi, kas bija noteikti reģistrācijai atlases testiem.

EPSO atzina, ka daži kandidāti saskārās ar grūtībām, kad tie mēģināja reģistrēties testiem, tā iemesla dēļ, ka reģistrācijas laika pirmajā dienā pierēģistrēties vēlējās ļoti daudz kandidātu un ka tādējādi IT sistēma tika pārslogota. EPSO tādā gadījumā bija jāizveido rindas sistēma, lai novērstu iepriekšminēto grūtību radītās neērtības. Tas arī izraisīja, ka nekad nav kavējies publicēt atbilstošu un atjauninātu informāciju kandidātu EPSO portālā (tiešsaistes profilā) un tās oficiālajā tīmekļa vietnē.

Izvērtējot tās informācijas veidu, kuru EPSO sniedzis savā oficiālajā tīmekļa vietnē un kandidātu EPSO portālā, kā arī to, cik ātri šī informācija tika sniegta, ombuds secināja, ka EPSO regulāri un saskaņā ar uzaicinājumu izteikt interesi ir sniedzis kandidātiem informāciju par atlases procedūras secīgajiem posmiem. Šajā kontekstā ombuds norādīja, ka EPSO ir apzinīgi centies informēt kandidātus par tehniskajām grūtībām, ar kurām tas saskāries, un izmaiņām, kas bija nepieciešamas atlases testu organizēšanā, lai risinātu šīs grūtības. Turklāt EPSO sniegtā informācija bija skaidra un atbilstoša, jo tā deva iespēju saprātīgam lasītājam saprast to, kas būs procedūras nākamais posms un kas šajā procedūrā ir mainījies. Ombuds arī uzskatīja, ka EPSO nevarēja sākmā paredzēt iepriekšminētās tehniskās grūtības, to, ka atbilstoši tiks galā ar šo neparedzēto gadījumu un – galvenais – to, ka tas bez jebkādas kavēšanās informēs kandidātus par izmaiņām, kas saistītas ar konkursa organizēšanu. Pamatojoties uz iepriekšminēto, ombuds nekonstatēja pārvaldē pieļautu kļūdu, kas atbilstu sūdzības iesniedzēja apgalvojumiem.



3.1.5 Eiropas Investīciju banka

ATTEIKUMS SNIEGT INFORMĀCIJU PAR IESPĒJAMU FINANSĒJUMU PROJEKTAM KANDIDĀTVALSTĪ

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Investīciju banku (EIB) lietā Nr. 3501/2004/PB

EIB noraidīja sūdzības iesniedzēju prasību (iesniegta 2003. gadā) sniegt informāciju par bankas iespējamo finansējumu projektam Čehijas Republikā, pamatojoties uz to, ka Čehijas iestādes lūdza tai uzskatīt šo informāciju par konfidenciālu tik ilgi, līdz Čehijas Parlaments apstiprinās aizdevumu. Atbildot uz tai nosūtīto sūdzību, EIB vispārīgi norādīja, ka tās atteikums bija saskaņā ar tās politiku



un tobrīd spēkā esošajiem noteikumiem. Atbildē netika izskatīts sūdzības iesniedzēju arguments, ka saskaņā ar attiecīgo EIB publikāciju pārredzamība būtu iespējama, ja vien projekta finansētāji nebūtu pret to iebilduši, pamatojoties uz komerciālo/tirgus konfidencialitāti.

Tādējādi sūdzības iesniedzēji vērsās pie ombuda.

Ombuda veiktās izmeklēšanas laikā EIB izlaboja savu sākotnējo neizdarību, neizskatot sūdzības iesniedzēju argumentu attiecībā uz pārredzamību, sniedzot sabiedrību interesējošus paskaidrojumus saistībā ar starptautiskām attiecībām. Ombuds konstatēja, ka EIB varēja likumīgi atsaukties uz šādiem apsvērumiem. Turklāt ombuds uzskatīja, ka EIB netika rakstveidā prasīts iegūt Čehijas valdības rakstisku apstiprinājumu vēlmei pēc konfidencialitātes saistībā ar minēto projektu, un ka saistībā ar ombuda izmeklēšanu EIB ir sniegusi pietiekamus pierādījumus attiecībā uz Čehijas iestāžu rīcību, kas bija par pamatu tās atteikumam izpaust attiecīgo informāciju.

Ombuds uzsvēra, ka saskaņā ar labas pārvaldības principiem administrācijai ir jāsniedz pilsoņiem informācija, ko tie pieprasa, ja vien tās nesniegšanu var likumīgi un atbilstoši pamatot. Šī prasība bija iekļauta EIB labas administratīvās prakses kodeksā un ietvēra arī pienākumu sniegt lēmumu pamatojumus.

Attiecībā uz šo lietu ombuds secināja, ka nav konstatēts, ka EIB būtu pārkāpusi savus noteikumus par piekļuvi informācijai. Tomēr viņš aicināja EIB gadījumā, ja tā turpmāk atteiksies sniegt informāciju, pamatot šādu rīcību ar atbilstošu paskaidrojumu attiecīgajai personai, kura pieprasījusi informāciju, pirms sūdzība tiek nodota izskatīšanai ombudam.



3.1.6 Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai

SŪDZĪBA PAR ATBILDES NESNIEGŠANU UZ INFORMĀCIJAS PIEPRASĪJUMU

Kopsavilkums lēmumam par sūdzību Nr. 3436/2004/ELB pret Eiropas Biroju krāpšanas apkarošanai (OLAF)

Sūdzības iesniedzēji ir uzņēmuma direktori, kuru projektam (*Blue Dragon*) Kopienas LEADER II iniciatīvas ietvaros tika piešķirts Kopienas finansējums. Tā kā viņiem bija radušās aizdomas, ka viņu uzņēmuma vārdā pieprasītais finansējums ir saistīts ar krāpšanos, viņi sazinājās ar OLAF. Izmeklēšanas rezultātā OLAF secināja, ka Kopienas finansējums ir jāatgūst. Sūdzības iesniedzēji apgalvoja, ka OLAF nav atbildējis uz jautājumiem, ko viņi tam bija uzdevuši saistībā ar *Blue Dragon* projekta izmeklēšanu.

Atzinumā OLAF paziņoja, ka sūdzības iesniedzēju vēstulē uzdotie jautājumi attiecās uz to pašu laika periodu un tiem pašiem notikumiem, kas tika apskatīti sūdzībā Nr. 1769/2002/(IJH)ELB. Saistībā ar šo sūdzību OLAF sniedza visaptverošu informāciju par jautājumiem, kas tika uzdoti sūdzības ietvaros. Turklāt šī lieta un specifiskie jautājumi, kas tika uzdoti sūdzības iesniedzēju vēstulē, tika izskatīti Eiropas Parlamenta Budžeta kontroles komitejā (COCOBUI), kurai OLAF iesniedza detalizētu rakstisku un mutisku informāciju. Prasība, lai OLAF vēlreiz sniegtu detalizētas atbildes uz tiem pašiem jautājumiem, radītu nevajadzīgu administratīvu slodzi. Tāpēc OLAF izlēma, sniedzot informāciju, norādīt, kur atrodamas atbildes uz katru sūdzības iesniedzēju vēstulē minēto jautājumu, un papildināt to ar informāciju, kas varētu būt noderīga.

Ombuds uzskatīja, ka sūdzības iesniedzējiem kā iespējamiem krāpšanas upuriem, kas ir iesnieguši sūdzību OLAF, ir tiesības sagaidīt, ka OLAF pievērsīs īpašu uzmanību viņu vēlmei saņemt informāciju par attiecīgo OLAF veikto izmeklēšanu. Tas arī uzskatīja, ka Eiropas institūciju pienākumam atbildēt uz informācijas pieprasījumiem saskaņā ar Labas administratīvās prakses kodeksu tomēr ir robežas. Īpaši labas pārvaldes interesēs, šo pienākumu pildot ir nepieciešams ievērot proporcionalitātes principu, lai izvairītos no nevajadzīgas administratīvās slodzes. Ņemot vērā šīs lietas apstākļus, kad



OLAF jau ir atbildējis uz ombuda un COCOBU izmeklēšanas jautājumiem, ombuds uzskatīja, ka OLAF pamatoti varēja atbildēt uz sūdzības iesniedzēju vēstuli, norādot, kur atrodamas atbildes uz katru sūdzības iesniedzēju uzdoto jautājumu. Ombuds atzina, ka sūdzības iesniedzēji nav apmierināti ar atbilžu saturu. Taču pēc rūpīgas jautājumu un atbilžu pārbaudes ombuds nolēma, ka sūdzības iesniedzēju apgalvojumi par to, ka OLAF nav viņiem atbildējis, nav pamatoti.

3.2 IESTĀŽU ATRISINĀTĀS LIETAS



3.2.1 Eiropas Parlaments

PIEKĻUVE RAKSTAM, KAS PUBLICĒTS "EP NEWSHOUND"

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Parlamentu lietā Nr. 1363/2006/MF

Sūdzības iesniedzējs – Eiropas Parlamenta loceklis – mēģināja izlasīt rakstu par politisko situāciju Spānijā, kas 2006. gada 4. martā tika publicēts "EP Newshound" (Eiropas Parlamenta iekšējā tiešsaistes iknedēļas informatīvajā izdevumā). Taču raksts pa to laiku tika atsaukts. Ar e-pasta starpniecību sūdzības iesniedzējs 2006. gada 6. aprīlī lūdza par "EP Newshound" atbildīgajam dienestam nosūtīt viņam raksta kopiju. Tajā pašā dienā atbildīgais dienests informēja sūdzības iesniedzēju par to, ka, tā kā raksts tika atsaukts un izņemts sakarā ar "aktīvu reakciju", viņa prasību nav iespējams izpildīt.

Savā sūdzībā ombudam sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka Parlamenta atteikums nodrošināt viņam raksta kopiju, bija netaisnīgs, diskriminējošs un uzskatāms par informācijas nesniegšanu.

Parlaments informēja ombudu, ka ir nolēmis tieši pārsūtīt rakstu sūdzības iesniedzējam. Pēc tam sūdzības iesniedzējs informēja ombudu, ka ir saņēmis rakstu un ka ir apmierināts ar Parlamenta atbildi. Līdz ar to ombuds uzskatīja, ka Parlaments šo lietu ir atrisinājis.



3.2.2 Eiropas Komisija

ATTEIKUMS IZMAKSĀT NESAMAKSĀTO ALGU UN PROCENTUS

Kopsavilkums lēmumam par sūdzību Nr. 106/2005/TN pret Eiropas Komisiju

Sūdzība bija saistīta ar Komisijas atteikumu izmaksāt algu sūdzības iesniedzējas meitai, bijušai Komisijas ierēdnei, kas saslima drīz pēc tam, kad bija stājusies amatā. Pēc tam, kad viņai kādu laiku bija darba nespējas posms, Komisija paziņoja, ka veselības pārbaudes rezultāti, ko sūdzības iesniedzējas meita bija saņēmusi pirms stāšanās amatā, tiek atzīti par spēkā neesošiem. Komisija savu lēmumu argumentēja ar to, ka viņa noteikti bija slima jau veselības pārbaudes laikā. Lieta tika iesniegta Pirmās instances tiesā, kas anulēja Komisijas lēmumu, un meita tika atjaunota ierēdņa amatā. Tā kā viņa joprojām bija slima, viņa nevarēja strādāt, un beidzot viņai no 2002. gada novembra tika piešķirta invaliditātes pensija. Taču Komisija nesamaksāja sūdzības iesniedzējas meitai algu par periodu no 2001. gada maija līdz 2002. gada oktobrim, argumentējot ar to, ka viņa nav sniegusi nekādus pierādījumus, kas norādītu par to, ka viņas prombūtnei ir medicīniska rakstura iemesli.



Sūdzības iesniedzējas meita iesniedza sūdzību par šo jautājumu saskaņā ar Personāla noteikumu 90. panta 2. punktu, bet atbildi paredzētajā laikā nesaņēma. Tāpēc sūdzības iesniedzēja iesniedza sūdzību ombudam meitas vārdā.

Sūdzības iesniedzēja uzskatīja, ka Komisijas rīcībā jau bija nepieciešamā informācija, lai secinātu, ka viņas meita attiecīgajā periodā ir bijusi slima, jo viņas darba nespēju šajā periodā bija izvērtējusi Komisijas Invaliditātes komiteja. Sūdzības iesniedzēja apgalvoja, ka Komisijas lēmums klasificēt viņas meitas prombūtni periodā no 2001. gada maija līdz 2002. gada oktobrim kā neatļautu ir nepamatots. Sūdzības iesniedzēja pieprasīja Komisijai samaksāt viņas meitai algu par minēto periodu.

Savā atzinumā Komisija paskaidroja, ka tā ir izlēmusi pieņemt meitas sūdzību saskaņā ar 90. panta 2. punktu un ka tā ir samaksājusi viņai neizmaksāto algu par attiecīgo periodu. Sūdzības iesniedzēja atzina, ka alga ir samaksāta, bet uzskatīja par vērā ņemamu faktu to, ka Komisija nav samaksājusi procentus.

Ombuds atzīmēja, ka savā sūdzībā saskaņā ar 90. panta 2. punktu sūdzības iesniedzējas meita bija pieprasījusi Komisijai izmaksāt ne tikai nesamaksāto algu, bet arī procentus. Tā kā Komisija savā atzinumā bija paskaidrojusi, ka tā ir nolēmusi „pieņemt [meitas] sūdzību saskaņā ar 90. panta 2. punktu”, ombuds atzina par pareizu turpināt izmeklēšanu, pajautājot Komisijai, kāpēc tā nav samaksājusi procentus.

Savā atbildē Komisija atzina, ka tai būtu jāsamaksā procentus un sūdzības iesniedzēja vēlāk informēja ombudu, ka Komisija ir tos samaksājusi. Viņa pateicās ombuda dienestiem par palīdzību šī jautājuma atrisināšanā.

ATBILDE CITĀ VALODĀ UZ DARBA PIETEIKUMA ANKETU

Kopsavilkums lēmumam par sūdzību Nr. 1841/2005/BM pret Eiropas Komisiju

Sūdzības iesniedzējs nosūtīja Eiropas Komisijas pārstāvniecībai Barselonā („Pārstāvniecībai”) darba pieteikuma anketu spāņu valodā. Pārstāvniecība atbildēja pa e-pastu katalāņu valodā, informējot sūdzības iesniedzēju, ka viņš nav iekļauts pretendentu sarakstā.

Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka Komisija nav ievērojusi EK Līguma 21. pantu, atbildot uz viņa darba pieteikuma anketu valodā, kas nav tā pati, kurā viņš iesniedzis savu sākotnējo vēstuli, un kas turklāt nav ietverta EK Līgumā.

Komisija paskaidroja, ka Pārstāvniecība parasti izmanto divas reģiona oficiālās valodas, kā to paredz Spānijas konstitūcija. Šajā gadījumā Pārstāvniecība bija nosūtījusi e-pastu katalāņu valodā visiem kandidātiem, kas netika iekļauti pretendentu sarakstā. Komisija nožēloja savu kļūdu un atzīmēja, ka atbildes tulkojums spāņu valodā kopā ar atvainošanos ir nosūtīts sūdzības iesniedzējam. Komisija paziņoja, ka Pārstāvniecība ir apņēmusies nākotnē vairākiem adresātiem paredzētus e-pastus nosūtīt gan spāņu, gan katalāņu valodās.

Sūdzības iesniedzējs informēja ombudu, ka uzskata jautājumu par atrisinātu, un pateicās ombudam un viņa dienestiem par palīdzību, kas tika sniegta, lai pozitīvi atrisinātu viņa sūdzību.

KAVĒŠANĀS IZMAKSĀT PILSĒTU SADRAUDZĪBAS DOTĀCIJAS

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Komisiju lietā Nr. 3172/2005/WP

Pašvaldības iestāde Berlīnē, Vācijā, un tās partneriestāde Haltonā, Apvienotajā Karalistē, pilsētu sadraudzības pasākumu ietvaros organizēja mūzikas skolu audzēkņu apmaiņas programmu. Vienam projektam, kas notika Haltonā 2004. gada oktobrī, Komisija piešķīra finansējumu nepilnu 11 000 eiru apjomā. Tomēr Vācijas iestāde sūdzējās ombudam par to, ka i) Komisija ir ievērojami



kavējusies saistībā ar finansējuma pieteikuma izskatīšanu, ka ii) Komisija nav izmaksājusi tās līdzekļu piešķiruma daļu un ka iii) tās centieni sazināties ar Komisiju ir bijuši nesekmīgi.

Komisija izteica atvainošanos par šo kavēšanos, kas bija saistīta ar ļoti lielo noslogotību saistībā ar maksājumiem pilsētu sadraudzības sektorā un attiecīgā dienesta reorganizāciju. Komisija paskaidroja, ka pilsoņu tikšanās mērķiem tā parasti tieši izmaksāja visām iesaistītajām pilsētām to finanšu piešķirumu daļu. Tomēr, ņemot vērā programmas sekmīgumu un daudzpusējo projektu skaita pieaugumu, šo sistēmu ilgāk vairs nebija iespējams pārvaldīt. Tāpēc Komisija nolēma vienkāršot maksājumu sistēmu un pilnībā izmaksāt visu piešķiruma summu organizētājipilsētai, kuras uzdevums bija pēc tam pārsūtīt uzaicinātajām pilsētām tām piešķirto līdzekļu daļu. Ņemot vērā lielo noslodzi, šāda sistēma tika piemērota jau 2004. gadā, lai gan uzaicinājumā sniegt priekšlikumus bija paredzēts tiešs maksājums uzaicinātajām pilsētām. Komisija informēja par šīm izmaiņām organizētājipilsētas un galvenās organizācijas, kuras pārstāv pilsētas un pašvaldības. Tomēr bija grūti vienlaicīgi informēt arī visas uzaicinātās pilsētas, kaut arī Komisija atzina, ka tās būtu bijis tām noderīgi. Saistībā ar minēto projektu Komisija sazinājās ar partneriestādi Haltonā un atgādināja par tās pienākumu. Pēc šī atgādinājuma iestāde izmaksāja sūdzības iesniedzējam viņa līdzekļu piešķiruma daļu.

Komisija puda nožēlu par to, ka sūdzības iesniedzējs nav ticis pietiekami informēts par jauno maksājumu sistēmu.

Sūdzības iesniedzējs informēja ombuda dienestus par to, ka ir saņēmis maksājumu, un uzskatīja lietu par atrisinātu. Viņš pateicās ombudam par tā pūlēm. Līdz ar to ombuds slēdza šo lietu. Tomēr papildu piezīmē ombuds piebilda, ka, tā kā pieteikumu iesniedzēji finansējumam šajā sektorā visticamāk ir organizācijas ar samērā ierobežotiem finanšu resursiem, viņš uzskata, ka Komisijas administratīvās prakses uzlabošanai tā varētu apsvērt iespēju šādos gadījumos maksāt procentus par kavētu maksājumu.



3.2.3 Eiropas Komisija un Eiropas Vides aģentūra



ĀTRA ATVAINOŠANĀS PAR PIEĻAUTĀM KĻŪDĀM

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību lietā Nr. 3297/2006/BU un lietā Nr. 3684/2006/BU

Atbildot uz sūdzības iesniedzēja pieprasījumu, Eiropas Vides aģentūra (EEA) nosūtīja tā vēstuli, kļūdaini norādot uzvārdu, Tā kā pieprasījuma saturs neietilpa tās kompetencē, EEA pārsūtīja to Komisijai, lai tā sniegtu atbildi. Komisija nosūtīja sūdzības iesniedzējam saņemšanas apstiprinājumu. Taču saņemšanas apstiprinājums bija poļu valodā, bet pieprasījums bija rakstīts slovēņu valodā.

Sūdzības iesniedzējs vērsās pie ombuda, kura dienesti telefoniski sazinājās ar EEA un Komisiju, lai ātri precizētu jautājumus un atrastu tādu risinājumu, kas apmierinātu sūdzības iesniedzēju. EEA un Komisijas atbildes bija pozitīvas, un tika pausta piekrišana piedāvāt sūdzības iesniedzējam tūlītēju atvainošanos. Ombuda dienesti pēc tam sazinājās ar sūdzības iesniedzēju, kurš laipni pieņēma šo atvainošanos.

Ombuds uzskatīja, ka EEA un Komisija ir atrisinājušas sūdzības un pateicās par labo sadarbību ar to dienestiem.



3.2.4 Reģionu komiteja

AR DOŠANOS UZ DARBA INTERVIJU SAISTĪTU CEĻA IZDEVUMU ATLĪDZINĀŠANA

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Reģionu komiteju lietā Nr. 800/2006/WP

2005. gada oktobrī sūdzības iesniedzējs ieradās uz darba interviju Reģionu komitejā un pēc tam nosūtīja Komisijai ierakstītu vēstuli, kurā bija viņa ceļa izdevumu atlīdzināšanai nepieciešamie dokumenti. Nesaņēmis atbildi, sūdzības iesniedzējs 2005. gada decembrī sazinājās ar komiteju. 2006. gada 10. janvārī komiteja viņu informēja, ka nav saņēmusi šos dokumentus. 2006. gada 14. janvārī sūdzības iesniedzējs nosūtīja komitejai dokumentu kopijas. Pēc tam viņš tika informēts, ka ar šiem dokumentiem bija pietiekami, lai atmaksātu izdevumus.

Sūdzībā ombudam, kas tika iesniegta 2006. gada martā, sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka viņš vēl joprojām nav saņēmis maksājumu un ka Komisija nav atbildējusi uz viņa atgādinājumu, kas tika nosūtīts 2006. gada februārī. Viņš uzskatīja, ka viņa ceļa izdevumi ir jāatlīdzina, ka par kavēšanos viņam pienākas arī procenti un ka ir jāuzlabo komitejas atlīdzības izmaksu procedūra.

Komiteja iebilda, ka nekad nav saņēmusi sūdzības iesniedzēja ierakstīto vēstuli, taču bija nolēmusi viņam atlīdzināt, pamatojoties uz dokumentu kopijām. Komiteja arī izbilda, ka maksājumam bija noteikts termiņš līdz 2006. gada 2. martam. Tomēr sakarā ar iekšējo reorganizāciju attiecīgajā laika posmā maksājums tika veikts tikai 2006. gada 29. aprīlī. Tāpēc tā samaksāja sūdzības iesniedzējam arī procentus. Attiecībā uz sūdzības iesniedzēja ieteikumu uzlabot tās atlīdzības izmaksu procedūru, komiteja iebilda, ka kavēšanās bija saistīta ar izņēmuma apstākļiem un ka tās procedūras nav nepieciešams pārskatīt.

Sūdzības iesniedzējs informēja ombuda dienestus, ka ir apmierināts ar to, kā komiteja ir atrisinājusi viņa lietu, ciktāl tas attiecas uz to, ka tika saņemts nokavētais maksājums un procenti. Taču viņš nepiekrīta komitejas nostājamam par to, ka tās procedūras nav nepieciešams uzlabot. Viņš apgalvoja, ka komiteja neinformēja viņu par to, ka nav saņēmusi prasītos dokumentus. Turklāt komiteja varēja informēt viņu par iekšējo reorganizāciju, kuras dēļ aizkavējās maksājums. Tomēr sūdzības iesniedzējs uzskatīja, ka lieta ir jāslēdz. Viņš pateicās ombudam par sniegto palīdzību.

Ombuds uzskatīja, ka komiteja ir atrisinājusi sūdzību, ciktāl tas attiecas uz izdevumu atlīdzināšanu un saistīto procentu maksājumu. Viņš uzskatīja, ka sūdzības iesniedzējs ir atsaucis savu apgalvojumu par to, ka komitejai būtu jāuzlabo tās atlīdzības izmaksu procedūra, un slēdza šo lietu.

Tomēr papildu piezīmē ombuds ieteica komitejai turpmāk uzlabot administratīvos standartus, ja komitejai būtu sistemātiski jārisina tādi maksājumu gadījumi kā šis, jo īpaši, sazināties ar pieteikumu iesniedzējiem gadījumā, ja ir pazuduši kādi maksājuma veikšanai nepieciešamie dokumenti, bet gadījumā, ja notiek kavēšanās – informēt pieteikumu iesniedzējus par šiem kavējumiem un to iemesliem.



3.3 OMBUDA PANĀKTIE MIERIZLĪGUMI



3.3.1 Eiropas Komisija

DATU AIZSARDZĪBAS DIREKTĪVAS INTERPRETĀCIJA SAISTĪBĀ AR SŪDZĪBU PAR PĀRKĀPUMU

Kopsavilkums lēmumam par sūdzību Nr. 2467/2004/PB pret Eiropas Komisiju

Sūdzības iesniedzējs iesniedza Komisijai sūdzību par pārkāpumu, apgalvojot, ka Hamburgas federālās zemes Reģistrācijas akts pārkāpj EK Datu aizsardzības direktīvas Nr. 95/46⁷14. panta 1. punkta (b) apakšpunktu, atļaujot federālās zemes (un īpaši tās valsts reģistra) rīcībā esošos personu datus nodot trešajām personām, pirms tam par to *neinformējot* personas, uz kurām dati attiecas, un nenodrošinot tām iespēju iebilst, *pat ja* ir skaidrs, ka šīs trešās personas ir nolēmušas datus pārdot tiešās tirdzniecības nolūkiem. Komisija noraidīja sūdzību, uzskatot, ka (i) no Direktīvas 14. panta 1. punkta (b) apakšpunkta nevar secināt par atsevišķām tiesībām iebilst visām sabiedriskām institūcijām un (ii) attiecībā uz tiešo tirdzniecību Direktīvas 14. panta 1. punkta (b) apakšpunkts attiecas vienīgi uz institūcijām, kas plāno izmantot personas datus pašu tiešās tirdzniecības nolūkiem, un ka tādas institūcijas kā valsts reģistrs neietilpst šajā kategorijā.

Ombuds atklāja, ka Komisijas interpretācija liecina par Direktīvas 2. pantā⁸ definēto terminu „datu apstrāde” un „personas datu apstrādātājs” nepiemēroti šauru izpratni un ka Komisija nav sniegusi derīgus un pārliecinošus argumentus par tās pozīciju, ka 14. panta 1. punkta (b) apakšpunkts neattiecas uz apstākļiem, uz kuriem atsaucas sūdzības iesniedzējs. Tāpēc ombuds piedāvāja mierizlīgumu, saskaņā ar kuru Komisija varēja apsvērt iespēju pārskatīt savu atbildi sūdzības iesniedzējam.

Savā atbildē Komisija atzina, ka Direktīvas 14. panta 1. punkta (b) apakšpunktu var interpretēt ne tikai kā attiecināmu uz personas datu apstrādātāja nolūku, bet arī uz specifiskām zināšanām par paša datu apstrādātāja *vai* trešās puses apstrādes darbībām tiešās tirdzniecības nolūkiem. Komisija paziņoja, ka tā vērsīsies pie dalībvalstīm saistībā ar jautājumu par plašāku 14. panta 1. punkta (b) apakšpunkta interpretāciju, lai pareizi ieviestu vispārējās tiesības iebilst visām apstrādes darbībām tiešās tirdzniecības nolūkiem. Šajā kontekstā Komisija pievērsīsies arī specifiskajai Hamburgas tiesību aktu lietai. Sūdzības iesniedzējs atzinīgi novērtēja Komisijas atbildi uz ombuda priekšlikumu par mierizlīgumu, atzīstot to par veiksmīgu.

⁷ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti OV 1995, L 281, 31. lpp.. Saskaņā ar šīs Direktīvas 14. panta 1. punkta (b) apakšpunktu: “Dalībvalstis piešķir datu subjektam tiesības: a) ... (b)...iebilst pret personas datu, kas uz viņu attiecas, kuru personas datu apstrādātājs paredz apstrādāt tiešās tirdzniecības nolūkiem, apstrādi vai, pirms personas dati pirmoreiz tiek atklāti trešajām personām vai izmantoti tiešās tirdzniecības nolūkiem, ... saņemt informāciju par to, kā arī nepārprotamas tiesības ... iebilst pret šādu datu atklāšanu ...”.

⁸ Saskaņā ar 2. panta (b) apakšpunktu „personu datu apstrāde” („apstrāde”) ir jebkura ar personas datiem veikta darbība ...”. Saskaņā ar 2. panta (d) apakšpunktu „personas datu apstrādātājs” ir fiziska vai juridiska persona, valsts iestāde, aģentūra vai jebkura cita institūcija, kura ... nosaka personas datu apstrādes nolūkus un līdzekļus”.



3.3.2 Eiropas Investīciju banka

ATTEIKUMS NODROŠINĀT PIEKĻUVI REVĪZIJAS ZIŅOJUMAM – 1

Kopsavilkums lēmumam par sūdzību Nr. 1776/2005/GG pret Eiropas Investīciju banku

1990. gadu sākumā divi vienai grupai piederoši uzņēmumi piedalījās hidroelektrostacijas projektā Lesoto, kas saņēma ES finansējumu, tai skaitā finansējumu, ko nodrošināja Eiropas Investīciju banka (EIB). Pēc kukuļdošanas lietas, kurā bija iesaistīts uzņēmumu nolīgtais vietējais konsultants, EIB veica revīziju, kuras rezultātā 2000. gadā tika izstrādāts ziņojums. Balstoties uz ziņojuma secinājumiem, Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF) slēdza izmeklēšanu šajā lietā. Taču 2003. gadā, balstoties uz jaunu informāciju, OLAF uzsāka jaunu izmeklēšanu.

Sūdzības iesniedzējs, jurists, kas pārstāvēja citu tās pašas grupas uzņēmumu, lūdza EIB piekļuvi tās revīzijas ziņojumam. EIB pieprasījumu noraidīja, atsaucoties uz saviem „Dokumentu publiskās pieejamības noteikumiem”, saskaņā ar kuriem „piekļuve visam dokumentam vai tā daļai ir jāatsaka, ja tā satur izpaušana kavētu inspekciju, izmeklēšanu un revīziju mērķa aizsardzību”.

Savā sūdzībā ombudam tās iesniedzējs paziņoja, ka šis noteikums nevar tikt interpretēts tik plaši, lai ietvertu tajā arī izmeklēšanas, kas jau ir pabeigtas. Jebkurā gadījumā aizsardzību vairs nevarēja pamatot, balstoties uz attiecīgā dokumenta saturu. Viņš uzsvēra, ka ir svarīgi saprast, kādu jaunu pierādījumu dēļ OLAF ir atsākusi izmeklēšanu, lai palīdzētu uzņēmumiem aizstāvēties.

EIB pastāvēja uz to, ka piekļuve nevar tikt nodrošināta.

Ombuds atzīmēja, ka dotajā brīdī nav redzams, kā ziņojuma satura izpaušana varētu apdraudēt jebkādu jaunu vai vecu inspekciju, izmeklēšanas vai revīziju mērķa aizsardzību, ņemot vērā to, ka OLAF pēc ziņojuma secinājumu saņemšanas bija izlēmis beigt pirmo izmeklēšanu un ņemto vērā to, ka ziņojums tika izstrādāts apmēram četrus gadus, pirms tika pieprasīta piekļuve. Turklāt EIB nebija apsvērusi varbūtību piešķirt daļēju piekļuvi. Tāpēc ombuds nosūtīja EIB priekšlikumu par mierizlīgumu, lūdzot to atkārtoti pārskatīt sūdzības iesniedzēja prasību.

Savā atbildē EIB paskaidroja, ka tā nevar izpaust pilnīgu ziņojuma saturu. Taču pēc papildu apsvērumiem un labas sadarbības garā publisku piekļuvi varēja piešķirt noteiktiem teksta izvilkumiem (kuri tika pievienoti tās atbildei). Turklāt EIB izņēmuma kārtā piešķīra sūdzības iesniedzējam privātu pieeju noteiktām citām ziņojuma sadaļām.

Sūdzības iesniedzējs norādīja, ka viņš ir pateicīgs par piešķirto piekļuvi. Ombudam bija patīkami atzīmēt, ka vienošanās par mierizlīgumu ir panākta. Viņš apsveica EIB konstruktīvo un uz sadarbību vērsto pieeju šai lietai un atzīmēja, ka novatoriskais veids, kādā EIB izpildījusi sūdzības iesniedzēja lūgumu par piekļuvi, vienlaicīgi aizsargājot trešo pušu likumīgās intereses, varētu kalpot kā modelis nākamajām lietām.



3.3.3 Eiropas Aviācijas drošības aģentūra

PĀRBAUDES LAIKĀ IZMAKSĀTO IEKĀRTOŠANĀS PABALSTU ATGŪŠANA

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Aviācijas drošības aģentūru (EASA) lietā Nr. 1729/2005/JF (Konfidenciāla)

Sūdzības iesniedzējs bija darba attiecībās kā EASA pastāvīgais darbinieks, un viņam bija jānostrādā sešu mēnešu pārbaudes laiks vispirms Briselē, pēc tam Ķelnē.



Pirms pārbaudes laika beigām *EASA* informēja sūdzības iesniedzēju, ka viņa darba līgums nav apstiprināts. Vēlāk tajā pašā mēnesī *EASA* pieprasīja, lai sūdzības iesniedzējs atmaksā viņam jau izmaksātos iekārtošanās pabalstus.

Sūdzības iesniedzējs iebilda, ka *EASA* rīcība bija aizskaroša un pretrunā dabisko tiesību principiem. Viņš apgalvoja, ka darba attiecību pārtraukšana bija vienpusēja un piespiedu kārtā un ka viņam ir radušies materiāli izdevumi saistībā ar viņa pārvietošanu divas reizes pāris mēnešu laikā.

EASA apgalvoja, ka personāla pagaidu loceklis iegūst tiesības uz iekārtošanās pabalstu tikai pēc apmierinoši nostrādāta pārbaudes laika. Tā arīdzan atgādināja, ka sūdzības iesniedzējs ir parakstījis divas deklarācijas, kurās viņš tika informēts par to, ka iekārtošanās pabalsti ir piešķirti priekšlaikus, paredzot atmaksājumu gadījumā, ja neizdotos iekārtoties. Lielākai skaidrībai *EASA* ieviesa izmaiņas iekārtošanās pabalsta deklarācijas veidlapās, lai tādējādi izslēgtu situācijas, kad nodarbinātība tiek izbeigta piespiedu kārtā. Tā saprata grūtības, ar kādām darbinieki saskaras, vispirms pārceļoties uz Briseli un pēc tam uz Ķelni, taču sūdzības iesniedzējam tika izmaksāti visi noteiktie maksājumi un pabalsti, kurus viņam bija tiesības saņemt, un tādējādi viņam tika kompensēti materiālie izdevumi, kas radās sakarā ar pārvietošanu.

Ombuds norādīja, ka *EASA* ir izmaksājusi sūdzības iesniedzējam iekārtošanās pabalstus pirms viņa noteiktā pārbaudes laika beigām – tātad tajā laikā, kad saskaņā ar *EASA* veikto analīzi viņa nebija tiesību tos saņemt. Viņš piebilda arī, ka *EASA* būtībā ir atzinusi, ka sūdzības iesniedzēja parakstītās deklarācijas paredzēja pienākumu atmaksāt pabalstus vienīgi labprātīgas aiziešanas gadījumā, bet nevis gadījumā, ja darba attiecības tiek pārtrauktas piespiedu kārtā. Ombuds uzskatīja, ka *EASA* tādējādi ir sniegusi nepilnīgu informāciju, kas varēja maldināt sūdzības iesniedzēju. Kaut arī saskaņā ar pastāvīgo tiesu praksi ierēdņiem parasti ir jāzina savas tiesības un pienākumi, tas nenozīmē, ka Kopienas iestādes un struktūras drīkst sniegt maldinošu informāciju.

Tādējādi ombuds kā mierizlīgumu ieteica *EASA* apsvērt iespēju pārtraukt atgūt vismaz daļu izmaksāto iekārtošanās pabalstu.

Uz to atbildot, *EASA* palika pie sava viedokļa, ka pārvaldē nav tikusi pieļauta kļūda. Tomēr, "ņemot vērā šīs lietas unikālītāti un ļoti cienot ombuda viedokli", *EASA* piekrita ieteiktajam mierizlīgumam un pilnībā pārtrauca iekārtošanās pabalsta atgūšanu.

3.4 LIETAS, KAS SLĒGTAS AR OMBUDA AIZRĀDĪJUMU



3.4.1 Eiropas Parlaments

PIEKĻUVE ATLASES PROCEDŪRĀS IZRAUDZĪTO KANDIDĀTU SARAKSTIEM

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Parlamentu lietā Nr. 1919/2005/GG

Sūdzības iesniedzējs – Eiropas Parlamenta ierēdnis – iesniedza trīs pieteikumus, atbildot uz trim paziņojumiem par vakanci Parlamentā. Pēc tam viņš lūdza piekļuvi šajās atlases procedūrās izraudzīto kandidātu sarakstiem, no kuriem visi bija vai nu Parlamenta ierēdņi, vai arī citu Kopienas iestāžu darbinieki. Parlaments ļāva daļēju piekļuvi šiem sarakstiem. Tomēr izplatītajās sarakstu kopijās visu kandidātu vārdi, izņemot sūdzības iesniedzēja vārdu, bija dzēsti. Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka Parlamenta viedoklis par to, ka kandidātu privātums un integritāte bija jāaizsargā saskaņā ar datu aizsardzības noteikumiem, bija kļūdains.



Parlaments iebilda, ka pārējo kandidātu vārdu izpaušana varētu radīt attiecīgajām personām ar karjeru saistītas problēmas, jo īpaši saistībā ar karjeras izaugsmi, gadījumā, ja tās netiktu izvēlētas attiecīgajam amatam. Tas arī izbilda, ka, ņemot vērā termiņu, kas paredzēts, lai izskatītu prasības par piekļuvi dokumentiem, nebija iespējams noskaidrot visu kandidātu viedokli par to, vai viņi piekristu savu vārdu izpaušanai.

Tomēr Parlaments ieteica visām trim iestādēm, uz kurām attiecās noteikumi par piekļuvi minētajiem dokumentiem (Komisijai, Padomei un Parlamentam) pieņemt vienotu nostāju attiecībā uz piekļuvi atlases procedūrās atlasīto kandidātu sarakstam.

Ombuds atzinīgi novērtēja šo iniciatīvu. Attiecībā uz šo lietu viņš uzskatīja, ka atteikums izpaust kandidātu vārdus nebija pamatots, ja tas attiecās uz kandidātiem no Kopienas iestādēm un struktūrām. Tā kā Civildienesta noteikumi paredz paaugstināšanu un darbinieku pārvietošanu iestādēs un starp iestādēm, priekšnieks rīkotos nelikumīgi, ja kaitētu darbiniekam tā iemesla dēļ, ka viņš pieteicies citam amatam. Turklāt, ņemot vērā Parlamenta mobilitātes veicināšanas politiku, ombuds piebilda, ka tas būtu ļoti pārsteidzoši, ja izrādītos, kā kādam darbiniekam šādā situācijā patiešām ir ticis kaitēts.

Turklāt, ja sarakstu izpaušana patiešām varēja apdraudēt kandidātu privātumu, ombuds uzskatīja, ka būtu bijis pareizi vispirms noskaidrot kandidātu viedokli pirms lēmuma pieņemšanas. Tā kā minētie saraksti ietvēra 35 kandidātu vārdus un tā kā varēja pieņemt, ka ar visiem kandidātiem varēja sazināties ar e-pasta starpniecību, ombuds neredzēja nekādu iemeslu, kāpēc noteiktajā termiņā nebija iespējams ar viņiem apspriesties.

Tāpēc ombuds ieteikumu projektā mudināja Parlamentu atkārtoti izvērtēt sūdzības iesniedzēja prasību. Parlaments neīstenoja šo ieteikumu projektu.

Tā kā Parlaments atzina, ka šim jautājumam bija jāpievērš papildu uzmanība un ka par to joprojām risinājās iestāžu savstarpējās sarunas, ombuds slēdza šo lietu ar aizrādījumu. Viņš uzsvēra, ka tas neizslēdza iespēju atkārtoti izvērtēt šo jautājumu, ņemot vērā iestāžu diskusijās radušos secinājumus.



3.4.2 Eiropas Savienības Padome

INFORMĀCIJAS PIEPRASĪJUMA IZSKATĪŠANA

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Savienības Padomi lietā Nr. 817/2006/TN

Sūdzības iesniedzējs telefoniski sazinājās ar Padomi, lai uzzinātu, vai tam bija kādi pienākumi vai iespējas paust savu atbalstu Dānijai tās nesaskaņās ar vairākām islāma valstīm. Sūdzības iesniedzējs lūdza iespēju runāt ar Havjeru SOLANU – ES Padomes ģenerālsēkretāru un augsto pārstāvi Kopīgās ārlietu un drošības politikas jomā, un viņš tika savienots ar sekretāri, kura informēja viņu, ka viņš nevar runāt ar H. SOLANU. Sekretāre minēja, ka uz šo jautājumu nav viegli atbildēt, un savienoja viņu ar personu, kas atbildīga par saziņu ar presi. Arī šī persona nevarēja sniegt atbildi uz šo jautājumu.

Sūdzības iesniedzējs vērsās pie ombuda, apgalvojot, ka Padome nav rīkojusies saskaņā ar tās politiku attiecībā uz atklātības veicināšanu un laipnību saskarē ar pilsoņiem.

Padome neuzskatīja par nepieņemamu, ka darbinieks, kas pārzina saziņu ar presi, nevarēja sniegt atbildi, kurā paustu iestādes viedokli. Tajā pašā laikā Padome joprojām diskutēja par savu nostāju šajā jautājumā. Šādos apstākļos Padome secināja, ka ir grūti iedomāties, kādu izsmelošu atbildi varēja sniegt sūdzības iesniedzējam.



Ombuds neuzskatīja, ka nebija prātīgi ieteikt sūdzības iesniedzējam vērsties ar informācijas pieprasījumu tieši preses dienestā, jo preses dienestam parasti ir jābūt informētam par Padomes nostāju dažādos jautājumos. Tomēr preses dienestam bija jāpaskaidro sūdzības iesniedzējam, ka Padome vēl nav formulējusi savu nostāju šajā jautājumā. Ja preses dienestam nebija vajadzīgās atbildes uz šo jautājumu, bija jāiesaka sūdzības iesniedzējam rakstveidā iesniegt informācijas pieprasījumu saskaņā ar Eiropas Labas administratīvās prakses kodeksa 22. panta 2. punktu. Šādas informācijas vai padoma nesniegšana sūdzības iesniedzējam šajā gadījumā bija uzskatāma par kļūdu pārvaldē.



3.4.3 Eiropas Komisija

NETAISNĪGA ATTIEKSME PRET VALSTS NORĪKOTAJIEM EKSPERTIEM

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Komisiju lietā Nr. 495/2003/ELB

Sūdzības iesniedzēji bija precēts pāris, kuri abi strādāja Komisijā par norīkotajiem valsts ekspertiem. Viņu sūdzība attiecās uz sievas tiesībām uz pabalstiem. Komisija piešķīra viņai samazinātu komandējuma dienas naudu tāpēc, ka viņas nosacītā uzturēšanās vieta bija viņas nosūtīšanas vieta (Brisele). Saskaņā ar sūdzības iesniedzēju teikto viņas darbā iekārtošanās vieta bija Parīze un tādējādi viņai bija jāsaņem komandējuma dienas nauda pilnā apmērā.

Komisija paskaidroja, ka, pēc tās domām, saskaņā ar 20. pantu Komisijas 2002. gada 30. aprīļa Lēmumā par šādu pabalstu piešķiršanu vīra pamata uzturēšanās vieta bija Brisele. Tādējādi arī sievas nosacītā uzturēšanās vieta bija Brisele, un līdz ar to viņai bija tiesības saņemt tikai samazinātus pabalstus.

Salīdzinot Komisijas Lēmuma franču un angļu valodas versijas, ombuds ieteica mierizlīgumu. Viņš ieteica Komisijai apsvērt iespēju izmaksāt sievai i) komandējuma dienas naudu pilnā apmērā, uz ko viņai bija tiesības saskaņā ar 17. pantu Lēmuma franču valodas versijā, un ii) papildu vienotas likmes maksājumu, uz ko viņai bija tiesības saskaņā ar 18. pantu Lēmuma angļu un franču valodas versijā.

Komisija noraidīja šo ieteikumu. Tā uzskatīja, ka Lēmuma autora nodoms bija izslēgt augstākas likmes pabalsta maksājumu, kad eksperts tiek norīkots uz vietu, kur jau uzturas eksperta laulātais. Komisija atzina, ka ir radusies kļūda Lēmuma tulkojumā franču valodā, taču uzskatīja, ka šāda kļūda nevarēja radīt tiesisku pamatu, un tāpēc tā nav uzskatāma par pārvaldē pieļautu kļūdu.

2004. gada februārī Komisija pieņēma jaunu lēmumu, ar kuru grozīja gan franču, gan angļu valodas tekstu, lai tādējādi piešķirtu likuma spēku tam, kas bija paredzēts jau 2002. gada lēmumā.

2005. gada decembrī ombuds nosūtīja vēstuli atbildīgajam komisāram, lūdzot viņu personīgi iesaistīties apmierinoša sūdzības risinājuma meklēšanā, norādot, ka tas varētu būt kā *ex gratia* maksājums sūdzības iesniedzējiem. Komisārs atbildē pauda viedokli, ka Komisija ir pareizi interpretējusi piemērojamos noteikumus, un noraidīja ombuda priekšlikumu.

Ombuds uzskatīja, ka Komisija ir rīkojusies netaisnīgi attieksmē pret sūdzības iesniedzējiem, jo jaunais lēmums drīzāk nekā iepriekšējais lēmums bija spēkā attiecīgajā dienā. Tas bija uzskatāms par pārvaldē pieļautas kļūdas gadījumu, un ombuds izteica aizrādījumu. Turklāt viņš pauda nožēlu par to, ka Komisija neizmantoja iespēju pierādīt, ka tiek ievēroti labas pārvaldības principi. Ombuds paziņoja par savu nodomu kopā ar atbildīgo komisāru izvērtēt to, kā vislabāk veicināt pakalpojumu sniegšanas kultūru attiecīgajā ģenerāldirektorātā.

**PIEKĻUVE DOKUMENTIEM: MAKSA SASKAŅĀ AR VALSTS TIESĪBU AKTIEM UN IĒMESLI ATTEIKUMAM ĻAUT DAĻĒJU PIEKĻUVI***Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Komisiju lietā Nr. 617/2003/IP*

Sūdzības iesniedzējs iesniedza Komisijai pieteikumu par piekļuvi konkrētiem dokumentiem saskaņā ar Regulu 1049/2001⁹. Komisija noraidīja pieteikumu, pamatojoties uz to, ka informācijas izpaušana varētu apdraudēt fiziskas vai juridiskas personas komerciālo interešu aizsardzību (Regulas 4. panta 2. punkta pirmais ievilkums).

Izvērtējot sūdzības iesniedzēja un Komisijas iebildumus, ombuds sagatavoja ieteikumu projektu, kurā noteica, ka Komisijai būtu vai nu atkārtoti jāizvērtē tās lēmums un jāatļauj piekļuve šiem dokumentiem vai to daļām, uz kurām neattiecas iepriekšminētais izņēmums, vai arī jāsniedz pietiekami plaši detalizēti paskaidrojumi, lai pierādītu to, ka uz dažiem vai visiem dokumentiem, vai to daļām attiecas šis izņēmums.

Komisija savā detalizētajā atzinumā pauda viedokli, ka vairāki no sūdzības iesniedzēja pieprasītajiem dokumentiem saskaņā ar Itālijas tiesību aktiem bija publiski dokumenti. Tomēr, ieverojot to, ka tie Itālijā nebija publiski pieejami bez maksas, Komisija uzskatīja, ka būtu nepareizi un pretrunā ar principu par lojālu sadarbību starp iestādi un attiecīgo dalībvalsti, ja sūdzības iesniedzējam tiktu nodrošinātas attiecīgā dokumenta bezmaksas kopijas. Tāpēc tā kā taisnīgu risinājumu ieteica ļaut sūdzības iesniedzējam iepazīties ar attiecīgajiem dokumentiem Kopīgā pētniecības centra telpās Isprā.

Attiecībā uz iespēju ļaut daļēju piekļuvi pārējiem dokumentiem Komisija apgalvoja, ka attiecīgās dokumentācija pilnīga izvērtēšana un atsevišķu tās daļu izņemšana varētu radīt absolūti nesamērīgu administratīvo slogu un ka ar sabiedrības interesēm attiecībā uz piekļuvi atsevišķām dokumentu daļām nevarēja pamatot ar to saistīto administratīvo darbu.

Ombuds uzskatīja, ka Komisijas nostāja nebija pārliecinoša. Tomēr, tā kā viņš uzskatīja, ka nebija zināms, kādus pasākumus Eiropas Parlaments varētu veikt, lai palīdzētu ombudam un sūdzības iesniedzējam, viņš secināja, ka nebija lietderīgi iesniegt īpašu ziņojumu, un slēdza šo lietu ar diviem aizrādījumiem. Ombuds norādīja, ka Regula 1049/2001 neparedz nekādu izņēmumu, saskaņā ar kuru Eiropas Savienībai būtu jāatsaka piekļuve dokumentiem tikai tāpēc, ka piekļuve dokumentiem attiecīgajā dalībvalstī ir par maksu. Viņš arī uzskatīja, ka Pirmās Instances tiesa ir noteikusi, ka iestādes atsevišķos gadījumos drīkst līdzsvarot sabiedrības intereses attiecībā uz daļēju piekļuvi vajadzīgajiem dokumentiem ar šādas rīcības izraisītu apgrūtinājumu. Ombuds piebilda arī, ka Tiesa tomēr ir attiecinājusi uz šo principu attiecīgo dokumentu konkrētu un individuālu izvērtēšanu. Taču nav konstatēts, ka šajā lietā būtu veikta šāda konkrēta un individuāla izvērtēšana.

ATTEIKŠANĀS MAKSĀT TIESĀŠANĀS IZDEVUMUS*Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Komisiju lietā Nr. 1537/2003/ELB (Konfidenciala)*

Sūdzības iesniedzējs bija pagaidu darbinieks Komisijā. Pret viņu tika uzsākta disciplinārā procedūra, un viņš tika atbrīvots no viņam izvirzītajām apsūdzībām. Pēc šī atbrīvojuma sūdzības iesniedzējs pieprasīja kompensāciju, tostarp par izdevumiem, kas radušies, gatavojot aizstāvību.

Saskaņā ar Komisijas teikto sūdzības iesniedzējam nebija tiesību uz juridisko izdevumu atgūšanu, jo pret viņu ierosinātā disciplinārā prasība nebija tikusi izskatīta Disciplinārlietu padomē.

⁹

2001. gada 30. maija Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem, OV 2001, L 145, 43. lpp.



Pēc tam, kad ombuds bija izskatījis sūdzības iesniedzēja un Komisijas iebildumus, viņš ieteica mierizlīgumu, norādot, ka, ņemot vērā sūdzības iesniedzējam noteikto maksājumu nopietnību un laiku, kas pagājis, pirms tā nolēma nevērsties Disciplinārlietu padomē, Komisija varēja apsvērt iespēju atlīdzināt sūdzības iesniedzējam izdevumus, kuri tam pamatoti radās saistībā ar sevis aizstāvību disciplinārajā procedūrā.

Atbildot uz ombuda ieteikumu, Komisija pauda viedokli, ka, neņemot vērā vērā sūdzības iesniedzējam noteikto maksājumu nopietnību un laiku, kas pagājis, pirms tā nolēma nevērsties Disciplinārlietu padomē, Civildienesta noteikumi liedza tai apmaksāt izdevumus, kas sūdzības iesniedzējam pamatoti radušies saistībā ar aizstāvību.

2005. gada novembrī ombuds nosūtīja vēstuli atbildīgajam komisāram, lūdzot viņu personīgi iesaistīties, lai atrastu apmierinošu sūdzības risinājumu. Komisārs atbildē atkārtoti minēja, ka Komisija nepiekrīt ombuda veiktajai Civildienesta noteikumu interpretācijai, un noraidīja viņa ieteikumu.

Ombuds uzskatīja, ka Civildienesta noteikumi neliedza Komisijai sniegt pozitīvu atbildi uz viņa priekšlikumu apsvērt *ex gratia* maksājuma iespējamību, lai atlīdzinātu izdevumus, kas sūdzības iesniedzējam pamatoti radušies saistībā ar aizstāvību. Tāpēc ombuds secināja, ka Komisijas atteikums atlīdzināt sūdzības iesniedzējam izdevumus, neņemot vērā viņam noteikto maksājumu nopietnību un laiku, kas pagāja, pirms Komisija nolēma nevērsties Disciplinārlietu padomē, bija uzskatāms par pārvaldē pieļautu kļūdu.

Tā kā Komisija noraidīja ne vien mierizlīguma piedāvājumu, bet arī jebkādu turpmāku iniciatīvu risināt šo lietu, personīgi vērstoties pie atbildīgā komisāra, ombuds uzskatīja, ka ieteikuma projektam šādā gadījumā nebūtu jēgas. Ombuds uzskatīja arī, ka pārvaldē pieļautās kļūdas sekas nebija pietiekami nopietnas, lai būtu par pamatu īpašam ziņojumam Eiropas Parlamentam. Tāpēc ombuds slēdza šo lietu ar aizrādījumu.

Ombuds pauda nožēlu par to, ka Komisijas atbildīgais ģenerāldirektorāts neizmantoja iespēju pierādīt savu apņemšanos ievērot labas pārvaldības principus, un paziņoja par savu nodomu kopā ar atbildīgo komisāru izvērtēt to, kā vislabāk sekmēt pakalpojumu sniegšanas kultūru attiecīgajā ģenerāldirektorātā.

Piezīme. Sūdzība bija vērstā gan pret Komisiju, gan OLAF. Tomēr ombuds izmeklēšanā noskaidroja, ka vienīgi Komisija bija atbildīga par izvirzītajiem jautājumiem. Tāpēc ombuda mierizlīguma ieteikums un aizrādījums lēmumā par lietas slēgšanu tika adresēts vienīgi Komisijai, nevis OLAF.

ATTEIKUMS NODROŠINĀT PIEKĻUVI REVĪZIJAS ZIŅOJUMAM – 2

Kopsavilkums lēmumam par sūdzību Nr. 1764/2003/ELB pret Eiropas Komisiju

Sūdzības iesniedzējs lūdza Komisijai piešķirt viņam piekļuvi revīzijas ziņojumam par Nigēriju. Tika piešķirta tikai daļēja piekļuve dokumentam (valsts tiesību aktu izvilkumi). Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka, liedzot piekļuvi atlikušajai revīzijas ziņojuma daļai, Komisija nav ievērojusi Regulu Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi dokumentiem¹⁰. Viņš pieprasīja piekļuvi šim dokumentam.

Komisija uzstāja, ka tās atteikums sniegt piekļuvi atlikušajām revīzijas ziņojuma daļām bija pamatots, jo to atklāšana apdraudētu revīziju mērķa aizsardzību un sabiedrības interešu aizsardzību starptautisko attiecību kontekstā. Turklāt uz sadaļām, kurās bija ietverti personu dati, attiecās cits izņēmums, ko paredz Regula Nr. 1049/2001.

Ombuds piedāvāja mierizlīgumu, ņemot vērā to, ka attiecībā uz izņēmumu, kas saistīts ar revīziju mērķa aizsardzību, Komisija nebija pierādījusi, ka tai ir tiesības izmantot šo izņēmumu, lai

¹⁰

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1049/2001 (2001. gada 30. maijs) par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem, OV 2001, L 145, 43. lpp.



ierobežotu publisku piekļuvi revīzijas ziņojumam, un ka attiecībā uz starptautiskajām attiecībām tā nebija atbilstoši pamatojusi savu atteikumu atklāt tās ziņojuma daļas, ko tā pati uzskatīja par atklājamām. Tāpēc tas ierosināja, ka Komisija varētu apsvērt piekļuves piešķiršanu tām ziņojuma daļām, kuras tā pati bija atzinusi par atklājamām.

Lai gan Komisija piekrita publiskot daļu dokumenta, sūdzības iesniedzējs norādīja, ka rediģētais materiāls būtībā pārstāv visu revīzijas ziņojuma būtisko saturu.

Ombuds atzīmēja, ka Komisijai ir plašas pilnvaras pieņemt lēmumu par piekļuves liegšanu, pamatojoties uz sabiedrības interešu aizsardzību saistībā ar starptautiskajām attiecībām. Līdz ar to ombuda izmeklēšanas iespējas šajā kontekstā aprobežojas ar pārbaudi, vai ir ievēroti procesuālie noteikumi un pienākums minēt iemeslus, vai fakti ir minēti akurāti un vai nav pieļauta acīmredzama vērtējuma kļūda vai pilnvaru pārkāpums. Attiecībā uz pienākumu minēt iemeslus ombuds pieminēja, ka, lai gan attiecīgajai institūcijai ir jāpierāda, ka dokumenti, attiecībā uz kuriem tiek lūgta piekļuve, tiešām ietilpst Regulā Nr. 1049/2001 minētajos izņēmumos, var būt neiespējami minēt iemeslus, kas attaisno katra atsevišķa dokumenta konfidencialitātes nepieciešamību, neatklājot dokumenta saturu un līdz ar to likvidējot šī izņēmuma mērķi.

Ombuds atzīmēja, ka ziņojums bija saistīts ar padziļinātu Nigērijas valsts pārvaldes revīziju. Tas piebilda, ka Komisija uzskata, ka pilnīga prasītā dokumenta atklāšana var pasliktināt tās attiecības ar Nigēriju. Tas atklāja, ka Komisija ir sniegusi saprotamu paskaidrojumu par tās atteikuma problemātisko raksturu un ka šis paskaidrojums, kaut arī īss, ir adekvāts, ņemot vērā faktu, ka papildu informācijas sniegšana, it īpaši atsaucoties uz attiecīgā dokumenta saturu, likvidētu attiecīgā izņēmuma mērķi. Vēl ombuds atklāja, ka apstrīdētais lēmums nav ticis pieņemts, pamatojoties uz acīmredzamu kļūdu vērtējumā par sabiedrības interešu aizsardzību saistībā ar starptautiskajām attiecībām. Tas nolēma, ka saistībā ar Komisijas problemātiskā rakstura atteikumu piešķirt piekļuvi revīzijas ziņojuma daļām, atsaucoties uz sūdzības iesniedzēja prasību, nav pieļautas kļūdas pārvaldē.

Sūdzības iesniedzējs arī apgalvoja, ka Komisijas dokumentu reģistrs ir nepilnīgs, jo viņš, pārmeklējot to, atrada tajā tikai divus dokumentus, kas attiecas uz revīziju.

Komisija bija izlēmusi, ka tās dokumentu reģistrā sākumā vajadzētu iekļaut atsauces uz dokumentiem, kas ietver tās būtiskākās likumdošanas darbības. Reģistra apjoms tiktu pakāpeniski paplašināts. Lai apmierinātu sūdzības iesniedzēja prasību, Komisija nolēma izveidot tās rīcībā esošo ar attiecīgo revīziju saistīto dokumentu sarakstu.

Ombuds atzīmēja, ka droša finanšu pārvalde sabiedrībai ir ļoti svarīga un ka revīzijas ziņojumi sniedz vērtīgu informāciju par Kopienas līdzekļu izmantojumu. Līdz ar to labas pārvaldes principi prasa, lai revīzijas ziņojumi un atbilstoši dokumenti, kas atrodas Komisijas rīcībā, būtu prioritāte, veidojot dokumentu reģistru. Ombuds novēroja, ka Komisija tikai sniegusi vispārējas piezīmes par tās reģistra saturu, kas nevar adekvāti risināt trūkumus, uz kuriem norādījis sūdzības iesniedzējs. Ombuds atklāja, ka Komisijas dokumentu reģistrs ir neatbilstošs attiecībā uz dokumentiem par minēto revīziju. Tā ir kļūda pārvaldē. Ombuds izteica aizrādījumu.

ATBILDES NESNIEGŠANA UZ SŪDZĪBU, KAS IESNIEGTA SASKAŅĀ AR PERSONĀLA NOTEIKUMU 90. PANTA 2. PUNKTU

Kopsavilkums lēmumam par sūdzību Nr. 2227/2004/MF pret Eiropas Komisiju

2003. gada 14. martā tika iesniegta sūdzība saskaņā ar 90. panta 2. punktu, apstrīdot Komisijas lēmumu par ceļa izdevumiem misijas laikā. Ņemot vērā to, ka šī sūdzība nekad netika nosūtīta atbildīgajiem dienestiem, sūdzības iesniedzējs 2003. gada 19. augustā iesniedza Komisijai vēl vienu sūdzību. Savā sūdzībā ombudam tās iesniedzējs apgalvoja, ka Komisija nav sniegusi pamatotu atbildi uz viņa sūdzību, kas tika iesniegta saskaņā ar 90. panta 2. punktu.



Komisija iebilda, ka tā nav atbildējusi uz sūdzību 90. panta 2. punkta ietvaros tāpēc, ka uzskatījusi, ka atbildes nesniegšana nozīmē netiešu lēmumu par tās noraidīšanu.

Ņemot vērā savu pozīciju iepriekšējās lietās, saskaņā ar kuru par iecelējinstītūcijas labu administratīvu praksi tika uzskatīta detalizētas atbildes sniegšana uz 90. panta 2. punkta sūdzībām, ombuds uzskatīja, ka Komisija, nesniedzot pamatotu atbildi uz sūdzības iesniedzēja sūdzību, ir pieļāvusi kļūdu pārvaldē.

Tāpēc ombuds nosūtīja Komisijai ieteikuma projektu, saskaņā ar kuru Komisijai vajadzētu sniegt pamatotu atbildi uz attiecīgo sūdzību, kas iesniegta saskaņā ar 90. panta 2. punktu.

Savā detalizētajā atzinumā Komisija atsaucās uz saviem ierobežotajiem resursiem un mēģināja pierādīt, ka, izmantojot iespēju netieši atraidīt lūgumus, tā cenšas nodrošināt manevrēšanas brīvību, lai labas pārvaldes nolūkos noteiktu prioritātes. Komisija informēja, ka ņemot vērā to, ka netiešu lēmumu iespēja, noraidot lūgumus, ir paredzēta gan Personāla noteikumos, gan dažu dalībvalstu likumdošanas sistēmās, tāpēc šīs iespējas izmantošana nevar tikt uzskatīta par kļūdu pārvaldē. Tā piebilda, ka vairāk nekā pēdējo divu gadu laikā no pavisam 1211 sūdzībām, kas tika iesniegtas saskaņā ar 90. panta 2. punktu, ir pieņemti tikai pieci netiešie lēmumi par sūdzību noraidīšanu. Komisija informēja, ka pašā lēmumā par misijas izdevumiem ir minēti pamati, uz kuriem tas ir balstīts.

Ņemot vērā to, ka Komisija bija atteikusies pieņemt ombuda ieteikuma projektu, ombuds nolēma, ka ir nepieciešams norādīt šo:

iecelējinstītūcijas laba administratīva prakse ir sniegt izsmeļošu atbildi uz sūdzībām, kas ir iesniegtas saskaņā ar 90. panta 2. punktu. Savā detalizētajā atzinumā Komisija nav minējusi iemeslus, uz kuriem balstījās ieteikuma projekts. Ļoti nelielais netiešo atraidījuma lēmumu skaits apstiprina, ka Komisijas ierobežotie resursi neatbrīvo Komisiju no pienākuma sniegt ātras atbildes uz sūdzībām. Turklāt, lai gan var pieņemt, ka Komisijai vajadzētu spēt noteikt prioritātes attiecībā uz tai iesniegtajām sūdzībām saskaņā ar 90. panta 2. punktu, tas nenozīmē, ka tās lēmums nesniegt nekādu atbildi uz atsevišķu sūdzību ir savietojams ar labas pārvaldes principiem. Jēdziens par kļūdu pārvaldē, kā to apstiprina Kopienas tiesu precedenti, ir plašāks par nelikumības jēdzienu. Acīmredzami nepietika ar to, ka Komisijas lēmums par sūdzības iesniedzēja ceļa izdevumiem viņa misijas laikā norādīja iemeslus, uz kuriem tas balstīts. Ja Komisija uzskatīja, ka tās lēmums ir pareizs un tajā ir ietverti visi nepieciešamie paskaidrojumi, tad tai būtu bijis jo vieglāk pieņemt pamatotu lēmumu par sūdzību, kas iesniegta saskaņā ar 90. panta 2. punktu. Ņemot vērā to, ka Komisija nebija spējusi pareizi atrisināt pirmo iesniedzēja sūdzību saskaņā ar 90. panta 2. punktu, tai vēl jo vairāk būtu vajadzējis sniegt atbildi uz viņa otro 2003. gada 19. augusta sūdzību saskaņā ar 90. panta 2. punktu.

Tāpēc ombuds atkārtoti pauda viedokli par to, ka labas pārvaldes nolūkos pārvaldei jāsniedz rakstiskas atbildes uz sūdzībām saskaņā ar 90. panta 2. punktu un ka šādas atbildes jāsniedz četru mēnešu laikā, ko paredz minētais noteikums. Komisija, neizpildot šo noteikumu konkrētajā gadījumā, bija pieļāvusi kļūdu pārvaldē.

Ņemot vērā to, ka sūdzības iesniedzējs apsvērumos par ombuda atzinumu, paziņoja, ka neuzskata par lietderīgu turpmāku viņa sūdzības izmeklēšanu, ombuds nolēma, ka īpašu ziņojumu Eiropas Parlamentam nebūtu atbilstoši. Tāpēc ombuds slēdza lietu ar aizrādījumu.

DISKRIMINĀCIJA ATTIECĪBĀ UZ PIETEIKUMA IZSKATĪŠANU UN LIEGUMS ATĻAUT PIEKĻUVI DOKUMENTIEM

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Komisiju lietā Nr. 2437/2004/GG

2003. gadā ombuds publicēja aicinājumu iesniegt piedāvājumus saskaņā ar Leonardo da Vinči programmu. Pieteikumu iesniedzējiem bija jāiesniedz sākotnējie priekšlikumi, kurus Komisija izvērtēja ar neatkarīgu ekspertu palīdzību. Tiem pieteikumu iesniedzējiem, kuru sākotnējie



priekšlikumi tika atlasīti, tika nosūtīti neatkarīgo ekspertu komentāri un ieteikumi, kā arī aicinājums iesniegt pilnīgus priekšlikumus.

Komisija informēja sūdzības iesniedzēju par to, ka viņa iesniegto sākotnējo priekšlikumu nevarēja iekļaut atlasē tā iemesla dēļ, ka viņš nebija ievērojis noteikto termiņu. Vēlāk Komisija atzina, ka ir pieļāvusi kļūdu. Lai šo kļūdu labotu, Komisija aicināja sūdzības iesniedzēju iesniegt pilnīgu priekšlikumu. Sūdzības iesniedzējs šo aicinājumu pieņēma. Tomēr 2004. gada jūnijā Komisija informēja viņu, ka viņa projektam nav apstiprināts finansējums.

Savā sūdzībā ombudam sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka viņš ticis diskriminēts, jo nebija saņēmis neatkarīgo ekspertu piezīmes, kas būtu palīdzējušas uzlabot viņa sākotnējo priekšlikumu. Viņš pieprasīja kompensāciju vairāk nekā 11 000 eiru apmērā. Viņš arī izteic apgalvojumu, ka Komisija nav pienācīgi izskatījusi viņa pieprasījumu attiecībā uz piekļuvi dokumentiem.

Ombuds uzskatīja, ka Komisija ir ātri un konstruktīvi rīkojusies, kad minētā kļūda nonāca tās uzmanības lokā. Tomēr tā nav nodrošinājusi to, lai sūdzība tiktu izskatīta tādā pašā kārtībā kā citiem pieteikuma iesniedzējiem, kuri arī tika aicināti iesniegt pilnīgus priekšlikumus. Tāpēc ombuds sagatavoja ieteikumu projektu, kurā aicināja Komisiju piedāvāt sūdzības iesniedzējam taisnīgu kompensāciju, kas varētu būt pat daudz mazāka par pieprasīto summu. Ombuds arī izteica Komisijai sūdzības iesniedzēja pieprasījumu attiecībā uz piekļuvi dokumentiem izskatīt pilnā apmērā, procedūrā un pēc būtības.

Komisija savā detalizētajā atzinumā *inter alia* iebilda, ka sūdzības iesniedzējs ir skaidri atteicies no piedāvājuma veikt viņa sākotnējā priekšlikuma novērtējumu un ka tādējādi nav nekāda pamata kompensācijas prasībai. Komisija atklāja arī citus dokumentus šajā lietā.

Ombuds neuzskatīja Komisijas argumentu par pārliecinošu, jo īpaši tāpēc, ka tā bija informēta par to, ka ar atļauju iesniegt pilnīgu priekšlikumu vien nepietika, lai garantētu vienlīdzīgu attieksmi. Tomēr savos apsvērumos par Komisijas detalizēto atzinumu sūdzības iesniedzējs paskaidroja, ka vienīgais ceļš, kas šajos apstākļos būtu bijis pareizs un iespējams, bija ierosinājums publicēt pilnīgi jaunu paziņojumu par uzaicinājuma iesniegt priekšlikumus attiecīgo posmu. Tādējādi ombuds secināja, ka, iesniedzot pilnīgu priekšlikumu, sūdzības iesniedzējs pieņēma brīvu un apzinātu lēmumu pieņemt risku, ka šāda lietas izskatīšanas gaita varētu negarantēt apmierinošu rezultātu. Tāpēc ombuds nolēma, ka prasībai atlīdzināt zaudējumus vairs nav nekāda pamatojuma.

Attiecībā uz piekļuvi dokumentiem nebija skaidrs, vai Komisija ir nosūtījusi sūdzības iesniedzējam visus tos viņa lietas dokumentus, kas attiecas uz viņu. Tāpēc ombuds lūdza Komisiju atkārtoti izskatīt attiecīgos jautājumus. Komisija atbildēja, ka nebija īpašu dokumentu attiecībā uz sūdzības iesniedzēja pieteikumu, kas nosūtīts, atbildot uz uzaicinājumu iesniegt priekšlikumus, un ka visi saistītie dokumenti ir tikuši darīti pieejami.

Ombuds uzskatīja, ka, ņemot vērā lietas īpašos apstākļus, nebija vajadzības izteikt aizrādījumu par konstatēto diskriminācijas faktu. Tomēr tās tika izteiktas attiecībā uz pieprasījuma ļaut piekļuvi dokumentiem izskatīšanu gan no būtības, gan procedūras viedokļa.

TIESISKĀS AIZSARDZĪBAS LĪDZEKĻU TRŪKUMS EIROPAS SKOLĀS

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Komisiju lietā Nr. 3403/2004/GG

Sūdzības iesniedzēja dēļ apmeklēja Eiropas skolu Briselē līdz 2003. gadam, kad viņš kārtoja skolas beigšanas eksāmenu. Vācu valodas rakstiskajā eksāmenā viņa skolotājs piešķīra viņam 9,5 punktus ("teicami"). Taču, tā kā otrs eksaminētājs piešķīra tikai 5,5 punktus ("nepietiekami"), tika pieaicināts trešais eksaminētājs, kurš noteica gala atzīmi – 6,0 punkti.

Sūdzības iesniedzēji iesniedza apelācijas sūdzību, taču Eiropas skolu Apelācijas padome uzskatīja, ka nav kompetenta izskatīt šo lietu. Tā noteica, ka, lai arī 27. pants Konvencijā, ar kuru nosaka



Eiropas skolu statūtus, kuri ir spēkā no 2002. gada, paredzēja šādas apelācijas sūdzības, spēkā esošie īstenošanas noteikumi liedza apelācijas iespēju tādā lietā kā šī.

Sūdzības iesniedzēji vērsās pie ombuda. Tā kā Eiropas skolas nav Kopienas iestādes vai struktūras, viņa izmeklēšana bija vērsta uz Komisijas lomu. Sūdzības iesniedzēji uzsvēra, ka Komisijas pienākums ir nodrošināt tiesības uz taisnīgu procedūru.

2005. gada februārī tika pieņemti jauni īstenošanas noteikumi. Tomēr Apelācijas padome atkal noraidīja sūdzības iesniedzēju lietu, jo jaunie noteikumi nebija piemērojami ar atpakaļejošu spēku.

Pēc nesekmīgā mēģinājuma panākt mierizlīgumu ombuds sagatavoja ieteikumu projektu, kurā mudināja Komisiju nodrošināt to, lai Eiropas skolu Augstākā valde tiktu iepazīstināta ar priekšlikumu grozīt īstenošanas noteikumus, lai Apelācijas padome tādejādi varētu izvērtēt sūdzības iesniedzēju lietu.

Komisija atbildē norādīja, ka ir informējusi Eiropas skolas par to, ka šim priekšlikumam nebija juridisku iebildumu. Komisija piebilda, ka Augstākās valdes Sagatavošanas komiteja ir debatējusi par šo jautājumu, taču, ņemot vērā Komisijas pausto nožēlu, nolēma neatbalstīt jebkādos priekšlikumus līdzšinējā stāvokļa mainīšanai. Komisija uzskatīja, ka ir darījusi visu, kas bija iespējams.

Ombuds atzinīgi novērtēja Komisijas konstruktīvos un pastāvīgos centienus palīdzēt sūdzības iesniedzējiem. Tomēr viņš uzskatīja, ka Komisijas līdzdalībai Eiropas skolu sistēmā bija tāda nozīme, ka tai ir jāuzņemas aktīva loma, lai panāktu, ka Eiropas skolas ievēro labas pārvaldības principus.

Ombuds atgādināja, ka nepieciešamajam grozījumam attiecīgajos īstenošanas noteikumos nebija cita mērķa kā vien piešķirt praktisku spēku Konvencijas 27. pantam no tās dienas, kad Konvencija stājās spēkā. Valdei nebija pamatota iemesla nepieņemt šādu grozījumu.

Ombuds uzskatīja, ka, ņemot vērā nepārprotamo nepilnību un jautājuma svarīgumu, Komisijai vajadzēja uzstāt, lai Valde apspriež šo priekšlikumu. Tā kā Komisija to nedarīja, ombuds izteica aizrādījumu.

Tā kā jaunie īstenošanas noteikumi stājās spēkā 2005. gadā un to personu skaits, kuras skārusi minētā problēma, ir ļoti mazs, ombuds uzskatīja, ka nav nepieciešams gatavot Eiropas Parlamentam īpašu ziņojumu par šo lietu. Tomēr divās turpmāk minētajās lietās, kuras ombuds joprojām turpina izskatīt (2153/2004/MF un 3323/2005/WP), radās līdzīgi jautājumi, kuru risinājums nav ietverts šajā lēmumā.

Sūdzības iesniedzēji informēja ombudu, ka ir apmierināti ar to, kādā veidā ombuds izskatīja šo lietu, un puda cerību, ka Komisija vērsīs Eiropas skolu uzmanību uz šo lēmumu.

Pēc tam Komisija informēja ombudu, ka, ņemot vērā šā jautājuma svarīgumu, tā ir lūgusi Eiropas skolu ģenerālsēkretāru ietvert šo ombuda lēmumu Valdes darbakārtībā. Tā arī izteica informēja ombudu par to, ka Eiropas skolas ir pieņēmušas Labas administratīvās prakses kodeksu (pieejams Eiropas skolu tīmekļa vietnēs).

ATTEIKUMS SNIEGT PIEKĻUVI KOMISIJAS PASAULES TIRDZNICĪBAS ORGANIZĀCIJAS PANEĻA KONFLIKTA RISINĀJUMA PRIEKŠLIKUMAM

Kopsavilkums lēmumam par sūdzību Nr. 582/2005/PB pret Eiropas Komisiju

Friends of the Earth tika liegta piekļuve Komisijas *Otrajam priekšlikumam* Pasaules Tirdzniecības organizācijas (PTO) konflikta risinājuma panelim. Konflikts bija radies, Amerikas Savienotajām Valstīm un citām valstīm iesniedzot sūdzību saistībā ar Eiropas Kopienas pieeju biotehnoloģiju (ģenētiski modificētu organismu) komercializācijai. Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka Komisija ir



pārkāpusi Regulu Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi dokumentiem¹¹. Savā atzinumā Komisija argumentēja, ka „PTO konflikta risinājuma procedūra jāpielīdzina tiesas procesam” Regulas Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi dokumentiem 4. panta 2. punkta 2. ievilkuma izpratnē, kas paredz, ka „*iestādes var atteikt piekļuvi dokumentam, ja iepazīšanās ar to var kaitēt (...) – tiesvedības aizsardzībai (...)*”.

Ombuds atgādināja, ka izņēmumus publiskai piekļuvei jāveido un jāizmanto precīzi. Uzskatīt, ka Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta 2. ievilkumā minētie „tiesas procesi” aptver arī *konflikta risinājuma procedūras, kas var tikt pielīdzinātas tiesas procesiem*, nozīmē pieļaut nepieļaujami plašu interpretāciju. Turklāt Komisija netika pierādījusi, ka Kopienas likumdošanas iestāde ir paredzējusi, ka frāze „tiesas procesi” Regulā Nr. 1049/2001 aptver arī citas konflikta risinājuma procedūras. Ņemot to vērā, ombuds uzskatīja, ka Komisijas atteikums nodrošināt piekļuvi nav labi pamatots, un izteica aizrādījumu.

Attiecībā uz sūdzības iesniedzēja prasību par to, lai Komisijas priekšlikumi nākotnē būtu publiski pieejami brīdī, kad tie tiek iesniegti PTO panelim, ombuds īpaši atzīmēja, ka viņa konstatētā kļūda pārvaldē (kā minēts iepriekš) vēl nenozīmē, ka Komisijai būtu vispārējs pienākums publicēt vai kā citādi atklāt trešajām pusēm tās priekšlikumus PTO konfliktos tajā procesa stadijā, ko minējis sūdzības iesniedzējs.

ĪPAŠI ATVAĻINĀJUMA NOTEIKUMI VALSTU EKSPERTIEM

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Komisiju lietā Nr. 760/2005/GG

Sūdzības iesniedzēja strādāja Komisijā par norīkoto valsts ekspertu (NVE). Viņas lūgums piešķirt īpašu atvaļinājumu, lai varētu piedalīties tiesas sēdē liecinieces statusā, tika noraidīts, pamatojoties uz to, ka spēkā esošie noteikumi neparedz NVE šādu iespēju.

Sūdzībā ombudam viņa apgalvoja, ka šis atteikums ir uzskatāms par diskrimināciju, jo Kopienas ierēdņi varēja gūt kādu labumu no īpaša atvaļinājuma šādos gadījumos.

Komisija atzinumā iebilda, pirmkārt, ka jebkāda iespējama nevienlīdzīga attieksme bija pamatojama ar objektīvām atšķirībām starp ierēdņiem un NVE, un, otrkārt, ka būtībā netika konstatēta nevienlīdzīga attieksme starp ierēdņiem un NVE, jo to, ka nebija šāda īpaša noteikuma, kas pieļautu NVE īpašu atvaļinājumu šādos gadījumos, kompensēja iespēja iegūt īpašu atļauju saskaņā ar citām pozīcijām.

Ombuds neuzskatīja Komisijas nostāju par pārliecinošu, jo Komisija i) nesniedza apmierinošu paskaidrojumu attiecībā uz to, kādēļ atšķirības starp ierēdņiem un NVE varēja dot tai tiesības izturēties pret tiem atšķirīgi, lemjot par īpaša atvaļinājuma piešķiršanas pieteikumiem sakarā ar piedalīšanos tiesas sēdē liecinieka statusā, un ii) nav pierādījusi, ka pret ierēdņiem un NVE būtu bijusi līdzvērtīga attieksme.

Ombuds kā mierizlīgumu ieteica Komisijai apsvērt iespēju grozīt vai precizēt spēkā esošos noteikumus, lai nodrošinātu, ka gadījumos, ja ir nepieciešams piedalīties tiesas sēdē liecinieka statusā, NVE tiek piešķirts īpašs atvaļinājums ar tādiem pašiem nosacījumiem, kādus piemēro ierēdņiem. Tā kā Komisija nepieņēma ombuda ieteikumu, ombuds to izteica atkārtoti ieteikuma projekta veidā.

Savā detalizētajā atzinumā Komisija, nesniedzot plašākus paskaidrojumus, apgalvoja, ka izvērtēs ombuda priekšlikumu, ņemot vērā nākotnē iespējamu, plašāku NVE situācijas izvērtējumu. Komisija piebilda, ka 2006. gadā sūdzības iesniedzējai tomēr tika piešķirta viena papilddiena ikgadējam atvaļinājumam.

¹¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1049/2001 (2001. gada 30. maijs) par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem, OV 2001, L 145, 43. lpp.



Ombuds neuzskatīja šādu atbildi par apmierinošu, jo tā nebija apņemšanās īstenot ieteikumu projektu.

Tā kā nebija pamatojuma iesniegt īpašu ziņojumu Eiropas Parlamentam, ombuds slēdza lietu ar aizrādījumu.

Ombuds arī dzina paudu nožēlu par to, ka attiecīgais Komisijas dienests nav izmantojis iespēju pierādīt savu apņemšanos ievērot labas pārvaldības principus un paziņoja par savu nodomu kopā ar atbildīgo komisāru izvērtēt to, kā vislabāk sekmēt pakalpojumu sniegšanas kultūru attiecīgajā ģenerāldirektorātā.

NESPĒJA LIKT VĀCIJAI IEVĒROT TIESAS SPRIEDUMU

Kopsavilkums lēmumam par sūdzību Nr. 1037/2005/GG pret Eiropas Komisiju

Iestrādājot Eiropas direktīvu valsts tiesību aktos, Vācija 1998. gadā pieņēma „Noteikumus par izvairīšanos no iepakojuma atkritumiem un to atkārtotu pārstrādi”. Noteikumi lika ražotājiem un izplatītājiem bez maksas pieņemt atpakaļ tukšos tirdzniecības iepakojumus un pārstrādāt tos. Saskaņā ar noteiktiem nosacījumiem šo pienākumu varēja izpildīt, iesaistoties visaptverošā lietotu tirdzniecības iepakojumu savākšanas sistēmā. Noteiktu dzērienu izplatītājiem, ja viņi šādā sistēmā neiesaistījās, bija jāprasa no pircējiem iemaksu par plastmasas pudelēm vai skārdenēm. Taču, ja noteiktie nosacījumi par atkārtoti izmantojamo iepakojumu proporciju tirgū netika izpildīti, ražotāji vairs nespēja izpildīt savu pienākumu, iesaistoties šajā sistēmā. Šādā gadījumā dzērieni nepārstrādājamajos iepakojumos tika pakļauti iemaksas un atmaksas sistēmai. 2002. gada 2. jūlijā Vācijas varas iestādes pieprasīja, lai sākot no 2003. gada 1. janvāra iemaksa tiktu prasīta par nepārstrādājamiem minerālūdens, alus un gāzēto bezalkoholisko dzērienu iepakojumiem.

Pēc pārkāpumu izmeklēšanas procesa pret Vāciju attiecībā uz minerālūdeni, Eiropas Kopienas tiesa nolēma, ka attiecīgie noteikumi rada Kopienas iekšējās tirdzniecības barjeru (lieta Nr. C-463/01). Tā īpaši atzīmēja, ka noteikumi netika nodrošinājuši pietiekami ilgu pārejas periodu.

Otrajā lietā, ko Tiesai bija nodevusi kāda Vācijas tiesa (lieta Nr. C-309/02), tā nosprieda, ka vienas iepakojumu atkritumu pārvaldības sistēmas nomaiņa pret otru atbilst Kopienas tiesību aktiem tikai tadā gadījumā, ja maiņas laikā pastāv kāda darbības sistēma, kurā attiecīgie ražotāji un izplatītāji faktiski varētu piedalīties.

Savā sūdzībā ombudam divi juristi, kas darbojās noteikumu ietekmētajos uzņēmumos, apgalvoja, ka Komisija nav spējusi spert nepieciešamos soļus, lai liktu Vācijai pakļauties šiem spriedumiem.

Pēc Komisijas domām, abi spriedumi neveidoja juridisko pamatu, kas ļautu pieprasīt Vācijai atlikt attiecīgos noteikumus. Pirmajā spriedumā Tiesa bija nolēmusi, ka obligātas iemaksas pieprasīšana neatbilst Kopienas tiesību aktiem tikai tāpēc, ka tā tika ieviesta bez pietiekami ilga pārejas perioda. Komisija uzskatīja, ka jebkurā gadījumā pietiekami ilgs laiks jau ir pagājis.

Attiecībā uz otru spriedumu Komisija uzskatīja, ka tas pašreizējā gadījumā nav pielietojams, jo tas bija iepriekšējs nolēmums, kas tikai paziņoja par vispārējiem apstākļiem attiecībā uz iemaksas atbilstību Kopienas tiesību aktiem, nevērtējot Vācijas sistēmu. Jautājums par to, vai Vācijas sistēma neatbilst Kopienas tiesību aktiem nepietiekamā ģeogrāfiskā seguma dēļ, tika izskatīts citā pārkāpumu izmeklēšanas procesā, ar kuru pašlaik nodarbojās Kopiena. Tāpēc cita rīcība nebija nepieciešama.

Ombuds atgādināja, ka kļūda pārvaldē var tikt pieļauta, kad pārvalde nepareizi interpretē juridisku noteikumu vai principu. Šajā gadījumā tas attiecas uz EK Līguma 228. pantu. Tas paredz, ka Komisijai jāsniedz pamatots atzinums un tā var lietu iesniegt Tiesā, ja dalībvalsts neveic atbilstošus pasākumus.



Ombuda skatījumā bija skaidrs, ka pirms jaunas sistēmas ieviešanas ir jābūt pārejas periodam. Tas uzskatīja, ka Komisija nav sniegusi pārlicinošus juridiskus argumentus, kas atbalstītu tās viedokli par to, ka Tiesas spriedums zaudē spēku tāpēc, ka ir pagājis laiks *kopš* noteikumu ieviešanas. Šķita, ka tās argumenti balstījās uz lietderības apsvērumiem.

Attiecībā uz otru Tiesas spriedumu ombuds uzskatīja, ka apgalvojums par to, ka Komisija nav spējusi nodrošināt to, ka Vācija ievēro šo spriedumu ir acīmredzami nepamatots, jo tas bija iepriekšējs nolēmums par Līguma interpretāciju. Taču tas konstatēja, ka spriedums skaidri attiecas uz Vācijas noteikumiem un paredz nosacījumus, kurus tiem jāizpilda.

Ombuds pauda viedokli, ka, pat pieņemot, ka pagājis pietiekami ilgs pārejas periods, Komisijas pozīcija par to, ka nav nepieciešama nekāda cita rīcība, lai nodrošinātu pirmā sprieduma izpildi, var tikt attaisnota tikai tādā gadījumā, ja tā būtu pārlicinājusies, ka visiem ieinteresētajiem uzņēmumiem ir pieejama sistēma, kas darbojas. Taču Komisija bija iepriekš secinājusi, ka šāda sistēma nav izveidota. Turklāt tā atzina, ka jautājumu joprojām izvērtē cita pārkāpumu izmeklēšanas procesa ietvaros. Tāpēc ombuds konstatēja, ka Komisijas pozīcija ir nekonsekventa.

Ombuds nolēma, ka Komisija ir nepareizi interpretējusi savus pienākumus EK Līguma 228. panta ietvaros, nesniedzot pārlicinošus argumentus, kas pierādītu, ka nav nepieciešams spert citus soļus, lai liktu Vācijai ievērot Tiesas spriedumus.

Ņemot vērā faktu, ka Vācijas noteikumu sakarā joprojām notiek viens no pārkāpumu izmeklēšanas procesiem, ombuds apsvēra, ka Komisija šī procesa kontekstā varētu ņemt vērā tā aizrādījumā pausto viedokli.

PIEKĻUVE DOKUMENTIEM PAR SILTUMNĪCEFEKTA GĀZU EMISIJU DOTĀCIJU PIEŠKIRŠANU

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Komisiju lietā Nr. 1463/2005/TN

Sūdzība attiecās uz Komisijas atteikumu ļaut piekļuvi dokumentiem par valsts plāniem attiecībā uz siltumnīcefekta gāzu emisiju dotāciju piešķiršanu (*NAP*), kurus Komisijai paziņojusi Apvienotā Karaliste, Francija un Slovākija. Komisija liedza piekļuvi minētajiem dokumentiem, pamatojoties uz Regulas 1049/2001¹² par publisku pieeju dokumentiem 4. panta 2. punkta trešo ievilkumu un 4. panta 3. punkta pirmo daļu, norādot, ka tās apspriedes ar dalībvalstīm joprojām turpinājās un ka piekļuve attiecīgajiem dokumentiem varētu kompromitēt tās sarunu pozīciju.

Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka, tā kā *NAP* ir jānovērtē individuāli un bez slepenības, Komisijas viedoklis par vienu *NAP* nevarētu ietekmēt tās viedokli par citu *NAP*. Sūdzības iesniedzējs uzskatīja, ka Komisija ir kļūdījusies, liedzot piekļuvi attiecīgajiem dokumentiem.

Komisija uzskatīja, ka *NAP* novērtējums ir uzskatāms par izmeklēšanu, kuras mērķis ir noskaidrot, vai *NAP* ir saderīgs ar Direktīvu 2003/87¹³ par tirdzniecību ar siltumnīcefekta gāzu emisijām. Šī procedūra ietver ievērojamu skaitu apspriežu, lai to rezultātā panāktu ar Kopienas tiesību aktiem saderīgu risinājumu, ņemot vērā arī dalībvalsts īpašos apstākļus.

Ombuds piebilda, ka pēc tam, kad *NAP* apstiprināšanas procedūra attiecībā uz visām dalībvalstīm bija pabeigta, sūdzības iesniedzējam tika atļauta piekļuve pieprasītajiem dokumentiem. Tomēr attiecībā uz Komisijas atteikumu ļaut piekļuvi *NAP* sarunu laikā ombuds norādīja, ka saskaņā ar labas pārvaldības principiem ir jāsniedz pamatoti un pārlicinoši pierādījumi.

¹² 2001. gada 30. maija Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem, OV 2001, L 145, 43. lpp.

¹³ Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 13. oktobra Direktīva 2003/87/EK, ar kuru nosaka siltumnīcefekta radīto gāzu emisijas kvotu tirdzniecības sistēmu Kopienā un groza Padomes Direktīvu 96/61/EK; OV 2003, L 275, 32. lpp.



Regulas 1049/2001 4. panta 3. punkta pirmā daļa attiecas uz dokumentiem, kurus iestāde izstrādājusi iekšējai lietošanai. Dokumenti, uz kuriem attiecas piekļuves pieprasījums, bija paziņojumi, kas nosūtīti un saņemti no dažu dalībvalstu iestādēm. Ombuds uzskatīja, ka tādējādi tos nevar uzskatīt par iekšējai lietošanai paredzētiem dokumentiem.

Regulas 4. panta 2. punkts paredz, ka tamdēļ, lai atteiktu piekļuvi, ir jākonstatē, ka dokumentu izpaušana varētu kaitēt izmeklēšanas nolūka drošībai. Šajā gadījumā izmeklēšanas mērķis bija pārliecināties par dalībvalstu NAP saderību ar Kopienas tiesību aktiem. Lai piemērotu 4. panta 2. punktā ietvertu izņēmumu, Komisijai bija jākonstatē, ka minēto dokumentu atklāšana varētu apdraudēt tā mērķi. Komisija to neizdarīja. Tādējādi ombuds secināja, ka Komisija ir kļūdījies, notiekošo sarunu laikā liedzot piekļuvi attiecīgajiem dokumentiem, un ka šis atteikums ir uzskatāms par kļūdu pārvaldē. Šajā sakarā ombuds izteica aizrādījumu.

PASKAIDROJUMA NESNIEGŠANA ATTIECĪBĀ UZ AĢENTŪRAS DARBINIEKA NEGATĪVU NOVĒRTĒJUMU

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Komisiju lietā Nr. 163/2006/MHZ

Komisija nosūtīja Eiropas Vides aģentūrai (EEA) oficiālu vēstuli par problēmām saistībā ar Komisijas sadarbību ar EEA darba grupu, par kuru bija atbildīga sūdzības iesniedzēja. Sūdzības iesniedzēja, kura pēc tam tika atlaista, apgalvoja, ka vēstule tika nosūtīta pēc viņas priekšnieka pieprasījuma, lai iegūtu pret viņu vērstus pierādījumus. Sūdzības iesniedzēja rakstveidā vērsās pie Komisijas, lūdzot paskaidrojumus. Tā kā Komisija viņai neatbildēja, sūdzības iesniedzēja vērsās pēc palīdzības pie ombuda.

Komisija to atzina un pauda nožēlu, ka sūdzības iesniedzēja nav saņēmusi atbildi uz viņas vēstuli. Tomēr Komisija uzskatīja, ka tai nepiedien uzsākt diskusiju ar atsevišķiem EEA darbiniekiem vai bijušajiem darbiniekiem diskutēt par saziņu ar EEA. Tādējādi Komisija nevarētu pēc būtības atbildēt uz sūdzības iesniedzējas informācijas pieprasījumu.

Sūdzības iesniedzēja apgalvoja, ka viņa cerēja, ka attiecīgais Komisijas ierēdnis saņems rakstisku brīdinājumu un ka brīdinājuma kopija tiks nosūtīta arī viņai.

Ombuds uzskatīja, ka Komisija ir sniegusi pamatotu paskaidrojumu par to, kāpēc sūdzības iesniedzējai netika sniegta viņas pieprasītā informācija. Tomēr tas, ka Komisija neatbildēja uz sūdzības iesniedzējas vēstuli, bija uzskatāms par pārvaldē pieļautas kļūdas gadījumu. Komisijas nožēlas izteikšana par atbildes nesniegšanu nebija uzskatāma par nepārprotamu atvainošanos, kas, visticamāk, varētu apmierināt sūdzības iesniedzēju. Tāpēc ombuds izteica aizrādījumu.

Attiecībā uz sūdzības iesniedzējas apsvērumos izvirzīto jautājumu ombuds norādīja, ka disciplināros sodus var piemērot vienīgi saskaņā ar attiecīgiem Civildienesta noteikumiem. Ja ombuds kā daļu no viņa veiktās izmeklēšanas saistībā ar iesniegto sūdzību būtu izpētījis, vai šo lietu vajadzētu izmeklēt kā disciplinārlietu, viņš faktiski varētu veikt tā saucamo pirmsdisciplinārās lietas izmeklēšanu, kurā gūtie secinājumi būtu pāragri, vai būtu uzskatāmi par pāragriem attiecībā uz jebkuras turpmākās disciplinārās procedūras rezultātu. Tā kā sūdzības iesniedzējas apsvērumu varētu uzskatīt par jaunu prasību, ombuds uzskatīja, ka tā nebūtu izskatāma viņa veiktajā izmeklēšanā.

DOTĀCIJU SĀKOTNĒJO PRIEKŠLIKUMU NOSŪTĪŠANAS DATUMA PĀRBAUDE

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Komisiju lietā Nr. 866/2006/SAB

Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka Komisija nav pienācīgi izskatījusi tā sākotnējos priekšlikumus, kas iesniegti saskaņā ar *Socrates* programmu, kļūdaini pieņemot, ka tie tikuši nosūtīti pēc noteiktā



termiņa (2005. gada 1. novembris). Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka Komisijai ir pieejama informācija par sākotnējo priekšlikumu savlaicīgu iesniegšanu. Savukārt Komisija apgalvoja, ka ir atzinusi sākotnējos priekšlikumus par neatbilstošiem tāpēc, ka kurjerpasta uzņēmuma DHL aviopārvadājumu pavadzīmes, kuras Komisija saņēma kopā ar sākotnējiem priekšlikumiem, bija datēti ar 2005. gada 2. novembri. Saskaņā ar Komisijas teikto nebija iemesla šaubīties par šo datumu.

Attiecīgajā uzaicinājumā iesniegt priekšlikumus bija paredzēti *“beigu datumi priekšlikumu iesniegšanai (=nosūtīšanai)”* un par beigu datumu minēto sākotnējo priekšlikumu iesniegšanai noteikts 2005. gada 1. novembris. Attiecīgajā pieteikuma veidlapā bija minēts, ka šis datums bija *“2005. gada 1. novembris (saskaņā ar pasta zīmogu). Pieteikumi, kuru pasta zīmogi uzrāda vēlāku datumu [netiks] izskatīti. Pieteikums [bija] jānosūta pa pastu.”*

Ombuda izmeklēšanā atklājās, ka sākotnējos priekšlikumus piegādāja divi kurjerpasta uzņēmumi. Ombuds piebilda, ka aviopārvadājumu pavadzīmes liecina par Komisijas minēto faktu, ka sūtījumu, kuru tai piegādājis DHL, uzņēmumam DHL nodeva uzņēmums ar nosaukumu SPEEDEX, nevis sūdzības iesniedzējs. Pēdējā minētā uzņēmuma nosaukums liecināja par to, ka šis uzņēmums sniedza kurejerpasta pakalpojumus. Šajos apstākļos ombuds nepieņēma Komisijas argumentu par to, ka nebija iemesla šaubīties, ka datums, kas norādīts uz DHL pavadzīmēm, bija nosūtīšanas datums. Viņš atgādināja, ka, tā kā ir izrādījies, ka Komisija ir veikusi meklējumus internetā DHL datubāzē, lai noskaidrotu nosūtīšanas datumu, tā nav veikusi citus pasākumus, lai pārbaudītu nosūtīšanas datumu. Turklāt Komisija apstiprināja savus sākotnējos lēmumus noraidīt sūdzības iesniedzēja sākotnējos priekšlikumus, kaut arī sūdzības iesniedzējs tos apstrīdēja, uzrādot dokumentus, kuri apliecināja, ka priekšlikumi tikuši nosūtīti ar SPEEDEX 2005. gada 1. novembrī. Ņemot vērā iepriekšminēto, ombuds secināja, ka Komisija patiešām nav pienācīgi izskatījusi minētos sākotnējos priekšlikumus, un secināja, ka tas uzskatāms par pārvaldē pieļautas kļūdas gadījumu.



3.4.4 Eiropas Personāla atlasē birojs

NEADEKVĀTAS INFORMĀCIJAS SNIEGŠANA KANDIDĀTAM PAR VIŅA KĻŪDĀM TULKOŠANAS PĀRBAUDĒ

Kopsavilkums lēmumam par sūdzību Nr. 674/2004/PB pret Eiropas Personāla atlasē biroju (EPSO)

Sūdzības iesniedzējs lūdza EPSO informāciju, kas palīdzētu viņam saprast savu vērtējumu tulkošanas pārbaudē, ko viņš nebija izturējis. EPSO nosūtīja viņam novērtējuma anketu, norādot, ka *„... tulkojums nepietiekamā mērā liecina par atbilstību oriģinālam un/vai atbilstošu franču valodas lietojumu, lai uzdevumu uzskatītu par paveiktu”*. Ombuda izmeklēšanas laikā EPSO sniedza arī noteiktu informāciju par sūdzības iesniedzēja pieļauto kļūdu veidiem.

1999. gadā Komisija apņēmas nodrošināt kandidātiem piekļuvi viņu labotajiem pārbaudes darbiem pēc tam, kad gan Eiropas Parlaments, gan Eiropas Komisija bija pieņēmuši ombuda Īpašo ziņojumu par atklātību personāla atlasē procesā. Šajā Ziņojumā tika norādīts, ka šādas piekļuves nodrošināšana (i) sniegtu kandidātam iespēju konstatēt viņa/viņas kļūdas un uzlabot savu sniegumu nākotnē; (ii) stiprināt kandidāta pašvērtību uz pārvaldi un (iii) ļautu pārbaudi neizturējušiem kandidātiem, kas vēlas apstrīdēt novērtējumu, daudz precīzāk argumentēt savu prasību.

Savā ieteikuma projektā attiecībā uz pašreizējo gadījumu ombuds uzskatīja, ka Atlases komisijas sagatavotajā novērtējuma anketā ietvertās informācijas atbilstība jāvērtē, ņemot vērā mērķi, ar kādu kandidātam tiek izsniegta labotā pārbaudes darba kopija. Tādēļ novērtējuma anketā



jāsniedz pietiekami skaidra un detalizēta informācija šo mērķu sasniegšanai. Ombuds konstatēja, ka gadījumos, kad novērtējuma anketa attiecas uz tulkošanas pārbaudēm, šī prasība nozīmē, ka informācija ir jāsniedz ne tikai par Atlases komisijas atklāto kļūdu vai trūkumu veidiem kandidāta darbā, bet arī to nopietnību un apjomu, tomēr neradot Atlases komisijai nepamatotu administratīvo slodzi. Attiecīgi ombuds norādīja, ka Atlases komisijai nav pienākuma, kas izrietētu no labas pārvaldes principiem, sniegt kandidātiem detalizētu atzinumu par *specifiskām* kļūdām vai trūkumiem, ko tā konstatējusi.

EPSO atbildēja, sniedzot vairāk informācijas par kļūdu *veidiem*, kuras pārbaudē bija pieļāvis sūdzības iesniedzējs. Taču tas paziņoja, ka Atlases komisijai nav pienākuma norādīt attiecīgā darba labošanā konstatēto dažāda veida kļūdu nopietnību un nozīmi. Tāpēc EPSO nepieņēma ombuda ieteikuma projektu.

Savā atzinumā ombuds atzīmēja, ka EPSO nebija argumentējis, ka iepriekš minētās informācijas sniegšana radītu nepamatotu administratīvo slodzi vai norādījis kādu citu pamatotu iemeslu tam, kāpēc šī informācija netiek sniegta sūdzības iesniedzējam. Tāpēc ombuds izteica aizrādījumu. Turklāt ombuds norādīja, ka tas apsvērs, vai iepriekš minētos jautājumus nevarētu lietderīgi iekļaut ombuda pēc paša iniciatīvas uzsāktajā izmeklēšanā par piekļuvi valdes ieviestajiem rakstisko pārbaudžu novērtējumu kritērijiem (izmeklēšana Nr. OI/5/05/PB), un varētu arī apsvērt, vai nebūtu lietderīgi uzsākt atsevišķu izmeklēšanu pēc paša iniciatīvas.

IESPĒJAMA DISKRIMINĀCIJA UN NEGODĪGUMS SAISTĪBĀ AR ĪSAKU LAIKU, KAS PAREDZĒTS, LAI SAGATAVOTOS MUTISKAJAM PĀRBAUDĪJUMAM, SALĪDZINĀJUMĀ AR CITIEM KANDIDĀTIEM

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Personāla atlases biroju (EPSO) lietā Nr. 3399/2004/OV

Sūdzības iesniedzējs piedalījās EPSO rīkotajā atklātajā konkursā COM/A/3/02. 2003. gada decembrī EPSO informēja viņu, ka viņš nav ticis apstiprināts mutiskajam pārbaudījumam e) tāpēc, ka viņa vērtējums rakstiskajā pārbaudījumā d) bija 23,2/40, kas nebija pietiekami, lai viņš iekļūtu starp 145 labākajiem kandidātiem. Sūdzības iesniedzējs pieprasīja pārbaudījuma kopiju. Atbildot uz to, atlases komisija ar 2004. gada 27. janvāra vēstuli informēja sūdzības iesniedzēju par to, ka ir pārskatījusi viņa pārbaudījumu un nolēmusi uzaicināt viņu uz mutisko pārbaudījumu e), kam bija jānotiek 2004. gada 18. februārī. 2004. gada 23. aprīlī EPSO informēja sūdzības iesniedzēju par to, ka viņš nav ticis iekļauts rezerves sarakstā. Sūdzības iesniedzējs no šīs vēstules secināja, ka rakstiskajā pārbaudījumā d) viņš īstenībā bija ieguvis 25,6/40 punktus.

Sūdzības iesniedzējs vērsās pie ombuda, apgalvojot i) ka viņa rakstveida pārbaudījuma d) labošanā ir tikušas pieļautas administratīvas neprecizitātes, ko pierāda dažādie viņam paziņotie vērtējumi (23,2/40 un 25,6/40), un ii) ka salīdzinājumā ar citiem kandidātiem pret viņu nav bijusi pamatota un vienlīdzīga attieksme, jo uzaicinājumu uz rakstisko pārbaudījumu viņš saņēma tikai 2004. gada 4. februārī, un tādā veidā bija mazāk laika, lai tam sagatavotos.

Komisija un EPSO savā kopīgajā atzinumā apgalvoja, ka sūdzības iesniedzēja rakstiskā pārbaudījuma atkārtotajā izvērtējumā viņš saņēmis jaunu vērtējumu, proti, 25,6/40, un ka tā bija nevis administratīva neprecizitāte, bet gan korigēts lēmums. Attiecībā uz iespējamu nepamatotu un nevienlīdzīgu attieksmi Komisija un EPSO norādīja, ka Paziņojumā par konkursu kandidāti tika informēti par dažādām piemērotībām, spējām un zināšanām, kas tiks vērtētas šajos pārbaudījumos, un ka visi kandidāti tādējādi varēja izmantot laika posmu pēc sākotnējiem atlases pārbaudījumiem, lai sagatavotos pārējiem pārbaudījumiem, tostarp mutiskajam pārbaudījumam.

Ombuda dienesti pārbaudīja EPSO lietu. Atlases komisija saņēma pieprasījumus no 14 kandidātiem saistībā vai nu ar rakstiskā pārbaudījuma d) atkārtotu izvērtēšanu, vai lūgumu plašāk paskaidrot nepietiekamā vērtējuma iemeslus. Komisija visus 14 pieprasījumus uzskatīja par pieprasījumiem veikt atkārtotu novērtēšanu. Pēc trešās novērtēšanas divi kandidāti, tostarp arī sūdzības



iesniedzējs, tika apstiprināti mutiskajam pārbaudījumam. Tādējādi ombuds varēja apstiprināt un atzinīgi novērtēt to, ka komisija patiešām ir veikusi sūdzības iesniedzēja pārbaudījuma atkārtotu novērtējumu, kā rezultātā tika pieņemts koriģējošs lēmums. Tātad attiecībā uz apgalvojumu par administratīvām neprecizitātēm nevarēja konstatēt pārvaldē pieļautu kļūdu. Turklāt ombuds izteica papildu piezīmi, mudinot EPSO un atlases komisijas visos konkursos pienācīgi izskatīt pieprasījumus par atkārtota novērtējuma veikšanu un veikt labojumus sākotnējos novērtējumos, lai sekmētu pilsoņu palāvību un uzticēšanos EPSO rīkotajām atlases procedūrām.

Attiecībā uz otru apgalvojumu ombuds uzskatīja, ka atšķirīgā attieksme bija objektīvi pamatojama ar faktu, ka sūdzības iesniedzēja pārbaudes darbs tika atkārtoti novērtēts un ka tā rezultātā viņš tika apstiprināts rakstiskajam pārbaudījumam. Tomēr ombuds secināja, ka pret sūdzības iesniedzēju nav bijusi taisnīga un pamatota attieksme, jo EPSO mutiskā pārbaudījuma kārtošānai piedāvāja sūdzības iesniedzējam 2004. gada 18. februāri, kaut gan tā varēja piedāvāt citu iespējamu datumu, proti, 2004. gada 1. martu, kas būtu devis sūdzības iesniedzējam papildu desmit dienas, lai varētu sagatavoties. Tāpēc ombuds šajā sakarā izteica aizrādījumu.

NEATBILSTOŠA INFORMĀCIJA ATKLĀTĀ KONKURSA PĀRBAUDĒ

Kopsavilkums lēmumam par sūdzību Nr. 32/2005/ELB pret Eiropas Personāla atlases biroju (EPSO)

Sūdzības iesniedzējs piedalījās atklātā konkursā. Viņš nenokārtoja (c) pārbaudi, ko veidoja jautājumi, uz kuriem jau bija dotas vairākas atbildes, no kurām vajadzēja izvēlēties pareizo. Šo jautājumu mērķis bija „novērtēt [kandidātu] vispārējās spējas, jo īpaši [viņu] verbālo un matemātisko spriestspēju”. Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka šīs pārbaudes jautājumā Nr. 21 bija iekļauta neatbilstoša informācija.

Ombuds pieņēma iepriekš minēto sūdzības iesniedzēja argumentu. Tomēr tas arī nolēma, ka jautājums Nr. 21 nevar tikt uzskatīts par neatbilstošu pārbaudes mērķim un nevar tikt uzskatīts par neatbilstošu principam par vienlīdzīgu izturēšanos pret kandidātiem vai labas pārvaldes principiem, kas paredz, ka Kopienas iestādēm un struktūrām jābūt konsekventām savā administratīvajā darbībā un jāsniedz pilsoņiem informācija, kas ir akurāta un pasniegta nepārprotamā veidā. Šajā sakarā ombuds arī atzīmēja, ka, tā kā konkursa noteikumi un (c) pārbaudes informācijas lapa skaidri informēja kandidātus par to, ka šajā pārbaudē ir ietverti jautājumi, kas ir izstrādāti, lai īpaši pārbaudītu viņu „verbālo un matemātisko spriestspēju”, EPSO, šajos dokumentos specifiski nenorādot, ka pārbaudes jautājumos var tikt iekļauta noteikta nekonsekventa informācija, vēl nav pieļāvis kļūdu pārvaldē. Taču ombuds uzskatīja, ka labas administratīvās prakses ietvaros EPSO varētu apsvērt iekļaut šādu paskaidrojumu nākamajos konkursa noteikumos.

Ņemot vērā izvēles vingrinājumu tipa pārbaudes raksturu, skaidras un nepārprotamas norādes par to, ka kandidātiem „jāizvēlas pareizā atbilde uz katru jautājumu” un ka attiecībā uz principiem un vispārējām zināšanām atbildes, kuras var uzskatīt par pareizām izvēles vingrinājumu tipa pārbaudes kontekstā, aprobežojas ar pārbaudē piedāvātajām atbildēm, ombuds nepieņēma sūdzības iesniedzēja argumentu par to, ka viņa lēmums neatbildēt uz attiecīgo jautājumu var tikt uzskatīts par pareizu atbildi.

Vēl ombuds atzīmēja, ka (c) pārbaudes informācijas lapā ir uzsvērts, ka „pareiza atbilde ir balstīta tikai uz informāciju, kas sniegta tekstā vai tabulā”. Taču attiecīgajā jautājumā pareizā atbilde bija balstīta uz informācija, kas sniegta kopā tā tekstā un tabulā. Līdz ar to (c) pārbaudes informācijas lapā kandidātiem sniegtā informācija bija neprecīza. Tā bija kļūda pārvaldē, un ombuds izteica atbilstošu aizrādījumu. Ombuds turpināja apsvērt, vai EPSO, izlemjot neatzīt sūdzības iesniedzēja atbildes nesniegšanu uz jautājumu Nr. 21 par pareizu atbildi un attiecīgi nepiešķirt viņam vienu papildu punktu, nav pieļāvusi kļūdu pārvaldē. Ņemot vērā citus ombuda atklājumus un faktu, ka sūdzības iesniedzējs nebija apgalvojis, ka viņš kaut vai daļēji nav atbildējis uz jautājumu iepriekš minētās nekonsekvences un neprecizitātes dēļ, ombuds konstatēja, ka šajā lietas aspektā nav atrasta kļūda pārvaldē.



3.4.5 Reģionu komiteja

DAĻĒJA SAMAKSA PAR IESPĒJAMI NEPILNĪGU DARBU

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Reģionu komiteju lietā Nr. 786/2006/JF

Sūdzības iesniedzējs veica pētījumu saskaņā ar līgumu, kas noslēgts ar Reģionu komiteju, un iesniedza nobeiguma ziņojumu. Saskaņā ar līgumu Komitejai bija 30 dienas, kuru laikā tai bija jāapstiprina vai jānoraida ziņojums. Piecas dienas pēc līgumā noteiktā laikposma termiņa beigām Komiteja informēja sūdzības iesniedzēju par to, ka tā nav apmierināta ar ziņojuma kvalitāti un līdz ar to gatavojās izmaksāt sūdzības iesniedzējam tikai divas trešdaļas no līgumā noteiktās summas.

Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka Komiteja nav ievērojusi līguma noteikumus un nav informējusi viņu par iespējām iesniegt apelācijas sūdzību. Viņš arī apgalvoja, ka Komiteja nav atbildējusi uz viņa vēstulēm, tostarp uz vēstuli, kurā viņš lūdza rast lietai nejuridisku risinājumu. Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka Komitejai ir jāsamaksā viņam pilna līgumā noteiktā summa un arī procenti.

Komiteja izskaidroja kavēšanos ar to, ka tā gatavoja atzinumu par sūdzības iesniedzēja nobeiguma ziņojumu, norādot uz nepieciešamību to pamatīgi izvērtēt un konsultēties ar iekšējiem revīzijas un juridiskajiem dienestiem par turpmāko rīcību. Tā neatbildēja uz sūdzības iesniedzēja vēstulēm tāpēc, ka sūdzības iesniedzējs bija minējis, ka ir gatavs iesniegt prasību.

Ombuda darbības joma attiecībā uz tādu sūdzību pārskatīšanu, kuras saistītas ar līgumsaistību pildīšanu, ir ierobežota. Tāpēc viņš ņēma vērā to, ka viņam nebija jākonstatē, vai ir noticis līguma noteikumu pārkāpums, vai arī Komitejai saskaņā ar līgumu bija tiesības atteikties izmaksāt visu summu. Tomēr gadījumā, ja Komiteja nevarēja ievērot līgumā noteikto termiņu, tai, atbilstoši labas pārvaldības principiem, sūdzības iesniedzējs bija par to attiecīgi jāinformē pirms šī termiņa beigām. Tas, ka Komiteja to neizdarīja, bija uzskatāms par pārvaldē pieļautu kļūdu, un tāpēc ombuds šajā sakarā izteica aizrādījumu.

Ombuds saprata šādu Komitejas nostāju, kaut arī tā neinformēja sūdzības iesniedzēju; līgumā noteiktās summas neizmaksāšana pilnā apmērā bija pamatojama ar to, ka sūdzības iesniedzējs nenodrošināja tādu ziņojuma kvalitāti, kādu Komitejai saskaņā ar līgumu bija tiesības saņemt. Tādējādi viņš secināja, ka Komiteja ir sniegusi savas rīcības juridiskā pamata loģisku un pieņemamu pamatojumu, un arī pamatojusi, kāpēc tā uzskatīja, ka tās viedoklis par līguma noteikumiem bija pareizs.

Attiecībā uz citiem sūdzības aspektiem ombuds uzskatīja, ka, tā kā līgums ietvēra īpašu noteikumu par strīdu risināšanu, Komitejai nebija saistību informēt sūdzības iesniedzēju par citām iespējām. Tomēr ombuds izteica Komitejai kritiku par to, ka tā neatbildēja uz sūdzības iesniedzēja vēstulēm.



3.4.6 Eiropas Profesionālās izglītības attīstības centrs

ATTIECĪBAS STARP ADMINISTRĀCIJU UN IERĒDŅIEM KOPIENAS IESTĀDĒ

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Profesionālās izglītības attīstības centru (CEDEFOP) lietā Nr. 1429/2005/JF

Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka CEDEFOP direktors ir pieņēmis vienpusēju lēmumu slēgt CEDEFOP uz vienu nedēļu 2005. gada augustā, ignorējot Personāla komitejas lūgumu pagaidīt, līdz personāls konsultējas par iestādes slēgšanu tās ģenerālasamblejā.



CEDEFOP paskaidroja, ka iestādes slēgšana vasarā eksperimentālā kārtā tika pirmoreiz ieviesta 2003. gadā. 2004. gadā pēc apspriešanās ar Personāla komiteju CEDEFOP nolēma atkal to vasarā uz laiku slēgt.

Pēc izmeklēšanas ombuds secināja, ka Personāla komiteja ir lūgusi CEDEFOP administrācijai pagaidīt līdz personāla pilnsapulcei, pirms pieņemt apstrīdēto lēmumu. Viņš uzskatīja, ka, iesniedzot šādu pieprasījumu, Personāla komitejai bija visas tiesības cerēt, ka gadījumā, ja CEDEFOP to nepieņems, tas vismaz paskaidros šādas rīcības iemeslus, tādējādi demonstrējot uzticamību konsultācijām ar Personāla komiteju. Tomēr ombudam pieejamie pierādījumi liecināja par to, ka šāds paskaidrojums nav sniegts un ka CEDEFOP nav piedāvājis savu paskaidrojumu.

Tādējādi ombuds izteica aizrādījumu attiecībā uz to, ka CEDEFOP rīcība, neatbildot uz Personāla komitejas pieprasījumu, nebija saderīga ar labas pārvaldības principiem, ciktāl tie skar attiecības starp administrāciju un ierēdņiem Kopienas iestādē.

3.5 IESTĀŽU PIEŅEMTIE IETEIKUMU PROJEKTI



3.5.1 Eiropas Komisija

IESPĒJAMS VALSTS ATBALSTS SAISTĪBĀ AR VĀCIJAS UZŅĒMUMA PRIVATIZĀCIJU

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Komisiju lietā Nr. 642/2004/GG

1989. gadā *Preussag AG* pārņēma (toreizējo) *Salzgitter AG* – valsts uzņēmumu par 2452 miljardiem vācu marķu. Saskaņā ar sūdzības iesniedzēja teikto, šī cena bija ievērojami zemāka par uzņēmuma patieso vērtību un tādējādi ietvēra valsts atbalsta iezīmes.

2003. gada decembrī sūdzības iesniedzējs lūdza Eiropas Komisijas Konkurences ģenerāldirektorātu (turpmāk tekstā – Konkurences ĢD) iesaistīties šajā lietā.

Atbildot uz šo lūgumu, Konkurences ĢD apgalvoja, ka ir jau izvērtējis šo darījumu, ka nav konstatējis nekādas liecības par nelikumīga valsts atbalsta pazīmēm un ka sūdzības iesniedzēja vēstulē nebija minēti jauni fakti, kas pamatotu attiecīgo faktu atšķirīgo interpretāciju.

2004. gada martā sūdzības iesniedzējs vērsās pie ombuda. Viņš apgalvoja, ka Konkurences ĢD nav izskatījis viņa 2003. gada decembra vēstuli ar pienācīgu rūpību.

Pēc pilnīgas izmeklēšanas, kas ietvēra četrus pieprasījumus sniegt Komisijai papildinformāciju, ombuds vērsa uzmanību uz sūdzības iesniedzēja argumentu, ka apgalvojumi, kas izteikti Lejassaksijas (reģiona, kuru visvairāk ietekmējusi *Salzgitter AG* pārdošana *Preussag AG*) Parlamenta komitejas sēdē, pierādīja vai norādīja uz valsts atbalstu.

Ombuds uzskatīja, ka dokuments, ko sūdzības iesniedzējs iesniedzis šajā sakarā, apliecināja, ka Lejassaksijas valdība atbalstīja viedokli, ka *Preussag AG* ir nopircis *Salzgitter AG* par cenu, kas neatbilda tirgus cenai. Pēc ombuda domām, saskaņā ar labas administratīvās prakses principiem Komisijai būtu vismaz jācenšas un jāpārlicinās – ciktāl tas ir pretrunā Komisijas pieņemumam – par to, vai pārdošana neietvēra valsts atbalsta elementus. Tomēr Komisija neveica nekādus pasākumus, lai precizētu iepriekšminētajā sanāksmē paustos apgalvojumus, un tas, pēc ombuda domām, bija uzskatāms par pārvaldē pieļautas kļūdas gadījumu. Tāpēc viņš sagatavoja ieteikumu



projektu, norādot, ka Komisijai būtu jāveic attiecīgi pasākumi, lai noskaidrotu, vai *Salzgitter AG* pārdošana *Preussag AG* 1989. gadā ietvēra valsts atbalsta elementus.

Savā detalizētajā atzinumā Komisija informēja ombudu, ka ir pieņēmusi viņa secinājumus un ka tādejādi pati ir vērsusies pie Vācijas iestādēm, lai pārbaudītu attiecīgos apgalvojumus.

Savos apsvērumos sūdzības iesniedzējs iebilda, ka Komisijai pašai būtu jāveic izmeklēšanas, lai tādejādi iegūtu informāciju no neatkarīgiem avotiem.

Ombuds uzskatīja, ka Komisija ir pieņēmusi viņa ieteikumu projektu un ka pasākumi, kas veikti tā īstenošanai, ir bijuši apmierinoši.

Lai izvairītos no jebkādiem pārpratumiem, ombuds uzskatīja, ka ir lietderīgi piebilst, ka gadījumā, ja tiktu konstatēts, ka Lejassaksijas valdības pārstāvji patiešām izskatīja *Salzgitter AG* pārdošanu *Preussag AG* kā "dāvinājumu" *Preussag AG*, saskaņā ar labu administratīvo praksi Komisijai būtu jāveic visas lietas sīkāka izmeklēšana. Tomēr ombuds piebilda, ka viņam, nebija iemeslu uzskatīt, ka Komisija nepieciešamības gadījumā to nedarītu.

KOMISIJAS NEIZDARĪBA, NEPIEŅEMOT LĒMUMU PAR SŪDZĪBU SAKARĀ AR PĀRKĀPUMU

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Komisiju lietā Nr. 956/2004/PB

Saistībā ar ombuda izmeklēšanu iepriekšminētajā lietā (lieta Nr. 801/2001/PB) Komisija izteica apņemšanos 2001. gada oktobrī pieņemt lēmumu par sūdzību sakarā ar pārkāpumu (attiecībā uz Kopienas tiesību aktu pārkāpumiem, kurus Dānija pieļāvusi saistībā ar autotransporta nodevu piemērošanu). Tomēr Komisija to neizdarīja, un laikā, kad ombuds veica izmeklēšanu lietā Nr. 1237/2002/(PB)OV, izskaidroja šo neizdarību ar to, ka tā deva priekšroku vispārīgai pieejai problēmām, kas saistītas ar autotransporta nodevu piemērošanu, un ka tās mērķis bija atrisināt šīs problēmas visās dalībvalstīs vienlaicīgi. Ombuds akceptēja šādu paskaidrojumu. Šis ombudam iesniegtās sūdzības pamatā bija Komisijas kavēšanās pieņemt lēmumu.

Ombuds sagatavoja ieteikumu projektu, norādot, ka Komisija nevarēja atturēties pieņemt lēmumu par sūdzību sakarā ar pārkāpumu, kamēr tā īstenoja savu vispārīgo pieeju. Tas, ka Komisija nepieņēma lēmumu, nebija pienācīgi pamatojams ar to, ka Komisija nevarēja iegūt informāciju, kuru tā 2001. un 2003. gadā pieprasīja no dalībvalstīm. Komisijai bija pietiekami daudz laika, lai mēģinātu iegūt šo informāciju, un nebija skaidrs, kāpēc atbildes nesniegšana uz šiem informācijas pieprasījumiem varētu kavēt Komisiju pieņemt lēmumu par individuālām sūdzībām sakarā ar pārkāpumu. Šajā sakarā ombuds atgādināja, ka saskaņā ar Tiesas pastāvīgo praksi dalībvalstīm ir jāveic pasākumi, lai atvieglotu Komisijas kā Līguma uzraudzītājas lomas pildīšanu. Dalībvalsts atteikums palīdzēt Komisijai tās izmeklēšanās, kas tiek veiktas saskaņā ar EK līguma 226. pantu, ir uzskatāms par tā pienākuma nepildīšanu, kas katrai dalībvalstij noteikts saskaņā ar Līguma 10. pantu. Šādā gadījumā Komisija var ierosināt lietas izskatīšanu Eiropas Kopienas Tiesā.

Komisija savā detalizētajā atzinumā informēja ombudu, ka ir pieņēmusi lēmumus attiecīgajos jautājumos un informējusi sūdzības iesniedzēju par šiem lēmumiem. Tādējādi ombuds uzskatīja, ka Komisija ir pieņēmusi viņa ieteikumu projektu.



3.6 CITU IEMESLU DĒĻ SLĒGTĀS LIETAS



3.6.1 Eiropas Savienības Padome

FINANSIĀLS ATBALSTS PADOMES PREZIDENTŪRAI

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Savienības padomi lietā Nr. 2172/2005/MHZ

Sūdzības iesniedzējs rakstveidā vērsās pie Padomes, paužot savas bažas attiecībā uz finansiālu atbalstu Padomes prezidentūrai. Viņš atsaucās uz Īrijas prezidentūras finansiālas atbalstīšanas piemēru (2004. gada janvāris–jūnijs). Sekretariāts atbildēja, ka pārsūtīs viņa vēstuli bijušajai Īrijas prezidentūrai un tagadējai Luksemburgas prezidentūrai. Atbildot uz sūdzību, Luksemburgas prezidentūra informēja viņu par tās tīmekļa vietni un uzsvēra, ka tās prezidentūra netika finansiāli atbalstīta.

Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka Padome nav atbildējusi uz viņa jautājumu par prezidentūras finansiālu atbalstīšanu. Viņš uzskatīja, ka viņam ir jāsaņem atbilde uz savu jautājumu.

Padome uzskatīja, ka jautājums par tās prezidentūras komerciālu atbalstu neietilpst Padomes kā Kopienas iestādes kompetencē.

Ombuds uzskatīja, ka Padomes atbilde uz sūdzības iesniedzēja sūdzību bija neadekvāta, un piedāvāja Padomei mierizlīguma priekšlikumu, saskaņā ar kuru varētu pārskatīt un papildināt tās atbildi sūdzības iesniedzējam, i) atzīstot, ka tās prezidentūras komerciālais atbalsts ir Padomes kā Kopienas iestādes parziņā, un ii) paužot vēlmi attiecīgā laika posmā rīkoties, lai novērstu šādu finansiālu atbalstu vai regulētu to tādā veidā, kas nodrošina pienācīgu risinājumu, ja rodas konflikti starp privātām interesēm un sabiedriskiem pienākumiem.

Padome noraidīja ombuda mierizlīguma ieteikumu, pamatojoties uz to pašu viedokli, kas pausts tās atzinumā.

Ombuds uzskatīja, ka attiecībā uz vispārējo jautājumu par Padomes atbildību tās prezidentūras laikā nebija nepieciešamas papildu izmeklēšanas, jo tāds pats jautājums ir izvirzīts citā lietā (1487/2005/GG), kurā ombuds 2006. gada novembrī iepazīstināja ar īpašo ziņojumu Eiropas Parlamentam.

Tomēr ombuds joprojām bažījās par to, ka pilsoņu uzticēšanos Eiropas Savienībai un tās darbībai varētu nelabvēlīgi ietekmēt Padomes bezdarbība, neatbildot uz aicinājumu izvērtēt pasākumus, kas paredzēti, lai novērstu finansiāla atbalsta sniegšanu tās prezidentūrai, vai arī nespēja rīkoties, lai pienācīgi risinātu iespējamus konfliktus starp privātām interesēm un sabiedriskiem pienākumiem.

Ņemot vērā Padomes nostāju attiecībā uz to, ka prezidentūras organizēšana ir jautājums, kas jāregulē dalībvalstu iestādēm, ombuds nolēma pievērst šim jautājumam katras dalībvalsts uzmanību. Tāpēc viņš rakstveidā vērsās ar šo jautājumu pie attiecīgajiem pastāvīgajiem pārstāvjiem.



3.6.2 Eiropas Komisija

NEPAMATOTA KAVĒŠANĀS, IZSKATOT DIVUS PĀRKĀPUMU IZMEKLĒŠANAS PROCESUS

Kopsavilkums lēmumam par sūdzību Nr. 3369/2004/JMA pret Eiropas Komisiju

Sūdzība attiecās uz Komisijas nespēju ar nepieciešamo uzcītību veikt pārkāpuma izmeklēšanas procesus, ko tā bija uzsākusi saistībā ar divām oficiālām sūdzībām, kas tika iesniegtas 2001. un



2003. gadā. Sūdzības Komisijai tika iesniegtas par Spānijas tiesību aktiem, kas neatzina saskaņā ar Kopienas likumu¹⁴ mazākuma akcionāriem piešķirtās tiesības.

Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka par spīti neoficiālajiem apliecinājumiem, ko viņam snieguši Komisijas dienesti attiecībā uz gaidāmo pamatoto atzinumu Spānijas iestādēm par viņa pirmo sūdzību, nekādas darbības nav veiktas. Viņš arī apgalvoja, ka Komisija divus gadus nav neko darījusi saistībā ar viņa otro sūdzību par spīti apgalvojumiem, ko tās dienesti viņam snieguši, solot, ka vēstule ar oficiālu paziņojumu tūlīt tiks nosūtīta Spānijas iestādēm.

Komisija paziņoja, ka 2005. gada 5. janvārī tā iesniedza Spānijas iestādēm pamatotu atzinumu saistībā ar pirmo sūdzību un vēstuli ar oficiālu paziņojumu saistībā ar otru sūdzību. Komisija norādīja, ka atbildīgie dienesti nav varējuši apliecināt sūdzības iesniedzējam, ka šīs darbības tiks veiktas noteiktā termiņā, jo šādu lēmumu var pieņemt tikai Komisāru Kolēģija. Komisija arī atzīmēja, ka laiks, ko tās dienesti bija izmantojuši, lai risinātu šos divus gadījumus, bijis nepieciešams, lai ciešā sadarbībā ar tulkošanas dienestiem izvērtētu daudzos plašos iesniegumus, ko tie saņēmuši gan no sūdzības iesniedzēja, gan dalībvalsts atbildīgajām iestādēm. Komisija uzskatīja, ka, ņemot vērā šīs lietas apstākļus, tās dienesti ir izskatījuši sūdzības ar pienācīgu cītību un ievērojuši noteikumus, ko paredz tās paziņojums par attiecībām ar sūdzību iesniedzējiem pārkāpumu izskatīšanas procesu laikā¹⁵.

Ombuds atzīmēja, ka šajā paziņojumā nav detalizēti norādīts ne pieņemams sūdzību izskatīšanas ilgums pēc oficiāla paziņojuma vēstules nosūtīšanas, ne informācija, kas jāsniedz sūdzības iesniedzējiem laikā pēc šādas vēstules nosūtīšanas. Ombuds norādīja, ka Eiropas Savienības Pamattiesību Hartas 41. panta 1. apakšpunkts paredz, ka „katrai personai ir tiesības uz viņa vai viņas jautājumu objektīvu un godīgu izskatīšanu pieņemamā termiņā Eiropas Savienības iestādēs un struktūrās”. Rūpīgi izpētījis Kopienas tiesu praksi attiecībā uz Komisijas pilnvarām pārkāpumu izmeklēšanas procesā, ombuds nolēma, ka tiesu prakse pieļauj labas pārvaldes principu izmantošanu Komisijas un sūdzību iesniedzēju attiecībās laikā pēc tam, kad nosūtīta oficiālā paziņojuma vēstule. Tāpēc ombuds uzskatīja, ka Komisijai vajadzētu ievērot labas pārvaldes principus attiecībās ar sūdzību iesniedzējiem pēc tam, kad ir nosūtīta oficiālā paziņojuma vēstule.

NEPAREIZA SINHRONĀ TULKA KLASIFIKĀCIJA

Kopsavilkums lēmumam par sūdzību Nr. 2787/2005/OV (Konfidenciāli) pret Eiropas Komisiju

Sūdzības iesniedzējs sāka strādāt par sinhrono palīgtulku (SPT) Eiropas Parlamentā 1995. gadā. Ņemot vērā viņa iepriekšējo četru gadu profesionālo pieredzi šajā jomā, Parlaments nekavējoties piešķīra viņam 1. kategorijas statusu¹⁶. 2001. gadā sūdzības iesniedzējs sāka strādāt Eiropas Komisijas Mutiskās tulkošanas ģenerāldirektorāta Vienotajā mutiskās tulkošanas un konferenču dienestā. Pretēji viņa cerībām sūdzības iesniedzējs tika klasificēts kā 2. kategorijas tulks. 2004. gada beigās Eiropas institūcijas nolēma apvienot SPT sarakstus un visiem SPT nosūtīja personas datu anketas (*“fiche signalétique”*). Sūdzības iesniedzēja anketā bija redzams, ka viņš ir klasificēts kā 1. kategorijas tulks, tikai sākot no 2004. gada novembra. Kad sūdzības iesniedzējs pamanīja šo iespējamo kļūdu, viņš 2005. gada aprīlī nosūtīja Komisijai e-pastus, lūdzot veikt labojumus viņa personas datu anketā, kurā būtu jāmin, ka viņš ir bijis 1. kategorijas tulks kopš 1995. gada janvāra, nevis 2004. gada novembra. Sūdzības iesniedzējs arī lūdza izmaksāt 28% amatalgas atbilstoši summai, kas viņam nav izmaksāta iespējami kļūdainās klasifikācijas dēļ no 2001. gada, kad viņš

¹⁴ Padomes otrā Direktīva (1976. gada 13. decembris) par to, kā vienādošanas nolūkā koordinēt nodrošinājumus, ko saistībā ar akciju sabiedrību veidošanu un to kapitāla saglabāšanu un mainīšanu dalībvalstis prasa no sabiedrībām Līguma 58. panta otrās daļas nozīmē, lai aizsargātu sabiedrību dalībnieku un trešo personu intereses (77/91/EEK), OV 1997, L 26, 1. lpp.

¹⁵ Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam un Eiropas ombudam par attiecībām ar sūdzības iesniedzēju saistībā ar Kopienas tiesību aktu pārkāpumu izmeklēšanu (KOM(2002)141 galīgais), OV 2002, C 244, 5. lpp.

¹⁶ Eiropas institūcijās ir divu kategoriju, proti, 2. kategorijas (tulks iesācējs) un 1. kategorijas (pieredzējis tulks, kas Eiropas institūcijās nostrādājis vairāk nekā 100 dienu), sistēma sesiju sinhronajiem palīgtulkiem (*“SPT”*). Atalgojuma starpība ir 28%.



uzsāka darbu Komisijā, līdz 2004. gada novembrim, kad viņš tika klasificēts kā 1. kategorijas tulks. Komisija atbildēja sūdzības iesniedzējam, ka viņa klasifikācija netiks mainīta.

2005. gada augustā viņš iesniedza sūdzību ombudam, pieprasot, lai Komisija (i) izlabo viņa personas datu anketu un oficiāli atzīst, ka viņš ir bijis 1. kategorijas tulks kopš 1995. gada janvāra un (ii) izlabo viņam veiktos maksājumus laikā no 2001. gada septembra līdz 2004. gada 10. novembrim, kad viņš tika kļūdaini klasificēts kā 2. kategorijas tulks, un izmaksā viņam 28% amatalgas, ko Komisija viņam ir parādā par šo periodu.

Atzinumā sūdzības iesniedzējam Komisija minēja, ka dati, kas iekļauti sūdzības iesniedzēja personas datu anketā tiks izlaboti saskaņā ar viņa lūgumu. Sūdzības iesniedzējs vēlāk informēja ombudu, ka, lai gan viņš nav saņēmis algu, kas viņam pienākas kļūdainās klasifikācijas dēļ, viņš ir guvis morālu gandarījumu.

ATBILDES NESNIEGŠANA PIECU GADU LAIKĀ

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Komisiju lietā. Nr 242/2006/BM

2000. gada 8. novembrī sūdzības iesniedzējs nosūtīja Komisijai vēstuli, kurā tas lūdza palīdzēt atrisināt problēmu, kas saistīta ar Spānijas tiesu sistēmu. Komisija 2000. gada 20. novembrī nosūtīja viņam apstiprinājumu par vēstules saņemšanu, kurā paskaidroja, ka viņa vēstulei ir piešķirts uzskaites numurs un ka tā pārsūtīta izskatīšanai Komisijas Tieslietu un iekšlietu ģenerāldirektorātam. Tomēr sūdzības iesniedzējs nesaņēma pamatotu atbildi. Viņš uzskatīja, ka Komisijas bezdarbība, piecu gadu laikā nesniedzot atbildi uz viņa vēstuli, nebija pieņemama un lūdza Eiropas ombudu izmeklēt šo gadījumu.

Komisija apstiprināja, ka ir saņēmusi sūdzības iesniedzēja 2000. gada 8. novembra vēstuli un nosūtījusi viņam arī apstiprinājumu par saņemšanu. Tā paskaidroja, ka sūdzības iesniedzējs ir vēlreiz sazinājies ar Komisiju 2003. gadā, lai pieprasītu atbildi uz savu vēstuli. Komisija puda savu nožēlu par kavēšanos sniegt atbildi pēc būtības, atzina, ka šāda bezdarbība nebija saderīga ar tās pienākumiem un noteikumiem, un atvainojās sūdzības iesniedzējam. Turklāt Komisija paskaidroja, ka 2006. gada 14. jūlijā tā ir nosūtījusi sūdzības iesniedzējam vēstuli, kurā atvainojās par kavēšanos un informēja sūdzības iesniedzēju par šīs lietas vietējo raksturu un to, ka tai nav saistības ar ES tiesību aktiem, jo tā attiecās uz līgumattiecībām starp diviem Spānijas uzņēmumiem un problēmu ar Spānijas tiesu sistēmu. Komisija ieteica sūdzības iesniedzējam sazināties ar kompetentajām valsts iestādēm.

Ombuds atgādināja, ka gan Eiropas Labas administratīvās prakses kodekss, gan Komisijas Labas administratīvās prakses kodekss Eiropas Komisijas personālam tā attiecībās ar sabiedrību ietver īpašus noteikumus attiecībā uz atbilžu sniegšanu uz saņemtajām vēstulēm. Viņš arī uzskatīja, ka Komisija atzinumā ir atzinusi to, ka nav ievērojusi šos noteikumus. Ņemot vērā šīs lietas faktus, ombudam nebija iemesla uzskatīt, ka Komisija nebūtu piekritusi sūdzības iesniedzēja sniegtajam tās darbības novērtējumam. Tomēr ombuds piebilda, ka Komisija ir atbildējusi uz šo sūdzību, saskaņā ar tās noteikumiem un pienākumiem godīgi atzīstot savu bezdarbību, un ka ir izteikusi sūdzības iesniedzējam atvainošanās gan tieši, gan tās atzinumā par sūdzību. Ombuds atzinīgi novērtēja Komisijas atbildi, kā arī to, ka Komisija pati ir informējusi par to, ka sūdzības iesniedzējs ir vēlreiz ar to sazinājies 2003. gadā, lai saņemtu atbildi uz savu jautājumu, taču atbilde pēc šī atgādinājuma nav tikusi sniegta. Visbeidzot ombuds piebilda, ka Komisija ir sniegusi sūdzības iesniedzējam pamatotu atbildi un ka citas prasības no viņa nav saņemtas. Tādējādi ombuds secināja, ka nebija nepieciešams veikt papildu izmeklēšanas.



3.6.3 Eiropas Personāla atlasē birojs

NEATVAINOŠANĀS PAR NOVĒRTĒJUMĀ PIEĻAUTU KĻŪDU

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Personāla atlasē biroju (EPSO) lietā Nr. 2312/2004/MHZ

Sūdzības iesniedzēja piedalījās Čehijas pilsoņiem atklātā konkursā uz administratora palīga amatu. Atlases komisija neļāva viņai piedalīties, pamatot lēmumu ar to, ka viņas kvalifikācija nedodot tiesības apgūt doktora studijas Čehijas Republikā. Pēc tam Kārļa Universitāte Prāgā apstiprināja sūdzības iesniedzēju doktorantūras studijām. Sūdzības iesniedzēja informēja atlasē komisiju par šo faktu, taču tā nemainīja savu lēmumu.

Sūdzības iesniedzēja apgalvoja, ka EPSO neesot pareizi novērtējusi viņas akadēmisko grādu, apgalvojot, ka tas nedodot viņai tiesības apgūt doktora studijas.

EPSO uzskatīja, ka atlasē komisija nav pieļāvusi kļūdu.

Ombuds nepiekrita EPSO viedoklim, jo sūdzības iesniedzējas kvalifikācija īstenībā patiesībā deva viņai tiesības apgūt doktora studijas Čehijas Republikā, kā to pierādīja fakts, ka Kārļa Universitāte Prāgā apstiprināja viņas pieteikumu doktora studijām. Tātad atlasē komisija pieļāva kļūdu, taču tas nebūt nenozīmē, ka tai jāizsaka kritika vai jāuzņemas atbildība. Ombuds arī uzskatīja, ka, tā kā kandidāti, kuri piedalās EPSO rīkotajos konkursos, sazinās ar EPSO, un gadījumos, ja kandidāti vērsas ar sūdzībām pie ombuda, EPSO ir tas, kas sniedz atbildi, EPSO ir lietderīgi atvainoties kandidātiem gadījumā, ja atlasē komisija pieļauj kļūdu. Visbeidzot, saskaņā ar Eiropas Labas administratīvās prakses kodeksu (12. panta 3. punktu) labas pārvaldības principi paredz, ka iestādēm ir jāatzīst savas kļūdas un jāatvainojas par tām. Tāpēc ombuds kā mierizlīgumu ieteica EPSO apsvērt iespēju izteikt sūdzības iesniedzējai atvainošanos.

EPSO nepieņēma ombuda ieteikumu un vēlreiz atkārtoja atteikumu, atbildot uz nākamo ombuda vēstuli.

Tā kā EPSO jau divos gadījumos atteicās sniegt atvainošanos sūdzības iesniedzējai, ombuds Eiropas Kopienu vārdā atvainojās viņai par to, ka viņas kvalifikācijas tika novērtētas kā nepietiekamas, lai ļautu piekļūvi doktora studijām.

3.7 LIETAS, KAS SLĒGTAS PĒC ĪPAŠA ZIŅOJUMA IESNIEGŠANAS



3.7.1 Eiropas Savienības Padome

PREZIDENTVALSTU TĪMEKĻA VIETNĒS IZMANTOTĀS VALODAS

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Savienības Padomi lietā Nr. 1487/2005/GG

Vācu valodas aizstāvības asociācija iesniedza ombudam sūdzību par to, ka Padome prezidentūras tīmekļa vietnēs nav nodrošinājusi informācijas pieejamību vācu valodā.



Sūdzības iesniedzējs norādīja, ka lielai daļai ES pilsoņu vācu valoda ir to dzimtā valoda un ka pēc jauno dalībvalstu pievienošanās vācu valoda tūlīt pēc angļu valodas ir valoda, kuru saprot liela daļa ES pilsoņu, jo tā ir vai nu viņu dzimtā valoda, vai svešvaloda. Sūdzības iesniedzējs iebilda, ka saziņai ar tām ES iestādēm, kuras galvenokārt vērstas uz sabiedrību, ir jābūt pieejamai pēc iespējas lielākam skaitam ES pilsoņu. Gadījumā, ja izmantojamo valodu skaits ir ierobežots, to izvēlei, pēc sūdzības iesniedzēja domām, ir jābūt balstītai uz attiecīgo valodu demogrāfisko noslogojumu. Tādējādi sūdzības iesniedzējs uzskatīja, ka nav saprotams, kāpēc prezidentūras tīmekļa vietnēs papildu attiecīgās prezidentvalsts valodai tiek izmantota vienīgi angļu un franču valoda.

Pieņemot, ka prezidentūra ir daļa no Padomes kā iestādes funkcijām, Padome uzskatīja, ka tā nav atbildīga par prezidentvalstu tīmekļa vietnēm, apgalvojot, ka par to ir atbildīgas to dalībvalstu iestādes, kuras attiecīgā brīdī ir prezidējošās valstis.

Ombuds uzskatīja, ka, tā kā prezidentūra nenoliedzami ir Padomes funkciju sastāvdaļa, prezidējošo valstu tīmekļa vietnes nevar uzskatīt par "nacionālajām" tīmekļa vietnēm, uz kurām neattiecas Kopienas tiesību aktu darbības joma. Tātad jautājumu par prezidējošo valstu tīmekļa vietnēs izmantotajām valodām nevar uzskatīt par jautājumu, kas neietilpst Padomes kompetencē. Līdz ar to ombuds secināja, ka tas, ka Padome neizskatīja sūdzības iesniedzēja prasību, bija klasificējams kā pārvaldē pieļauta kļūda. Tāpēc ombuds šajā sakarā sagatavoja ieteikumu projektu.

Pēc tam, kad Padome bija noraidījusi ombuda ieteikuma projektu, ombuds 2006. gada 30. novembrī izstrādāja īpašu ziņojumu Eiropas Parlamentam, kurā lūdza Parlamenta atbalstu attiecībā uz šādiem izmeklēšanā gūtiem secinājumiem:

- i) Padome ir atbildīga par prezidējošo valstu tīmekļa vietnēs izmantotajām valodām;
- ii) Padomes prezidentvalsts tīmekļa vietnē iekļautajai informācijai ideālā variantā būtu jābūt pieejamai visās oficiālajās Kopienas valodās;
- iii) tad, ja Padomes prezidentvalsts tīmekļa vietnē tiek izmantots mazāks valodu skaits, to izvēlei jābūt balstītai uz objektīviem un pamatotiem apsvērumiem; un
- iv) Padomes atteikums izskatīt lietas būtību, proti, sūdzības iesniedzēja prasību par to, lai prezidējošo valstu prezentācijas internetā būtu pieejamas arī vācu valodā, tādējādi nav pamatots un ir uzskatāms par pārvaldē pieļautu kļūdu.



3.7.2 Eiropas Komisija

KAVĒŠANĀS SAISTĪBĀ AR POLITISKI JUTĪGAS UN STRĪDĪGAS SŪDZĪBAS IZSKATĪŠANU

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Komisiju lietā Nr. 289/2005/GG

Sūdzības iesniedzējs nodarbojās ar sporta spēļu derību pakalpojumu sniegšanu Lejassaksijā, Vācijā. Viņš informēja, ka Vācijas iestādes ir likušas viņam izbeigt šo pakalpojumu piedāvāšanu, tādējādi piespiežot viņu pārtraukt uzņēmējdarbību. Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka Vācijas iestāžu rīcība bija pretrunā ar ES tiesību aktiem, jo īpaši pakalpojumu sniegšanas brīvībai. Viņa jurists iesniedza Komisijai sūdzību sakarā ar pārkāpumu. Tā kā Komisija septiņus mēnešus pēc lietas reģistrācijas nesniedza atbildi uz jautājumu par izmeklēšanas stāvokli, sūdzības iesniedzējs vērsās pie ombuda. Sūdzības iesniedzējs uzskatīja, ka Komisija nav pienācīgi izskatījusi viņa sūdzību par pārkāpumu. Viņš pieprasīja tūlītēju Komisijas atbildi, jo sakarā ar uzņēmējdarbības izbeigšanu viņam bija radušies zaudējumi.



Komisija atzina, ka tā saistībā ar azartspēļu pakalpojumiem ir saņēmusi vairākas sūdzības par tiesību pārkāpumiem un ka ir novērtējusi vairāku valsts noteiktu sporta spēļu derību pakalpojumu aizliegumu pamatotību un samērīgumu. Komisija nosūtīja uz Dāniju vēstuli ar oficiālu paziņojumu tajā pašā laikā, kad norisinājās pret Vāciju, Itāliju un Nīderlandi vērstu sūdzību izskatīšana.

Saskaņā ar Komisijas teikto tā joprojām "intensīvi" izvērtēja atsevišķus sūdzības iesniedzēja sūdzības aspektus. Ombuds uzskatīja, ka šo iebildumu nevar pamatot ar viņam iesniegto informāciju. Arī Komisija uzskatīja, ka šajā lietā bija jāveic sarežģīts izvērtējums attiecībā uz valsts noteikta sporta spēļu derību pakalpojumu aizlieguma pamatotību un samērīgumu, balstoties uz sabiedriskās kārtības apsvērumiem. Tomēr Komisija atzina, ka tai līdz šim nav bijusi jebkāda saziņa ar Vācijas iestādēm. Ombuds secināja, ka nav iedomājams, kā Komisija varētu novērtēt pamatotību un samērīgumu bez šādas savstarpējas saziņas. Ieteikumu projektā ombuds lūdza Komisiju izskatīt sūdzību sakarā ar pārkāpumu ļoti rūpīgi un bez liekas kavēšanās.

Savā detalizētajā atzinumā Komisija apgalvoja, ka sūdzības sakarā ar pārkāpumiem, kas saistītas ar sporta spēļu derību pakalpojumu sniegšanu, bija "politiski jutīgas un strīdīgas". Šis jautājums izvirzīts četrās iekšējās sēdēs sakarā ar pārkāpumiem. Tomēr, lai pieņemtu lēmumu uzsākt pārkāpumu izmeklēšanas procesu, bija nepieciešams Komisijas kolēģijas atbalsts, kas vēl nebija saņemts.

Ombuds atzinīgi novērtēja Komisijas detalizētā atzinuma atklātību. Tomēr viņš uzskatīja, ka šie apsvērumi neatbrīvoja Komisiju no pienākuma veikt pienācīgu šādu sūdzību izskatīšanu.

Ņemot vērā to, ka Komisijai pārkāpumu procedūrā ir rīcības brīvība, ombuds piebilda, ka šī izskatāmā lieta attiecās uz procedūras administratīvo stāvokli. Viņš uzskatīja, ka Komisijai nav tiesību bezgalīgi kavēties ar lēmumu pieņemšanu par minēto sūdzību sakarā ar pārkāpumu, pamatojoties uz to, ka nav iespējams panākt politisku vienprātību jautājumā par turpmāko rīcību. Ombuds uzskatīja, ka tas bija nopietns principa jautājums. Tāpēc viņš atkārtoti nosūtīja savu ieteikumu projektu īpašā ziņojumā Eiropas Parlamentam.

Pēc tam Komisija informēja ombudu, ka tā pa to laiku ir nolēmusi uzsākt pārkāpumu tiesvedību, nosūtot uz Vāciju vēstuli ar oficiālu paziņojumu.

3.8 PĒC OMBUDA PAŠA INICIATĪVAS VEIKTĀS IZMEKLĒŠANAS

IZMEKLĒŠANA ATTIECĪBĀ UZ KOMISIJAS GATAVĪBU IZMANTOT STARPNIECĪBU KONFLIKTOS AR LĪGUMSLĒDZĒJIEM

Lēmuma kopsavilkums saistībā ar ombuda pēc paša iniciatīvas veiktu izmeklēšanu lietā Nr. OI/1/2006/TN

Katru gadu ombuds saņem ievērojamu skaitu pret Komisiju vērstu sūdzību saistībā ar līgumiskiem strīdiem. Sūdzības tiek saņemtas no privātpersonām, maziem un vidējiem uzņēmumiem un citām organizācijām, un tajās iesaistīti gan līgumslēdzēji, gan apakšlīgumslēdzēji. Ombuds uzsāka izmeklēšanu pēc paša iniciatīvas, kurā viņš lūdza Komisiju izmeklēt iespēju palielināt starpniecības izmantošanu tādu strīdu izskatīšanā, kas izriet no tās finansētajiem līgumiem. Tam sekoja Komisijas apstiprinājums starpniecības izmantošanai kā bieži vien ātrākam, vienkāršākam un izmaksu ziņā lētākam strīdu risināšanas veidam.

Izmeklēšanas laikā Komisija pauda apņemšanos turpmāk sekmēt alternatīvu strīdu risināšanas metožu izmantošanu. To varētu darīt, papildinot tās standarta iepirkuma līgumus ar fakultatīvu starpniecības klauzulu. Tomēr tā arī brīdināja, ka starpniecības vai citu metožu izmantošana strīdu



risināšanā var nozīmēt arī lielākas izmaksas. Tā arīdzan apgalvoja, ka Komisija nevar izmantot starpniecību, lai risinātu strīdus starp tās līgumslēdzējiem un to apakšlīgumslēdzējiem.

Lēmumā par izmeklēšanas slēgšanu ombuds atzinīgi novērtēja fakultatīvās starpniecības klauzulas ieviešanu Komisijas līgumos. Viņš uzsvēra, ka starpniecība parasti ir izmaksu ziņā lietderīgāks strīdu risināšanas veids nekā lietas tieša nodošana tiesai. Ombuds lūdza Komisiju informēt viņu par tās nodomiem attiecībā uz starpniecības klauzulas izmantošanu un tās centieniem paplašināt starpniecības izmantošanu, lai aptvertu arī strīdus, kas saistīti ar Komisijas piešķirtām dotācijām. Turklāt ombuds uzsvēra to, cik svarīgi ir arī ieteikt izmantot starpniecību, lai risinātu strīdus līgumslēdzējiem un apakšlīgumslēdzējiem.

Komisijai līdz 2007. gada 30. jūnijam ir jāinformē ombuds par tās plāniem šajā lietā.

SŪDZĪBAS, KAS ATTIECAS UZ RŪPNIECĪBAS OSTAS ATTĪSTĪBU SPĀNIJĀ, IZSKATĪŠANA

Lēmuma kopsavilkums saistībā ar ombuda pēc paša iniciatīvas veiktu izmeklēšanu lietā Nr. OI/2/2006/JMA

Ņemot vērā ievērojamo skaitu sūdzību un citu paziņojumu par Spānijas iestāžu plānotu rūpniecības ostas attīstību *Granadilla* pilsētā Tenerifē, Spānijā, ombuds nolēma uzsākt izmeklēšanu pēc paša iniciatīvas, lai tādējādi dotu Komisijai iespēju šajā gadījumā izskaidrot savu Līguma uzraudzītājas lomu.

Saskaņā ar sūdzības iesniedzēju viedokli Komisija nolēma slēgt vairāku sūdzību izmeklēšanu par rūpniecības ostas attīstību *Granadilla* pilsētā, pamatojoties uz, ka šāda attīstība nebūtu pretrunā ar Kopienas tiesību aktiem, jo īpaši Biotopu direktīvas 6. panta 4. punktu¹⁷. Sūdzības iesniedzēji uzskatīja, ka Komisija nav izskatījusi iespējamus alternatīvus risinājumus plānotajai attīstībai.

Komisija apgalvoja, ka tās dienesti joprojām nodarbojās ar projekta novērtēšanu. Komisija paskaidroja, ka, tā kā projekta alternatīvu esamība vai trūkums bija būtisks jautājums, kas varētu ietekmēt tās galīgo atzinumu saskaņā ar Biotopu direktīvas 6. panta 4. punktu, Komisija rūpīgi izvērtēs šo lietas aspektu un sniegs atzinumu, kurā novērtēs ietekmi uz vidi, to "obligāto iemeslu" nozīmību, kurus Spānijas iestādes izvirzījušas par labu attīstībai, un līdzsvaru starp šīm abām pretējām interesēm, kā arī kompensācijas pasākumu novērtējumu. Komisija arīdzan uzsvēra, ka ir veikusi visus nepieciešamos pasākumus, lai pieņemtu lēmumu, cik drīz vien iespējams, un ka sūdzības iesniedzēji tiks par to informēti.

Ombuds uzskatīja, ka Komisija atzinumā ir pienācīgi precizējusi izmeklēšanā radušos jautājumus. Taču lēmumu šajā sakarā Komisija vēl nav pieņēmusi. Līdz ar to ombuds secināja, ka papildu izmeklēšana nebija nepieciešama. Ombuds arīdzan uzsvēra, ka tad, ja Komisija pieņem lēmumu, vai tad, ja lēmuma pieņemšana ir nevajadzīgi aizkavējusies, pilsoņi un pastāvīgie iedzīvotāji var iesniegt viņam sūdzības, ja viņi uzskata, ka Komisija ir pieļāvusi kļūdu pārvaldē.

¹⁷

Padomes 1992. gada 21. maija Direktīva 92/43/EEK par dabisko biotopu, savvaļas faunas un floras aizsardzību, OV 1996, L 59, 63. lpp.



GALĒJIE VECUMA IEROBEŽOJUMI DIENESTA IEKŠĒJĀS STAŽĒŠANĀS PROGRAMMĀ

Lēmuma kopsavilkums saistībā ar ombuda pēc paša iniciatīvas veiktu izmeklēšanu lietā Nr. OI/3/2006/BB

2006. gada janvārī ombuds pēc paša iniciatīvas uzsāka izmeklēšanu attiecībā uz Parlamenta noteikumiem un politiku par galējiem vecuma ierobežojumiem tās stažieru programmā. Ombuds atsauca uz i) 21. pantu Eiropas Savienības Pamattiesību hartā, kur teikts ka: “*Ir aizliegta jebkāda veida diskriminācija uz jebkāda pamata (..) vecuma (..)*”, ii) neseno Tiesas praksi, saskaņā ar kuru nediskriminēšanas princips, pamatojoties uz vecumu, ir viens no Kopienas tiesību pamatprincipiem¹⁸, un iii) Komisijas lēmumu atcelt vecuma ierobežojumus tās stažieru programmā, kas pieņemts pēc ombuda ieteikumu projekta lietā Nr. 2107/2002/PB.

Parlaments norādīja, ka 2006. gada 1. februārī tas pieņēma jaunu lēmumu par iekšējiem noteikumiem, kuri reglamentē stažēšanos, un mācību vizītēm Eiropas Parlamenta sekretariātā (Noteikumi). Kopš 2006. gada 15. februāra, kad jaunie noteikumi stājās spēkā, Parlaments vairs nepiemēroja galīgos vecuma ierobežojumus tās stažieru programmā. Līdz tam bija noteikts galīgais vecuma ierobežojums – 45 gadi.

Ombuds secināja, ka, tā kā Parlaments ir atcēlis šo vecuma ierobežojumu, papildu izmeklēšana nebija vajadzīga.

3.9 OMBUDA IZSKATĪTIE PIEPRASĪJUMI

DALĪBVALSTS RĪCĪBAS BRĪVĪBA AR LAUKSAIMNIECĪBU SAISTĪTĀS LIETĀS

Pieprasījuma kopsavilkums par sūdzību lietā Nr. Q1/2006/GK, kuru iesniegusi Īrijas ombude

2006. gada martā Īrijas ombude iesniedza Eiropas ombudam pieprasījumu saistībā ar vienu no tās pārziņā esošajām lietām. Pieprasījums attiecās uz Īrijas Lauksaimniecības un pārtikas departamenta veikto interpretāciju Regulas 1782/2003, ar ko izveido kopīgus tiešā atbalsta shēmu noteikumus saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem, 40. pantam. Proti, pieprasījums attiecās uz jautājumu, vai 40. panta 4. punkts sniedz kompetentajai valsts iestādei rīcības brīvību attiecībā uz tādu epizootisko saslimšanu definēšanu, kuras, gadījumā, ja tās daļēji vai pilnībā ietekmētu lauksaimnieku mājlopus, varētu uzskatīt par *force majeure*.

Pieprasījumā tika lūgta informācija no Komisijas, kura īsumā paskaidroja, ka jebkura sūdzība par *force majeure* ir jānovērtē kompetentajām valsts iestādēm, veicot katras atsevišķas lietas izmeklēšanu.

Komisija uzskatīja, ka, pamatojoties uz pieprasījumā sniegto informāciju, Īrijas iestādes, piemērojot Regulas 1782/2003 40. panta 4. punktu, nav būtiski pārsniegušas savu izvērtēšanas tiesību pilnvaras. Komisijas atzinums tika pārsūtīts Īrijas ombudei, kura informēja Eiropas ombudu par to, ka ir apmierināta ar šādu pieprasījuma rezultātu.

¹⁸

Lieta C-144/04, *Werner Mangold pret Rüdiger Helm*, ECR [2005], I-9981, 75. punkts.



PREČU BRĪVA APRĪTE

Pieprasījuma kopsavilkums par sūdzību lietā Nr. Q3/2005/IP , kuru iesniegusi Friuli-Venēcijas Džūlijas reģiona ombude

Itālijas Friuli-Venēcijas Džūlijas reģiona ombude nosūtīja Eiropas ombudam pieprasījumu attiecībā uz to, ka nav iespējams Itālijā ievest Vācijā ražotas tekstilpreces, kas vajadzīgas teātra mēbelējumam. Saskaņā ar Itālijas tiesību aktiem, katrai (ievestai) precei, kurai jābūt atbilstīgai Itālijas likumiem attiecībā uz ugunsgrēka novēršanu, jābūt īpašam Itālijas iestāžu piešķirtam apstiprinājumam. Reģiona ombude vaicāja Eiropas ombudam par iespējām saskaņot likumus šajā jomā visas Kopienas līmenī, lai tādējādi varētu novērst šķēršļus preču brīvai aprītei.

Ombuds pieprasīja informāciju no Komisijas, kura paskaidroja, ka, tā kā attiecīgajā jomā nav piemērojamu saskaņotu ES standartu vai noteikumu, ir jāpiemēro EK līguma 28. līdz 30. pantā ietvertie vispārīgie noteikumi par preču brīvu aprīti. Saskaņā ar šiem principiem ir jābūt iespējamai dalībvalstī likumīgi saražota un pārdota produkta pārdošanai citā dalībvalstī. 30. pants paredz, ka 28. pants neizslēdz importa aizliegumus vai ierobežojumus, kas *cita starpā* pamatoti ar sabiedrības morāli, sabiedrisko kārtību, sabiedrības drošību vai cilvēku veselības un dzīvības aizsardzību. Valsts pasākumiem ir jābūt pamatotiem, vēršot uz to, lai sasniegtu noteiktos mērķus, un samērīgiem ar šiem mērķiem. Turklāt šādi aizliegumi vai ierobežojumi nedrīkst būt patvaļīgas diskriminācijas līdzekļi vai slēpti ierobežojumi tirdzniecībai starp dalībvalstīm. Katru sūdzību, kas vērsta uz to, lai pierādītu, ka kāda dalībvalsts ir pārkāpusi Kopienas tiesību aktus, var tieši adresēt ombudam izmeklēšanai.

Reģiona ombude informēja Eiropas ombudu, ka ir apmierināta ar Komisijas atbildi, un tādējādi lieta tika slēgta.





4 ATTIECĪBAS AR EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀDĒM UN STRUKTŪRĀM

Eiropas ombuds ļoti vēlas uzturēt un veicināt konstruktīvu dialogu ar ES iestādēm un struktūrām, lai palīdzētu pilsoņu interesēs sasniegt labākos iespējamus rezultātus. Šajā nodaļā ietverts pārskats par 2006. gada pasākumiem un sanāksmēm ar ES iestāžu un struktūru locekļiem un amatpersonām, lai tādējādi nodrošinātu lieliskas darba attiecības. Tajā pašā gadā ombuds parakstīja arī vairākus turpmāk minētos nolīgumus.

Ļoti nozīmīgas bija 2006. gadā organizētās divpusējās sarunas ar Eiropas komisāriem, kurās apsprieda Komisijas jauno procedūru saistībā ar ombuda izmeklēšanām, kas tika ieviesta 2005. gada novembrī. Tā kā Komisija ir iestāde, kura atbildīga par lielāko ombuda veikto izmeklēšanu daļu, ir svarīgi nodrošināt to, lai šī procedūra tiktu optimāli īstenota. P. N. DIAMANDOUROS 2006. gadā tikās ar 11 komisāriem, un viņu ļoti uzmundrināja to apņemšanās veicināt pilsoņiem sniedzamo pakalpojumu kultūru. Arī jūnijā ombudam bija ļoti produktīva tikšanās ar Komisijas darbiniekiem, kuri atbildīgi par darbu ar ombuda veiktajām izmeklēšanām koordinēšanu. Šī tikšanās deva viņam iespēju izskaidrot to, ka ombuds ir ne tikai ārējās kontroles mehānisms, bet arī vērtīgs resurss, ar kura palīdzību iestādes var uzlabot savu darbību. Visu šo sanāksmju veicinātājas bija Komisijas priekšsēdētāja vietniece Margot WALLSTRÖM, kas *inter alia* atbildīga par attiecībām ar ombudu, un Komisijas ģenerālsekretāre Catherine DAY. M. WALLSTRÖM decembrī vērsās pie ombuda biroja darbiniekiem Strasbūrā, kur viņa sniedza pārskatu par pasākumiem, kurus Komisija veikusi, lai uzlabotu attiecības ar pilsoņiem.

Eiropas Parlaments ievēl ombudu, un viņš ir tam pakļauts. Ombudam ir lieliskas darba attiecības ar Parlamenta Lūgumrakstu komiteju, kas ir atbildīga par attiecībām ar ombudu un kas nodarbojas ar ziņojuma sagatavošanu par ombuda gada ziņojumu. 2006. gadā P. N. DIAMANDOUROS piedalījās četrās Lūgumrakstu komitejas sanāksmēs, kurās viņš prezentēja savu gada ziņojumu un īpašos ziņojumus, kuri aptvēra dažādu tēmu loku. Pēc Komitejas pieprasījuma katrā sanāksmē, ko Komiteja rīkoja 2006. gadā, ombudu pārstāvēja kāds no viņa biroja darbiniekiem. Arī 2006. gadā ombuds turpināja veidot konstruktīvas attiecības ar Eiropas Parlamenta locekļiem.

2006. gadā ombuds turpināja tikties ar citām iestādēm un struktūrām. Martā viņš tikās ar Eiropas Kopienų tiesas, Pirmās instances tiesas un Civildienesta tiesas priekšsēdētāju, Revīzijas palātas priekšsēdētāju un Eiropas Investīciju bankas priekšsēdētāju Luksemburgā. Oktobrī viņš Grieķijā tikās ar Eiropas Rekonstrukcijas aģentūras direktoru un Eiropas Profesionālās izglītības attīstības centra direktoru. Gada laikā viņš arī dzina sniedza prezentācijas par savu darbu dažādām Eiropas iestāžu un struktūru darbinieku grupām Briselē, Luksemburgā un Strasbūrā.

Lai nodrošinātu pilsoņiem pēc iespējas labākus pakalpojumus, ombuds šā gada laikā parakstīja vairākus svarīgus nolīgumus.

2006. gada martā ombuds parakstīja jaunu nolīgumu ar Parlamentu, kurā paredzēja sadarbību tādās jomās kā būvniecības politika, informāciju tehnoloģijas un sabiedriskie sakari. Šim jaunajam nolīgumam vajadzētu dot ombudam iespēju pēc iespējas saprātīgāk izmantot viņa birojam piešķirtos līdzekļus (sk. A pielikumu), vienlaikus nodrošinot viņam darbā pilnīgu autonomiju.

2006. gadā tika parakstīts vēl kāds nozīmīgs nolīgums – Saprašanās memorands ar Eiropas datu aizsardzības uzraudzītāju (EDPS)¹. Šā nolīgums mērķis ir nodrošināt to sūdzību konsekvētu izskatīšanu, kuras attiecas uz datu aizsardzību, un izvairīties no liekas dublēšanās. Lai sasniegtu

¹ Saprašanās memorands starp Eiropas ombudu un Eiropas datu aizsardzības uzraudzītāju; OV 2007, C 27, 21. lpp.

šo mērķi, ombuds un EDPS vienojās: i) informēt sūdzības iesniedzējus par citu iestādi un atvieglot sūdzību pārsūtīšanu; ii) informēt citu iestādi par sūdzībām, kuras saistītas ar to; iii) neizskatīt no jauna tādu sūdzību, kas jau nodota tālākai izskatīšanai, ja vien netiek konstatēti jauni pierādījumi; iv) pieņemt konsekventu pieeju attiecībā uz datu aizsardzības juridiskajiem un administratīvajiem aspektiem, tādējādi aizsargājot pilsoņu un sūdzības iesniedzēju intereses. Šo saprašanās memorandu 30. novembrī Briselē parakstīja ombuds un datu aizsardzības uzraudzītājs *Peter HUSTINX*, piedaloties Eiropas datu aizsardzības uzraudzītāja palīgam *Joaquín BAYO DELGADO* un arī ombuda ģenerālsēkretāram *Ian HARDEN*. Šis notikums deva iespēju apmainīties ar informāciju par dažādiem abpusēju interešu jautājumiem.

© Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs



Nikiforos Diamandouros un Peter Hustinx, Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs, paraksta saprašanās memorandu. Brisele, Beļģija, 2006. gada 30. novembrī.

30. novembrī ombuds parakstīja sadarbības nolīgumu ar Spānijas valdību, lai tādējādi dotu pilsoņiem iespēju iesniegt sūdzības Eiropas ombudam jebkurā no Spānijas oficiālajām valodām – basku, kataloniešu/valenciešu un galiciešu. Spānijas pastāvīgais pārstāvis ES – vēstnieks *Carlos BASTARRECHE SAGÜES* – parakstīja nolīgumu Spānijas valdības vārdā. Parakstot šo nolīgumu, ombuds saskaņoja savu praksi ar ES Padomes 2005. gada jūnija secinājumiem, kas paredz šo valodu izmantošanu, lai atvieglotu Spānijas pilsoņu saziņu ar ES iestādēm. Saskaņā ar nolīgumu tulkošanas iestāde, kuru izveidos Spānijas valdība, būs atbildīga par šajās valodās iesniegto sūdzību tulkošanu. Tā arī tulkos ombuda lēmumus no spāņu/kastīliešu valodas sūdzības iesniedzēja valodā. Pēc tam, kad Spānijas iestāde izveidos tulkošanas iestādi un nolīgums stāsies spēkā, informācija par to, kā iesniegt sūdzības šajās valodās, būs atrodama ombuda tīmekļa vietnē, izmantojot šādu saiti: <http://www.ombudsman.europa.eu>

Visas iepriekšminētās tikšanās un pasākumi, kā arī citas ombuda aktivitātes šajā jomā ir minētas nākamajā nodaļā².

4.1 EIROPAS PARLAMENTS

18. janvārī piedalījās Eiropas Parlamenta locekļu “*Kangaroo Group*” oficiālajās pusdienās. Galvenais ziņotājs bija Eiropas Parlamenta loceklis *Andrew DUFF*, kurš iztirzāja tēmu “Pārdomu

²

Ja vien nav paredzēts citādi, tikšanās un pasākumi notika Briselē, Luksemburgā vai Strasbūrā.



laiks – Struktūra, tēmas un konteksts diskusijas par Eiropas Savienību izvērtēšanai”. Sanāksmi vadīja Eiropas Parlamenta loceklis *Manuel MEDINA ORTEGA*.

25. janvārī Eiropas Parlamenta Lūgumrakstu komitejas sanāksmē ombuds nolasīja īpašo ziņojumu par Padomes procedūru pārredzamību. Vēlāk debatēs piedalījās un pēc kārtas uzstājās: Eiropas Parlamenta loceklis un Komitejas priekšsēdētājs *Marcin LIBICKI*, Eiropas Parlamenta loceklis *Elmar BROK*, Eiropas Parlamenta loceklis *David HAMMERSTEIN MINTZ*, Eiropas Parlamenta loceklis *Michael CASHMAN*, Eiropas Parlamenta locekle *Diana WALLIS* un Padomes ģenerāldirektors un protokolētājs *Hans BRUNMAYER*.

14. februārī tikšanās ar Eiropas Parlamenta loekli *Inés AYALA SENDER*.

14. februārī tikšanās ar Eiropas Parlamenta loekli *David HAMMERSTEIN MINTZ*.

14. februārī tikšanās ar Eiropas Parlamenta juriskonsultu *Gregorio GARZÓN CLARIANA*.

14. martā ombuda 2005. gada ziņojuma prezentācija Eiropas Parlamenta loeklim *Josep BORRELL FONTELLES*, Eiropas Parlamenta priekšsēdētājam, un jauna sadarbības nolīguma ar Eiropas Parlamentu parakstīšana (sk. B pielikumu).



Nikiforos Diamandouros un Josep Borrell Fonelles, Eiropas Parlamenta priekšsēdētājs, paraksta jaunu sadarbības nolīgumu. Strasbūra, Francija, 2006. gada 14. martā.

14. martā tikšanās ar Eiropas Parlamenta loekli *Markus FERBER*.

14. martā tikšanās ar Eiropas Parlamenta loekli *Manolis MAVROMMATIS*.

4. aprīlī tikšanās ar Eiropas Parlamenta loekļiem *Andreas SCHWAB* un *Richard SEEBER*.

2. maijā tikšanās ar Eiropas Parlamenta loekli *Louis GRECH*.

3. maijā ombuda 2005. gada ziņojuma prezentācija Lūgumrakstu komitejai. Turpmākās debatēs piedalījās un šeit to uzstāšanās kārtībā minēti šādi Eiropas Parlamenta loekļi: Komitejas priekšsēdētājs *Marcin LIBICKI*; *Andreas SCHWAB*; *Manolis MAVROMMATIS*; *Robert ATKINS*; *Inés AYALA SENDER*; *David HAMMERSTEIN MINTZ* un *Alexandra DOBOLYI*.

15. maijā ombuda īpašā ziņojuma par Eiropas Biroju krāpšanas apkarošanai (*OLAF*) prezentācija Lūgumrakstu komitejai. *P. N. DIAMANDOUROS* nolasīja ziņojumu un pēc tam atbildēja uz jautājumiem, kurus to uzstāšanās kārtībā uzdeva šādi Eiropas Parlamenta loekļi: *Robert ATKINS*, *Michael CASHMAN*, *Paul VAN BUITENEN*, *Manolis MAVROMMATIS* un *Jens-Peter BONDE*. Pēc tam *OLAF* ģenerāldirektors *Franz-Hermann BRÜNER* nolasīja ziņojumu un atbildēja uz



jautājumiem, kurus uzdeva šādi Eiropas Parlamenta locekļi: *Robert ATKINS, Alexandra DOBOLYI, Michael CASHMAN, Paul VAN BUITENEN* un *Jens-Peter BONDE*.

15. maijā tikšanās ar Eiropas Parlamenta locekļiem *Andreas SCHWAB* un *Manolis MAVROMMATIS*.

17. maijā piedalīšanās pusdienās, ko rīkoja par godu Grieķijas prezidenta *Karolos PAPOULIAS* oficiālajai vizītei Eiropas Parlamentā.

15. jūnijā tikšanās ar Eiropas Parlamenta grāmatvežiem *Pascal DE POORTERE* un *Ville-Veikko TIMBERG*.

4. jūlijā tikšanās ar Eiropas Parlamenta locekli *Jo LEINEN*.

4. jūlijā tikšanās ar Eiropas Parlamenta locekli *Herbert BÖSCH*.

4. jūlijā tikšanās ar *Gregorio GARZÓN CLARIANA*.

13. jūlijā prezentācija par tēmu "Ombuda loma Eiropas tiesiskā regulējuma pilnveidošanas kontekstā", kas notika seminārā par "Eiropas cilvēktiesību aizsardzības sistēmu" Adama Mickeviča Universitātē Poznaņā, Polijā. Šo pasākumu rīkoja Lūgumrakstu komitejas priekšsēdētājs, Eiropas Parlamenta loceklis *Marcin LIBICKI*. Seminārā piedalījās arī Polijas ombuds *Janusz KOCHANOWSKI*.

13. septembrī ombuds prezentēja īpašo ziņojumu par Komisijas neizdarību attiecībā uz sūdzības, kas saskaņā ar 226. pantu iesniegta Lūgumrakstu komitejai, neizskatīšanu. Pēc tam debatēs piedalījās un to uzstāšanās kārtībā uzskaitīti šādi Eiropas Parlamenta locekļi: Komitejas priekšsēdētājs *Marcin LIBICKI, Manolis MAVROMMATIS, David HAMMERSTEIN MINTZ, Proinsias DE ROSSA* un *Maria PANAYOTOPOULOS-CASSIOTOU*.

23. oktobrī tikšanās ar *Gregorio GARZÓN CLARIANA*.

14. novembrī Eiropas ombuda rīkotās pusdienas par godu Lūgumrakstu komitejas birojam un koordinatoriem. Pusdienās piedalījās šādi Eiropas Parlamenta locekļi: Komitejas priekšsēdētājs *Marcin LIBICKI, Robert ATKINS, Alexandra DOBOLYI, Diana WALLIS, David HAMMERSTEIN MINTZ* un Lūgumrakstu komitejas sekretariāta vadītājs *David LOWE*.

15. novembrī runa Eiropas Parlamenta locekļu "Kangaroo Group" sanāsmē par tēmu "Pilsonu informēšana – Eiropas ombuda loma". Sanāsmi vadīja Eiropas Parlamenta loceklis *Robert ATKINS*.

16. novembrī ombuda 2005. gada ziņojuma prezentācija Eiropas Parlamenta plenārsēdē (sk. 6. sadaļas 1. punktā).

4.2 EIROPAS KOMISIJA

12. janvārī tikšanās ar *Simm KALLAS* – Eiropas Komisijas priekšsēdētāja vietnieku administratīvajās, revīzijas un krāpšanas apkarošanas lietās.

12. janvārī tikšanās ar Eiropas Komisijas ģenerālsekretāri *Catherine DAY*.

14. martā tikšanās ar *Margot WALLSTRÖM* – Eiropas Komisijas priekšsēdētāja vietnieci institucionālo attiecību un sabiedrisko attiecību lietās.

30. martā tikšanās ar *Peter GALEZOWSKI* – Eiropas Komisijas iekšējo starpnieku.

30. martā prezentācija par Eiropas ombuda lomu Eiropas Komisijas darbiniekiem Luksemburgā.



16. maijā tikšanās ar *Janez POTOČNIK* – Eiropas Komisijas locekli zinātnes un pētniecības jautājumos.
16. maijā tikšanās ar *Stavros DIMAS* – Eiropas Komisijas locekli vides jautājumos.
17. maijā tikšanās ar *Vladimir ŠPIDLA* – Eiropas Komisijas locekli nodarbinātības, sociālo lietu un vienlīdzīgu iespēju jautājumos.
6. jūnijā tikšanās ar *Margot WALLSTRÖM* un *Catherine DAY*.
6. jūnijā prezentācija Komisijas darbiniekiem, kuri atbildīgi par ombuda veikto izmeklēšanu izskatīšanas koordinēšanu.
4. jūlijā tikšanās ar *Charlie McCREEVY* – Eiropas Komisijas locekli iekšējā tirgus un pakalpojumu jautājumos.
4. jūlijā tikšanās ar *Giuseppe MASSANGIOLI* – vadītāju Eiropas Komisijā, kurš atbildīgs par attiecībām ar Eiropas ombudu, un nodaļas vadītāju *Andrea PIERUCCI*.
26. septembrī tikšanās ar *Ján FIGEL* – Eiropas Komisijas locekli izglītības, mācību un kultūras jautājumos.
26. septembrī tikšanās ar *Joaquín ALMUNIA* – Eiropas Komisijas locekli ekonomikas un monetārajos jautājumos.
26. septembrī tikšanās ar *Markos KYPRIANOU* – Eiropas Komisijas locekli veselības aizsardzības jautājumos.
27. septembrī tikšanās ar *Margot WALLSTRÖM*.
16. novembrī tikšanās ar *Olli REHN* – Eiropas Komisijas locekli paplašināšanās jautājumos.
13. decembrī tikšanās ar *Benita FERRERO-WALDNER* – Eiropas Komisijas locekli ārējo sakaru un Eiropas kaimiņattiecību politikas jautājumos.
13. decembrī *Margot WALLSTRÖM* prezentācija Eiropas ombuda biroja darbiniekiem. Šīs prezentācijas laikā Komisijas priekšsēdētāja vietniece izvirzīja jautājumus par sabiedriskajām attiecībām, sūdzību izskatīšanu un Konstitucionālo likumu.

4.3 CITAS IESTĀDES UN STRUKTŪRAS

12. janvārī tikšanās ar vēstnieku *Nicholas EMILIOU* – Kipras pastāvīgo pārstāvi Eiropas Savienībā.
12. janvārī tikšanās ar vēstnieku *Vassilis KASKARELIS* – Grieķijas pastāvīgo pārstāvi Eiropas Savienībā.
6. martā tikšanās ar *Vassilios SKOURIS* – Eiropas Kopienu Tiesas priekšsēdētāju.
6. martā darba pusdienas ar Pirmās instances tiesas priekšsēdētāju *Bo VESTERDORF*, palātu priekšsēdētājiem *Jörg PIRRUNG* un *Marc JAEGER*, un tiesas sekretāru *Emmanuel COULON*.
6. martā tikšanās ar Civildienesta tiesas priekšsēdētāju *Paul J. MAHONEY* un tiesas locekļiem *Horstpeter KREPPEL*, *Irena BORUTA*, *Sean VAN RAEPENBUSCH* un *Stéphane GERVASONI*, kā arī tiesas sekretāru *Waltraud HAKENBERG*.
6. martā tikšanās ar *Hubert WEBER* – Eiropas Kopienu Revīzijas palātas priekšsēdētāju.



6. martā tikšanās ar *Philippe MAYSTADT* – Eiropas Investīciju bankas prezidentu, un ģenerālsekretāru *Eberhard UHLMANN*.
30. martā prezentācija Eiropas aģentūru personāla komiteju asamblejai par Eiropas ombuda lomu.
15. jūnijā tikšanās ar *Vicky VOULGARAKI* no Apvienotās Karalistes Pastāvīgās pārstāvniecības Eiropas Savienībā.
14. septembrī prezentācija Eiropas Investīciju bankas personālam par tēmu “Eiropas ombuda un EIB loma”.
26. septembrī tikšanās ar vēstnieci *Nina VASKUNLAHTI* – Somijas pastāvīgās pārstāvniecības Eiropas Savienībā pilnvaroto.
6. oktobrī tikšanās ar *Richard ZINK* – Eiropas Rekonstrukcijas aģentūras vadītāju, un aģentūras personāla locekļiem *Thessaloniki*, Grieķijā.
6. oktobrī tikšanās ar *Aviana BULGARELLI* – Eiropas Profesionālās izglītības attīstības centra (CEDEFOP) direktoru, un aģentūras personāla locekļiem *Thessaloniki*, Grieķijā.
30. novembrī Saprašanās memoranda parakstīšana ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju *Peter HUSTINX*.
30. novembrī sadarbības nolīguma ar Spānijas valdību parakstīšana par to, lai atļautu sūdzības Eiropas ombudam iesniegt pārējās Spānijas oficiālajās valodās – basku, kataloniešu/valensiešu un galiciešu. Spānijas pastāvīgais pārstāvis ES – vēstnieks *Carlos BASTARRECHE SAGÜES* – parakstīja nolīgumu Spānijas valdības vārdā.





5 ATTIECĪBAS AR OMBUDIEM UN LĪDZĪGĀM STRUKTŪRĀM

Eiropas ombuds cieši sadarbojas ar saviem kolēģiem valsts, reģionu un vietējā līmenī, lai nodrošinātu pilsoņu sūdzību pareizu un pienācīgu izskatīšanu. Šī nodaļa sākas ar Eiropas ombudu tīkla 2006. gada pasākumu pārskatu. Tajā plaši izklāstīts par konferencēm un sanāksmēm, kurās piedalījās ombuds un viņa biroja darbinieki, lai tādējādi veicinātu ombuda institūcijas darbību visā Eiropā un arī ārpus tās. To noslēdz pārskats par gada laikā notikušajām divpusējām sarunām.

5.1 EIROPAS OMBUDU TĪKLS

Eiropas ombudu tīkls aptver gandrīz 90 birojus 31 Eiropas valstī. Eiropas Savienībā tas aptver ombudus un līdzīgas iestādes Eiropas, valsts un reģionu līmenī, savukārt valstu līmenī tas aptver arī Norvēģiju un Islandi, kā arī kandidātvalstis, kuras pretendē uz dalību ES. Katram valsts ombudam un līdzīgām iestādēm ES dalībvalstīs, kā arī Norvēģijai un Islandei, ir iecelts sadarbības koordinators, kas darbosies kā kontaktpunkts citām Eiropas ombudu tīklā iesaistītajām valstīm.

Tīkls tika izveidots 1996. gadā un ir pamazām izveidojies par spēcīgu sadarbības rīku ombudiem un to biroju darbiniekiem, un ir izmantojams kā efektīvs sadarbības mehānisms lietu izskatīšanā. Ir ļoti svarīgi nodrošināt Eiropas ombudam iespēju pienācīgi un efektīvi izskatīt sūdzības, kuras neietilpst viņa pilnvarās. Apmaiņa ar pieredzi un labu praksi parasti notiek ar semināru un sanāksmju starpniecību, regulāru informatīvu izdevumu, elektroniska diskusiju foruma un ikdienas elektronisko ziņu dienesta starpniecību. Eiropas ombuda vizītēm, kuras organizēja dalībvalstu un pievienošanās valstu ombudi, arī bija ļoti liela nozīme tīkla izveidē. 5. sadaļas 1. punkts noslēdzas ar īsu pārskatu par ombuda vizītēm 2006. gadā. Plašāk šīs vizītes izklāstītas 6. sadaļas 2. punktā.

Visi šie turpmāk minētie pasākumi ir veids, kādā ombudi var piedalīties ES tiesību aktu pareizas piemērošanas nodrošināšanā visā Savienībā. Ir svarīgi, lai pilsoņi varētu pilnībā izmantot savas tiesības, kuras tiem nodrošina ES tiesību akti. Tādēļ Eiropas ombuds uzskata to par prioritāti un velta ievērojamus resursus tīkla pilnveidei.

Semināri

Piektais ES dalībvalstu reģionu ombudu seminārs

Semināri valstu un reģionu ombudiem notiek katru otro gadu, un tos Eiropas ombuds organizē kopīgi ar valstu vai reģionu kolēģiem. No 2006. gada 19. līdz 21. novembrim Londonā notika Piektais ES dalībvalstu reģionu ombudu seminārs, ko kopīgi organizēja Anglijas pašvaldības ombuds *Tony REDMOND* un Eiropas ombuds.

Tā bija pirmā reize, kad Eiropas ombuds tika nopietni iesaistīts reģionu ombudu semināra organizēšanā, un tā bija ļoti pozitīva pieredze. To apmeklēja aptuveni 80 dalībnieki no sešām valstīm, kurās ir reģionu ombudi, proti, no Beļģijas, Vācijas, Spānijas, Itālijas, Austrijas un Apvienotās Karalistes.



2006. gada semināra tēma bija “Kopīgs darbs, lai sekmētu labu pārvaldību un aizstāvētu pilsoņu tiesības ES”. Programmā bija iekļautas sanāksmes par ES tiesību aktiem, labas pārvaldības veicināšanu, sūdzību izskatīšanu un ombudu sadarbību.

Semināru atklāja tā līdzorganizētāji *Tony REDMOND* un *P. N. DIAMANDOUROS*, kopā ar ES Reģionu komitejas pirmo priekšsēdētāja vietnieku *Luc VAN DEN BRANDE* un Apvienotās Karalistes Kopieni un pašvaldības departamenta pastāvīgo sekretāru *Peter HOUSDEN*.



Tony Redmond, Anglijas pašvaldību ombuds.



Alice Brown, Skotijas sabiedrisko pakalpojumu ombuds.



Felix Dünser, Forarlbergas ombuds, Austrija.

Pirmo sēdi par tēmu “ES tiesību aktu ieviešana dalībvalstīs” vadīja *Anne SEEX* – Anglijas pašvaldības ombude. Šajā sēdē prezentāciju par “Personu brīvu kustību” lasīja profesore *Elsbeth GUILD* – migrācijas tiesību profesors *Radboud* Universitātē Neimegenā, bet prezentāciju par tēmu “Apmaiņa ar zināšanām ar Eiropas ombudu tīkla starpniecību” lasīja Eiropas ombuda biroja ģenerālsekretārs *Ian HARDEN*.



Bernard Hubeau, Flandrijas ombuds, Beļģija.



María Jesús Aranda Lasheras, Navarras ombuds, Spānija.



Silvano Micele, Bazilikatas ombuds, Itālija.

Otro sēdi par tēmu “Ombuda aktīvais darbs – labas pārvaldes veicināšana” vadīja *Basilicata* ombuds *Silvano MICELE* un flāmu ombuds *Bernard HUBEAU*. Šajā sēdē noklausījās sešas prezentācijas par šādām tēmām: “Labas prakses izplatīšana, vērtības pievienošana” (*Tony REDMOND*, Anglijas pašvaldības ombuds), “Konstruktīvu attiecību veidošana ar administrāciju” (*Frédéric BOVESSE*, Valonijas reģiona ombuds), “Ziņošanas mehānismi” (*Alice BROWN*, Skotijas sabiedrisko pakalpojumu ombude), “Attiecību uzlabošana ar pilsoņiem” (*Ulrich GALLE*, Reinzemes-Pfalcas ombuds), “Darbs kopā ar pilsoņiem, lai veicinātu labu pārvaldību” (*Felix DÜNSER*, Forarlbergas ombuds) un “Labas administratīvās prakses kodeksi” (*María JESÚS ARANDA LASHERAS*, Navarras ombude).

Trešo sēdi par tēmu “Ombuda aktīvais darbs – sūdzību izskatīšana” vadīja Bavārijas Lūgumrakstu komitejas priekšsēdētājs *Alexander KÖNIG*. Šajā sēdē noklausījās prezentācijas par šādām tēmām: “Mazāk aizsargātu sabiedrības grupu sūdzību izskatīšana” (*Caterina DOLCHER*, Friuli-Venēcijas-Džulijas reģiona ombude), “Bērnu tiesību aizsardzība” (*Roger MORGAN*, Bērnu tiesību

departamenta vadītājs) un “Pastāvīgu un kaitinošu sūdzību iesniedzēju sūdzību izskatīšana” (*Jerry WHITE*, Anglijas pašvaldības ombuds).



Jerry White, Anglijas pašvaldību ombuds, *Roger Morgan*, Bērnu tiesību direktors Apvienotajā Karalistē, *Alexander König*, Bavārijas Lūgumrakstu komitejas priekšsēdētājs, Vācija un *Caterina Dolcher*, Friuli-Venēcijas Džūlijas ombuds, Itālija.

Pēdējā sēdē, kuras nosaukums bija “Kopīga virzība uz priekšu”, Eiropas ombuds iepazīstināja ar prezentāciju par tēmu “Kopīgs darbs Eiropas ombudu tīklā”. Šajā sēdē, kuru vadīja Katalonijas ombuds *Rafael RIBÓ I MASSÓ*, dalībnieki apmainījās ar viedokļiem par tīkla darbību un to, kā reģionu ombudi varētu tajā aktīvāk iesaistīties.



Tom Frawley, Ziemeļīrijas asamblejas ombuds un sūdzību izskatīšanas komisārs.

Seminārā īpaša nozīme bija Ziemeļīrijas asamblejas ombuda un sūdzību komisāra *Tom FRAWLEY* pēc pusdienām teiktajai runai, kurā viņš izvirzīja ombudiem svarīgus jautājumus, tostarp par ētiku, atbildību un pieejamību.

Atgriezeniskā saite pēc šī semināra bija ļoti pozitīva. Ombuds cer, ka līdzīgs rezultatīvs seminārs 2008. gadā notiks arī Vācijā vai Austrijā.

Sadarbības koordinātoru seminārs 2006. gadā

No 18. līdz 20. jūnijam Strasbūrā notika Piektais Eiropas ombudu tīkla sadarbības koordinātoru seminārs. Semināra nosaukums bija “Pamattiesību aizstāvēšana – Apmaiņa ar labas prakses gadījumiem”, un tā mērķis bija izveidot forumu sadarbības koordinātoru viedokļu apmaiņai par labas prakses gadījumiem to pārstāvētajās iestādēs, kā arī apspriest to darbu saistībā ar pamattiesību ievērošanas veicināšanu. Seminārs sniedza sadarbības koordinātoriem iespēju izvērtēt tīkla darbību un izteikt priekšlikumus tās uzlabošanai. Semināru apmeklēja pavisam 28 dalībnieki no 26 Eiropas valstīm, tostarp tajā pirmo reizi piedalījās valstu ombudu iestāžu pārstāvji no Bulgārijas, Horvātijas un Rumānijas.

Diskusijas semināra pirmajā dienā bija vērstas uz sūdzību izskatīšanas uzlabošanu, labas prakse veicināšanu, sadarbības veicināšanu tīklā un sūdzību iesniedzēju apmierinātības novērtēšanu.



Eiropas ombudu tīkla sadarbības koordinātoru piektā semināra dalībnieki.
Strasbūra, Francija, 2006. gada 18.–20. jūnijā.

Vakarā dalībnieki Strasbūras centrā tikās pie vakariņu galda, kur tie uzklusēja Savienības visilgāk strādājošā valsts ombuda – *Hans GAMMELTOFT-HANSEN* – runu, kurš stāstīja par savu gandrīz divdesmit gadu ilgo pieredzi Dānijas ombuda amatā, īpaši uzsverot savu darbu kā pamattiesību ievērošanas sekmēšanas un aizsardzības līdzekli.



Hans Gammeltoft-Hansen, Dānijas parlamentārais ombuds, uzrunā Eiropas ombudu tīkla sadarbības koordinātoru piektā semināra dalībniekus. Strasbūra, Francija, 2006. gada 18.–20. jūnijā.

Semināra otrajā dienā galvenā uzmanība tika pievērsta jautājumam, kuru izvirzīja vairāki sadarbības koordinātori, uzskatot, ka to ir vērts izskatīt kopā, proti, pamattiesību aizstāvēšana, vai precīzāk – tiesības uz informācijas brīvību, vārda brīvība un vienlīdzīga attieksme.

Semināram bija bagātīga un daudzpusīga darbākārtība, un tā bija par pamatu aktīvām diskusijām. Tas apliecina to, cik vērtīgas ir šādas tikšanās ik pēc diviem gadiem, lai apmainītos ar viedokļiem un nodibinātu kontaktus ar citiem tīkla sadarbības koordinātoriem, un gūtu iespēju paredzēt turpmāko darbību.

Sadarbība lietu izskatīšanā

Valstu un reģionu ombudi dalībvalstīs ir tiesīgi izskatīt daudzas sūdzības, kuras neietilpst Eiropas ombuda pilnvarās tā iemesla dēļ, ka tās nav vērstas pret kādu Kopienas iestādi vai struktūru.



2006. gadā ombuds 828 sūdzību iesniedzējiem ieteica vērsties pie valstu vai reģionu ombudiem un pārsūtīja kompetentajiem ombudiem 363 sūdzības, no kurām 270 bija par vienu un to pašu jautājumu. Šo sūdzību piemēri ir ietverti šā ziņojuma 2. sadaļas 5. punktā.

Papildu regulārajai neformālajai informācijas apmaiņai tīklā ir izveidota īpaša procedūra, ar kuras palīdzību valstu vai reģionu ombudi var lūgt rakstiskas atbildes uz jautājumiem par ES tiesību aktiem un to interpretāciju, tostarp uz jautājumiem, kas rodas atsevišķu lietu izskatīšanas laikā. Eiropas ombuds atbildes sniedz vai nu tieši, vai attiecīgā gadījumā pārsūta jautājumu citai ES iestādei vai struktūrai. 2006. gadā tika saņemti divi šādi jauni pieprasījumi – viens no valsts ombuda un viens no reģionu ombuda, savukārt trīs pieprasījumi, tostarp divi, kas pārņemti no 2005. gada, tika slēgti. Sīkāk par šiem jautājumiem izklāstīts 3. nodaļā.

Biļetens “Eiropas ombudi”

Biļetens “Eiropas ombudi” informē par Eiropas ombudu tīkla locekļu un Starptautiskā ombudu institūta (SOI) Eiropas reģiona dalībnieku darbu. Biļetenu publicē angļu, franču, vācu, itāliešu un spāņu valodā, un to saņem vairāk nekā 400 Eiropas, dalībvalstu, reģionālā un vietējā līmeņa biroji. Biļetens iznāk divreiz gadā – aprīlī un oktobrī.

Šis biļetens ir izrādījies ļoti vērtīgs ES tiesību aktu informācijas un labas prakses apmaiņas forums. Divi 2006. gadā izskatītie jautājumi skāra ļoti dažādas tēmas, tostarp ES tiesību pārkāpumu, kvalifikāciju savstarpēju atzīšanu ES, Eiropas vides tiesības un piekļuvi ar vidi saistītai informācijai, ombuda lomu cietumu uzraudzībā, vispārēju piekļuvi platjoslas internetam, diskrimināciju saistībā ar nodarbinātības iespējām, vārda brīvību, bērnu tiesībām un migrācijas un patvēruma jautājumiem.

Elektroniskās saziņas līdzekļi

2000. gada novembrī ombuds aizsāka diskusiju forumu tīmeklī un atvēra dokumentu apmaiņas forumu Eiropas ombudiem un to biroju darbiniekiem. Piekļuve forumam ir vairāk nekā 230 personām, un tas nodrošina viņiem ikdienas sadarbību starp birojiem.

Vispopulārākā diskusiju foruma daļa ir *Ombudsman Daily News* kopa, kas tiek publicēta katru darba dienu un sniedz ziņas par ombudu biroju darbu, kā arī par Eiropas Savienību. Gandrīz visi dalībvalstu un reģionālie ombudu biroji visā Eiropā regulāri sniedz informāciju *Daily News* un arī iegūst informāciju no tā.

2006. gadā diskusiju forums turpināja nodrošināt lietderīgu informācijas apmaiņu starp ombudu birojiem jautājumu un atbilžu nosūtīšanas veidā. Šādi tika uzsāktas vairākas būtiskas diskusijas. Tās ietvēra tādus jautājumus kā cietumu neatkarīga uzraudzība, pastāvīgā iedzīvotāja statuss ES dzimušiem imigrantu bērniem, diskriminācijas apkarošana un vienlīdzīgas attieksmes veicināšana, kā arī tiesības piedalīties pašvaldību vēlēšanās ES.

Diskusiju foruma pamatā ir autoritatīvs valstu un reģionu ombudu saraksts ES dalībvalstīs, Norvēģijā, Islandē un ES kandidātvalstīs. Šo sarakstu atjauno, līdzko mainās ombudu biroju kontaktinformācija, un tas ir neaizvietoājams informācijas avots visiem Eiropas ombudiem.

Informatīvās vizītes

2006. gadā Eiropas ombuds apmeklēja savus kolēģus Luksemburgā (martā), Spānijā (maijā), Ziemeļīrijā (novembrī) un Bulgārijā (novembrī). Šīs vizītes deva lielisku iespēju nostiprināt darba attiecības Eiropas ombudu tīklā un sekmēt izpratni par ombudu kā ne-tiesiskās aizsardzības līdzekli. Tās detalizēti izklāstītas 6. sadaļas 2. punktā.



5.2 CITI OMBUDU SEMINĀRI UN KONFERENCES

Eiropas ombuda centieni sadarboties ar kolēģiem neaprobežojas tikai ar darbību Eiropas ombudu tīklā. Ombuds ir aktīvs daudzu ombudu organizāciju biedrs un regulāri piedalās to rīkotajās konferencēs un semināros. Šajā nodaļā sniegts pārskats par ombuda un viņa līdzstrādnieku piedalīšanos šādos pasākumos 2006. gadā.

Melnās jūras reģiona ekonomiskās sadarbības dalībvalstu ombudu konference Stambulā, Turcijā

26. aprīlī ombuds piedalījās Melnās jūras reģiona ekonomiskās sadarbības (BSEC) dalībvalstu ombudu konferencē, kuras nosaukums bija "Ombuda iestāžu loma demokrātijas stiprināšanā". Šo pasākumu Stambulā, Turcijā, organizēja BSEC parlamentārā asambleja. P. N. DIAMANDOUROS runāja par tēmu "Ombuda institūcija likuma varas kontekstā – uzdevumi un perspektīvas". Semināra dalībnieku vidū bija ombudi no BSEC dalībvalstīm. Seminārā tika apspriests arī likumprojekts par ombuda institūciju Turcijā, un ar programmatisko runu uzstājās Turcijas bijušais prezidents *Süleyman DEMIREL*.

Starptautiskais ombudu institūts (SOI) – Eiropas reģiona tikšanās un ģenerālasambleja, Vīnē, Austrijā

No 11. līdz 13. jūnijam P. N. DIAMANDOUROS piedalījās SOI rīkotajā Eiropas reģiona sanāksmē un ģenerālasamblejā, kas notika Austrijas parlamentā Vīnē. 12. jūnijā P. N. DIAMANDOUROS uzstājās kā 1. darba grupas ziņotājs, kura izvērtēja saistību starp ombudiem un tiesām. Konferencē tika apspriestas arī citas tēmas, piemēram, "Eiropas ombudu kompetence", "Cilvēktiesību īstenošana Eiropā" un "Cilvēktiesību īstenošana un ombudu loma".

Ombuds kā administratīvās reformas institūcija, Ohridā, bijušajā Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikā

No 14. līdz 16. septembrim Ohridā, bijušajā Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikā, notika konference, kas saucās "Ombuds kā administratīvās reformas institūcija". Tā tika rīkota kā daļa no Grieķijas ombuda vadītā *Eunomia* projekta sadarbībā ar Katalonijas un bijušās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikas ombudu. Tas bija resursu palielināšanas seminārs Dienvidaustrumeiropas ombudu institūcijām. Šo konferenci apmeklēja aptuveni 60 dalībnieku. Eiropas ombudu šajā konferencē pārstāvēja ombuda biroja galvenais juriskonsults *Gerhard GRILL*, kurš bija sagatavojis prezentāciju par Eiropas Labas administratīvās prakses kodeksu.

Starptautiskā konference "Ombuds bērniem" Atēnās, Grieķijā

29. un 30. septembrī ombuds piedalījās starptautiskā konferencē "Ombuds bērniem", kas norisinājās Atēnās, Grieķijā. Konferenci kopīgi organizēja Eiropas Padomes Cilvēktiesību komisārs *Thomas HAMMARBERG*, Krievijas Federācijas cilvēktiesību ombuds *Vladimir LUKIN* un Grieķijas ombuds *Yiorgos KAMINIS*. P. N. DIAMANDOUROS runāja par tēmu "Neatkarīgu biroju izveidošana bērnu tiesību aizsardzības mērķiem – dažādi modeļi".

Ombuda institūcijas darbība Itālijā un Eiropā Florencē, Itālijā

16. oktobrī P. N. DIAMANDOUROS apmeklēja konferenci Florencē, kuras nosaukums bija "Ombuda institūcija Itālijā un Eiropā" un kurā viņš prezentēja Eiropas ombuda perspektīvu attiecībā uz Itālijas centieniem izveidot ombuda institūciju valsts līmenī. Šis pasākums notika Toskānas reģiona parlamenta sēžu zālē. Konferenci organizēja Toskānas reģiona ombuds *Giorgio MORALES*.

Konference par tiesībām iesniegt lūgumrakstu un sūdzību Brēmenē, Vācijā

21. novembrī Eiropas Savienības *Landesverband Bremen* un *Vereinigung zur Förderung des Petitionsrechts in der Demokratie e.V.* organizēja Brēmenē konferenci par tiesībām iesniegt lūgumrakstu Eiropas Parlamentam un tiesībām iesniegt sūdzību Eiropas ombudam. Šo konferenci apmeklēja aptuveni 50



personas, to vidū arī *Bremische Bürgerschaft* (Brēmenes pavalsts parlamenta) prezidents un locekļi, tiesneši un Vācijas Bundestāga Lūgumrakstu komitejas pārstāvis. Eiropas ombuda biroju pārstāvēja tā galvenais juriskonsults *Gerhard GRILL*, kurš nolasīja vakara galveno lekciju, raksturojot Eiropas ombuda lomu un uzdevumu.

Starptautisks seminārs par diskrimināciju Ļubļanā, Slovēnijā

8. decembrī ombuds apmeklēja starptautisku semināru "Stāsimies pretī diskriminācijai", kas notika Ļubļanā, Slovēnijā. Semināru organizēja Slovēnijas cilvēktiesību ombuds *Matjaz HANZEK* un Austrijas *Ludwig Boltzmann* Cilvēktiesību institūts. *P. N. DIAMANDOUROS* uzstājās ar runu par tēmu "Eiropas ombuda loma diskriminācijas apkarošanā". Pēc konferences ombuds tikās ar Konstitucionālās tiesas priekšsēdētāju *Janez CEBULJ* un dažiem viņa kolēģiem un apmainījās ar viedokļiem par to iestādēm un uzdevumiem.

5.3 CITI PASĀKUMI AR OMBUDU UN VIŅU BIROJU DARBINIEKU PIEDALĪŠANOS

Divpusējas sarunas ar ombudiem

2006. gadā notika dažādas divpusējas tikšanās starp Eiropas ombudu un ombudiem no visas Eiropas un arī citiem reģioniem, un tās tika organizētas ar mērķi sekmēt ombuda institūcijas darbību, apspriest starpinstitucionālās attiecības un apmainīties ar labu praksi:

24. janvārī Strasbūrā un 23. martā Parīzē *P. N. DIAMANDOUROS* tikās ar Francijas ombudu *Jean-Paul DELEVOYE*. Tika diskutēts par ombudu darbu saistībā ar ES pamattiesībām un gatavošanos ES dalībvalstu ombudu un kandidātvalstu ombudu sestajam semināram, kurā tie aicināti piedalīties 2007. gada rudenī Strasbūrā.

15. februārī Nīderlandes ombuds *Alex BRENNINKMEIJER* apmeklēja *P. N. DIAMANDOUROS* Strasbūrā, lai apspriestu vispārējās intereses jautājumus.

17. martā Piešķirto nosaukumu un numuru Interneta korporācijas (*ICANN*) ombuds *Frank FOWLIE* apmeklēja Eiropas ombuda Briseles biroju. Šīs vizītes laikā viņš videokonferencē apmainījās viedokļiem ar *P. N. DIAMANDOUROS*.

20. martā Itālijas Toskānas reģiona ombuds *Giorgio MORALES* Strasbūrā tikās ar *P. N. DIAMANDOUROS*.

28. martā ombuds Strasbūrā tikās ar jaunievēlēto Polijas ombudu *Janusz KOCHANOWSKI*.

30. martā *P. N. DIAMANDOUROS* Briselē tikās ar Īrijas ombudi *Emily O'REILLY*.

12. aprīlī, 3. jūlijā un 20. septembrī *P. N. DIAMANDOUROS* videokonferencē tikās ar Anglijas pašvaldības ombudu *Tony REDMOND*, lai sagatavotos ES dalībvalstu reģionu ombudu piektajam semināram, kuru tie kopīgi vadīja Londonā no 19. līdz 21. novembrim.

12. jūlijā *P. N. DIAMANDOUROS* tikās ar Eiropas Parlamenta Lūgumrakstu komitejas priekšsēdētāju un Eiropas Parlamenta locekli *Marcin LIBICKI* un Polijas ombudu *Janusz KOCHANOWSKI* Poznaņā, Polijā.

30. septembrī *P. N. DIAMANDOUROS* Atēnās, Grieķijā, tikās ar Grieķijas ombudu *Yiorgos KAMINIS*.

2. oktobrī *P. N. DIAMANDOUROS* uzrunāja Grieķijas ombuda biroja darbiniekus, iepazīstinot ar savu darbu Eiropas ombuda amatā.

8. novembrī *P. N. DIAMANDOUROS* Dublinā tikās ar Īrijas ombudi *Emily O'REILLY*.



18. decembrī *P. N. DIAMANDOUROS* uzstājās ar runu Grieķijas ombuda biroja darbinieku sēdes sākumā Atēnās, Grieķijā.

Sanāksmes ar ombuda biroja darbinieku piedalīšanos

Vairākas sanāksmes notika arī ombuda biroja darbinieku līmenī:

5. decembrī ombuda palīgs tikās ar *New South Wales* ombudu *Bruce BARBOUR* un viņa vietnieku *Chris WHEELER*.

8. decembrī *Nicholas CATEPHORES* sadraudzības ar Austrālijas ombudu ietvaros tikās ar *John McMILLAN*.



6 SABIEDRISKĀS ATTIECĪBAS

Pilsoņu informēšana ir ombuda darbības galvenais uzdevums. Arī 2006. gadā tika pastiprināti centieni informēt pilsoņus par to tiesībām sūdzēties par pārvaldē pieļautām kļūdām. Gada laikā notikušajās konferencēs, semināros un sanāsmēs ombuds un viņa biroja darbinieki sniedza aptuveni 120 prezentācijas. Ombuda vizītes Luksemburgā, Spānijā, Ziemeļīrijā un Bulgārijā deva papildu iespēju vairot šo valstu pilsoņu informētību.

Šajā nodaļā izklāstīti Eiropas ombuda veiktie pasākumi sabiedrisko attiecību jomā 2006. gadā. Tā sākumā minēti gada būtiskākie notikumi, bet pēc tam uzskaitītas ombuda informatīvās vizītes, dalība dažādos pasākumos un konferencēs, attiecības ar plašsaziņas līdzekļiem, publikācijas un elektroniskās saziņas līdzekļi.

6.1 GADA BŪTISKĀKIE NOTIKUMI

2005. GADA ZIŅOJUMS

Gada ziņojums ir ombuda svarīgākā publikācija. Tas sniedz pārskatu par ombuda darbu sūdzību izskatīšanā attiecīgajā gadā, atspoguļo viņa centienus vairot izpratni par viņa darbu un paskaidro viņa rīcībā nodoto resursu izmantojumu. Šis ziņojums ir aktuāls daudzām grupām un cilvēkiem dažādos līmeņos – citiem ombudiem, politiķiem, valsts amatpersonām, profesionāļiem, zinātniekiem, interešu grupām, nevalstiskām organizācijām, žurnālistiem un citiem pilsoņiem Eiropas, valstu, reģionālajā un vietējā līmenī.



P. Nikiforos Diamandouros iesniedz savu trešo gada ziņojumu Josep Borrell Fontelles, Eiropas Parlamenta priekšsēdētājam. Strasbūra, Francija, 2006. gada 14. martā.

2006. gada 14. martā P. N. DIAMANDOUROS prezentēja savu ziņojumu Eiropas Parlamenta prezidentam un Parlamenta loceklim Josep BORRELL FONTELLES, bet 3. maijā – Parlamenta



Lūgumrakstu komitejai. Šī pēdējā tikšanās deva ombudam iespēju informēt par attiecīgā gada laikā sasniegtajiem rezultātiem un apmainīties viedokļiem ar Komitejas locekļiem par turpmākām idejām un iniciatīvām.

Eiropas Parlamenta loceklis *Andreas SCHWAB* sagatavoja Komitejas ziņojumu par ombuda 2005. gada pasākumiem. 16. novembrī Parlamenta plenārsēdē tika apspriests *Andreas SCHWAB* ziņojums, piedaloties *P. N. DIAMANDOUROS*, Eiropas Komisijas priekšsēdētāja vietniecei *Margot WALLSTRÖM* un to uzstāšanās kārtībā šādiem Eiropas Parlamenta locekļiem: *Andreas SCHWAB*, *Manolis MAVROMMATIS*, *Proinsias DE ROSSA*, *Diana WALLIS*, *David HAMMERSTEIN MINTZ*, *Willy MEYER PLEITE*, Parlamenta Lūgumrakstu komitejas priekšsēdētājam *Marcin LIBICKI*, *Witold TOMCZAK*, *Robert ATKINS*, *Inés AYALA SENDER*, *Mairead McGUINNESS*, *Thijs BERMAN*, *Richard SEEBER*, *Lidia Joanna GERINGER DE OEDENBERG*, *Marie PANAYOTOPOULOS-CASSIOTOU* un *András GYŪRK*. Pēc tam Parlamenta plenārsēdē tika pieņemta rezolūcija, pamatojoties uz *Andreas SCHWAB* ziņojumu, kurā viņš pauda apmierinātību ar ombuda publisko tēlu un atzinīgi novērtēja konstruktīvo sadarbību starp ombudu un iestādēm.

24. aprīlī preses konferencē ombuds ar savu ziņojumu iepazīstināja plašsaziņas līdzekļus. Vairāk nekā 50 žurnālistu, kuri apmeklēja šo pasākumu, deva viņam iespēju vērst uzmanību uz nozīmīgākajiem 2005. gadā veikto izmeklēšanu risinājumiem.

ATVĒRTO DURVJU DIENAS

30. aprīlī un 1. maijā Strasbūrā, un 6. maijā Briselē ombuda birojs piedalījās Eiropas Parlamenta organizētajās atvērto durvju dienās. Materiāls par ombuda darbu tika izsniegts apmeklētājiem 25 valodās kopā ar plašu reklāmas materiālu klāstu. Ombuda biroja darbinieki bija sastopami visas trīs dienas, lai varētu atbildēt uz jautājumiem. Atvērto durvju dienās Parlamentu apmeklēja vairāk nekā 35 000 cilvēku.



Iedzīvotāji apmeklē ombuda stendu atvērto durvju dienā Strasbūrā, Francijā, 2006. gada 1. maijā.



6.2 INFORMATĪVĀS VIZĪTES

Lai vairotu pilsoņi izpratni par viņu tiesībām iesniegt sūdzības Eiropas ombudam un uzlabotu darba attiecības ar valstu un reģionu ombudiem, ombuds 2003. gadā uzsāka intensīvu informatīvo vizīšu programmu dalībvalstīs un kandidātvalstīs. Šīs vizītes ir strauji attīstījušās. Katras ombuda vizītes laikā viņa kolēģi dalībvalstīs un pievienošanās valstīs organizē plašas pasākumu un sanāksmju programmas un bieži pavada viņu braucienu laikā. Abu ombudu klātbūtne šajos pasākumos ir īpaši noderīga pilsoņiem, jo tādējādi tiem tiek dota iespēja labāk izprast un novērtēt valsts ombuda un Eiropas ombuda lomu un pilnvaras, kā arī uzzināt par savām tiesībām, kuras izriet ne vien no pilsonības viņu pašu valstī, bet arī ES.

2006. gadā ombuds apmeklēja Luksemburgu, Spāniju, Ziemeļīriju un Bulgāriju, tiekoties ar parlamentu locekļiem, tiesnešiem, vecākajām amatpersonām, zinātniskajām aprindām, potenciālajiem sūdzību iesniedzējiem un citiem pilsoņiem. Šajā sadaļā sniegts pārskats par dažādām sanāksmēm, kuras notika šo četru vizīšu laikā, uzskaitīti galvenie sarunu partneri un minētas vairākas rīkotās prezentācijas. Plašsaziņas pasākumi, kas tika rīkoti kā daļa no informatīvajām vizītēm, ir minēti šā ziņojuma 6. sadaļas 4. punktā.

LUKSEMBURGA

No 6. līdz 8. martam Eiropas ombuds apmeklēja Luksemburgu. Luksemburgas ombuda birojs organizēja šo vizīti, iepļānojot dažādas tikšanās, kuras deva Eiropas ombudam iespēju informēt par savu lomu valdības un valsts amatpersonas, plašsaziņas līdzekļus, nevalstiskās organizācijas un ieinteresētos pilsoņus.



© Cour Grand-ducale/fotogrāfija Carlo Hommel

P. Nikiforos Diamandouros ar Viņa Karalisko Augstību Lielhercogu Henri un Marc Fischbach, Luksemburgas valsts ombudu, Eiropas ombuda informācijas vizītes laikā Luksemburgā, 2006. gada 6.–8. martā.

Šīs vizītes laikā *P. N. DIAMANDOUROS* bija iespēja pārrunāt savu darbu ar Viņa Karalisko Augstību Luksemburgas Lielhercogu *HENRI*, Luksemburgas premjerministru *Jean-Claude JUNCKER* un deputātu palātas priekšsēdētāju *Lucien WEILER*. Šajās sanāksmēs tika akcentēta Eiropas ombuda loma un pakalpojumi, kurus viņš sniedz Luksemburgas pilsoņiem. Pēc divām dienām *P. N. DIAMANDOUROS* tikās arī ar deputātu palātas priekšsēdētāja vietnieku *Laurent MOSAR*, Valsts padomes priekšsēdētāju *Pierre MORES* un valsts dienesta un administratīvo reformu ministru *Claude WISELER*.

Šī vizīte deva lielisku iespēju turpmāk pilnveidot attiecības ar Luksemburgas ombudu *Marc FISCHBACH* un viņa biroja darbiniekiem. Papildu oficiālajām sanāksmēm, kurās tika apspriestas viņu funkcijas, ombudiem un viņu biroju darbiniekiem bija daudzas iespējas apmainīties ar viedokļiem arī neformāli.



Marc Fischbach, Luksemburgas valsts ombuds, Laurent Mosar, Deputātu palātas priekšsēdētāja vietnieks, P. Nikiforos Diamandouros, Pierre Mores, Valsts Padomes priekšsēdētājs, un Claude Wiseler, sabiedrisko pakalpojumu un administratīvās reformas ministrs, Eiropas ombuda informācijas vizītes laikā Luksemburgā, 2006. gada 6.–8. martā.

Informatīvā vizīte ietvēra arī tikšanos ar potenciālajiem sūdzību iesniedzējiem un preses konferenci, kas pulcēja aptuveni 25 žurnālistus. Šos pasākumus organizēja Eiropas Parlamenta Luksemburgas biroja vadītāja *Monique SCHUMACHER*. Vizītes sākumā Eiropas ombudam bija iespēja pārrunāt savu darbu ar *Monique SCHUMACHER* un Eiropas Komisijas pārstāvniecības vadītāju *Ernst MOUTSCHEN*.

SPĀNIJA

No 8. līdz 10. maijam Eiropas ombuds turpināja savu informatīvo vizīšu braucienu uz Spāniju. Spānijas valsts ombuds *Enrique MÚGICA HERZOG* vadīja šo vizīti un arī pavadīja *P. N. DIAMANDOUROS* daudzās sanāksmēs un pasākumos, kas tika organizēti šo trīs dienu laikā.

Šī vizīte deva *P. N. DIAMANDOUROS* iespēju uzrunāt mērķauditorijas un uzsvērt ombudu darba nozīmību sanāksmēs ar augsta līmeņa politiskās, tiesas un administratīvās jomas pārstāvjiem. Vizītes laikā viņš tikās ar Viņa Karalisko Augstību Karali *HUANU KARLOSU*, Viņas Karalisko Augstību *Infanta CRISTINA*, deputātu kongresa priekšsēdētāju *Manuel MARÍN GONZÁLEZ*, Senāta priekšsēdētāju *Francisco Javier ROJO GARCÍA*, ārlietu un sadarbības lietu ministru *Miguel Ángel MORATINOS CUYAUBÉ*, valsts pārvaldes ministru *Jordi SEVILLA SEGURA*, opozīcijas līderi *Mariano RAJOY BREY*, Tiesu varas ģenerālpadomes priekšsēdētāju *Francisco José HERNANDO SANTIAGO*, Konstitucionālās tiesas priekšsēdētāju *Emilia CASAS BAAMONDE*, Eiropas Komisijas delegācijas Spānijā vadītāju *José Luis GONZÁLEZ VALLVÉ* un Eiropas Parlamenta Informācijas biroja vadītāju *Fernando CARBAJO*.

Eiropas dienā (9. maijā) Eiropas ombuds apmeklēja Eiropas Parlamenta Informācijas biroja rīkotu pasākumu, sniedza interviju televīzijas programmai "Eiropa 2006" un rīkoja kopīgu preses konferenci ar Spānijas ombudu.

Eiropas ombuds, Spānijas ombuds un viņu biroju darbinieki izmantoja iespēju stiprināt sadarbību starp to iestādēm, vizītes laikā apmainoties viedokļiem – gan oficiālā, gan neformālā veidā – par vispārējās intereses jautājumiem, tostarp labu praksi.

© Spānijas valsts ombuds



P. Nikiforos Diamandouros ar Viņa Majestāte karali Juan Carlos un Enrique Múgica Herzog, Spānijas valsts ombudu, Eiropas ombuda informācijas vizītes laikā Madridē, Spānijā, 2006. gada 8.–10. maijā.



P. Nikiforos Diamandouros ar Emilia Casas Baamonde, Konstitucionālās tiesas priekšsēdētāju, Eiropas ombuda informācijas vizītes laikā. Madride, Spānija, 2006. gada 8.–10. maijā.

ZIEMEĻĪRIJA

No 8. līdz 10. novembrim Eiropas ombuds apmeklēja Belfāstu kā daļu no savas informatīvo vizīšu programmas ES dalībvalstīs. Šo vizīti organizēja Ziemeļīrijas ombuda birojs, piedāvājot pilnu sanāksmju, prezentāciju un plašsaziņas līdzekļiem sniedzamu interviju programmu, lai tādējādi palīdzētu sekmēt izpratni par Eiropas ombuda lomu.

Šīs vizītes laikā P. N. DIAMANDOUROS bija iespēja pārrunāt savu darbu ar Tiesas priekšsēdētāju seru Brian KERR, Ziemeļīrijas Civildienesta vadītāju seru Nigel HAMILTON un policijas ombudu Nuala O'LOAN. Viņš tikās arī ar Līdztiesības komisijas vadītāju Bob COLLINS, Kopienų attiecību padomes galveno izpildpersonu Duncan MORROW un Ulsteras Universitātes vicekancleru Richard BARNETT.

Ziemeļīrijas asamblejas spīkere *Eileen BELL* 9. novembrī rīkoja ombudam par godu pusdienas *Stormont* pilī, tajās piedaloties Likumdošanas asamblejas locekļiem *Billy BELL* un *Margaret RITCHIE*, kā arī Ziemeļīrijas ombudam *Tom FRAWLEY*.



P. Nikiforos Diamandouros ar *Eileen Bell* (no kreisās), Ziemeļīrijas asamblejas priekšsēdētāju, un citiem dalībniekiem priekšsēdētāja rīkotās vakariņās Eiropas ombuda informācijas vizītes laikā. Belfāsta, Ziemeļīrija, 2006. gada 8.-10. novembrī.

Tom FRAWLEY pavadīja Eiropas ombudu visas vizītes laikā. Tas deva ombudam iespēju kopīgi informēt par pakalpojumiem, kurus tie sniedz pilsoņiem. *P. N. DIAMANDOUROS* informēja par savu darbu arī Ziemeļīrijas ombuda biroja darbiniekus un izskaidroja, cik vērtīga ir sadarbība Eiropas ombudu tīklā.



Tom Frawley, Ziemeļīrijas asamblejas ombuds un sūdzību izskatīšanas komisārs, un *P. Nikiforos Diamandouros* Eiropas ombuda informācijas vizītes laikā. Belfāsta, Ziemeļīrija, 2006. gada 8.-10. novembrī.

Šīs informatīvās vizītes laikā notika ļoti vērtīga tikšanās ar potenciālajiem sūdzību iesniedzējiem, kuru organizēja Eiropas Komisijas biroja vadītājs *Eddie McVEIGH*, kurš rīkoja arī lekciju Karalienes Universitātes Politikas zinātņu un starptautisko studiju fakultātē Belfāstā, kur *P. N. DIAMANDOUROS* runāja par tēmu "Eiropas Savienība – tiesības, tiesiskās aizsardzības līdzekļi un Eiropas ombuds".

BULGĀRIJA

No 27. līdz 29. novembrim *P. N. DIAMANDOUROS* apmeklēja Bulgāriju tās pievienošanās Eiropas Savienībai priekšvakarā. Šī vizīte, kuru organizēja Bulgārijas ombuda birojs, sniedza Eiropas ombudam lielisku iespēju informēt Bulgārijas pilsoņus, pastāvīgos iedzīvotājus, uzņēmējus,

asociācijas un citas iestādes par tiesībām, kuras tie iegūs Eiropas līmenī tad, kad Bulgārija pievienosies ES.

© Bulgārijas ombuds



P. Nikiforos Diamandouros tiekoties ar Sergei Stanishev, Bulgārijas premjerministru, Eiropas ombuda informācijas vizītes laikā. Sofija, Bulgārija, 2006. gada 27.-29. novembrī.

Bulgārijas ombuda *Guinio GANEV* pavadībā *P. N. DIAMANDOUROS* tikās ar Bulgārijas prezidentu *Georgi PARVANOV*, premjerministru *Sergei STANISHEV*, virsprokuroru *Boris VELTCHEV*, nacionālās asamblejas deputātu priekšsēdētāju *Lyuben KORNEZOV* un nacionālās asamblejas pastāvīgo komiteju priekšsēdētājiem un locekļiem, kas pārstāv Korupcijas apkarošanas komiteju, Pilsoņu sūdzību un lūgumrakstu komiteju, Eiropas Integrācijas komiteju un Cilvēktiesību un reliģijas lietu komiteju.

© Bulgārijas ombuds



P. Nikiforos Diamandouros, Guinio Ganev, Bulgārijas ombuds, un Lyuben Andonov Kornezov, Nacionālās asamblejas priekšsēdētāja vietnieks, Eiropas ombuda informācijas vizītes laikā. Sofija, Bulgārija, 2006. gada 27.-29. novembrī.

Eiropas ombuda lekciju par tēmu “Demokrātija, atbildība un ombuds”, ko viņš lasīja Valsts un pasaules ekonomikas universitātē Sofijā, apmeklēja vairāk nekā 220 studenti, zinātnieki un žurnālisti. Pēc Universitātes rektora vietnieka profesora *Statty STATTEV* vadītās lekcijas notika aktīva jautājumu un atbilžu sesija.

P. N. DIAMANDOUROS prezentāciju par tēmu “Eiropas ombuds un pilsoņu tiesību aizsardzība” apmeklēja vairāk nekā 100 augsta līmeņa pārstāvji no centrālās un vietējās administrācijas, vēstnieki no ES dalībvalstīm, valdības amatpersonas, parlamentārieši, pašvaldību pārstāvji un žurnālisti.

Sanāksmē, kuru rīkoja Demokrātijas studiju centrs un kuru vadīja tā priekšsēdētājs *Ognian SHENTOV*, *P. N. DIAMANDOUROS* iepazīstināja ar savu darbu dažādas Bulgārijas nevalstiskās organizācijas un informēja par to, kā tās var izmantot viņa pakalpojumus.

© Bulgārijas ombuds



P. Nikiforos Diamandouros iepazīstina ar savu darbu Valsts un pasaules ekonomikas universitātē Eiropas ombuda informācijas vizītes laikā. Sofija, Bulgārija, 2006. gada 27.-29. novembrī.

Preses apskats par Eiropas ombuda vizītēm bija ļoti plašs – vairāk nekā 40 raksti drukātos un tiešsaistes plašsaziņas līdzekļos, kā arī plaša informācija televīzijā un radio.

Šī vizīte arīdzan deva *P. N. DIAMANDOUROS* iespēju pilnveidot savu sadarbību ar Bulgārijas ombudu un viņa biroja darbiniekiem, lai tādējādi pēc iespējas efektīvāk sniegtu palīdzību Bulgārijas pilsoņiem un pastāvīgajiem iedzīvotājiem, tiklīdz valsts iestāties Eiropas Savienībā.

6.3 CITAS KONFERENCES UN TIKŠANĀS

Konferences, semināri un tikšanās ombudam dod lielisku iespēju veicināt izpratni par viņa darbu būtiskākajās mērķauditorijas grupās, proti, nevalstiskās organizācijās, interešu grupās un akadēmiskās iestādēs. Tās arī atvieglo viņa darbu, plašāk popularizējot ombuda iestādi. Konferences un tikšanās ombudam un viņa līdzstrādniekiem dod arī iespēju būt informētiem par tiem notikumiem Eiropā, kas īpaši attiecas uz šo iestādi.

Šajā sadaļā detalizēti uzskaitīti visi pasākumi, kuru mērķis ir veicināt ombuda institūcijas darbu vispār un it īpaši Eiropas ombuda darbu. Ja ombuds pasākumā nevar piedalīties personīgi, viņš uztic pārstāvēt savu iestādi attiecīgajam darbiniekam. Par ombuda darbu uzzina arī daudzas grupas, kas dodas mācību braucienos uz Strasbūru. Tādēļ šajā sadaļā iekļauts 2006. gadā notikušo grupu prezentāciju saraksts.

PASĀKUMI AR OMBUDA PIEDALĪŠANOS

3. februārī ombuds tikās ar profesoru *Spiros SIMITIS* – darba lietu, civillietu un datorzinātņu profesoru Johanna Volfganga Gētes Universitātē Frankfurtē pie Mainas, Vācijā, un Vācijas Ētikas komisijas priekšsēdētāju. Pēc tam profesors *SMITIS* piedalījās Eiropas ombuda biroja darbinieku sanāsmē, kur uzstājās ar prezentāciju par tēmu “Datu aizsardzība – vienotas ES pieejas trūkumi un ierobežojumi”.

8. februārī *P. N. DIAMANDOUROS* Briselē rīkoja Iestāžu, kuras veicina dzimumu līdztiesību, Eiropas tīkla (*EQUINET*) gada ģenerālsanākumi, lai informētu par darbu, kas paveikts diskriminācijas apkarošanas un vienlīdzīgas attieksmes veicināšanas jomā. *EQUINET* ir vērsts uz to, lai pilnveidotu sadarbību starp specializētām Eiropas iestādēm, kuras veicina dzimumu līdztiesību, un veicinātu efektīvu pieredzes apmaiņu ar mērķi nodrošināt ES diskriminācijas novēršanas tiesību aktu vienotu



piemērošanu. To finansē Eiropas Komisija un vada Nīderlandes Komisija vienlīdzīgas attieksmes veicināšanai.

20. martā *P. N. DIAMANDOUROS* tikās ar vēstnieku *James A. SHARKEY* – Īrijas pastāvīgo pārstāvi Eiropas Padomē, lai apspriestu Eiropas ombuda lomu.

22. martā *P. N. DIAMANDOUROS* Politikas zinātņu institūtā Parīzē lasīja lekciju par tēmu “Eiropas ombuds un pamattiesības paplašinātajā Eiropas Savienībā”.

23. martā *HALDE* birojā Parīzē ombuds tikās ar Francijas Augstās iestādes diskriminācijas apkarošanai un vienlīdzības veicināšanai [*La Haute Autorité de Lutte contre les Discriminations et pour l'Égalité* – *HALDE*] direktoru *Louis SCHWEITZER*.

23. martā *P. N. DIAMANDOUROS Pantheon – Assas Paris II* Universitātē lasīja lekciju par tēmu “Eiropas ombuda iestādes loma cilvēktiesību aizsardzībā – Eiropas ombuda perspektīva”.

27. martā *P. N. DIAMANDOUROS* Strasbūrā rīkoja pusdienas par godu Eiropas Padomes cilvēktiesību komisāram *Alvaro GIL-ROBLES*, kura pilnvaru termiņš tuvojas beigām.

3. aprīlī *P. N. DIAMANDOUROS* pasākumā, kas tika rīkots par godu jaunā Eiropas Padomes cilvēktiesību komisāra *Thomas HAMMARBERG* pilnvaru termiņa sākumam un *Alvaro GIL-ROBLES* pilnvaru termiņa beigām, uzstājās ar prezentāciju “Sadarbība starp Eiropas Padomes cilvēktiesību komisāru un Eiropas ombudu”.

6. aprīlī *P. N. DIAMANDOUROS* Grieķijas Uzņēmēju asociācijas rīkotajās pusdienās Atēnās (Grieķijā) uzstājās ar runu par labu pārvaldību ES un Grieķijā.

14. aprīlī starptautiskajā simpozijā “Grieķija tiesiskajā Eiropas Kopienā”, ko organizēja Grieķijas Zinātņu Akadēmija, Grieķijas Tiesību zinātņu sabiedrība un Eiropas Studiju un pētniecības Grieķijas centrs (*EKEME*), ombuds ar videoieraksta starpniecību teica runu par tēmu “Ombuda iestāde kā ārpusstiesas mehānisms strīdu risināšanai Eiropas tiesiskā regulējuma kontekstā”.

24. aprīlī *P. N. DIAMANDOUROS* Briselē tikās ar trim *Alter-ES* pārstāvjiem: *Jorgo RISS* no *Greenpeace*, *Olivier HOEDEMAN* no *Corporate Observatory Europe* un *Paul DE CLERCK* no *Friends of the Earth Europe*. *Alter-ES* ir koalīcija, ko veido vairāk nekā 140 pilsoniskās sabiedrības grupas, arodbiedrības, akadēmijas un valsts pārvaldes apvienības, kuras pieprasa lielāku pārredzamību ES iestāžu un struktūru darbībā.

28. aprīlī ombuds uzstājās kā viesis Jaunās ekonomikas foruma darba brokastīs, kuras Madridē rīkoja Spānijas sabiedriskās politikas ideju laboratorija. *P. N. DIAMANDOUROS* runāja par tēmu “Saskare ar pilsoņiem Eiropā”. Spānijas ombuds *Enrique MÚGICA HERZOG* iepazīstināja ar *P. N. DIAMANDOUROS* vairāk nekā 150 cilvēku lielu auditoriju, kurā bija daži Spānijas reģionu ombudi, Eiropas Parlamenta locekļi, politiķi, uzņēmēji, zinātnieki, diplomāti un žurnālisti. Pēc *P. N. DIAMANDOUROS* runas klausītāji uzdeva tam jautājumus.

Dienu iepriekš – 27. aprīlī – rīkotajās pusdienās Jaunās ekonomikas foruma priekšsēdētājs *José Luis RODRÍGUEZ* pasniedza *P. N. DIAMANDOUROS* memoriālo plāksni par piemiņu viņa līdzdalībai šajā notikumā.

16. maijā *P. N. DIAMANDOUROS* tikās ar Eiropas Padomes cilvēktiesību komisāru *Thomas HAMMARBERG*, lai apspriestu abu uzdevumus.

19. maijā *P. N. DIAMANDOUROS* Strasbūrā tikās ar Grieķijas ārlietu ministri *Dora BAKOYIANNI*.

22. maijā *P. N. DIAMANDOUROS* Mančestrā, Apvienotajā Karalistē, Ceturtajā Starptautiskajā informācijas lietu komisāru konferencē uzstājās ar prezentāciju par tēmu “Informācijas brīvība – Eiropas perspektīva”.

27. jūnijā *P. N. DIAMANDOUROS* tikās ar Somijas pastāvīgo pārstāvi Eiropas Padomē *Ann-Marie NYROOS*.



4. jūlijā Strasbūrā ombuds prezentēja savu darbu Francijas mēru Eiropas lietu komitejas rīkotajās pusdienās.

18. un 19. septembrī ombuds piedalījās Eiropas Universitātes institūta (EUI) rīkotajā darbseminārā "Demokrātija, aizsardzības līdzekļi, kas nav tiesiskās aizsardzības līdzekļi, un ombuda pētījumi", kas notika Florencē, Itālijā.

26. septembrī ombuds tikās ar Francijas Tirdzniecības palātas asamblejas pārstāvjiem *Alexandre CZMAL* un *Emmanuelle GARAULT*, lai apspriestu Eiropas Komisijas iniciatīvu pārredzamības jomā.

2. oktobrī *P. N. DIAMANDOUROS* Atēnās, Grieķijā, bija vairākas tikšanās ar Grieķijas prezidentu *Karolos PAPOULIAS*, Grieķijas premjerministru *Kostas KARAMANLIS*, Grieķijas Parlamenta priekšsēdētāju *Anna BENAКИ-PSAROUDA* un *PASOK* apvienības līderi *George PAPANDREOU*, lai informētu viņus par Eiropas ombuda aktivitātēm.

5. oktobrī ombuds uzstājās kā uzaicinātais runātājs *EUROCHAMBRES* – Eiropas Tirdzniecības un rūpniecības kameru asociācijas – gada kongresā. Kongresā piedalījās vairāk nekā 500 pārstāvji no 44 Eiropas Tirdzniecības un rūpniecības kamerām, kurās kopumā ietilpst 18 miljoni uzņēmumu, un tajā tika apspriesti dažādi ar galveno tēmu, proti, "Saziņa Eiropā – redzējums un rezultāti", saistīti jautājumi. *P. N. DIAMANDOUROS* piedalījās arī sēdē par tēmu "Eiropa un uzņēmumi – fakti, atšķirības, kavēšanās un perspektīvas". Konferencēs laikā *P. N. DIAMANDOUROS* bija arī divpusēja tikšanās ar *Eurochambers* priekšsēdētāju *Pierre SIMON*.

10. oktobrī *P. N. DIAMANDOUROS* uzstājās ar prezentāciju ES dalībvalstu pastāvīgo pārstāvju Eiropas Padomē darba pusdienās, kuras vadīja Somijas pastāvīgā pārstāve Eiropas Padomē *Ann-Marie NYROOS*.

17. oktobrī *P. N. DIAMANDOUROS* Politisko pārmaiņu pētījumu centra organizētajā diplomu piešķiršanas ceremonijā Sjēnas Universitātē Itālijā uzstājās ar runu par tēmu "Ombuda iestāde un demokrātijas kvalitāte".

17. oktobrī *P. N. DIAMANDOUROS* Džona Hopkina Universitātes Starptautisko studiju fakultātē Boloņā, Itālijā, nolasīja lekciju par tēmu "Pārredzamība, atbildība un demokrātija ES"

19. oktobrī *P. N. DIAMANDOUROS* videokonferences veidā rīkoja tikšanos ar Savienoto Valstu Kalifornijas štata ģenerālprokurora palīdzi *Aspasia PAPAVALASSILIOU*, kura apmeklēja ES iestādes Eiropas Savienības apmeklējuma programmas ietvaros. Tikšanās laikā *Aspasia PAPAVALASSILIOU* tika informēta par Eiropas ombuda pilnvarām, kā arī par būtiskākajām lietām, kuras izskatījis ombuda birojs.

8. novembrī Eiropas ombuds ar savu darbu iepazīstināja Īrijas Parlamenta Apvienoto Eiropas lietu komiteju. Komiteju apmeklēja arī Īrijas ombude *Emily O'REILLY*. Pēc prezentācijām, kurās tika skarti jautājumi, kas saistīti ar personu brīvu kustību, vienlīdzīgu attieksmi un ombuda informētību, notika aktīva jautājumu un atbilžu sesija. Pirms šīs sanāksmes ombudam bija iespēja apspriest savu darbu ar Eiropas Parlamenta biroja Dublinā vadītāju *Francis JACOBS* un viņa biroja darbiniekiem, kā arī ar darbiniekiem no Komisijas pārstāvniecības Dublinā.

13. novembrī ombuds devās uz Karlsrūi Vācijā, lai uzstātos ar prezentāciju par Eiropas ombuda lomu *Europa-Union Karlsruhe*. Tajā pašā dienā Karlsrūes pirmais mērs *Siegfried KÖNIG* bija uzaicinājis ombudu uz pieņemšanu pilsētas domē.

21. novembrī *P. N. DIAMANDOUROS* uzstājās ar lekciju Kingstonas Universitātē Londonā par tēmu "Kļūda pārvaldē, tiesas un ombuds". Lekciju, kuru organizēja Tiesību zinātņu fakultāte, vadīja Uzņēmējdarbības un tiesību zinātņu fakultātes dekāns profesors *Philip SAMOUEL*.

19. decembrī *P. N. DIAMANDOUROS* kopā ar Eiropas Kopienu Tiesas priekšsēdētāju *Vassilios SKOURIS* un Eiropas Cilvēktiesību tiesas pirmo priekšsēdētāja vietnieku *Christos ROZAKIS* piedalījās Apaļā galda sarunās, kuras rīkoja Atēnu Juristu asociācija, atverot grāmatu "*Human Rights in Europe*:"

The jurisprudence of the European Court of Human Rights” (Cilvēktiesības Eiropā: Eiropas Cilvēktiesību tiesas prakse).



P. Nikiforos Diamandouros ar Kingstonas Universitātes, Londona, studentiem un personālu pēc iepazīstināšanas ar savu darbu. Londona, Apvienotā Karaliste, 2006. gada 21. novembrī.

PASĀKUMI AR OMBUDA DARBINIEKU PIEDALĪŠANOS

1. martā jurists *Daniel KOBLENCZ* tikās ar starptautisko tiesību lektoru *Heribertus JAKA TRIYANA*, lai izskaidrotu Eiropas ombuda uzdevumus un pienākumus.

11. maijā juriste *Tina NILSSON* un komunikāciju nodaļas vadītāja *Rosita AGNEW* piedalījās darbseminārā, ko Eiropas Investīciju banka (EIB) Briselē rīkoja Pilsoniskās sabiedrības organizācijām (CSO) ar mērķi veicināt informētību CSO vidū attiecībā uz to tiesībām iesniegt Eiropas ombudam sūdzības par kļūdām pārvaldē, ko EIB pieļāvusi savā darbībā.

15. jūnijā galvenais juridiskais padomnieks *José MARTÍNEZ-ARAGÓN* Eiropas studiju centra (Strasbūrā) organizētā Eiropas lietu semināra kontekstā sniedza diplomātu grupai prezentāciju par Eiropas ombuda darbu.

27. jūnijā un 11. jūlijā *Daniel KOBLENCZ* uzņēma divus dalībniekus no Eiropas Savienības apmeklētāju programmas un izskaidroja tiem Eiropas ombuda darbu.

27. jūlijā *Branislav URBANIČ* tikās ar *Thierry NGOGA*, lai apspriestu labas pārvaldības principus, par kuriem *Thierry NGOGA* veica pētījumu.

26. septembrī *Peter BONNOR* piedalījās seminārā par atklātību un sabiedriskajām attiecībām, uzstājoties ar runu par tiesībām publiski piekļūt dokumentiem ES līmenī. Seminārs notika Roskildes Universitātē Dānijā, un to organizēja Eiropas Komisijas pārstāvniecība Kopenhāgenā. To apmeklēja studenti, žurnālisti un pilsoniskās sabiedrības pārstāvji.

26. oktobrī Itālijas Republikas Senāta priekšsēdētāja vietnieks *Lucio MALAN* apmeklēja ombuda biroju. Viņu laipni uzņēma galvenais juridiskais padomnieks *Gerhard GRILL*, kurš atbildēja uz jautājumiem par Eiropas ombuda lomu un darbu.

30. novembrī ombuda biroja ģenerālsēkretārs *Ian HARDEN* uzstājās ar runu *CEE Bankwatch Network* rīkotajā konferencē Briselē, kuras tēma bija “Tiesības iesniegt sūdzību – Starptautiskās finanšu iestādes un atbildība – Ceļā uz pastāvīgu Eiropas Investīciju bankas piekāpšanās un apelācijas kārtību”. Sēdē par tēmu “Kādi ir esošie piekāpšanās mehānismi ES līmenī, kas nodrošina EIB



atbildību?" *Ian HARDEN* izskaidroja Eiropas ombuda lomu šajā ziņā un iepazīstināja ar to ar EIB saistīto sūdzību paraugiem, kuras ombuds jau izskatījis.

1. decembrī *Tina NILSSON* Eiropas Informācijas vadības seminārā "Eiropas informācijas nodrošināšana paplašinātajā Eiropā", kuru Māstrihtā, Nīderlandē, rīkoja Valsts pārvaldes Eiropas institūts, uzstājās ar runu par tēmu "Atklātība, pārredzamība un piekļuve dokumentiem – vai likumi darbojas?".

Grupu prezentācijas

2006. gadā *P. N. DIAMANDOUROS* un viņa darbinieki (viņu vārdi norādīti iekavās) sniedza ombuda būtības un darba skaidrojumus šādām apmeklētāju grupām:

Februārī

- 85 Francijas amatpersonu grupai, kuri piedalījās Eiropas Studiju centra rīkotajā seminārā par Eiropas lietām, Strasbūrā. (*José MARTÍNEZ-ARAGÓN* un *Marjorie FUCHS*)
- 35 studentiem un valsts pārvaldes uzraudzītājiem no Tventes pilsētas Nīderlandē un no Vestfālijas Vilhelma Universitātes Minsterē, Vācijā. Grupu pavadīja *Jaap H. DE WILDE*. (*Gerhard GRILL*)
- 44 studentiem no *Bayern Kolleg Augsburg* Bavārijā, Vācijā, saistībā ar braucienu uz Strasbūru, ko organizēja *Europäische Akademie Bayern*. Grupu pavadīja *Alexander FRISCH*. (*Gerhard GRILL*)
- 35 personām no *Deutschen Evangelischen Frauenbunde Bayern*, Vācijā, saistībā ar *Karl-Arnold-Stiftung* organizēto braucienu. (*Gerhard GRILL*)

Martā

- 42 personām no *CDU Senioren-Union Hilden*, Vācijā, saistībā ar *Karl-Arnold-Stiftung* organizēto braucienu. (*Wiebke PANKAUKE*)
- 42 studentiem no *Technische Universität Chemnitz*, Vācijā, saistībā ar braucienu uz Strasbūru, ko organizēja *Bildungswerk Sachsen*. (*Gerhard GRILL*)
- 25 pilsētu mēriem no *Trentino-Alto Adige*, Itālijā, saistībā ar braucienu uz Strasbūru. (*Ida PALUMBO*)
- 25 personām no Bonnas Vācu-franču apvienības, Vācijā, saistībā ar *Karl-Arnold-Stiftung* organizēto braucienu. (*Gerhard GRILL*)

Aprīlī

- 37 personām no Septītās kaujas divīzijas (demobilizēta) bijušo biedru un draugu apvienības (*Kameradschaft Ehemaliger und Freunde der (aufgelösten) 7. Panzerdivision*), Vācijā, saistībā ar *Karl-Arnold-Stiftung* organizēto braucienu. (*Wiebke PANKAUKE*)
- Grupai no Vācijas 21 personas sastāvā, kuru uzaicinājusi Eiropas Parlamenta locekle *Silvana KOCH-MEHRIN*. (*Wiebke PANKAUKE*)
- 44 personām no *Verein Haus und Grund* no Kerpenas, Vācijā, saistībā ar *Karl-Arnold-Stiftung* organizēto braucienu. (*Anne EISENGRÄBER*)
- 26 personu grupai no Austrumsomijas Reģiona padomes revīzijas komitejām saistībā ar mācību braucienu uz Strasbūru. (*Peter BONNOR*)
- 29 Eiropas tiesību studentu grupai no Leidenes Universitātes Nīderlandē. Grupu pavadīja *Rick LAWSON*. (*Ian HARDEN*)
- 37 personām no Vācijas saistībā ar *Karl-Arnold-Stiftung* organizēto braucienu. (*Wiebke PANKAUKE*)



- 37 personām no katoļu studentu asociāciju jumta organizācijas (*Dachverbände Katholische Studentenverbindungen*), Vācijā, saistībā ar *Karl-Arnold-Stiftung* organizēto braucienu. (Wiebke PANKAUKE)
- 24 personu grupai saistībā ar Starptautisko attiecību asociācijas organizētu braucienu (*Auslandsgesellschaft*), Dortmundē, Vācija. (Wiebke PANKAUKE)
- 32 personām no *CDU Senioren-Union Bremerhaven*, Vācijā, saistībā ar *Karl-Arnold-Stiftung* organizēto braucienu. (Wiebke PANKAUKE)
- 43 karavīru grupai no Vācijas Federālās armijas spēkiem (*Bundeswehr*) un *Katholische Militärseelsorge* biedriem, Vācija, saistībā ar braucienu uz semināru, ko organizēja *Europäische Akademie Bayern*. Grupu pavadīja Alexander FRISCH. (Wiebke PANKAUKE)

Maijā

- 29 personu grupai saistībā ar *Forum Europa e.V.* organizētu semināru par Eiropas lietām, Leipcigā, Vācija. (Gerhard GRILL)
- 12 Eiropas tiesību studentu grupai no Komotini Universitātes, Grieķijā. P. Nikiforos DIMANDOUROS un Ioannis DIMITRAKOPOULOS)
- 32 studentu un *Thorbecke Academie Leeuwarden* personāla locekļu grupai, Nīderlande, saistībā ar mācību braucienu uz Briseli un Strasbūru. (Peter BONNOR)
- 4 personām no Somijas, kuras uzaicinājusi Eiropas Parlamenta locekle Pii-Noora KAUPPI. (Peter BONNOR)
- 30 personām no *CDU Women's Union Alfter*, Vācija, saistībā ar *Karl-Arnold-Stiftung* organizēto braucienu. (Gerhard GRILL)
- 37 valsts finanšu ierēdņiem saistībā ar *Deutschland- und Europapolitisches Bildungswerk Nordrhein-Westfalen* organizētu semināru, Vācija. (Gerhard GRILL)
- 49 studentu grupai no jaunatnes izglītības iestādes (*Jugendbildungswerk*), Marburgā, Vācija. (Gerhard GRILL)
- 29 skolu direktoriem un skolotājiem no Lineburgas un Šverīnes reģiona, Vācijā, saistībā ar Vācijas bruņoto spēku (*Bundeswehr*) organizētu semināru. (Gerhard GRILL)



Gerhard Grill, galvenais juridiskais padomnieks, iepazīstina ar ombuda darbu kādu apmeklētāju grupu. Strasbūra, Francija, 2006. gada 23. maijā.

*Jūnijā*

- 18 pēcdiploma studiju studentiem un diviem personāla locekļiem no Glāzgovas Kaledonijas Universitātes Tiesību un sociālo zinātņu fakultātes, Apvienotā Karaliste. Grupu pavadīja *Marcela CHISHOLM*. (*Peter BONNOR*)
- 12 politikas zinātņu studentu grupai no *University of Southern Maine*, Portlenda, Savienotās Valstis. (*Georgios KATHARIOS*)
- 45 personu grupai no Vācijas, kura piedalījās *Europäische Akademie Bayern* un Eiropas Parlamenta locekļa *Wolfgang KREISSL-DÖRFLER* kopīgi rīkotajā mācību braucienā uz Strasbūru. (*Gerhard GRILL*)
- 43 personām no Ķelnes arhibīskapijas diecēzes padomes, Vācija, saistībā ar *Karl-Arnold-Stiftung* organizēto semināru par Eiropas politiku. (*Gerhard GRILL*)
- 31 brīvprātīgajam ugunsdzēsējam no *Wesseling*, Vācija, saistībā ar *Karl-Arnold-Stiftung* organizēto braucienu. (*Gerhard GRILL*)
- 48 personu grupai saistībā ar Lionas un Ronas reģiona Eiropas mājas organizētu braucienu. (*Gerhard GRILL*)
- 20 pilsētu mēriem no Trento provinces Itālijā saistībā ar braucienu uz Strasbūru. (*Wiebke PANKAUKE*)
- 58 speciālo skolu skolotāju grupai no Augšfrankonijas reģiona, Vācija, kuri piedalījās *Europäische Akademie Bayern* organizētajā mācību braucienā uz Strasbūru. (*Gerhard GRILL*)
- 50 „Eiropas semināra” dalībniekiem, ko organizēja *Kolpingwerk*, Vācija. (*Gerhard GRILL*)
- 40 studentu grupai no Romas *La Sapienza* Universitātes sabiedrisko attiecību nodaļas, Roma, Itālija, saistībā ar mācību braucienu uz Briseli un Strasbūru. (*Ida PALUMBO*)
- 23 studentu delegācijai, kuri piedalījās braucienā, kas piedāvāts kā balva Maltas Studentu ceļojumu fonda organizētās Eiropas mini asamblejas uzvarētājkomandām. (*P. Nikiforos DIAMANDOUROS* un *Ida PALUMBO*).

Jūlijā

- 33 skolotāju grupai no Nirnbergas reģiona, Vācija, kuri piedalījās *Europäische Akademie Bayern* organizētajā mācību braucienā uz Strasbūru. (*Wiebke PANKAUKE*)
- 39 personu grupai no Vācijas, kuru uzaicinājis Eiropas Parlamenta loceklis grāfs *Alexander LAMBSDORFF*. (*Wiebke PANKAUKE*)
- 31 personai no *Club BM56*, Francijas-Vācijas asociācijas pilsētu sadraudzības pasākumu veicināšanai starp *Erftkreis* un *Le Marbihan*, saistībā ar *Karl-Arnold-Stiftung* organizēto braucienu. (*Wiebke PANKAUKE*)
- 26 studentu grupai no Tībingenes Universitātes Eiropas studiju maģistra programmas, Vācija. (*Gerhard GRILL*)
- 19 studentu grupai no Valsts pārvaldes skolas, Atēnas, Grieķija. (*Georgios KATHARIOS*)
- 30 studentu grupai no Bambergas Universitātes, Vācijā, saistībā ar mācību braucienu uz Strasbūru. (*Gerhard GRILL*)
- 36 personām no profesionālās izglītības centra (*Berufsbildungszentrum*) Neištate, Vācija. (*Gerhard GRILL*)
- 42 skolotāju grupai no Minhenes apgabala, Vācija, kuri piedalījās *Europäische Akademie Bayern* organizētajā mācību braucienā uz Strasbūru. (*Gerhard GRILL*)



- 31 studentam no *Einstein-Gymnasium*, Kēle, Vācija. (Wiebke PANKAUKE)

Septembrī

- 24 studentiem no Pašvaldību pārvaldes institūta un bijušajiem karavīriem no Vācijas Federālās armijas spēkiem (*Bundeswehr*), Vācija, saistībā ar *Karl-Arnold-Stiftung* organizēto braucienu. (Gerhard GRILL)
- 49 personu grupai no Vācijas, kuras uzaicinājis Eiropas Parlamenta loceklis grāfs *Alexander LAMBSDORFF*. (Gerhard GRILL)
- 25 personu delegācijai no *Lempäälä* pašvaldības, Somija, saistībā ar mācību braucienu uz Strasbūru. (Peter BONNOR)
- 31 personai no Katoliskās izglītības iestādes (*Katholisches Bildungswerk*), Mekenheima, Vācija, saistībā ar *Karl-Arnold-Stiftung* organizēto semināru Strasbūrā. (Gerhard GRILL)
- 42 studentu grupai no *St Ursulagymnasium* Ķelnē, Vācijā, saistībā ar *Karl-Arnold-Stiftung* organizēto semināru Strasbūrā. (Gerhard GRILL)
- 17 biedriem no *CDU Münster-Amelsbüren*, Vācijā, saistībā ar *Karl-Arnold-Stiftung* organizēto semināru Strasbūrā. (Gerhard GRILL)

Oktobrī

- 45 juristu grupai saistībā ar Juristu apvienības Katovices nodaļas rīkoto mācību braucienu uz Strasbūru, Briseli un Luksemburgu. (Marta HIRSCH-ZIEMBINSKA)
- 26 personām no Vācijas saistībā ar *Jakob-Kaiser-Stiftung* organizētu semināru Strasbūrā. (Gerhard GRILL)
- 30 universitātes locekļu un politikas zinātnju studentu grupai no Diseldorfas Universitātes, Vācija, saistībā ar *ESTA-Bildungswerk* organizētu semināru Strasbūrā. (Gerhard GRILL)
- 50 studentiem no Francijas-Vācijas asociācijas (*Deutsch-Französische Gesellschaft*) Bonna un *Rhein-Sieg*, Vācija, kuri piedalījās mācību braucienā uz Luksemburgu un Strasbūru. (Gerhard GRILL)
- 45 personu grupai no Villijas vēsturisko ieroču brālību apvienības (*Bund der Historischen Deutschen Schützenbruderschaften*), Vācija, kurus uzaicinājis Eiropas Parlamenta loceklis *Klaus HÄNSCH*. (Gerhard GRILL)

Novembrī

- 27 personu grupai no *SPD Duisburg*, Vācija, kurus uzaicinājis Eiropas Parlamenta loceklis *Klaus HÄNSCH*. (Wiebke PANKAUKE)
- 25 Eiropas tiesību studentu grupai no Leidenes Universitātes Nīderlandē. Grupu pavadīja *Rick LAWSON*. (Peter BONNOR)
- 11 personām no Serbijas NVO saistībā ar Serbijas Attīstības centra organizētu mācību braucienu uz Eiropas iestādēm Briselē. (Georgios KATHARIOS)
- 18 personām no pieaugušo izglītības centra (*Münchner Volkshochschule*), Vācija, saistībā ar *Münchner Volkshochschule* organizētu mācību braucienu uz Strasbūru. (Gerhard GRILL)



Wiebke Pankauke, juriste, iepazīstina ar ombuda darbu kādu apmeklētāju grupu. Strasbūra, Francija, 2006. gada 15. novembrī.

Decembrī

- 17 Ungārijas juristu un studentu grupai un tiesību zinātņu studentiem saistībā ar *Bruxinfo* organizētu mācību braucieni uz Eiropas Savienības iestādēm Briselē. (*Daniel KOBLENZ*)
- 39 personu grupai no Vācijas, kuras piedalījās *Europäische Akademie Bayern* organizētajā mācību braucienā uz Strasbūru. (*Gerhard GRILL*)
- 33 studentiem no *Universitätsgruppe Market Team Tübingen*, Vācija, kurus uzaicinājis Eiropas Parlamenta loceklis *Jorgo CHATZIMARKAKIS*. (*Gerhard GRILL*)
- 48 personām no metālapstrādē strādājošo arodpapvienības (*der IG-Metall Senioren*), Dīsburga, Vācija, kuras uzaicinājis Eiropas Parlamenta loceklis *Klaus HÄNSCH*. (*Gerhard GRILL*)

Papildu iepriekš minētajām prezentācijām ombuda biroja darbinieki 2006. gadā ar ombuda darbu 14 reizes iepazīstināja Eiropas Komisijas stažierus un 2 reizes Eiropas Savienības Padomes stažierus; katru prezentāciju apmeklēja apmēram 50 stažieri.

6.4 ATTIECĪBAS AR PLAŠSAZIŅAS LĪDZEKĻIEM

Ombuda darbs ar plašsaziņas līdzekļiem aptver pasākumu klāstu no intervijām preses konferencēs un rakstiem līdz preses ziņojumiem. Šie pasākumi palīdz pievērst uzmanību pakalpojumiem, ko ombuds sniedz pilsoņiem, organizācijām un uzņēmumiem, kā arī atspoguļot būtiskāko. Plašsaziņas līdzekļi var palīdzēt uzsvērt lietu nozīmīgumu, tādā veidā stimulējot ES iestādes un struktūras īstenot attiecībā uz pilsoņiem tādu pakalpojumu sniegšanas kultūru, kas vērsta uz to, lai meklētu risinājumus to jautājumiem un problēmām.

2006. gadā tika sagatavoti divdesmit divi preses ziņojumi, kurus izplatīja žurnālistiem un interesentiem visā Eiropā. Šajos preses ziņojumos tika skarti tādi jautājumi kā valodu izvēle ES prezidējošo valstu tīmekļa vietnēs, tādu jomu kā lobēšana un subsīdijas pārredzamība, sūdzība par darba laika direktīvas nepareizu īstenošanu un atklātības trūkums Padomes darbībā.

Ombuds 2006. gadā sniedza intervijas vairāk nekā 40 pārstāvjiem no iespiestiem, apraides un elektroniskajiem plašsaziņas līdzekļiem Briselē, Strasbūrā un citur. Šajā nodaļā sniegts pārskats par



intervijām, ko ombuds un viņa biroja darbinieki snieguši 2006. gadā, kā arī uzskaitīti šajā gadā rīkoti plašsaziņas pasākumi.

- 5. janvārī *P. N. DIAMANDOUROS* sniedza interviju *Giorgos ADAM* no Grieķijas radiostācijas *Dimotiko Radiofono Thessalonikis*.
- 20. janvārī *P. N. DIAMANDOUROS* sniedza telefoninterviju *Mark BEUNDERMANN* no *EUobserver* par viņa aicinājumu Padomei padarīt likumdošanu publisku.
- 23. janvārī *P. N. DIAMANDOUROS* sniedza telefoninterviju *Luc VERNET* no Francijas laikraksta *Sud Ouest*, kas gatavoja rakstu par ombudu.
- 25. janvārī *Ruth REICHSTEIN* no Vācijas radio stacijas *Deutschlandfunk* intervēja ombudu Briselē pēc Eiropas Parlamenta Lūgumrakstu komitejas sanāksmes, lai apspriestu ombuda īpašo ziņojumu par lielāku pārredzamību Padomes darbā.
- 27. janvārī *P. N. DIAMANDOUROS* sniedza interviju *Herakles GALANAKIS* no Grieķijas radiostācijas *ERA Herakleion*.
- 8. februārī *P. N. DIAMANDOUROS* sniedza interviju *Isabel GUZMAN* no Vācijas ziņu aģentūras *Evangelischer Pressedienst* Briselē. *Isabel GUZMAN* īpaši interesējās par sūdzībām un lietām, kas saistītas ar Vāciju.
- Vēlāk tajā pašā dienā *P. N. DIAMANDOUROS* Briselē sniedza interviju *Patricia HALLER* no Austrijas laikraksta *Kurier*. Viņa interesējās par ombuda pieredzi šajā amatā, lietu piemēriem un viņa darbu kopumā.
- 9. februārī *P. N. DIAMANDOUROS* sniedza telefoninterviju *Jean-Pierre SARDIN* no *Radio France Bleu*, kurš interesējās par ombuda paziņojumu preseī attiecībā uz Komisijas Balto grāmatu par sabiedriskajām attiecībām.
- 14. februārī *P. N. DIAMANDOUROS* Strasbūrā sniedza interviju *Nayran AGUADO* no Spānijas TV kanāla *TVE* programmas "*Vivir Europa*". Žurnālists īpaši interesējās par sūdzībām, kas saistītas ar Spāniju.
- Vēlāk tajā pašā dienā *P. N. DIAMANDOUROS* sniedza interviju *Renata GOLDIROVA* no Slovērijas TV ziņu kanāla *TA3*, kura interesējās par viņa darbu un ar Slovēriju saistītām lietām.
- 15. februārī galvenā juridiskā padomniece *Marta HIRSCH-ZIEMBINSKA*, sniedza telefoninterviju *Helena VIEGAS* no Portugāles laikraksta *Noticias Magazine*. Žurnāliste īpaši interesējās par lietām, kas saistītas ar Portugāli.
- 17. februārī galvenā juridiskā padomniece *Marta HIRSCH-ZIEMBINSKA* sniedza prezentāciju par ombuda darbu 14 žurnālistu grupai no Bulgārijas, Rumānijas un Horvātijas saistībā ar Eiropas Žurnālistikas centra organizēto semināru par Eiropas paplašināšanos.
- 2. un 3. martā Vācijas ARTE televīzijas komanda *Katrin MOLNAR* vadībā Strasbūrā intervēja un filmēja *P. N. DIAMANDOUROS* un citus biroja darbiniekus, lai raidījuma veidā izveidotu ombuda portretu.
- 3. martā *Elodie CARTIER* no *Radio Côte d'Amour* telefoniski intervēja ombudu saistībā ar Komisijas Balto grāmatu par sabiedriskajām attiecībām.
- 8. martā *P. N. DIAMANDOUROS* Luksemburgā rīkoja preses konferenci saistībā ar viņa informatīvo vizīti šajā valstī. Pirms tam ombuds sniedza interviju *Marc GLASNER* no *Luxemburger Wort*.
- 15. martā ombuds Strasbūrā sniedza interviju Čehijas TV dokumentālajai programmai "*Eiropā*". Jaunie filmu uzņēmēji režisora *Filip ALBRECHT* vadībā intervēja Eiropas politiķus un pilsoņus, lai atspoguļotu Eiropu no dažādiem skatījumiem.



- 29. martā ombuds uzaicināja četrus žurnālistus uz darba pusdienām Briselē: *Thomas FERENCZI* no *Le Monde*, *Nick WATT* no *The Guardian*, *Eric BONSE* no *Handelsblatt* un *Carlo FENU* no Itālijas ziņu aģentūras *ANSA*. *P. N. DIAMANDOUROS* atbildēja uz jautājumiem par viņa darbu un konkrētu valstu sūdzībām, kā arī izskaidroja nepieciešamību arī turpmāk uzrunāt potenciālos sūdzību iesniedzējus lielajās ES dalībvalstīs.
- Vēlāk tajā pašā dienā *P. N. DIAMANDOUROS* sniedza interviju *Jan SLIVA* no *AP* ziņu aģentūras par Eiropas ombuda darba specifiku.
- Vēlāk *P. N. DIAMANDOUROS* sniedza interviju *Tansel TERZIOGLU* no Austrijas laikraksta *Die Kleine Zeitung*. Žurnālists uzdeva jautājumus par *P. N. DIAMANDOUROS* pieredzi ombuda amatā kopš šī amata ieņemšanas brīža.
- Tās pašas dienas pēcpusdienā *P. N. DIAMANDOUROS* sniedza telefoninterviju Vācijas Radio Sabiedrisko attiecību aģentūrai *Schlenker PR* saistībā ar tās veidoto raidījumu sēriju par Eiropas iestādēm – “Dzīve Eiropā”.
- Vēlāk *Daniela WEINGÄRTNER* no Vācijas laikrakstiem *TAZ* un *Badische Zeitung* intervēja *P. N. DIAMANDOUROS*, lai iegūtu Eiropas ombuda portretējumu. Viņa intervēja arī ombuda biroja darbiniekus Strasbūrā un piedalījās *P. N. DIAMANDOUROS* vizītē pie Komisijas darbiniekiem Luksemburgā.
- 24. aprīlī preses konferencē Briselē ombuds prezentēja savu 2005. gada ziņojumu. Prezentāciju apmeklēja vairāk nekā 50 žurnālistu. *P. N. DIAMANDOUROS* sniedza pārskatu par savu darbu 2005. gadā, minot lietas un pilsoņu labā panāktos risinājumus. Žurnālisti uzdeva jautājumus par statistiku, valstīm raksturīgām sūdzībām, ombuda attiecībām ar *OLAF*, Padomes darba pārredzamību, īpašiem ziņojumiem un ES prezidentvalstu tīmekļa vietnēs izmantoto valodu izmantojumu.
- Pēc preses konferences *P. N. DIAMANDOUROS* sniedza *Deutsche Welle TV*, Vācijas sabiedriskajam radio, Beļģijas *RTBF* radio un Spānijas sabiedriskajam radio individuālas intervijas par 2005. gada ziņojuma galvenajiem secinājumiem.
- Tajā pašā dienā ombuds sniedza telefoninterviju *Fabrice LAMBERT* no Beļģijas komercradio *BFM* par 2005. gada ziņojuma galvenajiem secinājumiem un atsevišķām ar Beļģiju saistītām lietām.
- 26. aprīlī preses atašejs *Gundi GADESMANN* sniedza telefoninterviju *Albrecht MEIER* no Vācijas laikraksta *Der Tagesspiegel*, informējot par ombuda centieniem uzrunāt Vācijā tādas mērķauditorijas kā, piemēram, mazos un vidējos uzņēmumus.
- 27. aprīlī Komunikāciju nodaļas vadītāja *Rosita AGNEW* sniedza interviju *Margarita GASCA* no *Briseles TV*, stāstot par Eiropas ombuda uzdevumiem un 2005. gada ziņojuma galvenajiem secinājumiem.
- Tajā pašā dienā ombuds sniedza telefoninterviju *Nadja SCHEYS* no Beļģijas radio stacijas *FM Bruxelles* par 2005. gada ziņojumu atsevišķām ar Beļģiju saistītām lietām.
- 9. maijā informatīvās vizītes Spānijā laikā *P. N. DIAMANDOUROS* sniedza interviju *Miguel ADROVER CONDE* no *TVE* televīzijas raidījumam ar nosaukumu “Eiropa 2006”, kas tika demonstrēts pēc viņa vizītes.
- Tās pašas dienas rītā Spānijas valsts ombuds *Enrique MÚGICA HERZOG* un Eiropas ombuds rīkoja kopīgu preses konferenci, kurā uzsvēra šīs vizītes mērķi, to attiecīgās lomas un to, kā pilnveidot sadarbību, lai labāk spētu palīdzēt Spānijas pilsoņiem un pastāvīgajiem iedzīvotājiem.



P. Nikiforos Diamandouros un Enrique Múgica Herzog, Spānijas valsts ombuds, kopīgi iepazīstina ar savu darbu preses konferencēs laikā, kas organizēta Eiropas ombuda informācijas vizītes ietvaros. Madride, Spānija, 2006. gada 8.-10. maijā.

- 6. jūnijā *Bruno WATERFIELD* no *Parliament Magazine* Briselē intervēja *P. N. DIAMANDOUROS*, interesējoties par viņa darbu ombuda amatā, sasniegumiem, centieniem vairāk informēt sabiedrību par viņa sniegtajiem pakalpojumiem, viņa ieteikumiem citām ES iestādēm un nākotnes mērķiem, tostarp arī lielākas pārredzamības nodrošināšanu Padomes darbībā.
- 16. jūnijā Komisijas biļetenā *En Direct* tika publicēts *P. N. DIAMANDOUROS* raksts "Esmu šeit, lai palīdzētu kolēģiem", kurā viņš izskaidroja savas funkcijas.
- 27. jūnijā *Olivier VERHEECKE* sniedza interviju *Ana LÁZARO* no *Canal Sur* televīzijas kanāla Andalūzijā saistībā ar 30 Spānijas pilsoniskās sabiedrības grupu un nevalstisko organizāciju pārstāvju vizīti Eiropas Parlamentā.
- *DIHK* (Vācijas Tirdzniecības palātas) jūnija biļetena izdevumam *P. N. DIAMANDOUROS* sagatavoja rakstu par to, kā viņš var palīdzēt maziem un vidējiem uzņēmumiem, kad tiem rodas grūtības saskarē ar ES iestādēm. Biļetens tika izplatīts 74 Vācijas reģionālajās tirdzniecības palātās.
- 6. jūlijā *P. N. DIAMANDOUROS* sniedza informāciju par ombuda darbu 14 žurnālistu grupai no Albānijas, Bosnijas-Hercegovinas, Horvātijas, Kosovas un Serbijas-Melnkalnes saistībā ar semināru par tēmu "Integrācija", ko organizēja Eiropas Žurnālistikas centrs.
- 24. augustā Vācijas Kvalificēto arodu un mazo uzņēmēju konfederācijas (*ZDH*) biļetenā tika publicēta intervija ar ombudu, kuras nosaukums bija "Dažreiz ir pietiekami tikai ar tālruņa zvanu, lai atrisinātu problēmu".
- 22. septembrī ombuds Strasbūrā sniedza interviju *Pauline WIRPH-DUVERGER* no Francijas *Journal du Parlement*.
- 27. septembrī ombuds Strasbūrā sniedza interviju *Christina SIGANIDOU* no *ERT3 Television* Grieķijā.
- 5. oktobrī *EUROCHAMBRES* kongresā Salonikos ombudu intervēja vairāki Grieķijas žurnālisti, tostarp *Magda CONSTANTINIDOU* no *Naftemboriki* un Austrijas žurnāliste *Sabine BERGER* no *Wirtschaftsblatt*.
- 19. oktobrī ombuds iepazīstināja ar savu darbu žurnālistu grupu no Skandināvu žurnālistikas centra Orhūsā, Dānijā, kura apmeklēja Strasbūru.

- 3. novembrī *Nicholas CATEPHORES* pēc žurnālista *Thanasis KALFAS* aicinājuma sniedza prezentācijas divām *AKMI* koledžas (Atēnas, Grieķija) žurnālistikas studentu grupām. *Nicholas CATEPHORES* stāstīja par Eiropas ombuda lomu un darbu.
- 14. novembrī *P. N. DIAMANDOUROS* Strasbūrā sniedza interviju *Shirin WHEELER* no *BBC*. Viņa īpaši interesējās par dažādiem sūdzību mehānismiem Eiropas līmenī.
- 15. novembrī *P. N. DIAMANDOUROS* sniedza interviju *Ioannis PAPADIMITRIOU* no *Deutsche Welle* Grieķijas nodaļas.
- 23. novembrī ombuds saistībā ar savu informatīvo vizīti Bulgārijā ar videokonferences starpniecību sniedza interviju *Atanas MATEV* – korespondentam no Bulgārijas ziņu aģentūras *BTA*.
- Vēlāk tajā pašā dienā *P. N. DIAMANDOUROS* ar videokonferences starpniecību sniedza vēl vienu interviju korespondentam *Andrea SCHNEIDER* no *APF* Vācijas nodaļas. Žurnālista reportāža *inter alia* tika publicēta *Spiegel online*.
- 27. novembrī saistībā ar Eiropas ombuda informatīvo vizīti Bulgārijā *P. N. DIAMANDOUROS* sniedza interviju *Deian IODOV* no laikraksta *TRUD Daily*.
- Tajā pašā dienā ombuds sniedza interviju *Snejana IVANOVA* no *Bulgārijas Valsts radio*.

© Bulgārijas ombuds



P. Nikiforos Diamandouros sniedz interviju *Deian Iodov* no laikraksta *TRUD Daily* Eiropas ombuda informācijas vizītes laikā Bulgārijā, 2006. gada 27.-29. novembrī.

- 28. novembrī *P. N. DIAMANDOUROS* un Bulgārijas ombudu *Guinio GANEV* tiešraidē intervēja Balkānu Televīzijas (*bTV*) ziņu rīta programmā. Interviju vadīja *Nicolay BAREKOV*.
- 29. novembrī *P. N. DIAMANDOUROS* un *Guinio GANEV* rīkoja kopīgu preses konferenci Bulgārijas nacionālajā asamblejā.
- 4. decembrī preses atašejš *Gundi GADESMANN* sniedza telefoninterviju Vācijas radio Sabiedrisko attiecību aģentūrai *Schlenker PR* saistībā ar tās veidoto raidījumu sēriju par Eiropas iestādēm – “Dzīve Eiropā”.
- 5. decembrī ombuds laikrakstam rakstveidā sniedza atbildes uz intervijas jautājumiem par Spānijas ideju laboratoriju *Institución Futuro*. Šī intervija, kuru vadīja *Ana YERRO*, galvenokārt attiecās uz ombuda viedokļa noskaidrošanu par viņa darbu, saņemtajām sūdzībām un aktuāliem Eiropas nozīmes jautājumiem.
- 8. decembrī pēc semināra par cilvēktiesībām, kas risinājās Ļubļanā, Slovēnijā, *P. N. DIAMANDOUROS* sniedza interviju Slovēnijas valsts un privātajiem TV kanāliem, Slovēnijas ziņu aģentūrai un Slovēnijas valsts radio. Žurnālisti interesējās galvenokārt par ombuda viedokli cilvēktiesību jautājumos Slovēnijā.



- 18. decembrī *P. N. DIAMANDOUROS* sniedza interviju *Viki FLESSA* programmai “*Sta Akra*”, ko demonstrē Grieķijas televīzijas tīklā.
- 27. decembrī *Gerhard GRILL* sniedza interviju *Radio France Internationale* par īpašo ziņojumu, ko ombuds sagatavojis saistībā ar Padomes prezidentūras tīmekļa vietnē izmantotajām valodām.

6.5 PUBLIKĀCIJAS

Ombuds vēlas uzrunāt pēc iespējas plašāku auditoriju, lai vairotu pilsoņu informētību par viņu tiesībām, un jo īpaši par viņu tiesībām iesniegt sūdzības. Lai informētu ieinteresētās personas un plašo sabiedrību par Eiropas ombuda darbību un pakalpojumiem, kurus viņš var piedāvāt ES pilsoņiem un pastāvīgajiem iedzīvotājiem, 2006. gadā tika sagatavoti un interesentiem izplatīti šādi izdevumi:

2005. gada ziņojums, fotokopija (angļu valodā)

Eiropas Parlamenta Lūgumrakstu komitejai maijā bija pieejama ombuda *2005. gada ziņojuma* kopēta versija angļu valodā, lai komiteja varētu apspriest ombuda darbu pirms pilna sastāva plenārsēdes debatēm vēlāk tajā pašā gadā.

2005. gada ziņojums – Kopsavilkums un statistika, fotokopija (20 valodās)

Lūgumrakstu komitejas locekļi maijā saņēma arī *2005. gada ziņojuma – Kopsavilkums un statistika* kopētu versiju visās 20 ES oficiālajās valodās.

Eiropas ombuds – informatīvais biļetens, 6. un 7. laidieni (5 valodās)

Divreiz gadā iznākošā Eiropas ombudu tīkla un Starptautiskā ombudu institūta Eiropas reģiona informatīvā biļetena 6. un 7. laidienu attiecīgi aprīlī un oktobrī saņēma dalībvalstu, reģionu un vietējie ombudi Eiropā, kā arī Eiropas Parlamenta Lūgumrakstu komitejas locekļi.

Eiropas ombuds – vai viņš var jums palīdzēt? (23 valodās)

2006. gadā 23 valodās tika publicēts “*Eiropas ombuds – vai viņš var jums palīdzēt?*” – sūdzību iesniegšanas rokasgrāmatas un veidlapas jauns izdevums. Šī brošūra ir ļoti noderīgs materiāls potenciālajiem sūdzību iesniedzējiem, jo ievērojami atvieglo īstenot to tiesības iesniegt ombudam sūdzību. Jaunā izdevuma kopijas tika izsūtītas ombudiem, Eiropas Parlamenta locekļiem, Komisijas pārstāvjiem un parlamentu birojiem visās dalībvalstīs, kā arī ES plašsaziņas līdzekļiem un tīkliem tālākai izplatīšanai. Par šo publikāciju tika izrādīta ļoti liela interese, un tika saņemti daudzi pieprasījumi līdz gada beigām izsūtīt vairākus tūkstošus papildu kopiju.

Eiropas ombuds – Īss ieskats (25 valodās)

2006. gadā 25 valodās tika publicēts jaunais brošūras “*Eiropas ombuds – Īss ieskats*” izdevums. Šī brošūra ir paredzēta plašai sabiedrībai un tam, lai izskaidrotu, ko Eiropas ombuds var darīt un ko nevar. Tā tiek plaši izplatīta, lai samazinātu ombudam iesniegto nepieņemamo sūdzību skaitu.

Desmitās gadadienas atceres izdevums, mīkstos un cietos vākos (franču valodā)

Eiropas ombuda dibināšanas desmitgadi atzīmēja ar daudziem atceres pasākumiem. 2004. gada jūnijā notika dibinātāju seminārs ar mērķi pierakstīt notikumus, kuru rezultātā izveidoja Eiropas ombudu, kā arī, lai noteiktu pasākumus un tendences, ko būtu vērts ievērot arī turpmāk. Šā pasākuma nobeigumā nolēma izdot atceres izdevumu. Izdevuma nosaukums ir “*Eiropas ombuds*”



– vēsture, izveidošana, attīstība”, un to izdeva angļu valodā gan cietā, gan mīkstā iesējumā. Ņemot vērā lielo atsaucību, 2006. gadā izdeva arī tā versiju franču valodā.

2005. gada ziņojums, drukāta versija (20 valodās)

Ombuda 2005. gada ziņojumu izdeva 3 000 eksemplāros 20 ES oficiālajās valodās, un oktobrī to saņēma Eiropas Parlamenta locekļi, ES iestādes un struktūras, kā arī ombudi, Eiropas Komisijas saziņas līdzekļi un tīkli. Pārējie eksemplāri tika izplatīti gada atlikušajos mēnešos.

2005. gada ziņojums – Kopsavilkums un statistika, drukāta versija (20 valodās)

Ziņojums un kopsavilkums 8 000 eksemplāros 20 valodās bija pieejams oktobrī, un to nosūtīja pilnā 2005. gada ziņojuma teksta saņēmējiem, kā arī nevalstiskajām organizācijām un universitātēm. Pārējie eksemplāri tika izplatīti gada atlikušajos mēnešos.

2005. gada ziņojums – lēmumu apkopojums (3 valodās)

Šajā vispusīgajā elektroniskajā publikācijā ir ietverti pilni lēmumu teksti par šā ziņojuma 3. nodaļā minētajām lietām angļu, franču un vācu valodā. Tas ir pieejams kā atsevišķs elektronisks dokuments ombuda tīmekļa vietnē, bet tā izdruka vai CD-ROM ir pieejams tiem, kuri šo dokumentu lūdz ombuda birojā.

Citas publikācijas

Ombuds visu gadu turpināja izplatīt citu savu izdevumu kopijas, jo īpaši *Eiropas Labas administratīvās prakses kodeksu*, kas pieejams 25 valodās. Kodekss tika izstrādāts Maķedonijā ar mērķi veicināt labu administratīvo praksi bijušās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikā, kas ir kandidātvalsts.

6.6 TIEŠSAISTES SAZIŅA

Saziņa, izmantojot elektronisko pastu

2001. gada aprīlī tīmekļa vietnē iekļāva elektronisku sūdzību veidlapu, ko iespējams aizpildīt 12 valodās. Kopš ES paplašināšanās 2004. gada 1. maijā šī veidlapa ir pieejama arī pārējās deviņās valodās. 2006. gada decembrī saistībā ar gatavošanos Eiropas Savienības paplašināšanai 2007. gada 1. janvārī, šī veidlapa tika sagatavota arī bulgāru un rumāņu valodā. 57% no visām 2006. gadā ombudam nosūtītajām sūdzībām tika iesniegtas, izmantojot internetu; liela daļa no sūdzībām bija iesniegtas, izmantojot elektroniskā formāta veidlapu.

2006. gadā ombuds savā galvenajā e-pasta adresē saņēma kopumā 10 801 e-pasta vēstuli ar lūgumu sniegt informāciju. No tām 7 261 bija masveida vēstules, kuras nosūtījuši pilsoņi un kuras attiecās uz Eiropas ombudam nosūtītajām sūdzībām. Tajās bija ietverti tādi jautājumi kā Spānijas iestāžu ieguldījums saistībā ar rūpniecības ostas attīstību *Granadilla* pilsētā, ārstu tiesībām atteikties veikt abortus un reliģisko minoritāšu iespējamo vajāšanu Polijā. Uz visām šādām e-pasta vēstulēm tika nosūtīta atbilde, kurā izskaidrota pašreizējā situācija attiecībā uz ombuda iespējām izskatīt attiecīgo sūdzību.

Kopumā 2006. gadā tika saņemti vairāk nekā 3 540 individuāli informācijas pieprasījumi – salīdzinājumā ar aptuveni 3 200 pieprasījumiem 2005. un 2004. gadā. Uz visiem saņemtajiem individuālajiem informācijas pieprasījumiem atbildēja attiecīgie ombuda biroja darbinieki.



Tīmekļa vietnes pilnveidošana

Ombuda tīmekļa vietne tika izveidota 1998. gada jūlijā. 2006. gadā Eiropas ombuda tīmekļa izstrādātājs cieši sadarbojās ar Komunikāciju nodaļas vadītājiem, kā arī Eiropas Parlamenta tehniskajiem dienestiem, lai pārveidotu ombuda tīmekļa vietni par modernu, dinamisku, informatīvu, interaktīvu tīmekļa vietni un pastāvīgi pilnveidotu pakalpojumu sniegšanu pilsoņiem. Gaidāms, ka jaunā tīmekļa vietne sāks darbu 2007. gada pirmajā pusē.

2006. gada maijā Eiropas ombuda tīmekļa vietne kopā ar citu ES iestāžu, struktūru un aģentūru tīmekļa vietnēm tika iekļauta jaunajā augstākā līmeņa domēnā punkts.EU. ES iestāžu tīmekļa vietnes tagad ir viegli atpazīt, jo tās visas beidzas ar "europa.eu". Lai gan ombuda vecā tīmekļa vietnes adrese (<http://www.euro-ombudsman.eu.int>) tuvākajā nākotnē vēl turpinās darboties, oficiālā adrese tagad ir: <http://www.ombudsman.europa.eu>

2006. gadā ombuds turpināja atjaunināt savu tīmekļa vietni, ievieojot tajā dažādu izdevumu elektroniskās versijas, tiklīdz tās kļūst pieejamas. To vidū ir viņa *2005. gada ziņojums* un ar to saistītais *Kopsavilkums un statistika* 20 valodās, *"Eiropas ombuds – Īss ieskaits"* 25 valodās un *"Eiropas ombuds – vai viņš var jums palīdzēt?"* 23 valodās.

2006. gada janvārī ombuds izveidoja savā tīmekļa vietnē jaunu sadaļu, kas saistīta ar izmeklēšanām, kas pēc paša iniciatīvas veiktas saistībā ar Komisijas kā Līguma uzraudzītājas lomu un kuras viņš nolēma uzsākt, ņemot vērā daudzās saņemtās sūdzības, kas vērstas pret Komisiju saistībā ar Spānijas iestāžu ieguldījumu rūpniecības ostas attīstībā *Granadilla* pilsētā Tenerifē, Spānijā.

Laikā no 2006. gada 1. janvāra līdz 31. decembrim ombuda tīmekļa vietni ir apmeklējuši 416 533 apmeklētāji. Visbiežāk tika apmeklētas lapas angļu valodā; tām seko lapas franču, spāņu, vācu un itāliešu valodā. No apmeklējumu ģeogrāfiskā skatījuma – visvairāk apmeklētāju bija no Itālijas, kam seko Zviedrija, Apvienotā Karaliste, Spānija un Vācija. Ombuda tīmekļa saišu sadaļā ir saites uz valstu un reģionu tīmekļa lapām visā Eiropā. 2006. gadā saitēs norādītās lapas ir tikušas apmeklētas vairāk nekā 44 000 reizi, tādējādi skaidri liecinot par to, ka pilsoņi novērtē Eiropas ombuda darbu Eiropas ombudu tīkla koordinēšanā.

Lai nodrošinātu, ka ombuda tīmekļa vietne ir vienu no labākajām ES tīmekļa vietnēm, ombuda birojs 2006. gadā piedalījās Kopienas iestāžu organizētajā tīmekļa redakcijas komitejas (*CEiii*) darbā, tostarp *Ceiii* darba grupā, kas tika izveidota, lai koordinētu pāreju uz jauno augstākā līmeņa domēnu punkts.EU.



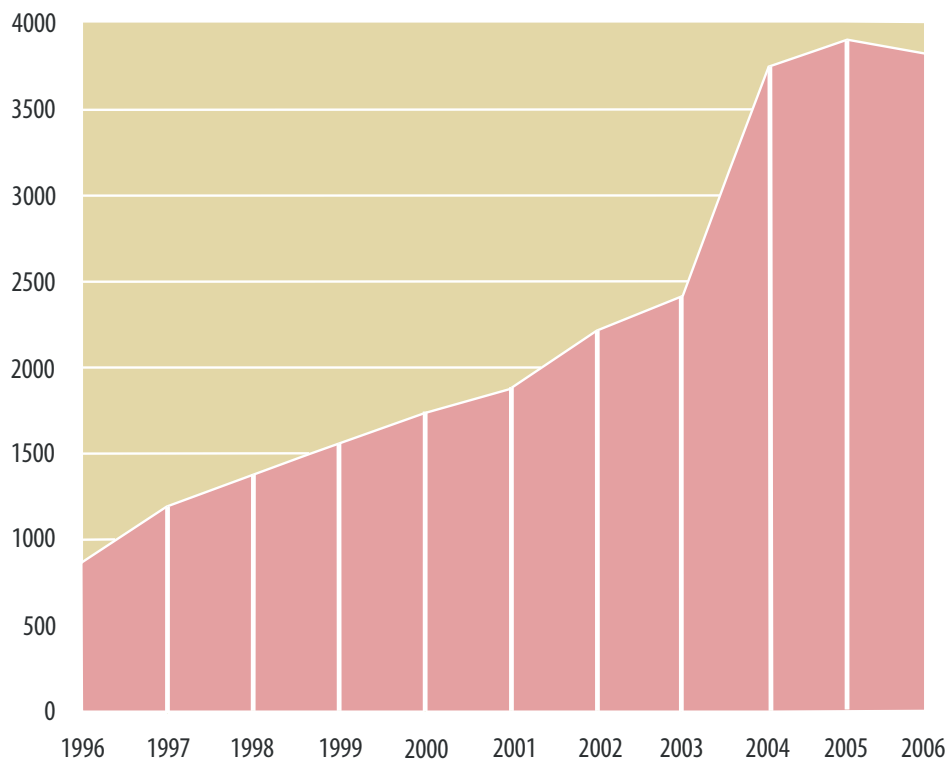


A STATISTIKA

1 2006. GADĀ IZSKATĪTĀS LIETAS

1.1	2006. GADĀ IZSKATĪTO LIETU KOPSKAITS	4 422 ¹
	— Izmeklēšanas, kas 2005. gada 31. decembrī vēl nebija slēgtas	315 ²
	— Sūdzības, par kuru pieņemamību 2005. gada 31. decembrī vēl nebija lēmuma	270
	— 2006. gadā saņemtās sūdzības	3 830 ³
	— Pēc Eiropas ombuda iniciatīvas veiktās izmeklēšanas	9

Laikā no 1996.–2006. gadam saņemto sūdzību skaits



¹ No kurām 281 sūdzība bija par vienu un to pašu tēmu.

² No kurām trīs izmeklēšanas veiktas pēc Eiropas ombuda iniciatīvas un 312 izmeklēšanu pamatā bija sūdzības.

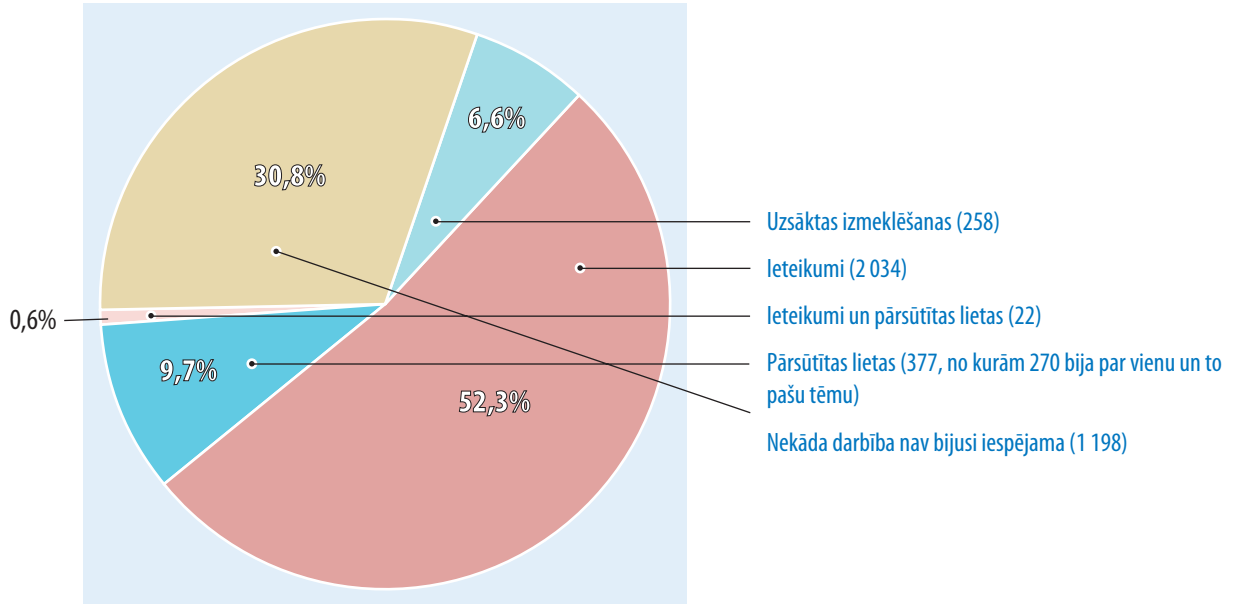
³ No kurām 281 sūdzība bija par vienu un to pašu tēmu, kā minēts 1. zemsvītras piezīmē.



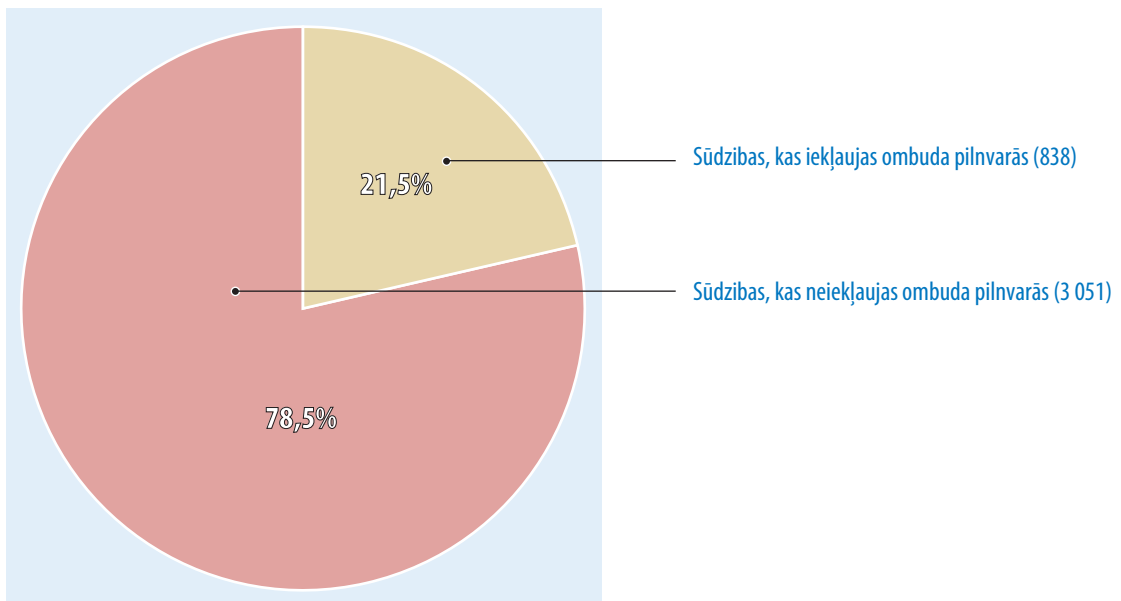
1.2 PIENĒMAMĪBAS/NEPIENĒMAMĪBAS PĀRBAUDE PĀBEIGTA95 %

1.3 SŪDZĪBU KLASIFIKĀCIJA

1.3.1 Pēc darbības veida, kādu Eiropas ombuds veicis, lai palīdzētu sūdzības iesniedzējiem

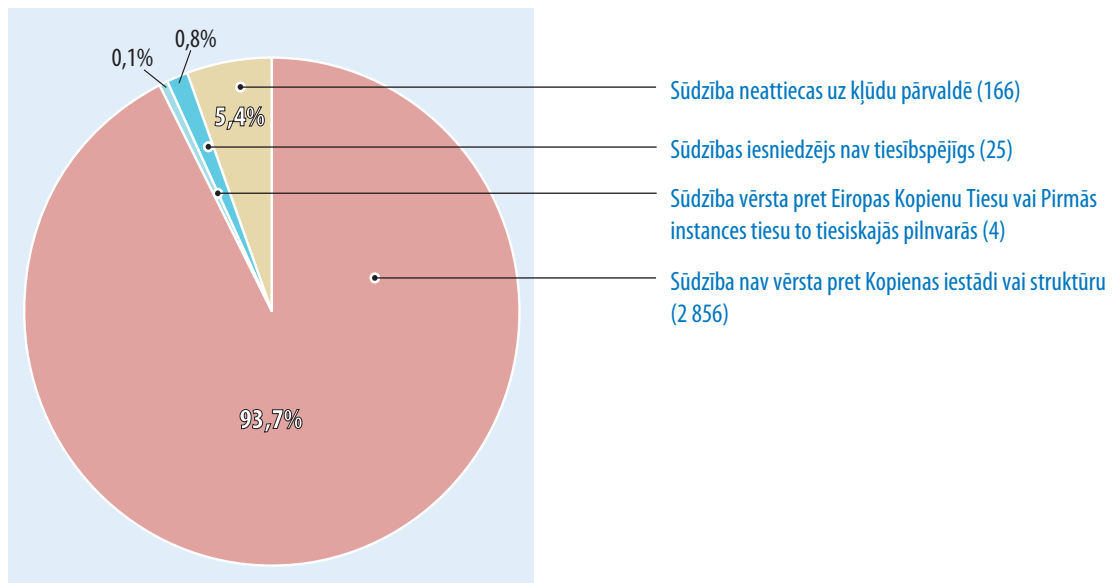


1.3.2 Saskaņā ar Eiropas ombuda pilnvarām



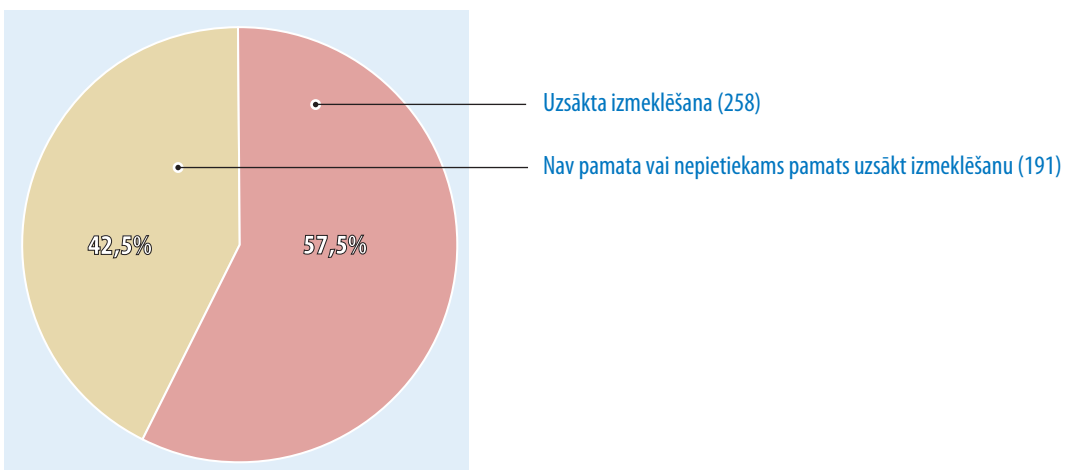


SŪDZĪBAS, KAS NEIEKĻAUJAS OMBUDA PILNVARĀS

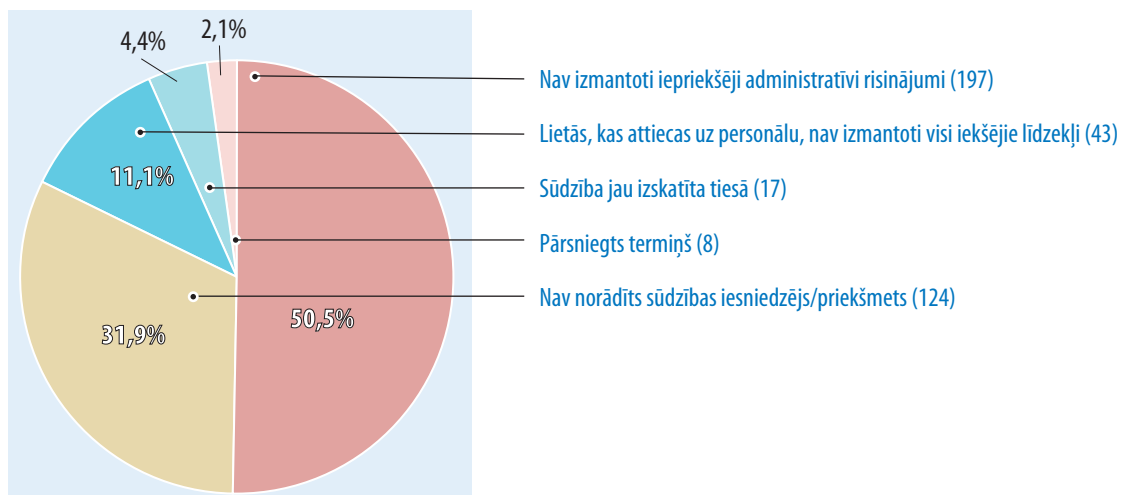


SŪDZĪBAS, KAS IEKĻAUJAS OMBUDA PILNVARĀS

Pieņemamas sūdzības



Nepieņemamas sūdzības

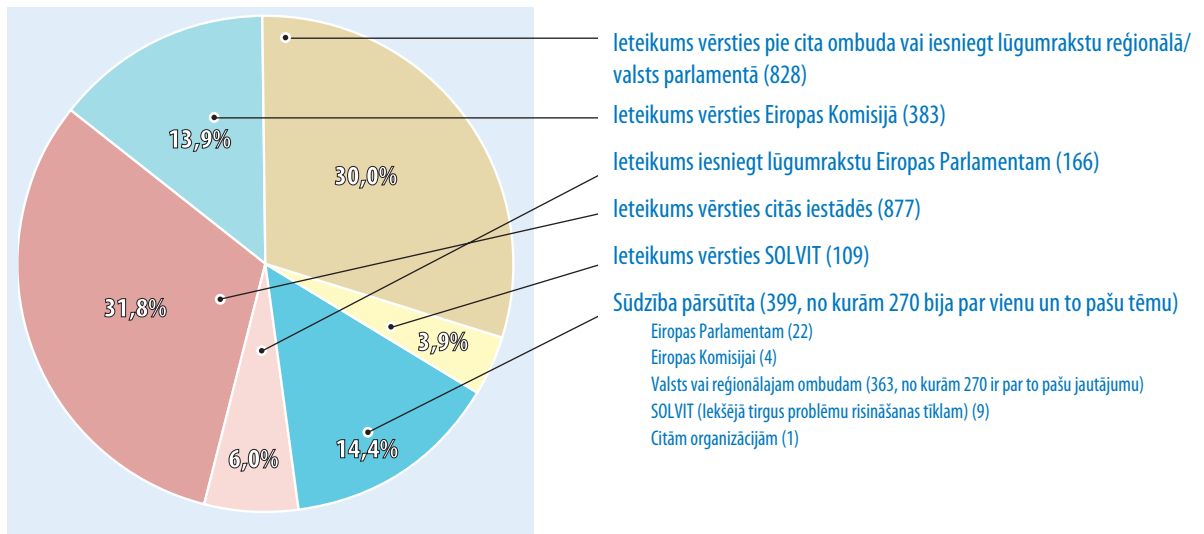




2

SŪDZĪBU PĀRSŪTĪŠANA UN IETEIKUMI

(Dažos gadījumos sniegts vairāk nekā viens ieteikums)



3

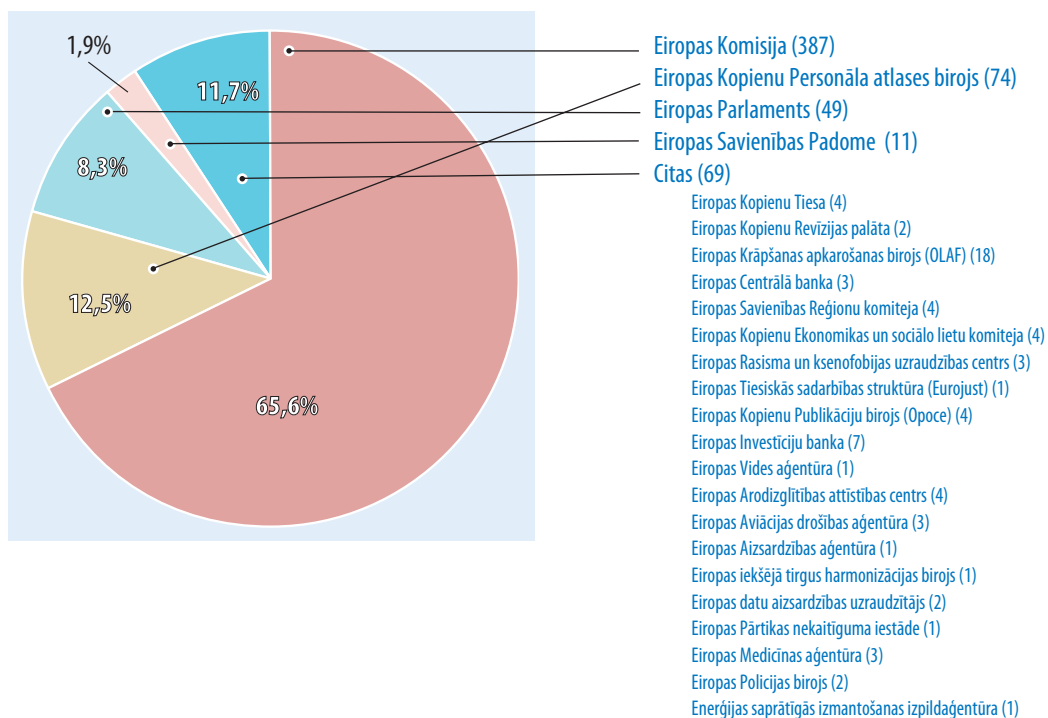
2006. GADĀ VEIKTĀS IZMEKLĒŠANAS 582

Eiropas ombuds 2006. gadā veica 582 izmeklēšanas. No tām 267 uzsāktas 2006. gadā (deviņas no tām bija pēc paša iniciatīvas), bet 315 (no kurām trīs bija pēc paša iniciatīvas) tika pārņemtas no 2005. gada.

3.1

IESTĀDES UN STRUKTŪRAS, UZ KURĀM ATTIECAS IZMEKLĒŠANAS

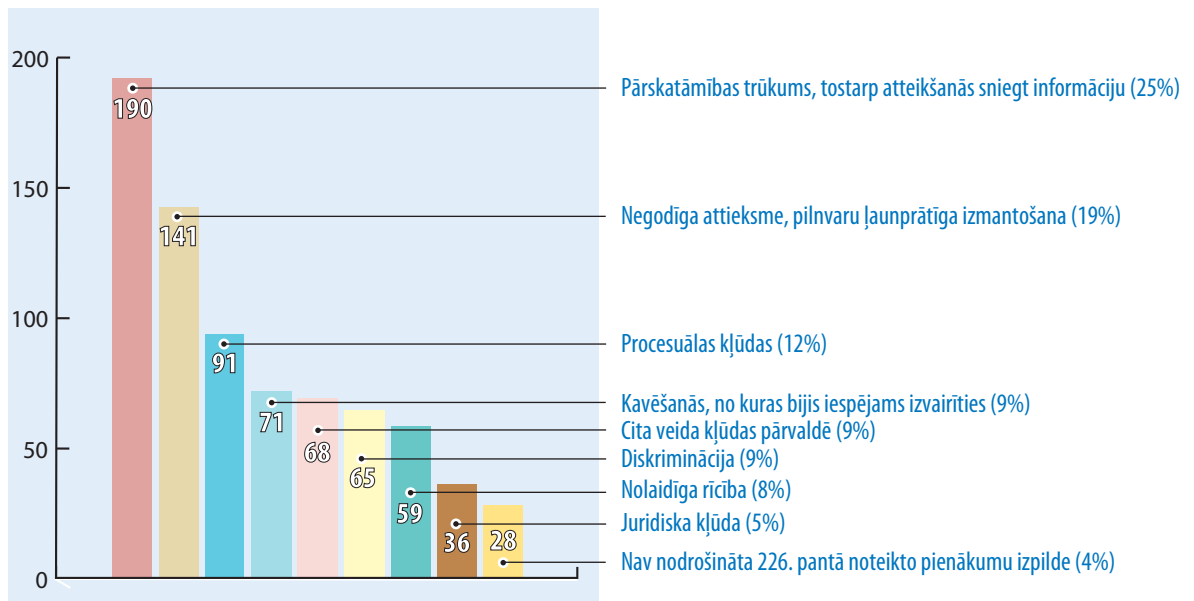
(Dažos gadījumos izmeklēšana attiecās uz divām vai vairākām iestādēm vai struktūrām)





3.2 PĀRVALDĒ IESPĒJAMI PIEĻAUTO KĻŪDU VEIDI

(Dažos gadījumos ir minēts viens vai vairāki pārvaldē iespējami pieļauto kļūdu veidi)

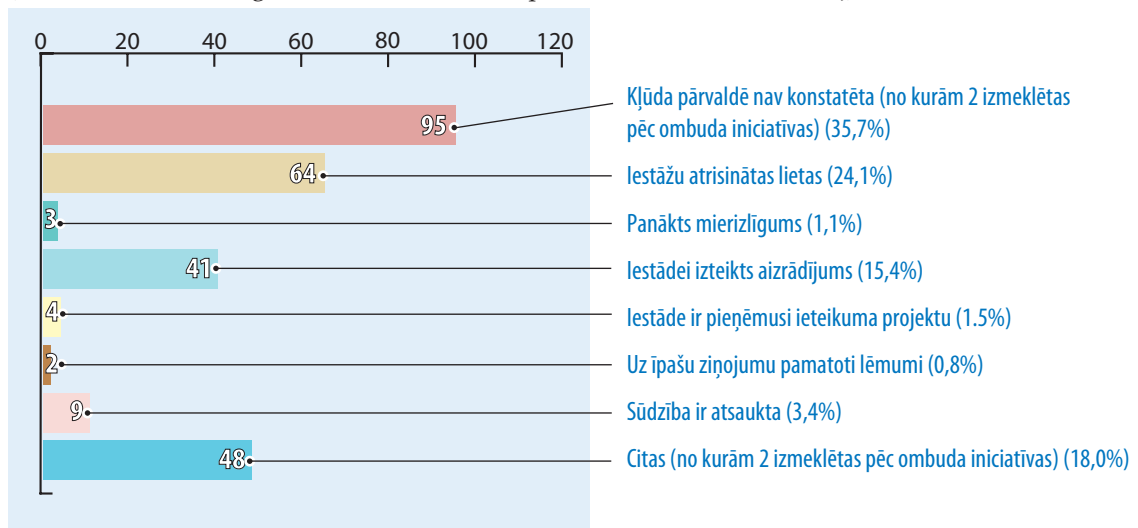


3.3 2006. GADĀ IESNIEGTIE MIERIZLĪGUMU PRIEKŠLIKUMI, IETEIKUMU PROJEKTI UN ĪPAŠIE ZIŅOJUMI

— Mierizlīgumu priekšlikumi	28
— Ieteikumu projekti	13
— Īpašie ziņojumi	2

3.4 AR PAMATOTU LĒMUMU SLĒGTAS IZMEKLĒŠANAS 250⁴

(Izmeklēšanu var slēgt viena vai vairāku turpmāk norādīto iemeslu dēļ)



⁴

No kurām trīs bija pēc ombuda paša iniciatīvas veiktas izmeklēšanas.



4 2006. GADĀ REĢISTRĒTO SŪDZĪBU IZCELSME

4.1 SŪDZĪBU IESNIEDZĒJI



Uzņēmumi un asociācijas

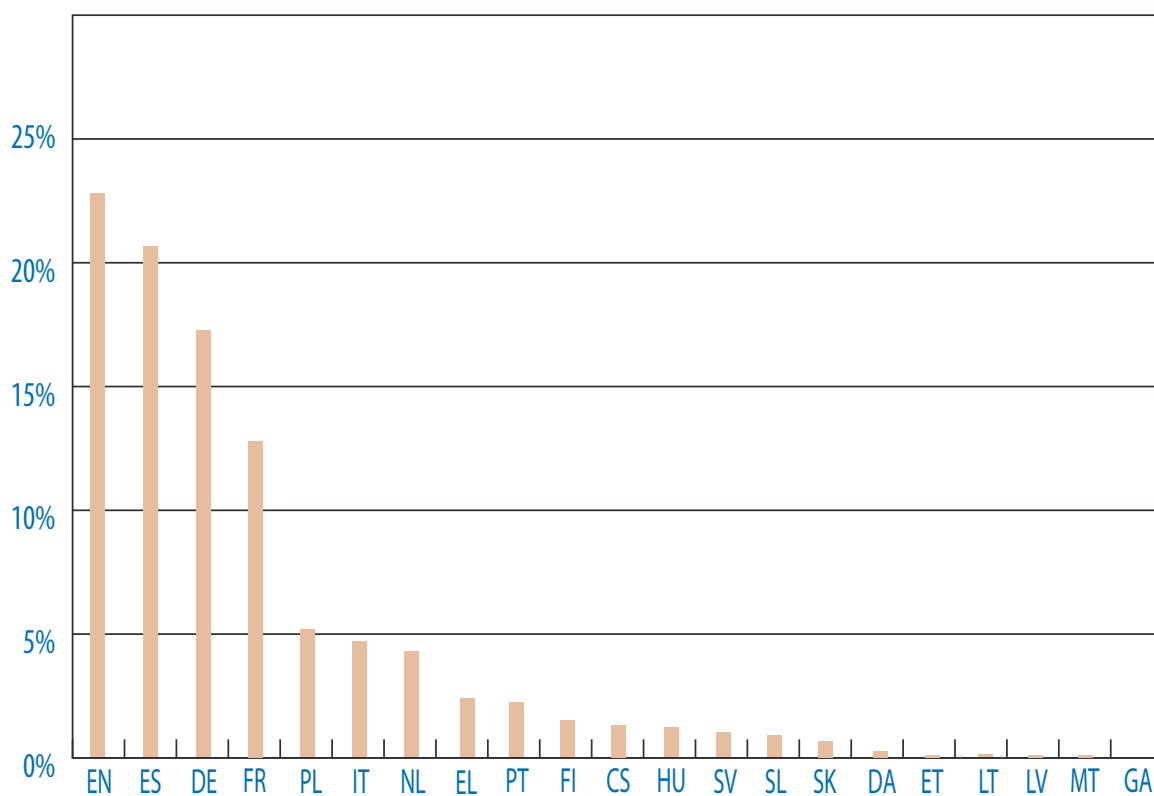
5,5 % (211)



Privātpersonas

94,5 % (3 619)

4.2 SŪDZĪBU SADALĪJUMS ATBILSTĪGI VALODAI





4.3

SŪDZĪBU ĢEOGRĀFISKĀ IZCELSME

Valsts	Sūdzību skaits	Sūdzību procentuālā attiecība	ES iedzīvotāju procentuālā attiecība	Attiecība ¹
Luksemburga	54	1,4	0,1	14,2
Malta	33	0,9	0,1	10,0
Kipra	44	1,1	0,2	7,6
Beļģija	241	6,3	2,3	2,8
Slovēnija	44	1,1	0,4	2,7
Spānija	781	20,4	9,4	2,2
Somija	74	1,9	1,1	1,7
Īrija	47	1,2	0,9	1,4
Austrija	81	2,1	1,8	1,2
Grieķija	105	2,7	2,4	1,1
Portugāle	96	2,5	2,3	1,1
Ungārija	72	1,9	2,2	0,9
Slovākija	37	1,0	1,2	0,8
Čehijas Republika	67	1,7	2,2	0,8
Vācija	537	14,0	17,8	0,8
Nīderlande	106	2,8	3,5	0,8
Polija	228	6,0	8,2	0,7
Zviedrija	53	1,4	1,9	0,7
Igaunija	7	0,2	0,3	0,7
Francija	335	8,7	13,6	0,6
Latvija	12	0,3	0,5	0,6
Dānija	20	0,5	1,2	0,4
Itālija	207	5,4	12,7	0,4
Apvienotā Karaliste	147	3,8	13,0	0,3
Lietuva	9	0,2	0,7	0,3
Citas	291	7,6		
Nav zināms	102	2,7		

¹ Šis skaitlis aprēķināts, dalot procentos izteikto sūdzību skaitu ar procentos izteikto iedzīvotāju skaitu. Ja iegūtais skaitlis ir lielāks par 1, tas norāda, ka attiecīgā valsts iesniedz ombudam vairāk sūdzību nekā varētu gaidīt, ņemot vērā tās iedzīvotāju skaitu. Visi skaitļi tabulā ir noapaļoti.



B OMBUDA BUDŽETS

Neatkarīgs budžets

Kopš 2000. gada 1. janvāra⁵ ombuda budžets ir neatkarīga sadaļa Eiropas Savienības budžetā (šobrīd VIII-A sadaļa).

Budžeta struktūra

Ombuds iepazīstināja ar budžetu 2006. gadam saskaņā ar jauno budžeta struktūru (nomenklatūras). Šīs jaunās struktūras mērķis ir palielināt pārredzamību un atvieglot budžeta lēmējinstīcijai efektīvāku kontroli, tādējādi ļaujot labāk pārskatīt līdzīgus izdevumus, kas iepriekš izmantotajā struktūrā bija ietverti vairākās sadaļās vai nodaļās.

Tātad ombuda budžets 2006. gadam bija sadalīts trīs sadaļās. Pirmajā sadaļā ietverts atalgojums, pabalsti un citi izdevumi, kas saistīti ar personālu. Otrā sadaļa ietver ar ēkām, mēbelēm, aprīkojumu saistītus un citus saimnieciskus izdevumus. Visbeidzot 3. sadaļa ietver izmaksas, kas rodas saistībā ar iestādes vispārējo darbību.

Sadarbība ar Eiropas Parlamentu

Lai izvairītos no liekas administratīvā un tehniskā personāla dublēšanās, dažus tehniskos pakalpojumus, kas ombudam nepieciešami tā uzdevumu veikšanai, nodrošina Eiropas Parlaments vai arī tie tiek sniegti ar tā starpniecību. Jomas, kurās ombuds lielākā vai mazākā mērā paļaujas uz Parlamenta dienestu palīdzību, ir šādas:

- rakstiskā tulkošana, mutiskā tulkošana un publikācijas;
- biroja telpu noma;
- informācijas tehnoloģijas, telekomunikācijas un darbs ar pasta sūtījumiem.

Eiropas ombuda un Eiropas Parlamenta sadarbība ir ļāvusi nodrošināt ievērojamus ietaupījumus Kopienas budžetā.

Eiropas ombuda un Eiropas Parlamenta sadarbība tika uzsākta ar 1995. gada 22. septembrī noslēgto pamat nolīgumu. 1995. gada 12. oktobrī tika parakstīti papild nolīgumi par administratīvo sadarbību un budžeta un finansiālo sadarbību.

2005. gadā šie sadarbības nolīgumi tika pārskatīti ar cerību, ka tos varētu pielāgot jaunajām tendencēm, kuras radušās Eiropas ombuda institūcijas darbības pirmajā desmitgadē. 2006. gada 15. martā Parlamenta priekšsēdētājs, Eiropas Parlamenta loceklis *Josep BORRELL FONTELLES* un Eiropas ombuds parakstīja jaunu nolīgumu, kas stājās spēkā 2006. gada aprīlī. Tā mērķis ir uzturēt sadarbību ar Parlamentu visās jomās, kurās ir iespējami būtiski apjomradīti ietaupījumi un budžeta ietaupījumi. Tāpēc Eiropas Parlaments turpinās sniegt ombudam pakalpojumus vairākās jomās, tostarp saistībā ar ēkām, informācijas tehnoloģijām, sakariem, medicīniskiem pakalpojumiem, apmācību, rakstisko tulkošanu un mutisko tulkošanu.

Jaunais nolīgums nodrošina lielāku skaidrību attiecībā uz cenu politiku. Pakalpojumi turpmāk tiks apmaksāti, pamatojoties uz taisnīgu, pārredzamu un pamatotu izmaksu aprēķinu, izņemot revīzijas un grāmatvedības izmaksas, par kurām tika panākta vienošanās par kopsummu. Šīs izmaiņas atspoguļo arī ombuda autonomiju personāla vadībā un finanšu jautājumos.

⁵

Padomes 1999. gada 13. decembra Regula (EK, EOTK, *Euratom*), ar kuru groza 1997. gada 21. decembra Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienas vispārējam budžetam; OV 1999, L 326, 1. lpp.



2006. gada budžets

Ombuda štatu saraksts 2006. gadā paredzēja 57 darbavietas salīdzinājumā ar 51 darbavietu 2005. gadā.

Kopējā sākotnēji piešķirto līdzekļu summa ombuda budžetā 2006. gadam sasniedza EUR 7 682 538. Pirmajā sadaļā, tas ir, izdevumi attiecībā uz personām, kas strādā ombuda institūcijā, summa sasniedza EUR 5 808 538. Otrajā sadaļā, kas ietver ēkas, aprīkojumu un dažādus saimnieciskus izdevumus, summa sasniedza EUR 1 085 000. Trešā sadaļa attiecas uz izdevumiem, kas rodas saistībā ar iestādes īpašajām darbībām. Tajā summa sasniedza EUR 789 000. 2006. gada budžets paredzēja kopējos ieņēmumus EUR 812 271 apmērā.

Šajā tabulā norādīti izdevumi 2006. gadā atbilstoši apropriācijām.

(euro)

1. sadaļa	5 347 167
2. sadaļa	1 129 253
3. sadaļa	607 819
Kopā	7 084 239

2007. gada budžets

2007. gada budžetā, kas izstrādāts 2006. gadā, štatu sarakstā ir paredzētas 57 darbavietas (jaunas darbavietas nav paredzētas).

Kopējā piešķirto līdzekļu summa 2007. gadam ir EUR 8 152 800. Pirmajā sadaļā, (Izdevumi attiecībā uz personām, kas strādā ombuda institūcijā) summa sasniedz EUR 6 150 300. Otrajā sadaļā (Ēkas, aprīkojums un dažādi saimnieciski izdevumi) summa sasniedz EUR 1 251 500. Trešajā sadaļā (Izdevumi, kas rodas saistībā ar iestādes īpašajām darbībām) summa sasniedz EUR 751 000.

2007. gada budžets paredz kopējos ieņēmumus EUR 939 980 apmērā.



C PERSONĀLS

Lai nodrošinātu, ka iestāde pienācīgi veic savu darbu, izskatot sūdzības par pārvaldē pieļautu kļūdu gadījumiem 23 Līguma valodās, un sazinātos ar ES pilsoņiem un pastāvīgajiem iedzīvotājiem, lai vairotu to zināšanas par tiesībām iesniegt sūdzības, ombudam palīdz augsti kvalificēts daudzvalodīgs personāls. Pielikumā ir iekļauts pilns 2006. gada personāla locekļu un to amata nosaukumu saraksts, kontaktinformācija un tā darba apraksts, ko birojā veikuši dažādie departamenti un nodaļas. Pielikumu noslēdz īss pārskats par gada laikā notikušajām parastajām personāla sanāksmēm un personāla sanāksmēm, kuras rīko ar mērķi analizēt savu un iestādes darbību.

EIROPAS OMBUDS

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

Eiropas ombuds

P. Nikiforos DIAMANDOUROS ir dzimis 1942. gada 25. jūnijā Atēnās, Grieķijā. Viņu ievēlēja Eiropas ombuda amatā 2003. gada 15. janvārī. Amata pienākumus viņš sāka pildīt 2003. gada 1. aprīlī, un 2005. gada 11. janvārī viņu pārvēlēja uz pieciem gadiem.

No 1998. gada līdz 2003. gadam viņš bija Grieķijas valsts pirmais ombuds. Kopš 1993. gada viņš ir Atēnu Universitātes Politisko zinātņu un sabiedriskās administrācijas departamenta salīdzinošās politikas pasniedzējs (pašreiz akadēmiskajā atvaļinājumā). No 1995. gada līdz 1998. gadam viņš ieņēma Grieķijas Nacionālā sociālo pētījumu centra (EKKE) direktora un priekšsēdētāja amatu.

Viņš ir ieguvis bakalaura grādu Indiānas Universitātē (1963), maģistra grādu (1965), filozofijas maģistra grādu (1969) un doktora grādu (1972) – Kolumbijas Universitātē. Pirms darba Atēnu Universitātē, kas aizsākās 1988. gadā, viņš strādāja par lektoru Ņujorkas štata universitātē un par zinātnisko līdzstrādnieku Kolumbijas Universitātē (1973–1978). No 1980. gada līdz 1983. gadam viņš bija Atēnu Koledžas attīstības direktors Atēnās, Grieķijā. No 1983. gada līdz 1988. gadam P. Nikiforos DIAMANDOUROS bija Rietumeiropas, Vidējo Austrumu un Ziemeļāfrikas programmu vadītājs Ņujorkas Sociālo zinātņu pētījumu padomē. No 1988. gada līdz 1991. gadam viņš vadīja Grieķijas Starptautisko un stratēģisko pētījumu institūtu Atēnās, kas ir politisko pētījumu organizācija, dibināta ar Ford un MacArthur Foundations finansiālu atbalstu. 1997. gadā viņš strādāja par politisko zinātņu viesprofesoru Juan March Sociālo zinātņu Augstāko kursu centrā Madridē.

P. Nikiforos DIAMANDOUROS ieņēma Grieķijas Politisko zinātņu asociācijas priekšsēdētāja amatu (1992–98) un ASV Mūsdienu Grieķijas studiju asociācijas priekšsēdētāja amatu (1985–88). No 1999. līdz 2003. gadam viņš bija Grieķijas Valsts cilvēktiesību komisijas loceklis, bet no 2000. līdz 2003. gadam – Grieķijas Valsts administratīvās reformas padomes loceklis. No 1988. līdz 1995. gadam viņš bija Dienvideiropas administratīvās apakškomitejas līdzpriekšsēdētājs Ņujorkas Sociālo zinātņu pētījumu padomē, kuras darbību finansē Volkswagen Foundation. P. Nikiforos DIAMANDOUROS ir arī viens no galvenajiem redaktoriem grāmatu sērijai par jauno Dienvideiropu, kā arī Fulbraita un National Endowment for the Humanities pētījumu stipendiāts.

Viņš ir daudzu darbu autors par Grieķijas, Dienvideiropas un Dienvidaustrumeiropas politiku un vēsturi, it īpaši par demokratizāciju, valsts un nācijas veidošanu, kā arī saikni starp kultūru un politiku.

EIROPAS OMBUDA SEKRETARIĀTS

Eiropas ombuda sekretariāts atbild par ombuda biroja darbu. Tas izstrādā ombuda darba kārtību, koordinē viņa saņemto un nosūtīto korespondenci, konsultē par attiecībām ar citām ES iestādēm un struktūrām, atbild par iestādes darba protokola jautājumiem un pilda vispārējos ombuda sekretariāta pienākumus.

**Alexandra ANDROULAKAKIS**

*Eiropas ombuda sekretāre
(līdz 30.06.2006)*

Tālr. +33 3 88 17 25 28

Kelly KOUNDOURI

*Eiropas ombuda sekretāre
(no 01.07.2006)*

Tālr. +33 3 88 17 25 28

Nicholas CATEPHORES

Eiropas ombuda palīgs

Tālr. +33 3 88 17 23 83

ĢENERĀLSEKRETĀRS**Ian HARDEN**

Ģenerālsekretārs (no 01.08.2006)

Tālr. +33 3 88 17 23 84

Pēc Ian HARDEN iecelšanas ģenerālsekretāra amatā un pēc jaunā juridiskā departamenta vadītāja atlases procedūras pabeigšanas Ian HARDEN turpināja veikt juridiskā departamenta vadītāja pienākumus arī pēc 2006. gada 1. augusta.

Ian HARDEN ir dzimis 1954. gada 22. martā Norvičā, Anglijā. Viņš ir studējis jurisprudenci Čērčila koledžā Kembridžā, kur 1975. gadā ieguvis bakalaura grādu ar augstāko izcilību un 1976. gadā juridisko zinātņu bakalaura grādu (LLB). Pēc universitātes beigšanas no 1976. gada līdz 1990. gadam I. HARDEN bijis lektors Šefildas Universitātes juridiskajā fakultātē, no 1990. līdz 1993. gadam – vecākais lektors, no 1993. līdz 1995. gadam – docētājs un no 1995. gada – valsts tiesību profesors. Eiropas ombuda birojā I. HARDEN sāka strādāt galvenā juridiskā padomnieka amatā 1996. gadā un vadīja sekretariāta darbu no 1997. gada līdz 1999. gadam; 2000. gadā viņš kļuva par Juridiskā departamenta vadītāju. 2006. gada 1. augustā viņš tika iecelts par ombuda biroja ģenerālsekretāru. Viņš ir autors un līdzautors daudzām publikācijām par ES tiesībām un valsts tiesībām, tostarp *The Contracting State* (Bekingema: *Open University Press*, 1992); *Flexible Integration: Towards a more effective and democratic Europe* (Londona CEPR, 1995) un *European Economic and Monetary Union: The Institutional Framework* (Kluwer Law International, 1997). Ian HARDEN ir *Association française de droit constitutionnel* un Lielbritānijas "Study of Parliament Group" biedrs un goda profesors Šefildas Universitātē.

JURIDISKAIS DEPARTAMENTS

Juridiskajā departamentā strādā galvenokārt juristi, kuri analizē Eiropas ombuda saņemtās sūdzības un veic to izmeklēšanu Juridiskā departamenta vadītāja un trīs vecāko uzraugu uzraudzībā. Juridiskā departamenta vadītājs arī konsultē ombudu par tiesisko stratēģiju un iestādes vadības jautājumiem, kā arī vada departamenta darbu. Juridiskā departamenta vadītāja vietnieks nodrošina iekšējās kvalitātes kontroles un informācijas sistēmu vadības darbu un koordinē departamenta ieguldījumu ikgadējā ziņojuma sagatavošanā.

2006. gadā departamentā strādāja pavisam 21 darbinieks – departamenta vadītājs, septiņi galvenie juridiskie padomnieki, no kuriem trīs veic vecāko uzraugu funkcijas⁶, vienpadsmit juristi, jurists-lingvists, jurista palīgs un Juridiskā departamenta vadītāja palīgs. 2006. gadā Juridiskajā departamentā stažējās 15 stažieri.

Murielle RICHARDSON

Juridiskā departamenta vadītāja palīdze

Tālr. +33 3 88 17 23 88

⁶

Trešais galvenais juridiskais padomnieks, kas strādā par galveno uzraugu, pievienojās šai nodaļai 2006. gada 1. novembrī.

**JURISTI**

Juristi strādā ar sūdzībām, kuras var iesniegt ombudam jebkurā no 23 Eiropas Savienības oficiālajām valodām. Viņi arī ierosina un veic izmeklēšanu pēc savas iniciatīvas, atbild uz pilsoņu informācijas pieprasījumiem, palīdz ombudam juridiskajos jautājumos, konsultē par juridiskajām procedūrām, tendencēm un tradīcijām tajās dalībvalstīs, no kurām tie ieradušies, un pārstāv ombudu sabiedriskos pasākumos.

Sabina BALAŽIČ*Juriste*

Tālr. +33 3 88 17 35 72

Elodie BELFY*Juridiskā asistente*

Tālr. +32 2 284 39 01

Peter BONNOR*Jurists*

Tālr. +33 3 88 17 25 41

Benita BROMS*Briseles biroja vadītāja**Galvenā juridiskā padomniece*

Tālr. +32 2 284 25 43

Nelius CAREY*Juriste-lingviste*

Tālr. +33 3 88 17 25 63

Ioannis DIMITRAKOPOULOS*Galvenais juridiskais padomnieks**Vecākais uzraugs*

Tālr. +33 3 88 17 37 68

Juliano FRANCO*Jurists*

Tālr. +33 3 88 17 21 51

Marjorie FUCHS*Juriste*

Tālr. +33 3 88 17 40 78

Gerhard GRILL*Galvenais juridiskais padomnieks**Vecākais uzraugs*

Tālr. +33 3 88 17 24 23

Marta HIRSCH-ZIEMBIŃSKA*Galvenā juridiskā padomniece*

Tālr. +33 3 88 17 27 46

Georgios KATHARIOS*Jurists*

Tālr. +32 2 284 38 49

Daniel KOBLENCZ*Jurists*

Tālr. +32 2 284 38 31

José MARTÍNEZ ARAGÓN*Galvenais juridiskais padomnieks*

Tālr. +33 3 88 17 24 01

Beatriz MENÉNDEZ ALLER*Juriste*

Tālr. +33 3 88 17 67 63

Tina NILSSON*Juriste*

Tālr. +32 2 284 14 17

Fergal Ó REGAN*Galvenais juridiskais padomnieks**Vecākais uzraugs**(no 01.11.2006)*

Tālr. +33 3 88 17 67 84

Ida PALUMBO*Juriste*

Tālr. +33 3 88 17 23 85

Wiebke PANKAUKE*Juriste*

Tālr. +33 3 88 17 24 02

Branislav URBANIČ*Jurists*

Tālr. +33 3 88 17 27 14

Olivier VERHEECKE*Galvenais juridiskais padomnieks*

Tālr. +32 2 284 20 03



STAŽIERI

Marta ARIAS DIAZ*Stažiere (no 01.09.2006)*

Tālrunis: +33 3 88 17 29 77

Kadri BRÜGEL*Stažiere (līdz 28.02.2006)***Anne EISENGRÄBER***Stažiere (līdz 31.07.2006)***Ramin FARINPOUR***Stažieris (no 18.09.2006)*

Tālrunis: +33 3 88 16 40 18

Farah JERAJ*Stažieris (no 01.09.2006)*

Tālrunis: +33 3 88 17 24 12

Giedre KAZLAUSKAITE*Stažiere (līdz 31.07.2006)***Beata KULPACZYNSKA***Stažiere (no 01.09.2006)*

Tālrunis: +33 3 88 17 23 28

Riccardo MONACO*Stažieris (no 16.01.2006 līdz 31.12.2006)***Teresa PLANA CASADO***Stažiere (no 01.02.2006 līdz 31.07.2006)***Zvi RAMAN***Stažieris (no 01.09.2006)*

Tālrunis: +32 2 284 21 80

Brigita SABALIAUSKAITE*Stažiere (no 01.09.2006)*

Tālrunis: +32 2 283 23 27

Izabela SZOSTAK-SMITH*Stažiere (līdz 31.07.2006)***Axel SCHNEIDER***Stažieris (no 01.04.2006)*

Tālrunis: +33 3 88 16.40.72

Alexis VAN MAERCKE*Stažieris (līdz 31.07.2006)***Katherine WORTHINGTON***Stažiere (līdz 31.07.2006)*

ADMINISTRATĪVAIS UN FINANŠU DEPARTAMENTS

Administratīvais un finanšu departaments ir atbildīgs par visu to darbu, kas ombuda birojā nav tieši saistīts ar sūdzību izskatīšanu un izmeklēšanām. Tajā ir četras nodaļas – Administratīvā nodaļa, Finanšu nodaļa, Sūdzību izskatīšanas nodaļa un Komunikāciju nodaļa. Administratīvā un finanšu departamenta vadītājs koordinē visu departamenta darbu. Viņš ir atbildīgs par biroja vispārējo organizāciju un darbību, personāla politiku birojā, iestādes budžeta un finanšu stratēģijas plānošanu un izpildi, kā arī pārstāv ombudu vairākos starpiestāžu forumos. 2006. gadā departamentā kopumā bija nodarbinātas 35 personas, tostarp 9 darbinieki sūdzību izskatīšanas nodaļā, kuras darbs ir cieši saistīts ar Juridiskā departamenta darbu.

João SANT'ANNA*Administratīvā un finanšu departamenta vadītājs*

Tālrunis: +33 3 88 17 53 46

João SANT'ANNA ir dzimis 1957. gada 3. maijā Setubalā, Portugālē. Viņš ir studējis jurisprudenci Lisabonas Universitātē no 1975. līdz 1980. gadam un 1981. gadā sācis strādāt par advokātu Lisabonā. No 1980. līdz 1982. gadam viņš strādājis par juristu Portugāles Iekšlietu ministrijas Lisabonas reģiona Juridiskā un administratīvā darba nodaļā. No 1982. līdz 1984. gadam João SANT'ANNA turpināja jurisprudences studijas intelektuālā īpašuma tiesību jomā Ludviga Maksimiliāna Universitātē un Maksa Planka institūtā Minhenē. Pēc atgriešanās Portugālē 1984. gadā viņš tika iecelts par Portugāles Iekšlietu ministrijas Lisabonas reģiona Juridiskā un administratīvā darba nodaļas vadītāju. 1986. gadā João SANT'ANNA kļuva par Eiropas Parlamenta ierēdni un strādāja Informācijas un sabiedrisko attiecību, Pētniecības, Personāla un Finanšu ģenerāldirektorātos un, visbeidzot, Eiropas Parlamenta Juridiskajā dienestā. 2000. gadā viņš sāka strādāt par Eiropas ombuda biroja Administratīvā un finanšu departamenta vadītāju.



ADMINISTRATĪVĀ NODAĻA

Administratīvajai nodaļai ir daudz pienākumu. Tajos ietilpst personāla atlase un pārvaldība, saņemtā un nosūtītā korespondence, telefona savienojumi, biroja infrastruktūra, dokumentu tulkošanas koordinēšana, juridisko uzziņu bibliotēka un iestādes arhīvs, un iestādes dokumentācija un arhīva politika. Šī nodaļa ir atbildīga arī par iestādes informācijas tehnoloģiju politiku un iestādes IT vajadzību apmierināšanu; šo uzdevumu tā veic ciešā sadarbībā ar Eiropas Parlamentu.

Alessandro DEL BON

Nodaļas vadītājs

Tālr. +33 3 88 17 23 82

Christophe BAUER

Tehniskais darbinieks, šoferis

Tālr. +33 3 88 17 67 80

Rachel DOELL

Sekretāre

Tālr. +33 3 88 17 23 98

Massimo EZZY

Informācijas tehnoloģiju speciālists

Tālr. + 33 3 88 17 28 67

Cindy GIANNAKIS

Tehniskā darbiniece

Tālr. +32 2 284 63 93

Isgouhi KRIKORIAN

Sekretārs

Tālr. +33 3 88 17 25 40

Gaël LAMBERT

Informācijas tehnoloģiju speciālists

Tālr. +33 3 88 17 23 99

Juan Manuel MALLEA

Sekretārs

Tālr. +33 3 88 17 23 01

Stéphanie MARAJ

Sekretāre

Tālr. +33 3 88 17 23 13

Charles MEBS

Sekretārs

Tālr. +33 3 88 17 70 93

Ana MORAIS GASPARD

Sekretāre (no 01.06.2006)

Tālr. +33 3 88 16 40 96

Emese WALTZ

Sekretāre (no 01.06.2006)

Tālr. + 33 3 88 16 40 95

Félicia VOLTZENLOGEL

Sekretāre

Tālr. +33 3 88 17 23 94

FINANŠU NODAĻA

Finanšu nodaļas uzdevums ir nodrošināt, lai ombuda birojs atbilstu visiem piemērojamiem ES finanšu noteikumiem, kas paredzēti budžeta resursu ekonomiskas, pietiekamas un atbilstīgas īstenošanas nodrošināšanai. Šie pienākumi izriet no tā, ka Eiropas ombudam ir neatkarīgs budžets. Budžetu sagatavo un izpilda četri finanšu referenti atbildīgā kredītrīkotāja, kam deleģētas pilnvaras, uzraudzībā.

Loïc JULIEN

Nodaļas vadītājs

Tālr. +33 3 88 17 67 79

Jean-Pierre FEROMONT

Finanšu referents

Tālr. +32 2 284 38 97

Giovanna FRAGAPANE

Finanšu referente

Tālr. +33 3 88 17 29 62

Véronique VANDAELE

Finanšu referente

Tālr. +32 2 284 23 00

Christophe WALRAVENS

Finanšu referents

Tālr. +33 3 88 17 24 03



SŪDZĪBU IZSKATĪŠANAS NODAĻA

Sūdzību izskatīšanas nodaļa ir atbildīga par Eiropas ombudam iesniegto sūdzību reģistrāciju, sadali un uzskaiti. Nodaļa nodrošina, lai visas sūdzības tiktu reģistrētas datu bāzē, apstiprinātas un pārsūtītas Juridiskajam departamentam. Tā ir atbildīga par visas ar sūdzībām saistītās, saņemtās un nosūtītās korespondences pārzināšanu, nodrošinot to, ka sūdzību reģistrāciju datu bāzē atjauno visā to izskatīšanas laikā, ievērojot beigu datumus, veidojot sūdzību statistiku un meklējot dokumentus, kas attiecas uz šīm sūdzībām.

Isabelle FOUCAUD

Nodaļas vadītāja

Tālr. +33 3 88 17 23 91

Séverine BEYER

Sekretāre

Tālr. +33 3 88 17 23 93

Bruno BISMARQUE-ALCÂNTARA

Sekretārs

Tālr. +33 3 88 17 20 91

Evelyne BOUTTEFROY

Sekretāre

Tālr. +33 3 88 17 24 13

Elaine DRAGO

Sekretāre

Tālr. +33 3 88 17 33 31

Isabelle LECESTRE

Sekretāre

Tālr. +33 3 88 17 24 29

Oualiba MAKHLOUFIA

Sekretāre (no 01.04.2006)

Tālr. +33 3 88 16.40.71

Véronique SCHOOR

Sekretāre (no 01.11.2006)

Tālr. +33 3 88 17 24 29

Caroline ZINCK

Sekretāre

Tālr. +33 3 88 17 40 51



Eiropas ombuds un viņa personāls.



KOMUNIKĀCIJU NODAĻA

Komunikāciju nodaļa palīdz ombudam sazināties ar pilsoņiem un informēt par viņu tiesībām, kas izriet no Kopienas tiesībām. Tādējādi tai ir svarīga nozīme attiecību uzlabošanā un uzticības vairošanā starp pilsoņiem, no vienas puses, un Eiropu un tās iestādēm, no otras puses.

Nodaļa ir atbildīga par attiecību uzturēšanu un veicināšanu ar plašsaziņas līdzekļiem, rakstot un gatavojot ombuda publikācijas, uzturot ombuda tīmekļa vietnes, organizējot ombuda informācijas vizītes un pasākumus, kā arī koordinējot sakarus Eiropas ombudu tīklā.

Rosita AGNEW*Nodaļas vadītāja*

Tālr. +32 2 284 25 42

Ben HAGARD*Nodaļas vadītājs*

Tālr. +33 3 88 17 24 24

Marc AMIR-TAHMASSEB*Tīmekļa izstrādātājs*

Tālr. +33 3 88 17 44 10

Dace PICOT-STIEBRINA*Komunikāciju referente*

Tālr. +33 3 88 17 40 80

Gundi GADESMANN*Preses referente*

Tālr. +32 2 284 26 09

Gabrielle SHERIDAN*Sekretāre*

Tālr. +33 3 88 17 24 08

Annika ÖSTERBERG*Publikāciju referente*

Tālr. +33 3 88 17 49 36

PERSONĀLA SANĀKSMES

Lai nodrošinātu birojā procedūru maksimālu efektivitāti un lietderīgumu, lai garantētu informācijas vienmērīgu apriti personāla vidū un veicinātu profesionālās attīstības iespējas, ombuds regulāri sasauc personāla sanāksmes. Šo sapulču darbākārtībā parasti ir ombuda sagatavotais pārskats



Profesors *Spiros Simitis*, darbspēka un civilo zinātņu, datorzinātņu un tieslietu profesors Volfganga Gētes Universitātē un Vācijas ētikas komitejas priekšsēdētājs, uzrunā Eiropas ombuda darbiniekus. Strasbūra, Francija, 2006. gada 3. februārī.



Margot Wallström, Eiropas Komisijas priekšsēdētāja vietniece iestāžu attiecību un komunikācijas jautājumos, uzstājas Ombuda darbinieku priekšā. Strasbūra, Francija, 2006. gada 13. decembrī.

par viņa nesējamiem un turpmākiem pasākumiem, kā arī ziņojumi par tām administratīvajām, juridiskajām un politikas tendencēm, kuras ietekmē iestādi. Saskaņā ar ombuda stratēģiju personāla profesionālai attīstībai apmeklēt šīs sanāksmes bieži tiek aicināti arī ārējie ziņotāji. 2006. gadā šādus ziņojumus sniedza profesors *Spiros SIMITIS* – darba lietu, civilo lietu, datorzinātņu un tiesību zinātņu profesors Johanna Volfganga Gētes Universitātē Frankfurtē pie Mainas, Vācijā, un Vācijas Ētikas komitejas priekšsēdētājs (par tēmu “Datu aizsardzība – kopējas ES pieejas trūkumi un ierobežojumi”), un *Margot WALLSTRÖM* – Eiropas Komisijas priekšsēdētāja vietniece institucionālo attiecību un komunikāciju jautājumos (par tēmu – Komisijas pasākumi, kurus tā veic, lai uzlabotu attiecības ar pilsoņiem).

PERSONĀLA SANĀKSMES, KURAS RĪKO AR MĒRĶI ANALIZĒT SAVU UN IESTĀDES DARBĪBU

Lai veicinātu un pilnveidotu izpratni par iestādes vērtībām un uzdevumiem un sekmētu to efektīvu īstenošanu, ombuds 2006. gada oktobrī organizēja personāla sanākumi, kuras īpašais mērķis bija



Ombuda personāla locekļi darbinieku personāla sanāksmes laikā, 2006. gada 11.–13. oktobrī.



analizēt savu un iestādes darbību. Šāds pasākums iestādes īsajā vēsturē notika pirmo reizi. Šī sanāksme ir sava veida pašnovērtēšanas uzdevums, kurā iesaistīts viss iestādes personāls, un tā ir plaši izmantota prakse, kuru *P. Nikiforos DIAMANDOUROS* sekmīgi īstenoja arī tajā laikā, kad viņš bija Grieķijas valsts ombuda amatā.

Gatavojoties šai sanāksmei, personāla locekļi tika aicināti paust savu viedokli par biroja vispārējo darbību un ombuda darba ietekmi, piedaloties pašnovērtēšanas uzdevumā. Tas tika veidots anketas formā, kurā personāla locekļi novērtēja dažādus Eiropas ombuda darba procedūru un metožu aspektus dažādās iestādes darbības jomās, kā arī ombuda panākumus saskarsmē ar pilsoņiem. Šā nozīmīgā pasākuma mērķis bija arī nodrošināt iestādē riska pārvaldības uzlabošanu, kā to paredz ES iekšējās kontroles standarti.

Ar aptaujas rezultātiem kopā ar citiem vispārējiem materiāliem visi personāla locekļi tika iepazīstināti pirms sanāksmes. Tie tika izmantoti par pamatu, uz kura tika balstītas pamatdiskusijas šajā pasākumā, kas bija vērstas uz i) labas pārvaldības jēdzienu no jēdzieniskā un procedūras skatījuma, ii) to, kā plaši informēt pilsoņus un kā orientēties uz specifiskāku auditoriju, tādējādi nodrošinot vairāk tādu sūdzību, kuru izskatīšana ietilpst ombuda kompetencē, un iii) kā turpmāk pilnveidot un veicināt pakalpojumu sniegšanas kultūru ombuda birojā.

Katrs personāla loceklis tika aicināts aktīvi iesaistīties apspriedēs – vai nu plenārsēdē, vai darba grupās, un paust savu viedokli par dažādajām diskusiju tēmām. Pēc šīs sanāksmes tika panākta vienošanās, ka šo pasākumu var uzskatīt par ļoti produktīvu un vērtīgu pieredzi un ka to ir vērts atkārtot.



Ombuda personāla locekļi gatavojas piedalīties Strasbūras 10 km skrējienā, 2006. gada 14. maijā.



D LĒMUMU RĀDĪTĀJS

1 PĒC LIETAS NUMURA

2003

0495/2003/ELB	73
0617/2003/IP	74
1537/2003/ELB	74
1764/2003/ELB	75

2004

0642/2004/GG	88
0674/2004/PB	84
0956/2004/PB	89
1217/2004/OV	60
2227/2004/MF	76
2312/2004/MHZ	93
2437/2004/GG	77
2467/2004/PB	69
2944/2004/ID	56
3133/2004/JMA	56
3369/2004/JMA	90
3399/2004/OV	85
3403/2004/GG	78
3436/2004/ELB	64
3501/2004/PB	63

2005

0032/2005/ELB	86
0106/2005/TN	65
0191/2005/BB	57
0289/2005/GG	94
0552/2005/SAB	58
0582/2005/PB	79
0760/2005/GG	80
1037/2005/GG	81
1252/2005/GG	58
1315/2005/BB	55

1429/2005/JF	87
1463/2005/TN	82
1482/2005/MHZ	61
1487/2005/GG	93
1729/2005/JF	70
1776/2005/GG	70
1841/2005/BM	66
1919/2005/GG	71
2172/2005/MHZ	90
2523/2005/TN	59
2601/2005/ID	59
2616/2005/SAB	62
2787/2005/OV	91
3172/2005/WP	66
3389/2005/WP	62
Q3/2005/IP	98

2006

0163/2006/MHZ	83
0242/2006/BM	92
0472/2006/DK	63
0786/2006/JF	87
0800/2006/WP	68
0817/2006/TN	72
0866/2006/SAB	83
1363/2006/MF	65
3297/2006/BU	67
3684/2006/BU	67
OI/1/2006/TN	95
OI/2/2006/JMA	96
OI/3/2006/BB	97
Q1/2006/GK	97



2

PĒC TEMATA

Lauksaimniecība (KLP)

Q1/2006/GK	97
------------------	----

Pilsoņu tiesības

2467/2004/PB.....	69
3133/2004/JMA	56
3369/2004/JMA	90
1037/2005/GG	81
1487/2005/GG	83
1776/2005/GG	70
1841/2005/BM	66
1919/2005/GG	71
2601/2005/ID	59
0242/2006/BM	92
0817/2006/TN.....	82
3297/2006/BU	67
3684/2006/BU	67

Līgumi

2437/2004/GG	77
0191/2005/BB.....	57
0552/2005/SAB.....	58
1252/2005/GG	58
1315/2005/BB.....	55
2523/2005/TN.....	59
0786/2006/JF.....	87
0866/2006/SAB.....	83
OI/1/2006/TN.....	95

Sadarbības veidošana

1764/2003/ELB	75
---------------------	----

Izglītība, profesionālā apmācība un jaunatne

3172/2005/WP	66
Vides aizsardzība	
1463/2005/TN.....	82
OI/2/2006/JMA	96

Brīva personu un pakalpojumu kustība

0956/2004/PB.....	89
0289/2005/GG	94
Q3/2005/IP.....	98

Iestādes

3403/2004/GG	78
--------------------	----

3436/2004/ELB	64
2172/2005/MHZ.....	90
2601/2005/ID	59

Dažādi

0800/2006/WP	68
--------------------	----

Publiska piekļuve

0617/2003/IP.....	74
3501/2004/PB.....	63
0582/2005/PB.....	79
2787/2005/OV	91
1363/2006/MF	65

Sociālā politika

2944/2004/ID	56
--------------------	----

Personāls**— Pieņemšana darbā**

0674/2004/PB.....	84
2312/2004/MHZ.....	93
3399/2004/OV	85
0032/2005/ELB	86
1482/2005/MHZ.....	61
2616/2005/SAB.....	62
3389/2005/WP	62
0472/2006/DK	63
OI/3/2006/BB.....	97

— Citi jautājumi

0495/2003/ELB	73
1537/2003/ELB	74
1217/2004/OV	60
2227/2004/MF	76
0106/2005/TN.....	65
0760/2005/GG	80
1429/2005/JF.....	87
1729/2005/JF.....	70
0163/2006/MHZ.....	83

Valsts atbalsts

0642/2004/GG	88
--------------------	----



3

PĒC VARBŪTĒJO PĀRVALDĒ PIELAUTO KĻŪDU VEIDA

Ļaunprātīga pilnvaru izmantošana

1315/2005/BB.....	55
-------------------	----

Kavēšanās

1217/2004/OV	60
2944/2004/ID	56
0289/2005/GG	94
3172/2005/WP	66
0242/2006/BM	92

Diskriminācija

3399/2004/OV	85
0760/2005/GG	80
1482/2005/MHZ.....	61
1487/2005/GG	93
OI/3/2006/BB.....	97

Kļūda 226. panta procedūrā

0956/2004/PB.....	89
2467/2004/PB.....	69
2944/2004/ID	56
3133/2004/JMA	56
3369/2004/JMA	90
1037/2005/GG	81

Informācijas trūkums vai atteikums

1764/2003/ELB	75
0674/2004/PB.....	84
2227/2004/MF	76
3436/2004/ELB	64
3501/2004/PB.....	63
0032/2005/ELB	86
1463/2005/TN.....	82
1487/2005/GG	93
1776/2005/GG	70
1919/2005/GG	71
2523/2005/TN.....	59
0163/2006/MHZ.....	83
0786/2006/JF	87

Pārredzamības trūkums

2172/2005/MHZ.....	90
0472/2006/DK	63
0817/2006/TN.....	72
1363/2006/MF	64

Juridiska kļūda

0617/2003/IP.....	74
2312/2004/MHZ.....	93
2467/2004/PB.....	69
0191/2005/BB.....	57
0582/2005/PB.....	79
1315/2005/BB.....	55
2601/2005/ID	59
2787/2005/OV	91
OI/2/2006/JMA	96

Nolaidīga rīcība

0642/2004/GG	88
3403/2004/GG	78
1841/2005/BM	66
0786/2006/JF.....	87
3297/2006/BU	67
3684/2006/BU	67

Procesuālas kļūdas

1315/2005/BB.....	55
1429/2005/JF	87
0800/2006/WP	68

Spriedums

1217/2004/OV	60
0191/2005/BB.....	57

Negodīga attieksme

0617/2003/IP.....	74
2437/2004/GG	77
3399/2004/OV	85
0106/2005/TN.....	65
0552/2005/SAB.....	58
1252/2005/GG	58
1429/2005/JF.....	87
1729/2005/JF	70
2616/2005/SAB.....	62
3389/2005/WP	62
0866/2006/SAB.....	83

*Citas pārvaldē pieļautas kļūdas*

0495/2003/ELB	73
1537/2003/ELB	74
1429/2005/JF	87
2601/2005/ID	59
OI/1/2006/TN	95

4

BŪTISKĀKĀS LIETAS

2467/2004/PB.....	69
0106/2005/TN.....	65
1729/2005/JF	70
1776/2005/GG	70
OI/1/2006/TN.....	95
OI/3/2006/BB.....	97

5

VISU TO LIETU SARAKSTS, KURAS 2006. GADĀ SLĒGTAS AR AIZRĀDĪJUMU**2003**

0495/2003/ELB	73
0617/2003/IP.....	74
1419/2003/JMA	
1537/2003/ELB	74
1764/2003/ELB	75
1953/2003/PB	
2177/2003/PB	

2004

0075/2004/BB	
0281/2004/JMA	
0674/2004/PB.....	84
0994/2004/IP	
1219/2004/IP	
2227/2004/MF	76
2437/2004/GG	77
2961/2004/PB	
3399/2004/OV	85
3403/2004/GG	78
3531/2004/TN	
3553/2004/WP	

2005

0032/2005/ELB	86
0287/2005/JMA	
0582/2005/PB.....	79
0760/2005/GG	80
0818/2005/PB	
0880/2005/TN	
1037/2005/GG	81
1429/2005/JF	87
1459/2005/GG	
1463/2005/TN.....	82
1707/2005/GG	
1733/2005/BU	
1744/2005/IP	
1919/2005/GG	71
2053/2005/IP	
2924/2005/OV	
3509/2005/JF	

2006

0163/2006/MHZ.....	83
0786/2006/JF	87
0817/2006/TN.....	72
0866/2006/SAB	83
1085/2006/MHZ	

Lēmumu kopsavilkums lietās, kuru norādes ir trekninātā rakstā, ir ietverts šā ziņojuma 3.4. sadaļā. Visu iepriekšminēto lietu lēmumu pilni teksti ir pieejami ombuda tīmekļa vietnē: <http://www.ombudsman.europa.eu>



KĀ SAZINĀTIES AR EIROPAS OMBUDU

PA PASTU

Eiropas ombuds
1 Avenue du Président Robert Schuman
B.P. 403
FR - 67001 Strasbourg Cedex
Francija

PA TĀLRUNI

+33 3 88 17 23 13

PA FAKSU

+33 3 88 17 90 62

PA E-PASTU

eo@ombudsman.europa.eu

TĪMEKĻA VIETNE

<http://www.ombudsman.europa.eu>

EIROPAS OMBUDS IZSKATA SŪDZĪBAS PAR EIROPAS SAVIENĪBAS
IESTĀŽU VAI STRUKTŪRU PIEĻAUTĀM KĻŪDĀM PĀRVALDĒ



EIROPAS OMBUDS UN VIŅA PERSONĀLS

www.ombudsman.europa.eu



Publikāciju birojs
Publications.europa.eu

ISBN 978-92-9212-094-8



9 789292 120948